948.9
por

THORMODUS TORFÆUS,
Aſſeſſor Conſiſtorii,
Hiſtoriographus Regni Norvegiæ.

IMP. ſc:

TORFÆANA.

Sive

Thormodi Torfæi

NOTÆ POSTERIORES
IN SERIEM REGUM
DANIÆ,

EPISTOLÆ LATINÆ,

&

Index in Seriem Regum Daniæ.

Ex Manuſcriptis Legati Magnæani.

Hafniæ 1777.

Typis Viduæ A. H. GODICHE, S. Reg. M. Univerſ. Typograph. per F. C. GODICHE.

L. B. S.

Circumſpicienti & evolventi Manuſcripta legati Magnæani, Epiſtolæ magni Viri THORMODI TORFÆI mihi ſeſe obtulerunt, partim Latina, partim Islandica lingva ſcriptæ. Statim deſiderium mihi injectum eſt præcipuas earum, qvæqve res memorabiles continent & Latino ſermone ſcriptæ ſunt, in lucem dare, hisqve adjungi Indicem in *Seriem Regum Daniæ*, ab ipſo *Torfæo* confectum, ut & notas & emendationes ejus nonnullas in eandem Seriem ab illo conſcriptas poſt abſolutam editionem Seriei. Svaſu autem, conſilio & autoritate Illuſtrium & Celeberrimorum Virorum, Domini *Luxdorfii* & Domini *Erici*, his additæ ſunt Notæ & emendationes in Seriem, antea editæ in ipſa Serie, partim ob

pauci-

paucitatem earum, partim ob ſimilitudinem & affinitatem argumenti. Ut autem Lector facile diſcernere poſſit novas & antiqvas emendationes, priores ſtellula notari feci, omnes enim juxta ordinem paginarum in Serie collocatæ ſunt. Fortunæ etiam benevolentia, & amicitia doctisſimi & amicisſimi, dum in vivis erat, viri, *Benjaminis Dasſii* uſus, nactus ſum effigiem Torfæi æri inciſam, juxta effigiem ejus coloribus factam, qvam ſervat pinacotheca Domini *Hielmſtiernii*, non poſtremum ornamentum hujus operis, in qva candorem admirabilem & perſpicaciam ſummam ſummi hujus viri contueri licet; Viri, qvi maximo jure Pater hiſtoriæ ſeptentrionalis ſalutari debet; Ille enim indefeſſo ſtudio, ſumma diligentia, & incredibili veritatis amore, qvo unice flagrabat, fabulas â vero ſecernebat, veritati autoritatem addebat, vetuſtis gratiam novitatis, obliteratis fidem, ut elogium magni illius *Bayeri*, Petropolitanæ Academiæ æterni ornamenti, vere meruit. Nulli hiſtoricorum cum ſolertia veritatem inveſtigandi, & amore veritatis flagran-

flagrantisſimo cedere certum eſt. Et ſane non absqve periculo Torfæano ſeculo erat veritati hiſtoricæ litare; Tam alte hinc animis hominum inſidebat ſumma & cæca plane reverentia in *Saxonem Grammaticum*, in cujus verba omnes jurabant. Magno autem animo *Torfæus* noſter his periculis obviam ivit, nebulas veritatis face dispellens. Magno numero Reges tunc ſolio disturbati ſunt, aut ad inferiorem gradum redacti; mille fere anni de noſtra hiſtoria dempti; Skiöldusqve in locum Dani pro primo Daniæ Rege agnitus. Hinc illæ lachrymæ. Certatum eſt pro antiqvitate regni & populi, ac pro aris & focis, pro vita & regno, nullo veritatis reſpectu. Antiqvitatem & fidem Islandorum ſuſpectam reddere multi conati ſunt, id qvod antea longo tempore fecerat *Juſtus Jonas Venuſinus*, etſi vir longe doctisſimus. Et hoc mirari non debemus, nam ſtudium critices & uſus ejus in hiſtoria tunc apud noſtrates plane incognitus adhuc erat, caputqve paullo ante extollere cœpit, ductore *Thoma Bartholino* filio. Optima tamen pars *Torfæo*

 ſtatim

ſtatim favebat, & noſtris temporibus nulli, niſi forte imperito, in mentem venit ſeriem Daniæ Regum Saxonis Torfæanæ ſeriei anteponere. Unicum adhuc reſtat de qvo B. L. monere debemus, illuſtrem & eruditisſimum virum, mihiqve amicisſimum, *Johannem Erici*, Conſiliarium Status & unum ex Triumviris qvibus Vectigalium, & Qvinqveviris qvibus Commerciorum cura commiſſa eſt, operam ſuam huic ſcripto voluiſſe addere, diſſertatione ſummo labore conſcripta de fatis & obſtaculis Seriei Torfæanæ factis, cui diſſertationi, qvaſi cimelio pretioſisſimo & maximo hujus ſcripti ornamento, locum nunc ſtatim dedimus, aliisqve & minoribus characteribus inprimi fecimus:

§. 1. Qva occaſione *Torfæus* à Rege Daniæ Friderico 3tio glor. mem. in mandatis acceperit, ut controverſorum Daniæ Principum Regumqve ordinem ex monumentis Islandicis collectum deſcriberet, ipſe in *Præfatione ad Lectorem*, *Seriei Dynaſtarum & Regum Daniæ* præmiſſa, ſatis declarat; & qvamvis tempus non memoret, probabile tamen id factum eſſe, & non tantum conſilium de hoc opere captum, ſed partem etiam ejus in literas redactam fuiſſe duobus prioribus annis, nempe 1660 & 1661. qvos monumentis Islandicis in gratiam prædicti Regis Danice vertendis impendit, anteqvam ab eodem 1662 in

Islandiam

Islandiam miſſus eſt; adeo ut difficultates, qvas in eo rite perficiendo non potuit non offendere, inter alia in cauſa fuerint, qvod hoc iter ſuſceperit (a), partim ut ſuper his cum *Brynjulfo Svenonio* Epiſcopo Skalholtenſi, harum rerum peritisſimo, deliberationem literariam inſtituere, partim etiam ut ſubſidia, qvæ ei adhuc deerant, in hujus viri bibliotheca, manuſcriptorum Islandicorum inſtructisſima, circumſpicere poſſet. Maxima vero ex parte demum poſt ejus reditum, inprimis anno 1663 elaboratum eſt, & ſeqventi anno 1664 ad umbilicum perductum, Regiqve, ſi non ſtatim initio anni, certe ante Paſcha traditum, & ab hoc, poſtqvam perlegerat, honorifico ſatis elogio, qvod *Torfæum*, ut alias ſolet, in literas non retuliſſe, merito dolemus, ornatum eſt (b). Nec minorem gratiam ab eruditis meruit; idqve optimo jure. Nam etſi tum longe abeſſet ab ea perfectione, qvam iteratis autoris curis, aliorumqve conſiliis, poſtea nactum eſt, mirari tamen licet hominem, qvi viceſimum octavum ætatis annum nondum compleverat, tantillo temporis ſpatio, cum tantum non omnia Islandorum monumenta adhuc inedita laterent, talem hiſtoriæ Danicæ antiqvæ ideam effingere potuiſſe, qvæ conjunctis tot antiqviorum hiſtoricorum laboribus derogare, novamqve illi faciem inducere valuerit.

§. 2. Qvantum cætera diſcrimen fuerit inter *Seriem*, qvalis à *Torfæo* primum conſcripta erat, & qvalis poſt ab eo elaborata & edita eſt, exemplaria illius, qvæ adhuc ſuperſunt, & qvorum tria Bibliotheca Mstorum Magnæana No. 862. 863. & 864. ſervat, ad oculum monſtrant. In his enim (ut id velut per indicem notemus), qvod Libro 1mo editæ reſpondeat, ſola fere abſolvitur Sectione 1ma Prolegomenorum, *de annalium Islandicorum antiqvitate*, qvæ nonnullos tantum veterum Islandiæ ſcriptorum, qvi Libr. 1. Cap. 4. plene ſatis recenſentur, breviter, & ſolis fere *Undalini*, *Wormii* & *Stephanii* verbis memorat. Libro 2do *de epocha Regni Danici Pars* qvidem 1ma reſpondet, eadem-

(a) Conf. F. *Johannæi* Hiſt. Eccl. Isl. Tom. III. pag. 569. not. b.
(b) Libell. ſupl. *Torfæi* 18 Aug. 1682.

eademqve inſcriptione inſignita eſt; hæc vero tribus tantum capitibus, nempe 1) *Unde Islandorum hiſtoriæ narrationem ſuam ordiantur, & qvare altius non penetraverint?* 2) *An rerum ſeptentrionalium ſcriptores altius qvam annales Islandorum aſcendant, & qvo jure id fiat?* & 3tio) *de Otbinianæ & Aſianorum immigrationis epocha:* conſtat, qvæ maxima ex parte in eis tantum occupantur, qvæ prædicti Libri Cap. 2do ad 5tum edita ſunt, ſed reliqva omnia vix ac ne vix qvidem tangunt. Libri 3tii argumentum, *catalogus* nempe *vel Series Dynaſtarum Regumqve Daniæ*, Parte 2da continetur. Hæc autem præter *Prolegomena*, qvæ fundamenta, editi capite 1mo expoſita, recenſet, ſeptem tantum capita habet, nempe 1mum *de Skioldo primo Daniæ Monarcha.* 2dum *de Fridleifo, Frothone Pacifico, Hiarnone Poëta, Fridleifo* 1mo, *Havaro Handrame, Frothone* 2do & *Vermundo Sapiente.* 3tium *de Rigo, qvi primus Regium titulum in Dania uſurpavit, & Danpo, Dano, Regni eponymo, Frothone paci dedito ſ. tertio, Fridleifo celere & Halfdano, Frothone* 4to & *Olone Vegetis, Ingello, Frothone* 5to & *Halfdano, fratribus Helgone Roe, & Rolfo Krakio.* 4tum *de Interregno.* 5tum *de Ivaro Vidfadmio, Rörecho Slaungvanbaugo, Haraldo Hildetann, Sigurdo Ringo & Ragnaro Lodbroch.* 6tum *de diviſione Regni inter duos Lodbrochi filios Sigurdum ὀφιωδὴν & Hvitſerkum, de Canuto, Hörda-Cnuto dicto, Gormone Grandævo & Haraldo Blátann, it. de Gothreco Jutiæ Rege, & ejus ſucceſſoribus Jutiæ regibus, & religione chriſtiana in Daniam introducta;* & deniqve 7um *de Svenone Tiuguskegg, Canuto Magno, Hörda-Canuto 2do, Magno Bono, Olai ſancti Norvegiæ Regis filio, & Svenone Eſtritio ſ. Ulfonis filio;* qvæ cum totum illud temporis ſpatium, qvod *Serie* edita & *Trifolio* una continetur, complectantur, & ultra etiam progrediantur, manifeſtum evadit, qvantam mutationem externa libri forma ſubierit. Qvantam autem nova teſtimonia & ratiocinia, qvæ per totum fere acceſſerunt, ſingulis capitibus vel argumentis attulerint,

ſigillatim

ſigillatim recenſere ſuperfluum eſt, cum *Torfæus* poſtea omnia qvæ in priori hac *Serie* aliter qvam in edita dicta inveniuntur, penitus rejecerit, & pro ſuis agnoſcere recuſaverit (c).

§. 3. Cæterum qvod *Series* tamdiu inedita delituerit, in cauſa fuerunt varii illi caſus, qvibus autor ab anno 1664 ad 1682. jactatus eſt. Ut vero Hiſtoriæ Norvegicæ condendæ munus ſibi demandatum accepit, facile animadvertit neceſſarium fore, ut disqviſitiones, qvas controverſæ chronologiæ ſeptentrionalis antiqvæ partes poſtularent, ab ipſa hiſtoria ſepararentur, primumqve abſolverentur. Unde vix decennium *Hiſtoriæ Norvegicæ* impenderat, priusqvam de *Serie* expolienda & edenda ſerio cogitare cœpit, eoqve ſenſu 1692. *Arnæ Magnæo* indicavit, ſe ei caſtigandæ manus admoviſſe, qvod haud parum moleſtiæ habiturum eſſe ſtatim verebatur, cum fieri non poſſet, ut qvalis primum ſcripta erat, ederetur, ſed in plurimis mutari opus haberet. Hoc tamen, aliis laboribus diſtractus, intermittere coactus eſt usqve ad annum 1695. Tum autem, & inprimis toto autumno ejusdem anni, *Seriei* ornandæ & perficiendæ omni niſu inſudavit, idqve ſe in literis ad *Joh. Laurentii* 13 Febr. 1696. arduum ſatis & difficile ſenſiſſe profitetur, inter alia reſpectu præmiſſi tractatus *de auctoritate Scriptorum ſeptentrionalium*, (qvi primum ejus librum nunc efficit), ubi ſuum de Scriptoribus hiſtoriæ ſeptentrionalis Danicis, Suecicis & Islandicis judicium expoſuerat; In eundem laborem maximam anni 1696 partem etiam inſumſit, eumqve porro ita continuavit, ut 1697, Hafniam veniens, opus, ſecundis hiſce curis plurimum mutatum, emendatum, & inſigniter auctum *Vindingio* cenſendum exhibere poſſet, cujus etiam in id cenſuram die 2do Auguſti ejusdem anni datam reportavit.

§. 4. Sed ne hic qvidem hujus laboris finis. Anno enim 1698 non tantum *Refutationem* ſ. *Anatomen* (ut ipſe vocat) *Johannis Magni*, qvam libro 3tio *Hiſtoriæ Norvegicæ* antemonarchicæ ſubjungere primum ſtatuerat, poſtqvam *Arnæ Magnæi*

(c) Vide Præfat. ad Seriem.

Magnæi conſilium, ut *Seriei*, ad cujus calcem nunc legitur, attexeretur, probaverat, ſub examen revocavit, (licet eam primum ad diem 13 Aprilis anni 1700 abſolutam transmitteret) ſed præterea etiam varia nova capita, qvæ tum elaboravit, ſubinde ei miſit, ſuis locis *Seriei* addenda, & in his unum, (qvod tamen non in *Serie*, ſed in *Hiſtoria Norvegica* & qvidem T. 1. libr. 3. Sect. 4. p. 148. & ſeqv. hodie exſtat) *utrum Odinus, an vero Forniotus prior vixerit;* nec non & alterum, (qvod libr. 2dum *Seriei* p. 198. claudit) *de antiqvitatibus Hibernicis O-Flaberty & aliorum*, qvi primas eorum colonias 312 annis poſt diluvium, ſecundas vero Salomonis tempore ex ſeptentrione advenifſe tradunt, qvod utrumqve ei incredibile videbatur. Ex Commentatione autem *de Odino & Fornioto* in mandatis dedit *Magnæo*, ut argumenta ſeligeret, qvæ validisſima judicaret, ſibiqve indicaret qvas epochas potisſimum admitteret, ut librum III. de originibus gentis Norvegicæ ad eas componere poſſet, cui etiam qvædam, qvæ *Magnæus* in *Serie* omiſerat, ejusqve mentem aſſecutus non fuerat, inſerere ſtatuit; cetera eos, qvi Forniotum & Dellingum pro ſolis fabulis habent, ſuo ſenſu abundare facile patiebatur, ſed ſi ita pro hiſtoria haberi deberent, neceſſe eſſe putavit, ut hæc eo modo procederet, qvo ipſe eam ſcripſerat. Ad hæc librum 1mum *Seriei* ad ductum animadverſionum, qvas in eum à *Magnæo* communicatas acceperat, denuo recognovit, & qvædam delevit & mutavit, qvædam vero novis rationibus adductis ulterius confirmavit. Qvod reliqvum erat in literis ad eum 15 Oct. 1698. datis haud parum ſibi gratulabatur *Seriem* ei placuiſſe, ſimul tamen ſuſpicatus, nonnulla in ea, cum prelo tandem ſubjicienda eſſet, inventum iri, qvæ ulteriori adhuc emendatione indigere poſſent; imo tum ſibi adhuc reſtare ſcribit libr. 3. caput 10um de Ragnare Lodbroche, qvod in plura dividere decreverat, ibiqve, ut in *Serie* edita factum eſſe videmus, amplius demonſtrare plures fuiſſe Ragnares, 1) ex linea recta aſcendente, 2) ex deſcendente, 3) ex ſynchronismo trium Regum, nempe Sigurdi Fafnericidæ, Ermanarici & Giukungorum, qvos tunc opinabatur

nabatur primi Ragnaris tempore vixiſſe; & deniqve 4) ex ſynchroniſmo Regum tributariorum, qvos nihil ad primum Ragnarem, ſed ſolum ad poſteriorem, Sigurdi Hringi filium, pertinere tum cenſuit, adeoqve omnia qvæ de his ante ſecus ſcripſerat, de novo elaborari & mutari neceſſe eſſe, ne ſibi ipſi contrarius fieret. De *Jornandis* autem auctoritate *Magnæi* ſententiam amplexus eſt, qvæ qvalis fuerit, ex *Serie* edita (pag. 342. & alibi) judicari facile poteſt. In literis ad eum 11 Dec. 1698. ſe adhuc in *Serie* emendanda occupatum eſſe narrat, & mentem fere perdidiſſe in Ragnare Lodbroche, cum longe alia, qvam qvæ antea obſervaverat, tunc detexiſſet, qvomodo diverſi Ragnares confuſi eſſent, & ſpeciatim eum, qvi Ermanarici tempore vixiſſe traditur, nullo modo conſiſtere poſſe, eamqve Ragnarum pluralitatem in literis ad eundem 14 Jan. 1699. animum ſibi adhuc in diverſa trahere qveſtus eſt, totqve ſibi eorum genios ubiqve oberrare, ut ſe primum lynceum, mox cæcum facerent. Difficultates autem qvibus in hoc chronologiæ veteris articulo maxime premebatur, has præcipue recenſet, nempe: " *Ragnarem ante Londinum conditum, imo „ ante Julii Cæſaris tempora vixiſſe & mortuum eſſe: Rag„ narem circa vel ante Valentis Imperatoris tempora, cum „ Ermanaricus Svanhildem uxoris ejus ſororem eqvis concul„ candam objecit, floruiſſe:* porro Ragnarem *cum Carolo Mag„ no bellum gesſiſſe, tumqve adultos filios habuiſſe: Ragnarem filium ſuum Biörnem ferrei lateris, tutore Hastingo, „ peregre ablegaſſe* 841, *eumqve ſecundum qvosdam* 845, *„ ſed ſecundum alios* 867, *mortuum eſſe: Ellam unum Rag„ narem occidiſſe, aucupem Sancti Edmundi alterum, tertium „ vero repentina morte ſublatum eſſe: Septem annis poſt eum, „ qvi* 845 *occubuit, Haraldum pulchricomum, qvi ab eo „ qvinto gradu deſcendit, natum eſſe, & tamen, ante qvam „ ultimus obiit, qvatuor annos regnaſſe; qvæ omnia ſecum „ invicem conciliari nullo modo poſſent* ". Et qvantum eum hæc & alia id genus dubia torſerint, in epiſtola ad *Meyerum*, die 11 Dec. anni 1698. data, ipſe optime declarat his verbis:

 „ *Seriem*

„ *Seriem Regum Daniæ proxima æſtate typis deſcribendam*
„ *Domino Arnæ Magnæo tradidi, jam non minore necesſi-*
„ *tate Hiſtoriæ Norvegicæ præmittendam, qvam incogitan-*
„ *tia, imo temeritate à principio in me receptam, cum glo-*
„ *rioſiſſ. memoriæ Domini mei Regis poſtulatis refragari ne-*
„ *fas duxerim, nec tamen qvid poſtularetur perpenderim,*
„ *nec vires meas. Nunc demum qvid ad hoc reqviratur, &*
„ *adhuc tamen per caliginem, video, & plura qvæ explicari*
„ *omnino neqveunt, agnoſco": eoqve ſenſu Seriem* in literis ad *Benzonium* 15 Nov. 1702, qvoſtqvam Skioldungorum ſivè antiqvisſimorum Daniæ Regum hiſtoria interiit, *opus vere deſperatum* appellat. Nihilo tamen minus iteratis hiſce circa *Seriem* curis per totum annum 1699 indefeſſus incubuit, & præter alia cum literis 21 Junii varias in eam emendationes & accesſiones ſuis locis inſerendas *Magnæo* miſit, adjecto mandato, ut relationum diſſenſum, ſi qvis adhuc ſupereſſet, præ ceteris diligenter obſervaret, & ubi opus eſſet, corrigeret. Qvantum autem emolumenti hæc ejus asſiduitas operi attulerit, in Epiſtola ad Conſiliarium intimum *Plesſium* 28 Nov. ejusdem anni indicat, innuens: „ *illud jam triplo auctius otii ſui qvamvis longioris rationem* „ *reddere, ſeqve parum certe in Hiſtoria Norvegica profe-* „ *ciſſe, niſi hunc laborem prius exantlaſſet".*

§. 5. Ut *Seriem* 1697. à cenſore receperat, per literas 28 Sept. ejusdem anni cum *Magnæo* agere cœpit, ut de aliqvo circumſpiceret, qvi omnia ejus ſcripta, qvam primum prelo parata eſſent, certis conditionibus ſuo ſumtu ederet, qvod non dubitavit Lipſiæ obtineri poſſe; *Seriem* vero Hafniæ imprimi neceſſe eſſe dixit, ne nimis multis erroribus deformaretur. Præ omnibus tamen maximam hac in re in ipſius *Magnæi*, cui eo fine omnes ſuos libros teſtamento legare ſtatuerat, opera & fide ſpem collocavit; isqve etiam ſe ſuis impenſis *Seriem* editurum obtulit, ſi *Torfæus* 30 exemplaria 50 imperialibus redimere vellet; Cum vero hic 20 tantum vel ad ſummum 30 imperiales concedere vellet, idqve ea lege, ut ſtatim anno 1698 prelo ſubjiceretur, proximoqve

moqve anno, ſi non ante Februarii, certe ante Junii, finem abſolveretur, hoc effectu caruit. Qvæ cum *Johanne Laurentii* anno 1698 eodem fine egit, fruſtra etiam fuerunt. Cum hic dimidium impenſarum, ut in *Hiſtoriam Orcadum*, conferre abnueret, contra vero pro qvalibet plagula imprimendâ 10 marcarum Danicarum cum dimidia mercedem poſtularet. Tandem *Magnæo*, cui id antea in mandatis dederat, conciliante, bibliopola Academiæ *Melchior Liebe* ſe induci paſſus eſt ut ſumtus ſuppeditaret, eo qvidem effectu, ut *Torfæus* non tantum *Meyero* ad diem 20 Junii 1699 ſcribere poſſet: "*Series Regum Daniæ in offi-* „ *cina typographica jam imprimitur, parsqve ut ſpero pri-* „ *ma ante novi anni initium abſolvetur, idqve ſub inſpectione* „ *Arnæ Magnæi* (qvi correctoris munus in ſe ſuſceperat) *pro-* „ *ſperiore ut auguror fato, qvam Orcades*", ſed etiam ut primas novem impreſſæ plagulas ante medium Decembris ejusdem anni transmiſſas acciperet, contentus, ſi ante anni finem ea pars abſolveretur, qva ad viam ei parti *Hiſtoriæ Norvegicæ*, qvam tum cenſuræ academicæ ſubmittere decreverat, ſternendam opus erat, ſi modo *Series* integra in Februario anni 1700 prodiret. Hoc enim ſi fieret, Hafniam tendere, ſimulqve, qvæ ex *Hiſtoria Norvegica* paraverat, exhibere ſtatuerat; qvo facto ſe ſalarium, à morte Chrſtiani 5ti detentum, facile impetraturum, &, ut res ſuæ, hac de cauſa haud parum dubiæ, in priſtinum ſtatum reſtituerentur, impetraturum ſperavit. Cum vero *Seriei* editio eo anno ad umbilicum perduci non poſſet, isqve ſibi conducere non ſentiret, Hafniæ morari, donec abſolveretur, domi permanere, aliumqve rerum ſuarum eventum exſpectare cogebatur.

§. 6. Cauſa autem hujus cunctationis haud minima fuit, qvod nonnulli haud exigui nominis viri argumentum libri adeo improbaverunt, ut parum abeſſet qvin prohibitus fuiſſet, idqve *Saxonis* gratia, qvod etiam *Torfæus* in literis ad *Magnæum* 3 Nov. 1700 datis, ſe metuiſſe, nec parum de eo ſollicitum fuiſſe, ipſe fatetur; ſibi vero id tempeſtive indicari debuiſſe haud immerito urgebat, cum tam multa haberet, qvibus hoc inſtitu-

tum tueretur, ex qvibus in variis epiſtolis inter alia memorat: „*ſe mandato Regio, ut ſecundum antiqvitates Islandicas ſcri-* „*beret, obtemperare non potuiſſe, ſi Saxonem ſeqvi voluiſſet;* „*Regem eum diligenter legiſſe, nec tamen probaſſe; contra* „*chronico Norvegico Snorronis plurimum delectatum fuiſſe,* „*& Islandica ſcire voluiſſe; ſibiqve adeo, qvod imperatum* „*erat, qvodqve à veteribus traditum invenit, transſcribere,* „*& rationes, qvantum potuit, reddere, neceſſe fuiſſe; cui-* „*libet ex his, qvantum vellet, credere vel rejicere liberum;* „*imo ſibi ipſi minime ingratum, ſed gratisſimum potius fore,* „*ſi qvis errores ab Islandis commiſſos detegere vellet, qvos* „*etiam ipſe minime reticuiſſet, cum ſui eſſe officii duxiſſet,* „*veritatem tantum, vel vero proxima, qværere & ſeqvi*". Interim ea cautione, rebus ſic ſtantibus, opus eſſe judicavit, ut liber, anteqvam in publicum prodiret, multorum oculis non exponeretur. Acceſſerunt etiam aliæ moræ cauſæ, & in his ultima, qvam opus adhuc poſtulare videbatur, cura; qvod *Torfæus* ſentiens, ſtudium, qvale annis 1698 & 1699 in eo elimando collocaverat, etiam poſtqvam imprimi cœptum eſt, annis nempe 1700 & 1701 continuavit, eoqve fine *Magnæum* identidem ſollicitare non deſtitit, ut ſuam qvoqve operam conferret. Qvod enim hic, poſtqvam animadverſiones in librum primum miſerat, ſe à reliqvis eodem modo caſtigandis excuſaverat, & ſpeciatim ſignificaverat, librum tertium melius, qvam ab eo factum erat, ſcribi non poſſe, lectioni nimium feſtinatæ adſcripſit, & nullo modo admittere voluit, cum tam in libro 2do qvam tertio varia adhuc ſupereſſe ipſe ſentiret, qvæ ulteriori lima egere poſſent, & præſertim antilogias ſive diſſenſum relationum, qvem, qvantum qvidem fieri poſſet, ut notaret & conciliaret, per literas 15 Jan. 1700 denuo rogavit. Nec *Magnæus* hac in parte eruditi amici officio defuit; *Torfæus* enim ſe in literis ad eum 3 Nov. 1700 datis *antea varias*, & tum iterum *novas* in *Seriem obſervationes* ab eo accepiſſe, indicat, & ad harum priores, ſuas animadverſiones, & *corrigenda* in eis, qvæ tum impreſſa erant, cum eisdem

literis

literis remiſit; poſteriores vero poſtea discusſit, ſeqventisqve anni initio *novas* ab eo recepit; qvæ eorum diſceptationes tandem effecerunt, ut *Torfæus* non ſolum folia *Seriei* bene multa, (& in his U p. 153. 154.) poſtqvam impreſſa erant, rejecta demeret, novaqve ſubſtituerit, ſed etiam *analecta* qvæ ad calcem ejus p. 492. exſtant, ſubinde adderet, initio demum anni 1702 abſoluta. Circa externam operis formam nonnulla etiam prædictis annis mutata fuiſſe *Torfæi* literæ ad *Magnæum* 15 Jan. 1700 indicant, ubi ſe, qvæ de *Gormi* & *Haraldi Gormi filii obitu* antea ſcripſerat, tum ita contraxiſſe innuit, ut uno obtutu videri poſſent, adeoqve neceſſe eſſe, ut ex his capitibus (qvæ tamen non in *Serie* ſed in *Trifolio* locum poſt invenerunt) nonnulla demerentur. Hoc etiam ſenſu in literis ad eundem 22 Martii 1701 ſcribit ſe ſperare, *Diſſertationis de Starkadis* (qvæ Part. 1. *Hiſtor. Norvegiæ* librum 5tum pag. 250 ſeqv. hodie claudit) póſt Sigurdum Hringum in *Serie* locum fore; ut plura eo pertinentia, ſed aptius infra commemoranda, taceam. Cum autem prædictæ de *Serie* diſceptationes, qvæ ei cum *Magnæo* interceſſerunt, ob argumenti difficultatem ſatis graves eſſent, multumqve temporis, ob locorum diſtantiam, ſæpe efflueret, anteqvam unus alterius reſponſa habere, & plene de his inter eos convenire potuit, adeo longa in imprimendo mora nectebatur, ut omnem ejus patientiam prorſus fatigaret; & qvamvis in literis ad *Magnæum* 22 Martii plurimum de hoc qvereretur, exoptans ut liber circa feſtum pentecoſtes ejusdem anni abſolveretur; ſic enim ſe, ſi rerum ſuarum componendarum cauſa Hafniam ea æſtate (ut in animo habuit) veniret, Regi eum offerre poſſe; tantum tamen ab hoc abfuit, ut contra circa initium Septembris, qvo in Norvegiam rediit, ulterius qvam ad Ragnarem, (ſive libr. 3. cap. 12.) perductus non eſſet, de qvo qvæ agebant *Magnæum* ſibi cum reliqvis plagulis impresſis non miſiſſe, atqve ideo occaſionem ea relegendi & penitus examinandi ſibi præreptam fuiſſe, in literis ad eum 3 Dec. 1701 haud ſine cauſa doluit. Cumqve ita librum ad feſtum Michaelis prædicti anni, qvod tamen Hafnia diſcedens autumaverat, abſolvi

abſolvi non potuiſſe cerneret, ſpem adhuc fovit *Magnæum* ita cum bibliopola egiſſe, ut ad initium novi anni, qvod & enixe petiit & optavit, prodiret, & in ea opinione Supremo Secretario Domino *Ditleifo Wibe*, per qvem eum, niſi *Magnæus* aliter diſpenſaviſſet, Regi offerri optaverat, in hunc ſenſum ſcripſerat: „*cum veriſimile videatur, neqve enim certi qvid in tanta* „*diſtantia definire poſſum, principio novi anni exiturum in* „*publicum librum, jam diu in officina calcographica prælis* „*laſſatum, qvi Series Regum Daniæ inſcribitur, R. M. con-*„*ſecratum, providendum ſtatui, ut ſimul cum illo exemplari,* „*qvod per amicum meum Arnam Magnæum T. Exc. meo* „*nomine humillime exhibendum deſtinavi, hæc qvoqve epi-*„*ſtola ad Te perveniat*". Hoc tamen ſecus accidit, finis enim operi prius non eſt impoſitus, qvam vere anni 1702, qvo *Magnæus* in Islandiam ablegatus eſt, *Torfæus* vero id circa medium anni primum recepit, lætus tamen, qvod poſt tantam moleſtiarum iliadem abſolutum tandem vidiſſet.

§. 7. Correctoris munus ut *Magnæo* præ aliis demandaret, ſatis cauſarum habuit, & primum qvidem ut ejus in ſtudiis hiſtoricis, & præſertim antiqvitatibus ſeptentrionalibus, peritiam, licet cetera ejus temporis eruditis haud omnino ignotam, palam commendare poſſet, & deinde etiam, qvod eo excepto neminem noſſet, qvi omnia monumenta antiqva, qvibus *Series* ſuperſtructa erat, tanta cura verſaviſſet, qviqve de ſingulis, iis inprimis, qvæ in his maxime perplexa erant, æqve exacte judicare poſſet. Nec ſpes eum hac in re fefellit. Ex ejus enim epiſtolis non ſolum ſatis apparet, qvod eum *Magnæus* in multis ad *Seriem* pertinentibus, & inter alia in teſtimoniis veterum conqvirendis, calculis chronologicis exigendis & conferendis, & deniqve in locis difficilibus, & maxime in carminibus antiqvis, recte vertendis, inſigniter juverit, ſed ipſe etiam hanc ejus operam in ſuis ad eum literis gratus ſæpius agnoſcit, imo in nonnullis ad alios poſt *Seriem* editam ſcriptis candide confitetur, *eam, qvalis tunc in lucem venerat, prodire nun-*

qvam

qvam potuiſſe, ſe præſertim abſente, niſi eum adjutorem habuiſſet. Contra tamen diffitendum non eſt, qvod *Magnæus* ſæpius in mutando & reſecando liberius multo qvam *Torfæus* optaverat, vel optare jure potuerat, egerit. Eoqve hic intuitu in litteris ad eum 16 Dec. 1701 haud parum dolet, *qvod nimis multa compendia*, qvæ ei neceſſaria non videbantur, in eis, qvæ tum impreſſa erant, *feciſſet.* In alia ad eum epiſtola, 11 Febr. 1702 data, eodem reſpectu ſcribit, *ſe, ubi impreſſa cum originali ſuo exemplo contulit, omnia ita inverſa deprehendiſſe, ut ſe tam cito ſingula perſpicere poſſe tantum non deſperaret.* Præ ceteris ægerrime tulit *eum in variis, qvæ ex ſuo ſenſu excluſerat*, (ex qvibus, *tabulas genealogicas* per totum librum tertium, ſpeciatim memorat) *operam, qvam eis elaborandis impenderat, ſibi vere perdidiſſe, cum, qvæ ex his Hiſtoriæ Norvegicæ appoſite inſeri non poſſent, qvo reponeret, neſciret; ſed librum ſibi, abſentiæ cauſa, qvalem acciperet, non qvalem vellet, habendum;* unde concludi facile poteſt has mutationes nec paucas nec exiguas fuiſſe; idqve ejus ad *Magnæum* literæ 16 Apr. 1703. datæ plene confirmant, qvatenus in his graviſſime qveritur, exemplar manuſcriptum, qvo ad *Seriem* imprimendam uſus fuerat, qvodqve, poſtqvam edita erat, ei remiſerat, *ita eum perturbaviſſe, ut ſe vix inde extricare poſſet; qvædam ſcilicet litura inducta, qvædam eraſa, nihil in ordinem redactum fuiſſe, multasqve ad hæc animadverſiones ſtylo tantum plumbeo ſcriptas, ſe, qvid ſignificarent, aſſeqvi non potuiſſe*, eis ſolum exceptis, qvæ *Magnæus Seriei* inſeri noluerat de Regibus Daniæ, qvi ibi antea memorati erant. Ex hoc tamen conſilio Reges, Halfdano Nigro antiqviores, ut & eos, qvi in *Hervoræ & Ragnaris* Hiſtoriis memorantur, usqve ad Haraldum Pulchricomum, ad partem primam *Hiſtoriæ Norvegicæ*, ubi Libris IXno & Xmo hodie comparent, referre conſtituit, qvo tamen haud pauca in hac inverti ſenſit. Hoc etiam inductus, *Sturlaugi Laborioſi vitam* in unum caput (qvod libri 6ti ſeptimum nunc eſt, ibid. T. I. p. 201.) tum contraxit, ſimiliqve

 modo

modo plures ejusdem farinæ hiſtorias tractare decrevit, ne materia legentibus odioſa fieret, qvo hanc operis partem multo qvam antea breviorem fore haud gravate tulit. Sed qvantumcunqve anno 1702 inopinatum *Magnæi* in Islandiam abitum, & perturbationem rebus ſuis per hunc inductam, initio doluit, qvod ei hoc iter ante non indicaverat, multo minus ad varia maximi momenti capita, qvæ ei de ſuis operibus ſcripſerat, reſponderat, nec chartas ei creditas reſtituerat, cum nauclerus, cui hæc omnia diſcedens tradiderat, adverſis ventis tamdiu detineretur, ut *Torfæus* nihil horum ante Decembrem obtineret; & qvantumcunqve *Series* multis de cauſis eum antea ſollicitum tenuerat; haud parum tamen mox erigebatur, cum eam, ubi prodierat, plurimum laudari audiret, & a proceribus etiam avide legi, ex qvibus Exc. Dom. *Fridericus Gabel*, qvi Pro-Regis partibus in Norvegia tum fungebatur, nonnullas in eam *Animadverſiones* conſcribere dignatus eſt. Unde tanto magis, præſertim in tanta argumenti novitate, mirum videri haud immerito poteſt, eam emptores admodum paucos inveniſſe, cujus rei cauſam bibliopola partim in *Johannem Laurentii* conjecit, qvaſi hic exemplaria bene multa furtim impresſiſſet & vendidiſſet, partim in materiam, qvod hæc, ob multa illa folia, qvæ dilacerata erant, & de novo impreſſa, omnem nitorem perdidiſſet, & partim deniqve in argumentum libri, qvod ſcilicet hic ad recentiora tempora continuatus non eſſet. *Torfæus* autem ut primum pro mera ſuſpicione, eaqve haudqvaqvam probabili, habuit, ita ſecundum merito futile eſſe cenſuit, cum omnia folia, de novo impreſſa, numerata eſſent, atqve adeo nullam bibliopegis moleſtiam creare poſſent; tertium mandato Regio, ut *Seriem* eousqve tantum, qvo monumenta Danica & Islandica diſſentiunt, perduceret, facile excuſavit. Interea tamen hæc vendendi difficultas anſam bibliopolæ dediſſe videtur, ut novo *Univerſi ſeptentrionis antiqvitatum* titulo, qvem nonnulla *Seriei* exemplaria etiam hodie præferunt, plures emtores allicere tentaret, qvod tamen, ut omnem alium fucum, *Torfæo* valde diſplicuiſſe, ejus hac de re *monitum* ad calcem *Grönlandiæ antiqvæ* editum docet.

§. 8.

§. 8. Ut autem pateat, qvomodo *Series*, ſine principalis argumenti detrimento, tantum mutari, & præſertim tam multa, qvæ ibi ab initio locum habuerunt, inde eliminari potuerint, ſciendum eſt, *Torfæum*, dum ei, anteqvam in publicum prodiit, emendandæ & expoliendæ incubuit, aliqvando in animo habuiſſe, eam in qvatuor libros dividere, & qvidem in qvarto fabulas, qvas *Saxo* ſecutus fuerat, *hiſtoriæ fabularis* vel *mythicæ* titulo, ſigillatim recenſère & excutere; tum *Diodori Siculi* exemplo, qvi hiſtoriam mythicam ſeparatim tractaverat, & nihilominus præterea talia hiſtoriæ inſeruerat, qvalia *Torfæus* in ſua retinere noluit; tum, & maxime qvidem, qvod hoc ſatis convenienter ad ſuum inſtitutum fieri poſſe cenſuit; ſic enim ſe ipſum ab omni ſuſpicione, qvod hiſtoriam fabulis miſcuiſſet, optime liberari poſſe, ſi fundamenta tantum, qvibus *Saxo* ſuum opus ſuperſtruxit, ita detegeret & explicaret. Sic etiam *Seriem* magis placituram ſperabat, cum plures hiſtorias legerent, qvam disqviſitiones chronologicas, ad Regum ordinem demonſtrandum pertinentes. Augurabatur qvidem *Arnam Magnæum*, cui hoc in literis 11 Dec. 1698 primum ſignificavit, qvemqve ſuam ſuper eo ſententiam rogavit, judicaturum, paucis has fabulas abſolvi poſſe; ipſe vero eas, utpote à ſe operoſe ſatis deſcriptas, nimis contrahi noluit; Sic in Humblo & Lothero integra loca de Humblio Hunniæ Rege & Hlaudure vel Lothero Heidreki filio; in Alrico & Geſtiblindo, de eodem Heidreko & Geſto cœco; in Joſura Frodii 3tii filia, de Arngrimi filiis & Eyſura, qvæ omnia in *Serie* (p. 247-48. 255-56. 256-57 it. 261-62.) ſtrictim tantum indicantur, ex *Hervarar-ſaga* transſcribere ſtatuit. Has autem fabulas, qvo in variis epiſtolis ad *Arnam Magnæum*, anno 1699 exaratis, præter Hervarar-Sagam, refert *narrationes de Indridio Ilbreid*, ſive Panſa, nec non de *Hiarando Hognio & Hedino*, ut & *Aſmundi & Egillis Unimani*, *Halfdani Eyſteinis filii*, *Sorlii Robuſti*; *Hrolfi Krakii*, *Thorſteini Vikingi filii*, ut & *Herraudi & Boſii* Vitas, libro tertio *Seriei* ab initio integras inſeruerat; hoc vero anno, poſtqvam eas pecu-

 liari

liari libro uberiores edere decreverat, iis ita contrahendis manus admovit, ut locum in ea habere poſſent, unde etiam factum eſt, ut ea, de qvibus harum plurimæ agunt, vel omnino non, vel paucis tantum, maxime ad genealogias & ſynchroniſmos illuſtrandos, in *Serie*, ex. gr. *Asmundi & Egillis vita* p. 500. *Hrolfi Krakii* pag. 284. ſeqv. *Thorſteini Vikingi filii* p. 30-34. it. p. 493, memorentur, excepta *narratione de Hognio & Hedino*, qvæ non tantum, ut reliqvæ, p. 262. pro inſtituti ratione leviter tangitur, ſed etiam integra in *appendice* 2. p. 476. locum ſortita eſt. Cumqve *Magnæus* hoc ejus inſtitutum probaret, non tantum univerſam *Hrolfi Krakii hiſtoriam*, ut eam tum conſcripſerat, & oratiunculas paraphraſtice expoſuerat, ut & *Egillis Unimani vitam*, qvatenus Frothonis 3tii tempora illuſtrat, in compendium tamen redactam, qvarto huic *Seriei* libro inſerere ſtatuit, ſed reliqvas etiam, qvas ſupra memoravimus, qvales eas hoc animo elaboraverat, cum epiſtola 3 Apr. anni 1700 data, *Magnæo* transmiſit, ei ſimiliter inſerendas. Qva lucubratione fieri aliter non potuit qvam ut plurima comprehenderet, qvæ propius multo ad univerſam Norvegiæ, imo totius ſeptentrionis, hiſtoriam, qvam ad controverſum Daniæ Regum ordinem pertinent. Hoc vero propoſitum, qvantum ad *Hrolfi Krakii* hiſtoriam attinet, ex *Magnæi* mente, qvi, ut ſpeciminis inſtar, ante *Seriem* ipſam ederetur, ſvaſit, brevi mutatum eſt, conſiliumqve de ea ſeparatim edenda ante finem Novembris ejusdem anni captum; Qvod ubi factum erat, reliqvas etiam, qvas ſupra memoravimus, & plures forte id genus hiſtorias, ne *Seriem* ultra modum exaugerent, nimisqve retardarent, *Magnæus* ſuopte conſilio ab ea ſeparavit, unde *Torfæus* iis in parte prima *Hiſtoriæ Norvegicæ*, & qvidem *Thorſteini Vikingi filii Vitæ* in Libro 5. *Sorlii Robuſti*, in Lib. 6. Sect. 3. *Halfdani Eyſteinis filii*, in Lib. 7. Sect. 1. *Asmundi & Egillis*, in Lib. 7. Sect. 2. *Hervarar-Sagæ* in Lib. 10. Sect. 2. *narrationi* vero *de Indridio Panſa* in parte Secunda Libr. 10. Cap. 10. locum poſt asſignavit.

§. 9.

§. 9. Nec minorem mutationem *Series* paſſa eſt, ratione temporis vel intervalli, qvod decurrit. Ea enim, qvam *Torfæus* in gratiam Friderici 3tii primam conſcripſerat, usqve ad Svenonem Eſtritium perducta erat; contra vero edita in Gormo Grandævo deſinit. Unde, ſi nihil præter Præfationes huic & *Trifolio* præmiſſas hac de re ſuppeteret, credi facile poſſet, *Torfæum* vel ſtatim ac libro expoliendo & edendo manum admovit, vel ſaltem volentem, hanc mutationem feciſſe. Verum ex epiſtolis ejus ſatis ſuperqve patet, eam ei, etiam poſtqvam *Series* prelum ſubierat, mentem fuiſſe, ut non tantum Gormi, ſed etiam Haraldi Cærulidentis, & Sveinis barbæ furcatæ chronologia, Libri in ea tertii partem faceret; unde etiam disqviſitionem: *utrum Jomsburgum Haraldi an Sveinis tempore conditum fuerit*, qvæ 12 *Trifolii* Caput nunc efficit, *Magnæo* 1698 transmiſit, ſuo loco inſerendam, eo maxime fine, ut eo facilius in *Hiſtoria Norvegica*, ubi tam Haraldi, qvam Sveinis, tanqvam Norvegiæ Regum, geſta deſcribenda erant (qvod T. 2. Lib. 6to, 7mo & 8vo ab eo factum eſt) progredi poſſet, nec prolixis id genus digreſſionibus, qvæ, ex ſcopo *Seriei*, aptiorem in hac locum invenire poſſent, detineretur, cetera ſibi *Magnæi* operam experens, ut hic, qvæ forte de his in ſcriptoribus rerum Germanicarum, qvos ipſe tunc temporis ad manum non habuit, obſervaſſet, ſuppleret & annotaret. Nec multo poſt, eodem anno, alterum huc ſpectantem tractatum, qvem in alia epiſtola, *Scriptorum Islandicorum cum aliis, circa Religionis chriſtianæ in Dania initia, & Haraldi Cærulidentis hiſtoriam, conciliationem*, ipſe appellat, qviqve *Trifolii* capit. 8. ad 11. nunc legitur, ſimiliter miſit, qvo ea inprimis revocaverat correxeratqve, qvæ ſe de religionis chriſtianæ in Daniam introductæ tempore antea minus feliciter tractaſſe tunc animadverterat. Nimis tamen multa, qvæ locum in *Serie* commode invenire non poſſent, de Haraldo ex hiſtoria inſeruiſſe ſibi viſus eſt, unde *Magnæo* in mandatis ſimul dedit, hæc, ſi vellet, reſecare; magis enim conducere putabat, ſi ſolæ antilogiæ earumqve conci-

liationes in *Serie* retinerentur, reliqva vero omnia hiſtoriæ reſervarentur. Qvæ ad Sveinis Regis calamitates pertinent, ſatis ſibi videbatur in Haraldi vita refutaſſe, unde ex eis, qvæ his ulterius convellendis inſervire forte poſſent, ea tantum, qvæ antea adducta non erant, ad Sveinis vitam referri voluit, qvæ vero ex *Adamo Bremenſi* & *Emmæ Encomiaſte* adduxerat, retineri poſſe cenſuit, idqve factum eſſe, ex *Trifolio* (p. 125 & 132.) patet. Interea *Seriei* editio, ut ſupra monſtratum eſt, diutius multo, qvam optaverat, retardabatur, idqve *Magnæo* anſam dedit conſulendi ut eam in duo opera divideret. Hoc vero *Torfæus* in literis ad eum, die 22 Martii 1701 datis, penitus abnuit, neceſſarium eſſe profeſſus, ut ad idem temporis punctum, ad qvod primum perducta fuerat, continuaretur; *ſuam enim diligentiam ex magnitudine libri, ſive uno, ſive duobus voluminibus prodiret, ſatis apparere; certe nullo modo convenire, ut in Haraldo Cærulidente divideretur, vel finiretur; ita enim tractatum de progreſſu religionis chriſtianæ in Dania medium abrumpi; & præterea, qvod tum reliqvum eſſet, valde exile opuſculum fore, nulliusqve momenti viſum iri*, niſi tota Knytlingorum hiſtoriæ narratio eo referenda eſſet, qvod facere recuſavit, partim cum id ad Hiſtoriam Danicam proprie pertineret, cujus concinnandæ laborem *Magnæo*, ſi ei demandaretur, multo libentius cedere voluit, partim qvod nonnulla eo ſpectantia, *Hiſtoriæ Norvegicæ*, ubi occaſio dabatur, jam tum inſeruerat. Cumqve *Series* ad feſtum Michaëlis anni 1701, prelum non reliqviſſet, qvod tamen optaverat, qvæ poſt Gormum reſtabant, ſaltem ſub alio titulo, ex. gr. ſeqventi: „*acceſſit tractatus de*
„ *Religione chriſtiana in Daniam introducta, & geſtis qvi-*
„ *busdam Haraldi Cærulidentis & Sveinis admorſæ barbæ,*
„ *vel ſimilis argumenti*": adjectum iri, adhuc ſperavit, idqve in literis ad *Magnæum* 16 Dec. ejusdem anni denuo repetit. Hic autem, ut *Torfæo* inſcio & reluctante *Ser.* p. 241. indicaverat, eum *Haraldi & Sveinis tempora peculiari ſcripto illuſtraſſe*, ita ex feſtinatione, qva *Torfæus Seriei* editionem, idqve non

ſine

ſine cauſa, ſubinde urgebat, occaſionem ſumſit cum bibliopola agendi, de hac ejus parte ſeorſim edenda; id tamen *Torfæo*, ut ante, diſplicuit, haud injuſte, in literis ad eum d. 11 Febr. 1702 exaratis, præter libelli parvitatem cauſanti, *ſe Haraldi & Sveinis, æqve ac Canuti Magni, utpote Norvegiæ etiam Regum, vitas in HISTORIA NORVEGICA jam tum deſcripſiſſe, ut vero controverſias chronologicas ex ipſo hiſtoriæ corpore eliminare poſſet, ea qvæ de religione chriſtiana in Daniam introducta, ut & de Olai Tryggvini ad Danavirkium militia, agebant*, (qvæqve in *Trifolio*, ut ſupra notatum eſt, nunc leguntur) *in SERIE præmittere voluiſſe, ut his velut fundamentis adſtruere, ulteriusqve ſtabilire poſſet, qvo tempore Hacon Comes baptiſatus fuerit, qvo à fide in Deum & obſeqvio erga Haraldum defecerit, & qvamdiu poſtea regnaverit, ideoqve in omnibus qvæ eo ſpectabant argumentis, SERIEM allegaſſe, qvæ tunc cuncta mutari & deleri neceſſe eſſet*, qvod tamen eum poſt oblitum eſſe ex *Hiſtoriæ Norvegicæ* inſpectione apparet, qvatenus ibi Tom. 2. p. 259. 273. 278. 284. 292. 293. 296. 336. & forte alibi, in eis, qvæ nunc in *Trifolio* edita leguntur, ad *Seriem* provocat, manifeſto indicio, qvod hæc omnia ad *Seriem* referre ab initio conſtituerit. Interea tamen facile eſſe judicavit pone Gormum in *Serie* apoſtrophen facere, ejus tenoris: *opus qvidem jam perductum eſſe, qvousqve monumenta Islandica à Danicis diſſentiunt, cum vero res à duobus ſeqventibus Regibus geſtæ ad Hiſtoriam Norvegicam etiam pertinerent, & inſignes controverſiæ de annorum computatione, qvæ narrationem perturbare poſſent, in eorum tempora inciderent, petere ſe ut lectores boni conſulant, qvod hæc Supplementi loco SERIEI attexuerit*; qvicqvid autem foret, hæc *Vitarum*, qvippe qvas ſeparatim ſcripſerat, titulo vel nomine edi omnino renuit, imo in omnem eventum tolerare maluit, *Seriei* editionem, qvantumcunqve cetera hanc expetebat, usqve ad paſcha anni 1702 ſuſpendi, qvam hoc tantillum ſeparatim edi; cumqve aliqvot menſes iterum laberentur,

ante-

anteqvam in publicum prodiit, in ea adhuc fuit opinione, novam hanc moram ideo inductam eſſe, ut id, prout *Magnæo* in mandatis dederat, una prodire poſſet; unde, ut impreſſum *Seriei* exemplar in Gormo finiri viderat, in literis ad *Johannem Laurentii* 5 Julii 1702, graviter de hoc qveſtus eſt; ex qvo plene apparet, qvod *Magnæus* promiſſum de eis qvæ ad Gormi, Haraldi & Sveinis tempora pertinent, ſeparatim edendis, ad finem *Seriei* p. 446, ex ſuo ſenſu addiderit, *Torfæum* autem hoc induxit, ut bibliopolæ, qvi impenſas ſuppeditare ex contractu obligatus erat, tanto magis inſtaret de hac *Seriei continuatione* vel *appendice*, qvam primum poſſet, excudenda, cum ipſe etiam ei qveſtus eſſet, *Seriem* in antiqvioribus tantum temporibus ſubſiſtere, & ad recentiora non deſcendere; unde etiam ſæpedictam *continuationem*, à ſe denuo reviſam, & *Diſſertationis hiſtorico-chronologicæ* nomine, qvod ei tum præfigere decreverat, inſignitam, vere anni 1703 ad eum transmiſit. Hoc vero, cum, præter varias à parte bibliopolæ tergiverſationes, ob aliorum ſuorum operum, & in his *Hrolfi Krakii Vitæ*, *Vinlandiæ* & *Grönlandiæ* editiones, usqve in annum 1707, qvo tandem hæc *Seriei* pars, ſub *Trifolii hiſtorici* nomine, prodiit, differre cogeretur, pro temporis reiqve circumſtantiis conſultisſimum viſum eſt eo modo excuſare, qvod à *Serie* avulſa eſſet, qvo id in *Præfatione* ad dictum *Trifolium* hodie legitur, qvod ad librum 3tium *Seriei* revera pertinere ex antedictis apparet.

§. 10. *Dedicationem* in *Seriem Torfæus* qvidem *Magnæo*, ut ſuo nomine ſcriberet, 1699 in mandatis dedit, eam tamen ipſe poſtea ſcripſit. *Præfationem* etiam 1697, dum Hafniæ morabatur, ipſe conſcripſerat; ſed cum liber poſtea adeo mutatus eſſet, ut ſibi ipſi fere disſimilis evaſiſſet, novam ei præfationem, in qva non tantum univerſi inſtituti, ſed ſingulorum etiam capitum ratio ſpeciatim redderetur, præfigi optavit, ideoqve per literas 2 Oct. 1699 datas *Magnæum* rogavit ut hanc ſuo nomine ſcriberet, qvod cum is promiſiſſet, idem in literis ad eum 11 Febr. 1702 denuo repetit, idqve ea maxime de cauſa, qvod

rationem

rationem libri ei tum qvam ſibi notiorem eſſe judicarit. In hac autem Præfatione inter alia memorari voluit, qvod *Magnæum* per totum opus conſuluiſſet, & non ſolum ejus opera in erroribus typographicis corrigendis uſus fuiſſet, ſed etiam bene multa ſecundum ejus conſilia mutaviſſet, cum aliorum, qvantumvis cetera egregii antiqvarii fuiſſent, opera eo ſucceſſu uti non potuiſſet, idqve qvia monumenta, ex qvibus ſua hauſerat, publici juris nondum facta erant. *Magnæus* autem, cum circa idem tempus, qvo *Series* prelum tandem reliqvit, ſuum in Islandiam iter maturare neceſſe haberet, Præfationem, qvalis à *Torfæo* primum ſcripta erat, operi præmitti curavit, eis tantum, ut videtur, mutatis, qvæ rationem reddunt cur in Gormo finiatur. Ad *Indicem* vero & *Notas*, qvæ hic jam primum prodeunt, qvod attinet, *Torfæus* jam tum, anteqvam *Series* imprimi cœpta eſt, per literas 5 Apr. 1699 cum *Magnæo* egit, ut *Indicem* in eam, vel ipſe conficeret, vel confici curaret, qvamprimum qvæliber plagula abſolveretur, idqve eum ex condicto feciſſe in literis 11 Febr. 1702 ſpem adhuc certisſimam fovit, cum vero, *Magnæo* eodem anno in Islandiam profecto, *Series* ſine indice prodiret, ipſe non tantum indicem ſtatim convaſare cœpit, ſed etiam breves qvasdam notas, qvibus nonnulla loca vel illuſtrarentur vel revocarentur, addere decrevit; *qvam ſuam inconſtantiam ſibi* à *cordatis vitio verti non poſſe* ſperabat; *ſe enim verisſimum qværere; ideoqve, cum veriora eis, qvæ prius ſcripſerat, inveniret, hæc mutare ſolere, qvemadmodum haud pauca folia ex SERIE demſerat, novaqve ſubſtituerat; cum multo libentius pecuniæ jacturam faceret, qvam talia retineret, qvæ nomen apud poſteros tueri non poſſent; ſibi enim ut volens falleret, ſalarium à Rege non numerari.* Occaſionem autem novis hiſce notis, qvas cum prioribus analectis additurum *Magnæus* in anteceſſum augnratus erat, proximam dederunt, tam qvæ hic, contra ejus mentem, ſua ſponte mutaverat, qvam qvæ *Torfæus* partim in ſuis ad eum epiſtolis monuerat, is vero, ob anguſtiam temporis, emendare omiſerat, partim, & maxime qvidem, qvæ

 ſingula

ſingula iterum iterumqve relegendo, &, inter qvotidianos in cognatis *Hiſtoriæ Norvegicæ* argumentis labores, penitius rimando ipſe detexerat. Sæpedictas *notas* & *Indicem* vere anni 1703 abſolvit, Hafniamqve, ut imprimerentur, miſit. Ut autem bibliopola, qvamvis indicem antea optaverat, librum, ſi accederet, plures emtores inventurum ſperans, moras in edendo nectebat, *Torfæus* in variis epiſtolis, annis 1704 & 1706 exaratis, ut hæc ederentur, flagitare non intermiſit, qvem etiam ad modum ſe hæc propediem editurum eſſe, ad calcem *Grönlandiæ* 1706 editæ publice promiſit, cum autem hoc fruſtra eſſet, isqve eruditos indice multum non indigere judicaret, & præterea per totum illud tempus, qvo poſt *Seriem* editam literis vacare per ſenectutem potuit, tam in minoribus ſuis operibus edendis, qvam in *Hiſtoria Norvegica* perficienda ſatis ſuperqve occupatus eſſet, à propoſito iſta edendi prorſus deſtitiſſe tandem videtur; eaqve ſine dubio cauſa eſt, qvod variis earum obſervationum, qvas hæ notæ continent, partim in *Prolegomenis* ad *Hiſtoriam Norvegicam*, partim in hac ipſa, locum dediſſe deprehendatur; qvod qvamvis ita ſit, non tamen ideo minus utile vel neceſſarium videri debet, hæc ſeparatim edita habere, & *notas* qvidem, ut harum argumentum cum *Serie*, qvo proprie pertinet, eo facilius conferri & conjungi, *Indicem* vero, ut præſtantisſimi hujus libri uſus, hactenus, ob rerum varietatem, nominumqve multitudinem, haud parum impeditus, expeditior eſſe posſit.

§. 11. Verum præter ea qvæ à *Torfæo* tam in prioribus ad *Seriem* Analectis, qvam poſterioribus hiſce *Notis* circa eam obſervata ſunt, in epiſtolis ejus qvædam, ad eam illuſtrandam pertinentia, occurrunt, qvæ, coronidis loco, hic addere libuit, ut lectores omnia, eo ſpectantia, qvæ autor reliqvit, ſimul habere poſſent, ſunt autem qvæ ſeqvuntur:

Qvæ *A Magnæus* in libro 1mo mutaverat, *Torfæus* qvidem in literis ad eum 15 Dec. 1699 probavit, non tamen pejus ſibi viſum eſſe profeſſus, ſi omnia criteria generalia in caput 6tum congesſiſſet, & qvæ forte

à ſe

à ſe omiſſa erant, addidiſſet, illa etiam authentiæ argumenta eſſent. Qvod vero *Hrolfi Krakii vitam*, p. 30 & 37, ad duas hiſtoriarum claſſes retuliſſe videbatur, minus probavit; ut & qvod ea, qvæ Islandice tantum verſa eſſe putavit, & in his *Apollonii vitam* hiſtoriarum albo eximi voluit, cum *Trojanorum hiſtoria*, qvam tamen admiſerat, æqvo jure excludi potuiſſe videretur.

Pag. 30-32. *Thorſteinis Vikingi filii vitam*, cui *Magnæum*, forte in *Bartholini* gratiam, plus juſto infenſum ſenſit, rejicere non poſſe ſibi videbatur, tam propter rationes l. c. ut & in *addendis* p. 493. pro ea adductas, qvam qvod ingens illa clasſis & potentia, qvæ ibi memoratur, regno honori eſſet; imo ne qvidem *Sturlaugi vitam*, cum vicini noſtri, ſi multa talia haberent, ea in ſuos uſus convertere certe non intermitterent. Se qvidem, *Magnæo* monente, primum ſtatuiſſe memorat, ſciolum qvendam, qvæ in hujus hiſtoriæ principio de Alfo habentur, addidiſſe, poſtea vero ſe hanc ſententiam mutaviſſe, unde etiam argumentum pro *Thorſteinis Vita Ser.* p. 31. ex graduum æqvalitate ductum expungi aliqvando voluit, ejusqvè loco ſeqventia reponi: *Qvicqvid ſit, hiſtoriæ Thorſteini auctoritas vel inde convincitur, qvod Vikingi & Sturlaugi laborioſi tempora cum traditionibus de utroqve conveniant, cum tamen diverſæ de iis hiſtoriæ ne mentionem qvidem alterius faciant. Freyri, qvi chriſti tempore vixit, Sturlaugus clientelari jure ſubjectus erat, qvem anno chriſti X. mortuum ſtatuimus. Hic occidit Kolum Krappium, ejusqve fratrem uterinum Framarem in ſocietatem recepit, Vikingus autem juvenis annorum qvindecim prius occiderat duos ejus fratres, ſororem & ſororis maritum, atqve ita mutuo teſtimonio ſe confirmant.*

 Si

Si Vikingus 30 *annis ante chriſtum natus eſt, anno chriſti natali hanc cædem perpetraſſe oportet, Sturlaugo adoleſcentiam non egreſſo, atqve itd ſingula conveniunt*; Hæc tamen nec in prioribus ad *Seriem* addendis, neqve in poſterioribus ad eam notis obſervata deprehendimus, qvod minime mirandum, cum æqvalitas graduum in *Thorſteinis* & *Sturlaugi* genealogiis recte ſe habeat, hæc vero eorum ætas ipſius Thorſteinis genere, & inprimis Noris, à qvo 6 gradu deſcendit, æra, in *Serie* pasſim indicata, in hiſtoria vero Norveg. & qvidem T. 1. libr. 3. cap. 23. plenisſime expoſita, penitus ſubvertantur; ex qva etiam disqviſitione ſatis apparet, qvomodo in erroneam hanc opinionem inductus fuerit. Qvod autem ad *Thorſteinis*, *Sturlaugi*, *Hervoræ* & aliarum id genus hiſtoriarum auctoritatem in genere attinet, lubens qvidem fatebatur, multa in eis futilia occurrere; ſed *Herodotum* etiam & *Diodorum* Siculum permulta habere ejusdem farinæ; unde ſibi licere, ea qvæ ante Pulchricomi tempora referuntur *hiſtorico-mythica* profiteri; ſed nihilo tamen minus ab oblivione vindicare, ut poſteritas ſciret, qvid antiqvitas tradiderit; in qvibus id qvod verum eſt ſatius putavit conſervare, qvam fabuloſa ſubvertere, cum horum interitu illud qvoqve interire neceſſe eſſet. Et ſi argumentum pro Thorſteinis vita, qvod ex Sturlaugi vitæ conſenſu duxerat, ejusdem commatis *Magnæo* forte videretur, atqve illud, qvo Sigurdus Brenner jus ſuum in Regnum Norvegiæ tueri voluit, qvod ſcilicet eum Jonas Kuflungus pro ſuo cognato agnoverit, minime ei obfuit, ſi aliud, idemqve melius, ſubſtituere poſſet; ſe vero qvæ aliqvo modo conſiſtere poſſent, propter ſolas auxeſes & fabulas interſperſas, univerſa rejicere minime poſſe duxit. Qvo autem magis in his inoffenſo pede procedere poſſet, dudum optaverat, & *Magnæum* ſollicitave-

licitaverat, ut tractatum criticum, hiſtoriæ præmittendum, ſuper omnibus veterum Islandorum ſcriptis, præſertim hiſtoricis, adornaret, in qvo, qvæ pro fide dignis admittenda, qvæ vero contra rejicienda eſſent, plene doceret, cum etiam optimæ veterum hiſtoriæ nonnullas fabulas intermixtas haberent. *Saxonem* vero Haraldi Hilditannis & Asmundi athletarum interfectoris Vitam, nec non narrationes de Vikare & Arngrimi filiis ab Islandis mutuatum non eſſe, ex eo maxime concludebat, qvod horum de his ſcripta multo plura, & ex parte alia, contineant, qvam qvæ ille habet, adeoqve ex eo translata eſſe non poſſent.

Pag. 31. Præter ea, qvæ tam in *Hiſtoria Norvegica* T. 1. p. 194. qvam in novis ad hunc *Seriei* locum notis ad genealogiam Thorſteinis illuſtrandam adducta ſunt, *Torfæus*, ut Alfi cum Bryngerde matrimonium cum temporum ratione (de qvo *Magnæus* dubitaverat) conſiſtere evinceret, Alvoram Alfi ſororem natam eſſe poſuit anno chriſti 70. Alfum 110. Unde, ſi Jotunbiorn natus poneretur anno 71. Raumus filius ejus 91. Bryngerdis vero 120, ſatis apparere putavit, qvod eam Alfus, propter ætatem, in matrimonio habere potuerit; nec qvid obſtare deprehendit, qvominus Alvora, utpote Alfi ſoror, Raumi etiam filia ſtatueretur.

Pag. 104-106. Argumentum, ad æram immigrationis Odinianæ adſtruendam, à graduum ratione ductum *Magnæum* non omnino probaviſſe, atqve ideo qvædam hic ex ſuo ſenſu mutaviſſe *Torfæus* in literis ad eum 30 Nov. 1700, haud obſcure innuit, ſe malle ſcribens, ut qvæ ille hic deleri optaverat, retinerentur; qvamvis enim lineæ à Pulchricomo ad Regem Daniæ Fridericum Qvartum deſcendentis ratio aſcendenti, à Pulchricomo ad Odinum, plene non reſponderet, tantum tamen ea illuſtrare ei videbatur, ut defectum, vel exi-

guum tantum, vel prorſùs nullum in ea admittere opus eſſet; qvemadmodum ex gradibus à Chriſtiano 510, qvos tamen tum 26, non 25, numeravit, proportionem temporis ab Haraldo ad Odinum clare ſatis eluceſcere cenſuit, unde etiam hoc in analectis p. 495, poſtea addidit. Qvod autem *Cæſar* nihil de Odino ſciverit, mirum non putavit, cum brevi tantum tempore, poſtqvam Rhenum transierat, in Germania commoratus fuiſſet. De *Tacito* res magis ardua videbatur, cum procurator Galliæ Belgicæ aliqvamdiu fuiſſet, ſed ad hoc etiam facile reſponderi poſſe profeſſus eſt, imo ipſe qvodammodo reſpondit Hiſt. Norv. T. 1. Libr. 3. c. 14. p. 140.

Pag. 110. Lin. 16. *Torfæus* annotavit Codicem Regium Eddæ Sæmundi loco *Siggii*, Yggi. i. e. *Yggium* habere.

Pag. 118. Qvæ de *templo Biarmenſi*, Odino Upſalenſi antiqviore, *Sturlaugi vita* præeunte, dicta ſunt, *Magnæus* retinuit, cum incertum judicaret, an *Torfæus* Haraldum Gullmunnum Aſis coævum habere vellet, nec ne, ideoqve in analectis p. 496. tantum ſignificavit hanc *Sturlaugi vitæ* relationem dubiæ fidei eſſe. *Torfæus* vero, cum in Commentario de Fornioti Noriſqve epocha, ei jam tum transmiſſo, ſatis declaraſſet Haralldum Gullmunnum, atqve adeo Sturlaugum, Aſis multo tempore inferiorem eſſe (conf. Hiſt. Norv. T. 1. p. 154.) hæc prorſus revocari debere merito cenſuit, qvod etiam in poſterioribus ad h. l. notis factum eſt.

Pag. 126. collat. cum 216. it. 261-62. Initio *Torfæus*, ſi ita placeret, nihil obſtare cenſuit, qvominus Odinus, Sigurlamii pater, Upſalenſis eſſe poſſet, nec multum qverelæ locum eſſe, qvamvis 46 anni cuilibet gradui asſignarentur, cum qvidam 70 vel plures annos, & qvidam contra 30 vel pauciores aſſeqvi potuerint; Hoc vero cum eis, qvæ p. 257 & 261. dicta ſunt, conſiſtere

non

non poſſe poſt animadvertit, ideoqve tandem in eam ſuſpicionem inductus eſt, duos fuiſſe Svafurlamios, cum Eyvora, Arngrimi uxor, Nore haud paucis gradibus inferior, filia ejus Svafurlamii, qvi Gylfii ex filia nepos erat, eſſe non poſſet, unde neceſſe eſſet inter hunc Svafurlamium & patrem Eyvoræ, cui etiam forte Svafurlamii nomen erat, aliqvot gradus deeſſe.

Pag. 173-208. Qvod *Magnæus*, tria ultima libri 2di capita nec multa ſe eruditione commendare, nec ſuam theſin firmiter ſatis tueri judicans, hæc in ejus gratiam ordinatius digeſſerat, gratus qvidem agnovit; avebat tamen ſcire, qvid adeo improbaret, utrum ſcilicet ſtatueret, epocham Regni Gothici & migrationum exaltari magis poſſe, an vero ſuperfluum putaret, ex genealogiis & ſynchroniſmis demonſtrare, qvod, qvæ tantæ antiqvitatis patroni admittunt, ſubſiſtere non poſſent. *Torfæo* contra hoc adeo neceſſarium videbatur, ut ſe optaret omnium populorum placita de gentis cujusqve primordiis legiſſe, & ex his omnia refutaſſe, qvæ prodigioſam adeo antiqvitatem ex his terris repetúnt. Poſſe qvidem ſe has & alias *Magnæi* objectiones, ſibi ſoli habere, qvo melius ab erroribus ſibi cavere poſſet, ſed præterea velle, qvæ forte perperam ſcripſiſſet, in alio opere ad earum ductum emendare, & revocare, idqve non ſine ejus encomio, cum veritas ſibi amiciſſima eſſet.

Pag. 228. Ad Exc. *Gabelii* objectionem: qvod Seeciæ Dynaſtis, Dyggvio antiqvioribus, ſceptra tribuiſſet, eosqve ita pro Regibus venditaviſſet, cum tamen Dyggvius primus eorum Regio titulo uſus fuiſſet, *Torfæus* qvidem faſſus eſt, ſe hæc non omnino accurate, ſed ſecundum conſvetudinem poſteriorum temporum ſcripſiſſe; facillime tamen hæc tuebatur, cum ipſa monumenta antiqva, & in his *Eddam* Gylfio Niordo & Yngvio, & Codicem Chronici Norvegici, qvem ab Olai

Sancti

Sanĉti & filii ejus Magni Boni imaginibus *Jöfra-Skinnam* i. e. Regium appellere ſolet, ipſi etiam Odino Regium nomen tribuiſſe deprehenderit. *Gabelii* ſententiam, qvod imperium Sveciæ antiqviſſimis temporibus in Pontificatum redaĉtum fuiſſet, libenter ampleĉtebatur; id autem Svecos, ut ex *Joh. Magni* Libr. 2. Cap. 3. apparet, pro majori gloria habituros putavit, ſi ſtatueretur, Danis integrum non fuiſſe alibi qvam Upſalis ſacrificare. Denominationem pacis univerſalis à Frodio, à potiori qvidem duĉtam eſſe largiebatur, cum Frodium potentiſſimum ſui temporis Regem in ſeptentrione fuiſſe, omnes conſentiant, ideo tamen Svecos admiſſuros dubitavit, qvod ullum ei in eos jus fuerit, ſaltem qvamdiu Freyr in vivis fuit.

Pag. 257 ad 262. Locum ex carmine *Hyndluliod* adduĉtum *Torfæus* qvidem initio bene ſatis conſiſtere poſſe putavit, qvatenus diſputatio l. c. in eo verſaretur, qvod Angantyr & Arngrimi filii diu poſt Frodii Pacifici tempora vixiſſent. Qvamvis enim perſpicua Arngrimorum confuſio tam in *Hervarar-Saga* qvam *Originibus Norvegicis* obſervaretur, ambo tamen Frodio pacifico multo poſteriores, & in utroqve loco 6 gradibus à Nore remoti, evaderent. Cum vero carmen *Hyndluliod* uni eorum, ſynchronum poneret Ottarem Stultum, hujusqve genus ad Finnalfum & Norem texeret, & eos tamen poſt Sigurdum Fafnericidam & Giukungos, & longe poſt Jormunrekum collocaret (verbis: " allir komnir frá " Jormunreki ", i. e. *omnes à Jormunreko deſcendentes*), neceſſario concedendum putavit, hiatum eſſe in genealogia Ottaris, & Svanum Rufum Finnalfi filium non eſſe, ſed multos inter eos inſeri debere; unde etiam ei diſplicuit, qvod *Magnæus* p. 262. Lin. 15. probaverat *Verelii* ſententiam de Arngrimo Eyfuræ marito (qvod etiam ideo in *Emendandis* p. 498. annotatum eſt) cum hi,

hi, nempe hic Arngrimus, ejusve proavus, ne ad Norem qvidem pertingerent, iis ſolum exceptis qvi in *Originibus* memorantur, Svadio nempe gigante ſocero ejus, & patre ejus Eyſteine, qvi ad Snærem Grandævum pertingerent, Solvium Regem, qvi Soleyas occupavit, etiam ante Norem fuiſſe, ſed Arngrimum poſt eum Alfo coævum. Ut autem *Magnæus* in ea fuit opinione, qvod uterqve, Dagus & Eygrimus Bauggerdem in matrimonio habuiſſet, ita *Torfæus* tandem inductus eſt ad ſtatuendum, Eygrimum potius qvam Dagum Arngrimi patrem fuiſſe, partim qvia *Hervarar-Saga* hoc adeo diſtincte tradit, ea etiam probabilitate adjecta, qvod Eygrimus, in domo Starcadi & Alfhildis educatus, eorum filiam Bauggerdem uxorem adipiſci facile potuit, partim qvia *Origines* tam in genealogia Solveigæ uxoris Olai Lignatoris, qvam Halfdani Albipedis & Eyſteinis Bombi, à *Chronico Norvegico* recedere & omnia ab Halfdano Grandævo computare deprehenduntur; unde hac in re conſultisſimum putavit *Hervarar-Sagam* ſeqvi. De ſynchroniſmo autem Ottaris Stulti & Angantyris *Magnæi* ſententiæ accesſit, eos poſt vixiſſe. Hinc Arngrimum & Eyfuram, (qvod etiam in *emendandis* pone *Seriem* p. 498 obſervatum videmus) ad ſeculum poſt Chriſtum natum ſecundum rejecit, tandemqve agnovit, Angantyrem, qvem carmen *Hyndluliod*, & ex eo *Series*, loco ſupra citato, Ottari Stulto coævum ponit, prorſus diverſum fuiſſe ab Angantyre Arngrimi filio qvi Norvegus erat, ut & ejus pater & avus, qvod non tantum in *Hiſtoria Norveg.* (T. 1. p. 418. & ſeqv. conf. p. 441) poſtea expoſuit, ſed etiam hæc omnia in *poſterioribus* hiſce ad *Seriem* notis emendavit, & pluribus rationibus adductis ulterius diſcusſit

Pag. 269-272. Ut *Sturlæus* Drottam Dani ſororem, Danpi vero filiam, fuiſſe tradit, ita *Torfæus* ab

initio ſuſpicatus eſt, Danum etiam Danpi filium fuiſſe; Cum vero *Sturlæus* hoc non determinet, alia monumenta conferendo poſt ad credendum inductus eſt, Drottam uterinam tantum Dani ſororem fuiſſe, ita ut Dani mater aut Olaum ejus patrem priorem, Danpum vero poſteriorem, maritum habuiſſet, aut contra; adeoqve qvod Danus Olai filius fuiſſet & regnum non invaſiſſet, ſed forte Danpi provincias alia occaſione acqviſiviſſet ſuisqve addidiſſet, unde Cap. 5. Libr. 3. aliqvando ita ordiri voluit: " *Vermundus inter Daniæ Reges à* „ *Saxone decimus ſeptimus conſtitutus, qvi & Vig-* „ *leti filius ſtatuitur, hunc in annalibus noſtris lo-* „ *cum occupat, & à Sapientis cognomine illuſtratur;* „ *nam genealogiæ, qvas exhibuimus, Olaum man-* „ *ſvetum filium ejus fuiſſe, teſtantur ipſo Saxone* „ *ſuffragante, Olai autem manſveti filium LANG-* „ *FEDGATAL ut & LIBER ORIGINUM NOR-* „ *VEGIÆ,* Codice *FLATEYENSI contentus col.* „ 10. *Danum magnanimum. At SNORRIUS STUR-* „ *LÆUS Dani ſororem Drottam Danpi filiam,* „ *Rigi neptem, qvi in ſeptentrione primus Rex ap-* „ *pellatus eſt, recenſet. Matrem igitur Dani poſt* „ *mortem patris ejus Olaſi Danpus duxerat, fuit-* „ *qve Drotta uterina illius ſoror* ". Ita *Sturlæi* narrationem cum reliqvis genealogiis optime conciliari poſſe putavit. Vermundum vero & Olaum ex Skioldungorum familia fuiſſe cenſuit, ſed Rigum & Danpum ex alia, atqve ideo Danum totum regnum adipiſci potuiſſe forte per adoptionem, eamqve cauſam eſſe, qvod Carmen *Rigsmál* Danum & Danpum conjungat in verbis: " *Eiga* „ *þeir Danpr oc Danr dyrar hallir* ". Eaqve ratione facile obviam ivit Exc. *Gabelii* objectioni: *qvod Rigum & Danpum ex Regum univerſalium, vel totius Daniæ monarcharum, ordine male excluſiſſet; cum ta-*

men

men Snorro hos eo referre, adeoqve LANGFEDGATAL & ORIGINES NORVEGICAS his ſupplere voluiſſe videretur; Si enim obſervaretur Drottam ex alia familia fuiſſe, & ſchema genealogicum, etiam ſecundum ipſum *Snorronem*, ſeqventi modo formandum eſſe: (conf. Hiſt. Norv. T. I. p. 378.)

Vermundus Sapiens. Rigus.

Olaus Manſvetus—Uxor utriusqve anonyma—Danpus. Domaldus.

Danus Magnanimus. Drotta————Domar.

Dyggvius.

facile patere, nullum hic in *Lang fedgatale* hiatum eſſe, certe eam *Snorroni* mentem non fuiſſe, ut Rigum & Danpum ei infereret. Nec ſatis cauſæ eſſe cur Rigus ad Monarchas referatur, qvod Regium nomen primus in ſeptentrione aſſumſerit, cum nihil obſtaret, qvominus hoc nomen, qvod Monarchis, ſive Regibus primariis, poſtea tantopere placuit, à Rege fiduciario vel tributario primum aſſumtum eſſe potuerit; accedit qvod ejus uſum Reges primarii fiduciariis tanto minus prohibere potuerint, cum hi haud raro illis potentiores eſſent. Hæc autem qvantum ad Dani & Danpi genus attinent, cum *Serie* edita h. l. ſenſu conveniunt, ab epiſtola vero ad Magnæum 14 Jan. 1699. aliqvantum abeunt, cujus diſſenſus ratio in Hiſt. Norv. T. I. p. 414. reddita eſt.

Pag. 309. *Torfæus* deſideravit qvod *Magnæus* ad verba: *Haralldar Konungs ur Geirraudargördum i Noregi:* oblitus fuiſſet annotare, qvod exemplar *Bryn. Svenonii* habeat: *Haralldz Kongs ens Gotranda nordan or Noregi:* cum Geirraudargardas in Norvegia ſitas eſſe non putaret. *Magnæus* contra partim Geirraudargardas pro ficto loco habuit, partim etiam objecit, non apparere, qvid per *Gotranda* intelligeretur. *Torfæus*

fæus vero de priore dubitavit; poſterius qvidem conceſſit, ſimul tamen inſtabat, eſſe etiam alia nomina, ut Hnauggvanbaugi & plura, qvæ certo explicari non poſſent, adeoqve ſatius eſſe, qvæ Codices habent, retinere, qvam vitioſam & falſam chorographiam admittere; his enim nomina ex alia lingva data eſſe facile poſſent.

Pag. 316 & 319. Teſtimonia *Saxonis* de Hialio & Scatio, qvi Olao Lignatori Vermorum Regulo ſynchroni erant, nec non de Regnaldo Rutheno Radbardi nepote, qvi Sigurdo Hringo, in prælio Bravallenſi, militavit. *Torfæus* libr. 3. Cap. 9. ad Sigurdorum, Hringi nempe & Fafnericidæ, ætatem adſtruendam uſus fuerat, inprimis qvatenus Radbardi genealogia genealogiam Sigurdi Hringi à Scriptoribus Islandicis traditam illuſtrat. Hæc vero *Magnæus*, utpote loco minus apto poſita cenſens, deleverat, & ad Cap. 8. ubi nunc extant, rejecerat. *Torfæo* contra videbatur utrumqve hoc argumentum æqve commode eo loco, qvo primum poſita erant, permanere potuiſſe, tanqvam rationes ad tempus indicandum, unde etiam ea in *analectis* p. 503 & 504, ulterius ſtabilire & illuſtrare neceſſarium duxit.

Pag. 320. *Magnæus* cum Dellingum ex *Torfæi* ſententia (*Ser.* p. 117.) pro Odino admittere nollet, inter alia ei objecit, an tum Dellingus, à qvo Ragnaris Lodbrochis genus derivaverat, etiam Odinus eſſet? Poſuerat autem *Torfæus* ſecundum *Origines Norv.* (conf. Hiſt. Norv. T. I. p. 133. 256.) Finnalfum uxorem habuiſſe Svanhildem auripennem, filiam Dagi Dellingi filii, eorumqve filium fuiſſe Svenum Rufum, qvæ tamen genealogia ultra Ingemundum & Eyſteinum non procedit. Cum vero horum majores eosdem eſſe deprehenderet, qvos carmen Hyndluliod (*Ser.* p. 260-61. laudatum) ad Ottarem Stultum refert, hujus patrem Innſteinem Ingemundi & Eyſteini fratrem fuiſſe non ſine probabili-

tate

tate primum ſuſpicabatur. Incertior vero erat an à patre eorum Alfo Grandævo Ragnaris genus deducendum eſſet, cum *Origines* non determinaviſſent, qvinam Alfus Grandævus hic fuiſſet. Unde etiam hæc partim in *addendis* ad *Seriem* p. 507. mutavit, partim in novis hiſce ad pag. 387. notis ulterius declaravit.

Pag. 340. Lin. 5. Qvod *Magnæus Audlingorum* & *Adelingorum* familias tanqvam diverſas poſuerat, *Torfæo* ab initio diſplicuit, de qvo tamen eum aliqvid poſtea monuiſſe non occurrit.

Pag. 342-43. De Sigurdo Faſnericida *Torfæus* haud parum fluctuavit, incertus, an duo ſtatuendi eſſent, & an Ragnar ullius eorum filiam uxorem habuiſſet, ut & an Giukungi Sigurdo Hringo coævi fuiſſent; primum tamen inclinavit ad credendum duos fuiſſe Sigurdos Faſnericidas, unumqve eorum Ermanarico coævum; hoc vero, poſt varias ultro citroqve ſuſpiciones tandem rejecit, Ermanaricum *Jornandis* cum Ragnaris, Sigurdi Hringi filii, hiſtoria male connecti convictus. Dubia autem qvæ Sigurdum Faſnericidam, Sigurdum Hringum, ipſumqve Ragnarem ſeculo 8vo antiqviores fuiſſe innuunt, nec pauca nec levia fuiſſe, tam ex *Serie* edita p. 335 & ſeqv. qvam ex poſterioribus hiſce ad pag. 337. notis apparet. *Theodori Thorlacii* narrationem, qvod in libro qvodam veteri, latine ſcripto, & Heidelbergæ impreſſo, Vitam Sigurdi Faſnericidæ, antiqvitatibus Islandicis haud parum ſimilem, qvæ eum ad Valentis tempora, imo ſuperius eveheret, legiſſet, inter hæc dubia aliqvando numeravit; in hoc vero *Thorlacium* memoria lapſum, poſt deprehendit.

Reſtat ut Benevolum Lectorem certiorem faciamus qvorum operæ hoc ſcrip-

tum debeat; nempe *Jonæ Jonæo*, Studioſo, qvi tranſcripſit ex Mſſ. & *Johanni Finnæo*, Præpoſito generali diœceſis Skalholtenſis dignisſimo, qvi, ambo natione Islandi, ultimam correctionem & limam addiderunt.

Havniæ Cal. Decembr. 1776.

P. F. Suhm.

Notæ

Notæ Poſteriores in Seriem Regum Daniæ.

(*) Cum in analectis ſeu emendandis & addendis, loca qvædam, Candide Lector, vel neglecta, vel perperam allegata, vel deniqve non ſatis explicata, dum ſingula relego, obſervem, mei muneris eſſe duxi, ut iſta ſupplerem, illa vel revocarem, vel reſtituerem, hæc qvoqve illuſtrarem. Has igitur animadverſiones ſuperioribus adjeci, unde cognoſcere poteris ſcopum nobis præfixum eſſe, ut vera, vel vero ſaltem proxima, inveſtigemus, poſteritatiqve communicemus, nec qvicqvam reticeamus, qvod ad diligentiorem inqviſitionem occaſionem præbere posſit, nec nos partium ſtudiis deditos, ar-

A gumenta

gumenta pro alterutrius defenſione conqviſiviſſe, adjicio etiam, nec conqviſitis diutius contentos fore, qvam certiores rationes occurrant, qvæ ſemel approbata evertant, nosqve in ſua caſtra rapiant. Neqve enim hinc inconſtantiæ notam verendam arbitramur, cum in veritatis (cui indagandæ nos devoveramus) inqviſitione conſtanter perſeveremus. Hæc igitur pro candore Tuo, boni conſule. Vale! Ex villa mea Stangalandia, Inſulæ Kormtis, Diſtrictus Stafangrienſis. III. Non. April. MDCCIII.

(*) In Præfatione Fol. 2. p. 1. Linea 25, qvæ mutata ſententia, aliter hic qvam in priori Serie, lege: aliter ibi, qvam in hac poſteriore. Et pag. verſa lin. 5. ignoti, lege: ignotam, ſc. harmoniam.

(*) Pag. 4. Lin. 11. poſt *Eiriksſaga*, adde: citatur a Verelio not. ad cap. VII. Hiſt. Gotrici & Rolfi pag. 53. inter deperdita numerari etiam meretur *Olafi Tryggvini vita*, a Gunnlaugo Monacho latine conſcripta.

(*) Pag. 11. Lin. 29. poſt *Skioldungorum Hiſtoriam*, adde: Aut illam, aut partem ejus, Magnum Olafi, illum, qvi Lexicon Runicum ab Olao Wormio editum compoſuit, ad manus habuiſſe colligo, ex voce *fuke* in eodem obvio. Tradit enim Eiricum Spaka, id eſt *Prudentem*, nomen ſuum ænigmati involviſſe, cum hoſtibus ſpeculator obviam veniret, his verbis: "*Ec heiti fuka land oc fundit hvergi*". Appellor algarum territorium, & nullibi inventum, qvod Saxo lib. 5. pag. m. 86. lin. ult. reddidit, ubiqve adventantem, nusqvam compertum. Per *fuka*

algas

algas & id genus ejectamenta maris, qvæ æſtu radicibus evulſa fluctibus huc illuc aguntur & impelluntur, *Magnus* intelligit, qvæ in magnos cumulos congeſta, qvod ſpeciem terræ referant, territorium vocavit. In prima autem nominis ſui ambigua interpretationis ſyllaba, Eiricum luſiſſe, uterqve animadvertit. Eſt enim tum Præpoſitio negativa, tum etiam Adverbium affirmationem repræſentans temporis; priori ſignificatione: *non* vel *nec* denotat: poſteriore *ſemper*, ni fallor ex græco *ἀεὶ*, in *ey* translata, & hâc, maris iſta ſpolia, ſcopulorum excrementa, qvæ *reke* appellantur, ſemper impelli; illâ *nunqvam* ſignificavit, atqve ita nomen ſuum utriusqve ſignificationis capax ex utroqve ſenſu amphibolia formavit & logogrypho involvit, connexio qvoqve narrationis Saxoni Magnoqve conſentiens abunde monſtrat eandem hiſtoriam utrumqve explicare. Saxo enim tradit eum a Rege Frothone, hoſtiles acies ſpeculatum miſſum, id qvoqve Magnus Olafi, ſed omiſſo Frothonis nomine (ut dictum eſt) ita exponit. Sed cum *Skioldungorum hiſtoria* interierit, haud eſt definitu proclive, ſub qvonam Frodio Eirikus vixerit; nam qvæ de eo ſcribuntur, aliena ſunt a Frodii, nobis Primi, Saxoni Tertii, temporibus, ſi Snorrii ſcriptis pretium ſtatuendum erit; aliisqve a nobis adductis antiqvitatum documentis; qvare ſuſpicor eum ſub alio Frodio vixiſſe. Dictionis autem a Saxone explicatæ genius ſatis probat, eum, qvæ ab aliis accepit, hic transtuliſſe; nam ſi colloqvium ejus cum Frodio pag. m. 76. deſcriptum,

cum dialogo Fridthiofi & Hringi Hringarichiæ Regis conferas, vix ovum ovo ſimilius eſt, id vero magna antiqvitate ſe tuetur. Cum autem Magnus Olai non citet hiſtoriam, unde hæc deſcripſerat, fieri poteſt aliunde, qvam ex *Skioldungorum hiſtoria*, utrumqve hæc deſumſiſſe.

Pag. 12. Lin. 9. poſt *Hiſtoria Liosvatnenſium*, adde: Toſtii (illius, ut videtur, qvi cum Haraldo Strenuo Norvegiæ Rege anno Chriſti MLXVI. in Anglia cæſus eſt) Hiſtoriam allegat Biornus de Skardſaa in ſuis de Gronlandiæ collectaneis, qvæ apud me manuſcripta aſſervantur. De Sæmundi &c.

P. 23. Lin. 24. pro octodecim lege tredecim.

Pag. ead. Lin. 25. pro DCCCXXXV. lege DCCCXL.

Pag. ead. Lin. 27. pro CLX. lege CLV.

Pag. 24. Lin. 9. pro CXXXVIII. lege CXXV.

Pag. 25. Lin. 23. lege: cum tamen Bardus circa annum demum ſalutis DCCCXL. uti mox dictum, natus tradatur.

Pag. 27. Lin. 29. pro DCCCCLXI. lege DCCCCL.

Pag. 28. Lin. 1. pro LXXXI. lege XCVI.

(*) Pag. 31. Linea 19. poſt *dono dediſſe*, adde: Per Indiam *Reenhielmius* notis ad cap. III. hiſtor. Vikingi & Thorſteini pag. 35. Schythiam usqve ad Tanaim intelligi exiſtimat. *Daniel* autem *Langhornius*, appendice ad Elenchum Antiqvitatum Albionenſium, pag. m. 35. Aſtios, Ingrios & Ruſſos, maris accolas maxime orientales. Qvicqvid illius ſit &c.

(*) Ibi-

(*) Ibidem Lin. 26. poſt *in matrimonio habuit*, adde: Notandum Raumum illum Bryngerdis patrem non videri fuiſſe Noris, ſed Jotunbiorni, filium, id qvod Liber Originum Islandiæ (Landnama) cum libro Originum Norvegiæ collatus, ſuggerit, ſecus Alfus ſuam ipſius ſororem duxiſſet, qvod tamen Septentrioni haud uſitatum reperio. Schema tale eſt:

Nor
Raumus

Alfus. Jotunbiornus
| Raumus
|___Bryngerdis.

Hinc conſtat fratris ſui neptem, uti id in hiſtoria Norvegica a nobis obſervatum eſt, Alfum duxiſſe.

Pag. 32. Lin. 12. poſt *convenire ſoleant*, adde: accedit aliarum hiſtoriarum conſenſus, *Fridthiofi* nempe *Vegeti* Thorſteini filii, ac *Gotrici & Hrolfi vitarum*, qvarum prior dictum Fridthiofum Ingibiorgem, Belii Regis filiam, uxorem duxiſſe, & fratres illius Helgium & Halfdanum vita vel regno privaſſe tradit, qvæ ſingula nomina in *Thorſteini vita* recenſentur; poſterior cap. III. Fridthiofi memorati filium nepotesqve ac eorum geſta exhibet, nec minus tempus qvo vixerunt monſtrat, Sveciæ Regum cum iis ſynchronismos adferendo. Plura ſunt qvæ Thorſteinum vere exſtitiſſe patefaciunt. Ceterum illa, qvæ de monſtr. gig. habitu &c.

 (*) Ad

(*) Ad pag. 34. Lin. 22. poſt *fletiſſe inferius dicitur.* Ni forte *Saxo* noſtris rectius Alf Multivagum ſcripſerit, qvo & inclino.

(*) Pag. 36. Lin. 5. poſt *ſpectatisſimus vir*, adde: *Andreas Nicolai Toldorphius* &c.

(*) Pag. 44. Linea 18. poſt: *Saxoni Grammatico* Synchronus fuit. *Brandus Sæmundi filius* Islendinga ſögu Part. II. cap. XXXVIII. memoratur his verbis: " Fleſtar ſögur er her hafa görſt á Islandi „ voru ritadar adr Brandr biſkup Sæmundar ſon „ andadizt ". Id eſt: *Plurimæ hiſtoriæ res geſtas in Islandia continentes, conſcriptæ ſunt ante obitum Epiſcopi Brandi Sæmundi filii*, id eſt ante annum 1201, qvo eum vivis exemtum inter plures Arngrimus Crimogææ lib. I. cap. X. tradit.

(*) Pag. 45. inter lineas, tertiam & qvartam inſer: Neſcio qvo lethargo obſtupefactus, *Gunnlaugum Monachum* hic omiſerim, aut qvo ille fato, amico meo Arnæ Magnæo, poſtqvam de illa lacuna eum admonui, exciderit, vir memorabilis a *Biorno de Skardza*, præfatione in Annales ab ipſo, ab anno MCD ad MDCXLIV, digeſtos, his verbis, qvæ transferre ſuffecerit, poſtqvam eos, qvi primi Annales & hiſtorias conſcripſerunt, recenſuiſſet, laudatus. *Hi*, inqvit, *hiſtorias de Norvegis Danisqve Regibus compoſuerunt, fuerunt etiam hic docti illi Monachi, qvi, qvæ illi compoſuerunt, conſervarunt, præſertim duo illi, qvi in monaſterio Thingeyrenſi reſederunt, Gunnlaugus & Oddus, qvi multos libros ex variis lingvis in Noricam verterunt, & hiſtorias*

con-

contexuerunt. In his Olafi Tryggvini hiſtoria, ab hoc ipſo Gunnlaugo latine concinnata. Hiſtoriæ, qvæ typis evulgata eſt: Part. II. cap. CVI. memoratur, qvod etiam ejusdem Part. cap. CVIII. confirmat. Meminit etiam illius Sturlungorum Hiſtoria part. IV. cap. VII. eumqve inter præcipuos ſeptentrionalis qvadrantis Religioſos, a doctrina & humanitate comendabat. Illius ſcripta præſtantisſima *Brynjolfus Svenonius* inter notas Stephanii in præfationem Saxonis pag. 15. appellat, & inter plura alia deperdita deplorat.

(*) Eadem pag. eadem lin. ipſum qvoqve *Sverrerem*, vel hiſtoriam Norvegicam, vel certe partem ejus aliqvam conſcribendam curaſſe, varietas relationum de Simone Scalpo, qvi patruum ejus Regem Eyſteinum Haraldi Gillii filium vita ſpoliavit, ſatis monſtrat, ibi enim traditur, qvomodo id Rex Sverrer literis prodi mandaverit.

(*) Pag. 46. Linea 17. poſt *usqve ad Sverrerem.* Hic me hallucinatum agnoſco, cum Chronica Mſſ. membranacea tria in Sigurdo Hieroſolymipeta tradant (ubi de Rodgeiro Siciliæ Principe, mox Rege, agunt) *Fridericum* (Secundum) *imperatorem, tunc nuper mortuum fuiſſe;* (Cum hæc de Sigurdo Rege ſcriberentur), atqve is Imperator, Snorrio novem annos ſupervixit. Non itaqve hæc *Snorrius* de illo ſcribere poterat. Conſtat etiam *Eiricum Oddi filium*, geſta filiorum Haraldi Gillii, Magni Cæci, & Sigurdi Slembidiaconi, vitas ſcripſiſſe, qvæ editione Danica continentur; Itaqve pro certo definire neqveo, qvous-

qvousqve *Snorrius* Regum Norvegorum res in commentarios regeſſerit, cum tamen, poſteritatis conſenſu, is Chronici Norvegici auctor habeatur, qvis ejus conſenſum infringet, præſertim cum ex *hiſtoria Olafi Tryggvini* Part. II. cap. LXXXIII. ea ex illo allegentur, qvæ in Chronico, qvod ei tribuitur, inveniuntur, & cap. XCIV. ejus relationes eidem conſentientes recitentur, indubio argumento, ad finem vitæ Olafi Tryggvini hiſtoriam ſtruxiſſe, imo & ultra. Nam *Hiſtoria Sturlungorum*, magnum illud volumen, a fratris ejus filio Sturla Legifero contextum, part. V. cap. XI. ad annum MCCXXX. teſtatur *Sturlam Sighvati* (alterius ejus fratris) *filium, magna induſtria deſcribi curaſſe hiſtorias, qvas Snorrius compoſuit*, & qvid vetat, qvo minus ad *Sverrerem* aut ulterius ſcripta ſua continuaverit, licet ea, qvæ ſuperſunt, alius conſcripſerit, ejus autem interierint. Notisſimum eſt &c.

(*) Pag. 47. Lin. 4. poſt: *a Snorrio conſcriptas*, adde: teſte *Sturlungorum hiſtoria* part. V. cap. XI. deſcribi curaverit.

(*) Ibid. Lin. 10. poſt: *Sturlungorum Hiſtoriæ*, adde: ipſa teſte Part. IX. cap. XXII. qva res &c.

(*) Pag. 49. Lin. ultima poſt: *Res iſtas ab iis geri alias conſpexerant.* Exſtat locus in *Islandorum* ſeu Sturlungorum *hiſtoria*, qvæ alias *Sturlunga-ſaga* appellatur Part. II. cap. XXXVIII. minime omittendus, qvi qvod prolixior ſit, latine reddendus eſt: *Plurimæ* inqvit *hiſtoriæ*, *qvæ res in Islandia geſtas continent*, *conſcriptæ fuerunt ante obitum Epiſcopi*

Brandi

Brandi Sæmundi filii, qvæ vero poſt ea perpetrata ſunt, literis parum mandabantur, anteqvam Sturla Poëta Thordi filius Islandorum hiſtorias *dictabat, qvas partim ex relationibus virorum, qvi ipſo juvene vixerunt, verumqve geſtarum ordinem callebant, partim ex literis, qvas illi ſcripſerunt, qvi iis æqvales erant, qvarum geſta celebrabantur, collegit; multa etiam ipſe vidit, qvæ in ejus tempora incidebant, ad confirmationem eorum, qvæ tradidit. Fuit enim vir celebris, probus, excellenter ſapiens, moderatus, audax, interritus, Deus eum jam ſupra laudes beet.* Hinc manifeſtum eſt, eam, qvæ jam ſupereſt, *Sturlungorum hiſtoriam*, ex illa majore, qvam ille conſcripſit, deſumtam eſſe.

Pag. 50. Lin. 12. lege: nec niſi vera in Halfi Regis & Olafi Tryggvini vitis de eo referri certo perſvad. p.

Pag. ead. Lin. 26. poſt *commemoravi*, adde: in confinio Bergenſis & Stafangrienſis diſtrictuum pharus extat vel ſpecula, *Flokevaren* (alias *Ryevaren*) etiamnum dicta. Accolæ nominis originem penitus ignorant, Verum *Originum Islandic. liber* ſpeculam illam à Flokio, Islandiam qvæſituro, erectam eſſe teſtatur. Innumera &c.

(*) Pag. 52. Lin. 29. poſt: *verbis memorat*. His addi poteſt, aulæum Sancti Olafi, cui Sigurdi Fafnericidæ conflictus cum Fafnere intextus erat, de qvo Poëtam Thorfinnum Rex verſum facere jusſit, de vena ejus experimentum capturus, cum traductus eſſet, nihil proprio marte concinnare, ſed ab

aliis hauſta recitare. Conſervatur carmen Codicis Flat. fragmentis inter columnas 750 & 754. Qvæ hucusqve &c.

(*) Pag. 54. Lin. 28. poſt: *licet invitus ſpoliaſſet*, adde: Decem qvoqve carmina tetraſtropha, qvæ in Angliâ ad ripas fluvii Tameſis (expugnato, ut ibi habetur, Londino, verius caſtello ponti ſuperſtructo) feciſſe *Codex Flat.* perhibet, aliaqve plura, interqve ea verſum, qvo Ingibiorgem Finni Arnini filiam celebrat. Eam credo, qvæ Thorfinno Orcadum Comiti poſtea uxor obtigit. Extat in Cod. Flat. fragmentis inter Colum. 750 & 754. Duos autem *Knytlingorum Hiſtoria* cap. XIV. reſervat, militibusqve adſcribit.

Pag. 63. Lin. 2. lege: nosqve in proceſſu operis unum aut alterum, bono cum Deo, clarius detegemus.

Pag. 64. Lin. 1. pro *Bravicum*, lege: Bravallenſe.

Pag. 72. Lin. 17. pro *tot ſeculorum millenariis*, lege: tot annorum millenariis.

Pag. 75. Lin. 2. lege: & ſi qvid antiqvisſimos poëtas de rebus, qvæ monumentis hiſce Gotlandicis continentur, numeris ſuis complexos eſſe velimus, iſtud jam Saxonis qvidem temp. interiit.

Pag. ead. Lin. 8. lege: rem acu tetigiſti. Qvid autem facilius &c.

Pag. 81. Lin. 13. poſt: *exutus fuerit*, adde: Vera hic ſcripſiſſe Eiricum *Loccenius* teſtatur, qvi in præfatione ad hiſtoriam ſuam Svecicam dictam illius

qvere-

qverelam adfert, tandemqve concludit: *Hoc qvod hiſtoricus* (Eiricus) *candide profitetur*, *ipſa re comperi*, *poſtqvam annales regni hujus*, *qvotqvot adhuc exſtant*, *replicare cæpi*. Hæc ſi ad poſterorum notitiam perventura Johannes Gothus crediditſet, minime tot reges ipſe fin. è pr. cerebro.

(*) Pag. 84. Lin. 27. poſt: *Transdofrani. Adamus* etiam *Bremenſis* in provinciarum Aqvilonarium deſcriptione cap. CCXXIX. hæc confirmat, tradens Gothelfam per medios Gothorum populos decurrere in oceanum.

Pag. 86. Lin. 4. poſt: *Jutiæ convenit*, adde: id qvod & *fragmentum hiſtoricum* de Ivare Vidfadmio ac bello Bravallenſi ulterius adſtruit, ubi Ivarem ex Svecia in Reidgothiam cum claſſe profecturum, portum qvendam Sialandiæ in tranſitu ſubiiſſe tradit; indeqve ſolventem auſtrum verſus in Reidgothiam (*ſudr til Reidgotalandz*) navigationis curſum direxiſſe; mox inde reverſum, domumqve in Sveciam perrecturum, ex auſtro (*ſunnan*) venientem Sialandico littori proras advertiſſe; qvæ ſatis oſtendunt ex Svecia in Reidgothiam euntibus Sialandiam prætereundam, qvod Smalandiæ nullo modo applicari poteſt; Diviſio qvoqve hæreditatis regn.

Pag. 87. Lin. 4. poſt: *Silfraſkallium*, inſere: *ac cum eo aliqvoties conflixit*, *ſemper victor*, *tandemqve regem illum occidit*. *Poſtea in interiora Jutiæ* &c.

(*) Pag. 96. Lin. 6. poſt: *æternum admonerentur*. Nec parum noſtram opinionem fulcit terminatio Nominativi pluralis in *ar*, inde *vitar*, & ad

latinæ lingvæ genium, *Vitæ*, retento *ae* finali, *r* in *e*; poſtremo utroqve in dipthongum converſa; Si enim pro *Gothis*, *Vitæ* ſcriberentur, *Viti* certe dicti fuiſſent. Ex teſtimonio &c.

Pag. 99. Lin. 18. lege: qvave occaſione primi illi incolæ in ſeptentrionem irruperint.

Pag. 100. Lin. 24. poſt *habitus eſt*, adde: etenim Aſæ illorum, qvi ante illos his in terris habitarunt, famam pesſime traduxerunt, & apud poſteros deſpectam eſſe voluerunt: gigantes eos dictitantes qvi Diis bella inferre geſtirent. Itaqve ſi qvis poſtea ex antiqviorib. indig. &c.

Pag. 102. Lin. 13. lege: à devicti patruelibus bello petitus.

Pag. ead. Lin. 22. lege: hinc factum eſt, ut Islandi, ſinceri antiqvitatis præcones.

Pag. 106. Lin. 8. poſt *conſilium cepit*, adde: graduum, inqvam, numerus cum temporum ratione optime heic convenit, etenim ab Odino ad Haralldum Pulchricomum, primum Norvegiæ Monarcham, qvi circa annum Chriſti DCCCLIII. natus eſt, nongentorum fere annorum decurſu XXVII. generationes numerantur. Idem Haralldus a Niordo, Odini ſocio, per XXVIII. gradus deſcendit. Sic inter Haralldi poſteros auguſtisſimus Rex noſter FRIDERICUS IV. eminet, octingentis paulo plus annis dicto Rege junior, atqve ab eo per XXVI. generationes glorioſisſimum ſtemma ducens. At *Edda*, inqvies &c.

Pag.

Pag. 110. lin. ult. pro *Vodinum*, lege: Bodonem.

Pag. 113. Lin. 4. lege: Eam circa LXX. ante Chriſti nativitatem annum contigiſſe nuper dictum.

Pag. 117. Lin. 18. lege: nos tamen eum vetuſtisſimis temporibus in Aſia vixiſſe, cultumqve ſolis ibi fundaſſe putamus: qvem una cum nominis illius notitia, alius qvidam longe ſerius has in terras invexiſſe videtur, addito forte mendacio &c.

(*) Pag. 118. Lin. 17. poſt: *Upſalenſis adventum:* Nos, qvando (templum in Biarmia) ædificatum fuerit, determinare neqvimus. Seculo poſt natum Chriſtum ſecundo vixiſſe Sturlaugum conjectamus, qvo tamen fanum antiqvius fuiſſe videtur; qvod & *Sturlaugi* &c.

Pag. 118. Lin. 17. lege: qvod & *Sturlaugi Laborioſi* vita (ſi modo ei hac in re fides habenda) confirmat.

(*) Pag. 125. Lin. 19. poſt: *apparere poterit*, adde: Nec coæva qvidem, nam omnia ibi infra Noris tempora. Verum ſingulas illas res &c.

Pag. 126. Lin. 10. dele vocem *circiter* & lege: qvi Odino coævus erat.

(*) Pag. 126. Lin. 14. poſt *Eyvoram ſeu Eyfuram*, adde: vel etiam inter Svafrlamium & Sigrlamium ea ratione &c.

Pag. 128. Lin. 22. lege: ea conveniunt qvæ de Odino illo ſuisqve comitibus prædicantur.

(*) Pag. 132. lin. penultima. poſt: *reſtituit*, adde: id a Mithodino inductum *Saxo* lib. I. pag. 13. docet.

docet. Hic enim Deorum iram aut Numinum violentiam, confuſis permixtisqve ſacrificiis expiari negabat, ideoqve eis vota communiter nuncupari prohibet, diſcreta ſuperum cuiqve libamenta conſtituens. Mirum qvam hæc congruant cum præcepto *Cornelii Agrippæ*, lib. III de occulta Philoſophia, cap. VII. *Neceſſe eſt*, inqvit, *Magum ipſum, Deum omnium productorem & primam cauſam, cæterosqve Deos ſive numina* (qvas ſecundas cauſas dicimus) *cognoſcere, & qvo cultu, qva veneratione, qvibus ſacris, uniuscujusqve conditioni conformibus colendi ſint ſinguli, non ignorare, qvicunqve enim invocatis Diis, illos non proprio honore proſeqvitur, nec illis, qvæ cuicunqve congruit, rite diſtribuit, illorum præſentiam & optabiles ab illis effectus non aſſeqvitur; qvemadmodum in una harmonia, ſi una chorda frangatur, tota ſubito diſſonat. Nonnunqvam etiam periculum cum poena incurrit, ſicut ſcriptum eſt de Aſſyriis, qvos transtulerat Salmanaſſar in Samariam, qvia ignorabant legitima Dei terræ, immiſit in eos Dominus leones, qvi interfecerunt eos, eo qvod ignorabant ritum Dei terræ. Nobis autem dictum eſt: Dominum Deum tuum adorabis, & ei ſoli ſervies.* Video qvidem clariſſ. &c.

Pag. 148. Lin. 5. lege: in qvorum majeſtatem perſonamqve, mediante, uti antea dictum, nominum illorum aſſumtione, Odinus Upſalenſis illiusqve ſocii invaſerunt.

(*) Pag. 155. lin. ult. poſt: *adhuc minus*, adde: Nam annalium liber IV. cap. IV. teſtatur: L. Domitium

tium Neronis avum, exercitu flumen Albim transſcendiſſe, longius penetrata Germania, qvam qvemqvam priorum, easqve ob res inſignia triumphi adeptum & de Rusſia ac remotioribus &c.

Pag. 179. Lin. 24. lege: Boringiam & Gothlandiam inſediſſe. Exinde Gothos duce Bericone.

(*) Pag. 214. Lin. 28. ad hæc verba: *Hæc mater erat Dani Magnanimi;* Nota: Minime! ſic enim Olafus Manſvetus Dani pater duxiſſet ſuam ipſius ſororem Olufam; qvod cum non conſiſtat, manifeſtus error apparet, proqve matre Olufa, pater Dani, Olafus, ſecundum alias genealogias, reſtituendus erit.

(*) Pag. 216. ad tabulam poſt:

Heidricus Ulfhamus Jutiæ Rex

Haraldus——Hildis. Hiörvardus. Halfdanus Brŏnæ
Grandævus | | alumnus

Halfdanus Diſertus. Hervör————Högnius

Ivar Vidfadmius. Teſte *Hiſtoria Olafi Tryggv.* pag. 54.

Pag. 220. Lin. 23. poſt: *extructus legitur;* adde: Alterius *Snorrius Sturlæus* meminit in vita Jorundi & Eirici Sveciæ Regum, qvi Gudlaugo Halogiæ Regi, ab iis ſuſpenſo, in Straumseyenſi Daniæ promontorio excitatus eſt. Iſtius modi ſuperba gentilium heroum monumenta.

(*) Pag.

(*) Pag. 222. Lin. 25. poſt *deſcendit*, adde: Notandum, cur *Snorrius* tantum viginti octo generationes a Niordo ad Haraldum Pulchricomum numeret, cum ipſe in *Chronici* ſui proloqvio teſtetur, qvod Thiodolfus de Hvinio, carmen *Ynglingatal* in honorem Rögnvaldi Heidumhærri, qvi ipſius Haraldi patruelis erat, compoſuerit, ibiqve triginta ejus progenitores expoſuerit. Thiodolfum non a Niordo illud ſtemma auſpicatum videri, ſed vel ab ipſo Odino, qvem Niordi patrem forte exiſtimabat, proprio nomine Yngvium appellatum, ſicut *Arius Polyhiſtor*, ſuum genus exorſus, ad Olafum Hvitium, ſeu Album, Dublini Regem (*Waræo* Anlavum) ab hoc Yngvio, utriqve primo & ultimo una computatis, trigeſimum contexuit, pari enim gradu Olafus iſtic, Rögnvaldus & Pulchricomus, ab Yngvio diſtant; vel ab Yngvio, qvem vetuſtisſimum *Eddæ* exemplar Mſſ. Regium in fine prologi, Odini filium fuiſſe tradit, his verbis: "Enn Oþin hafþi meþ ſer þann ſon „ſinn er Yngvi er nefndr, er Konungr var i Sviþió- „þu, oc eru frá hönum komnar þær ættir er Yng- „lingar ero kalladir". Hoc eſt: *Odinus ſecum devexit illum filium, qvi Yngvius nuncupatur, qvi Rex Sveciæ fuit, & ab illo provenerunt familiæ, qvæ Ynglingi appellantur.* Hic obiter notandum, pro "þann", id eſt *illum*, librarium male repoſuiſſe "þadan" ɔ: *illinc*, in editione Reſeniana. Loqvitur enim prius de Semingo, qvem Norvegiæ Regem Odinus conſtituit; non autem dicit, cum ex Norvegia proficiſceretur Odinus, eum Yngvium ſibi comitem adſciviſſe,

viſſe, ſed indefinite hic loqvitur. Hic ab Odino, qvi in hanc ſummam non includitur, triginta generationes extant, patetqve *Eddam* hic a *Snorrio* diſcrepare. Hæc enim ab Odini filio Yngvio, Ynglingorum progeniem ducit, ille ab Yngve-freyre Niordi filio. Favent Eddæ *Origines Norvegicæ* cod. Flat. contentæ, ibi enim Freyr, Odini filius, & Niordi pater producitur, Niordus Freyris, Freyr Fiölneris, ubi potius mendum agnoſcendum videtur in Freyre, qvi Niördi pater habetur, ni forte is, qvi hic Odini filius habetur, alio nomine Yngvius appellatus eſt, id qvod *Snorrius* Niordi filio applicuit.

(*) Pag. 228. Lin. 22. poſt: *prope centenarios.* Fabula *Eddæ* 22. indicare videtur Freyrem, non ut tradit *Snorrius*, in Aſia natum eſſe, ſed a Niordo ex uxore Skade progeneratum, & qvidem poſt annos novem, cum in Thrymheimo ipſius patrimoniali prædio cum illa habitaſſet, id qvod Oda Eddæ *Skirnis faur* dicta etiam confirmat, longe itaqve junior patri Niordo ſuccesſiſſe poterat, qvam hic ponitur; forſitan de fratris tunc mortui nomine dictus.

(*) Pag. 231. Lin. 9. poſt *ætatis XC.* adde: hunc *Sveno Aggonis* Senem appellat, nobisqve conſentit.

Halfdanum I. anno Chriſti &c.

Pag. 244. Lin. 16. lege: Nam Sveciam *Svíþiod* nominavit, de gentili ſuo nomine *Sviþrir*, qvod *Scytham* vel Scythicum denotat; Scythia enim, unde profectus erat, eorum lingva *Svíþiod mikla*, vel *Svíþiod Kallda*, id eſt: *Svecia* vel *Scythia magna* vel *frigida* vocabatur. Ipſe, congeſtis hinc inde &c.

C Pag.

Pag. 247. Lin. 14. poſt *didici præfuiſſe*, lege: Ceterum Odinum in Regum Daniæ genealogia conſulto præteriiſſe atqve in illius locum Danum, tanqvam primum Daniæ Regem; Regumqve anteſignanum & vetuſtisſimum regni eponymum, ideo ſubſtituiſſe *Saxo* videtur, ne ex tam venenato germine clarisſimæ gentis rectores pullulaſſe dicerentur, uti Lib. I. Cap. VII. pag. 66. ſuperius à nobis dictum eſt. Id qvod ex compoſito conveniſſe videtur inter eum & *Svenonem Aggonis*, qvi Skioldum qvidem, ex noſtratium mente, primum Danorum Regem facit, at Odini nomen qvaſi ſtudioſe reticet, ob allatam, ut videtur, cauſam, cum tamen illa generis baſis haud magis Serenisſimorum Daniæ Principum gloriæ officere poſſit, qvam aliarum, qvarumcunqve nobilisſimarum gentium rectoribus; qvorum ſtemmata ab illo idololatriæ hyperaſpiſta, aut aliis ex gentilismo heroibus, deducuntur.

Humlium, non magis qvam primum *Saxonis* Danum, genuinis Daniæ Regibus accenſendum reor. &c.

(*) Pag. 248. Lin 20. poſt: *regnum Daniæ a principio fuiſſe hæreditarium*, adde: Odini ipſius diſpoſitio evincit, qvi illud in poſſesſionem filii ſui Skioldi transtulit, qvod in ejus familia deinde continuo permanſit, id qvod ex toto hoc opere conſpicuum eſt. Nec *Sveno Aggonis* aliud tradit, cui haud minor, qvam *Saxoni*, fides hac in parte debetur. Succeſſores enim ſæpius *regni hæredes* appellat, id qvod exemplis apud eum obviis monſtrabimus; Nam hi-

ſtoriæ

ſtoriæ ſuæ cap. I. pag. 8. tradit: *Skiold regni poſt ſe reliquiſſe hæredes, Frothi & Haldanum, Haldanum hæredem regni procreaſſe Helghi, illi ſuccesſiſſe filium Rolf Kraki, & huic Rokil cognomento Slangenbach, eiqve ſuccesſiſſe regni hæredem Frothi hin Frökni* pag. 9. In oratione autem pag. 12. Uffonem ſic loqventem inducit: *Me etenim unicum & verum regni, natura produxit, hæredem.*

Cap. II. pag. 36. *Haraldo*, inqvit, *ſuccesſit filius & regni hæres Gorm Loghæ.*

Cap. III. p. 56. teſtatur, *Reges univerſam tellurem jure dominii poſſediſſe*, & p. 61. *Haraldum Blåtand Gormi filium, regni hæredem extitiſſe.*

Cap. IV. pag. 73. *Svenonis Tiuge-Skeggi tempore ſylvas nemoraqve publica in Regis patrimonio fuiſſe* docet, *dum tunc primum cives, ea pro redemtione ejus impetraſſe*, tradit. Id qvod per totum regnum vix obtinuiſſe ideo mihi non perſvadetur, qvod *Knytlingorum hiſtoria* in Skania, hæc Regii juris fuiſſe perhibet. Cap. IX. pag. 136. *Kanutum Valdemari Primi filium, hæreditarium patrium imperium ſumſiſſe* teſtatur. Hæc *Svenonis* teſtimonia ad thematis hujus aſſertionem abunde ſuffecerint, unum tamen aut alterum ex *Saxone* adjiciam: Lib. III. pag. 42. Lin. 24. *Hotherum* teſtatum producit, *Regnum Daniæ, avito ſibi jure competere, ſi rite majorum ſtemmata revolvantur.* Idem p. 46. Lin. 25. in concione ad proceres, *ſe bello cum Boo periturum affirmans, oravit, ut filium ſuum Rörecum regno præficiant, ne jus hoc ad* EXTERNAS

 igno-

ignotasqve FAMILIAS *improborum cenſura transfunderet.* Jus ergo prætendit, qvod ne ei injuria eriperetur, oravit. Lib. autem VII. pag. 125. tradit *Halfdanum Biergramum, qvod ſine liberis eſſet, Regias opes Ungvino Gothorum Regi teſtamento legaſſe, eumqve Regem conſtituiſſe.* Hic profecto *Krantzius* Daniæ Lib. II. cap. IV. errat, qvi eum *filium Aſmundum Norvegiæ præpoſuiſſe, Ungvinum ultimis ceris in Daniæ Regnum ſucceſſorem conſtituiſſe* tradit, *Saxoni* contrarius, qvi eum tunc ſine liberis fuiſſe perhibet. Si ergo tanta poteſtate polluit, ut Daniam teſtamento legaret, certe hæreditarium regnum, & qvidem in patrimonio fuiſſe, oportet, licet *Hugo Grotius* de jure Belli & Pacis lib. I. cap. III. paragr. 13. id magis ad commendationem ad populum, qvam jus referendum putet. Verum nos inter Regna â populo delata, Daniam primis illis temporibus accenſendam non cenſemus, aut enim primi poſſeſſoris hæredes, aut victores ſemper ſecuta eſt. Sed ad civium benevolentiam, concilianda qvoqve ſtudia eorum teſtatiora viderentur, ſuffragiorum ſpeciem in auguratione adumbrari placuit. Non deſcendam ad inferiora tempora, cum omnibus conſtet Regem Valdemarum ejusqve filiam Reginam Margaretham, ſe hæreditario jure regnum tenere, & ipſos profeſſos eſſe, & a ſubditis ipſam confesſionem expresſiſſe. Addam his ex *Knytlingorum hiſtoria* duo loca, qvæ hæc illuſtrant: Cap. 20. legitur *Rex Svenus Ulfi* (Danis Eſtridæ) *filius, in publico conventu civibus,* luculenta oratione *gratias pro con-*

ſtanti

ſtanti benevolentia & asſiduis officiis in ſe collatis egiſſe, unum tantum, ut cæteris adjicerent, expetiviſſe, qvod magni momenti duceret. Notum ipſis qvanta conſtantia priſcas leges conſervaverit, jam vero videri ipſis rem, præter earum conſtitutionem poſtulari, nimirum ut liceat ſibi ſucceſſorem deligere. Nec id qvidem ſine publica utilitate, cum multos habeat filios, egregiis dotibus præditos, ne ex æmulatu rixæ, tumultus, deniqve bella, qvibus ſtatus Regni concutiatur, civium tranqvillitas & pax publica convellatur. Qvo conceſſo, Kanutum, qvi deinde Sanctus habitus eſt, *Regem poſt ſua fata pronunciaſſe, nec tamen eo jure, ut ad poſteros ſuos, qvamdiu fratres ſupereſſent, ultimo poſſeſſori ſuccederent.* Qvalis autem lex de ſuccesſione antiqvitus in uſu fuerit, tunc a Sveno abrogata, eadem hiſtoria cap. XXVI. explicat. Tradit enim *poſt obitum Sveni ingens disſidium inter filios ejus ortum, ſingulis faſtigium regni expetentibus, ſciſſosqve in factiones proceres. Inter omnes autem eminuiſſe Asbiornum Eydinorum Comitem, Haraldi, qvi filiorum Sveni natu maximus erat, ſocerum, qvi genero enixe ſtudebat, multosqve in ſuas partes traxit. Recurſum tunc ad priſcas leges, qvæ filiorum veterrimum ſucceſſorem declarabant, ſecundumqve eas Haraldum tandem Regem pronunciatum.* Cap. autem CIII. refert, *poſt caſum Eiricum Eymunium*, qvem Danici Scriptores Eymund appellant, *multos ex regiis familiis ſuppetiiſſe, ſed ætate pæne pueros, Svenum nempe ejus filium, Valdemarum ſancti Knuti* (Aabotrito-

rum Regis & Holſatiæ Comitis) *& Knutum Magni filium, Nicolai Regis nepotem, quorum ſinguli, pari jure regnum ſibi vindicabant*, nempe hæreditario. Nec alio qvam hæreditario jure Gull-Haraldus diviſionem Regni Danici a patruo Haraldo Cærulidente poſtulavit, ut *hiſtoriæ* noſtræ *Norvegicæ* part. II. Lib. VI. cap. XI. uberius monſtratum eſt. Plura non conqviram, cum ex profeſſo hanc theſin tractandam non ſuſceperim. Certe veritati litat Odinum ex Aſia profectum inter alios Aſianorum mores & conſvetudines, etiam uſitatam Regiminis formam intuliſſe, ibi enim regna hæreditaria fuiſſe, & abſoluti dominii Reges, ex ipſorum hiſtoriis apparet. Error vero, qvo electivum &c.

(*) Pag. 251. Lin. 20. Franconiæ, lege: Franciæ, qvæ teſte *Philippo Cluverio* antiqvitus Rheno & Albi terminabatur.

(*) Pag. 252. Lin. 9. poſt *Hrolfi Krakii Daniæ*, adde: & Hugleiki Sveciæ Regis.

Pag. 252. Lin. 28. lege: ita enim verba illius jacent, ut Odini cultum atqve in Svecia habitationem Haddingi tempore cœpiſſe voluerit.

(*) Pag. 256. Lin. 28. facile hinc redarguitur, qvod *Eirikus Diſertus occiſo a ſe Alarico* (qvi Heidricus eſt) *a Frothone in Sveciæ ſceptra ſuffectus fuerit, primusqve ſuum nomen in cæteros Sveciæ Dynaſtas transfuderit*, cum conſtet Eiricum Alrechi fratrem, cui Starkadus militavit, ante hujus Eirici tempora in Svecia regnaſſe, id nominis omnium primum; Nec Alarici (Heidrici) loco Sveciæ præfici

poterat,

poterat, cum is Jutiæ Rex tantum fuerit, nec inter univerſales Daniæ Monarchas, nedum Veciæ, numerandus. Nec felicius *Saxo* Asmundi & Asviti geſta ad hæc tempora reducit, qvorum *vita*, ſed longe fabuloſior, ſub *Asmundi & Arani* nomine etiam hodie ſuppetit, a nobis *Hiſtoriæ Norvegicæ* magnam partem a fabulis liberata inſerta eſt. Ex Sigurdi Hringi ætate, qvo tempore vixerint, facile apparet, nam illo ſene Armodus, hujus Asmundi filius, a Starkadorum ultimo in balnæo cæſus eſt, teſte *hiſtoriæ Olafi Tryggvini* Partis II. cap. XXXII. pag. 141. cui *Sörlii Robuſti vita* ſuffragatur, remqve totam explicat. Ad extrema igitur Seculi a nato redemtore ſeptimi hi referendi ſunt.

(*) Pag. 257. Lin. 15. poſt: *Stemma Angantyris:* Omnes has paginas a principio Angantyri iſti, ad pag. 261. lineam 14. qvæ ſic incipit: *Sed nonnihil hic* &c. revoco, omnesqve ſtrophas, qvæ ex carmine *Hindluliod*, hic deſcriptæ ſunt, utpote alieno loco in teſtimonium adductas. Exiſtimabam enim hunc Angantyrem, qvi hic citatur, eum eſſe, cui cum Ottare Stulto lis de hæreditate intercesſit. Hic ejus ſtemma cum *Originibus Norvegiæ*, in majoribus ejus conſentiens, ad Svanum usqve Rufum revolvitur, qvi ibi Finnalfi filius habetur, Ottaris pater Inſteinus hic appellatur, Innſteini Alfus Senex, & ſic conſeqventer ad Svanum Rufum. Ibi licet Ottaris mentio non fiat, tamen Eyſteinus, qvi noviſſime numeratur, Alfi ſenis filius memoratur, genusqve ejus perinde ac Innſteini retexitur; inde concluſi,

cluſi, Innſteinum Ottaris patrem & Eyſteinum fratres fuiſſe. Nec in eo erratum animadverto, in ſynchroniſmo autem Angantyris hujus, de qvo nobis ſermo, & Ottaris, lapſum me agnoſco. Yngvio enim Sveciæ Regi, Alreci filio, qvem anno CCXL. denatum ſtatuimus, coævus hic Angantyr fuerit; hunc autem Ottarem poſt Haraldum Hilditannem, qvi DCCXXXV. deceſſit, imo & ultra Sigurdi Hringi ætatem, annum nimirum DCCL. vixiſſe oportet, cum in generis ejus ſerie & Hildetannis & Sigurdi Fafnericidæ & Regis Jormunreci, & illorum, qvi ab ipſo deſcenderunt, fiat mentio; unde etiam apparet Svanum Rufum in *Originibus Norvegiæ* perperam Finnalſi filium appellari, niſi illi duo cognomines fuerint, ingensqve in generationum ſcala graduum defectus lateat.

(*) Ibid. Lin. 15. poſt: qvæ Arngrimi genus longe aliter recenſet originum ſeriem p. 257. in tabulam congeſſimus, ubi Arngrimi pater Dagus habetur, hic autem Eygrimus Bolmus. Nos utramqve hic iterum apponemus, qvo graduum ratio conſpectior fiat:

Nor
|
Raumus

Hringus — Finnalfus
|
HalfdanusPriſcus. — Alfhildis—StarcadusAludrengus.
|
Dagus——————Baugerdis—EygrimusBolmus.
|
Arngrimus.

Planum

Planum eſt Arngrimum unum tantum patrem habuiſſe naturalem, qvem cum *Hiſtoria Hervoriana* non ſine circumſtantiis Eygrimum fuiſſe monſtret, auctoritati ejus nihil videtur derogandum, cum tamen ex graduum paritate idem tempus utriqve conveniat, ſuſpicari licet Baugerdem poſt Eygrimi obitum Dago nupſiſſe, eumqve Arngrimi vitricum, pro patre deinceps habitum, ſcriptorem in hunc errorem induxiſſe.

(*) Eadem pag. Lin. 16 & 17. poſt: *Halogiæ* (non ut vult clariſſ. *Verelius* Smalandiæ) *civem*, adde: Halogiæ civem fuiſſe; Exemplar *Hiſtoriæ Hervorianæ*, qvod celeberrimus Epiſcopus *Bryniolfus Svenonius* ad manus habuit, in fine cap. I. teſtatur, id qvod ex itinere filiorum Arngrimi in Samum Balthicam ad congreſſum cum Hialmare & Aurvaroddo properantium confirmatur; Aldeigiuburgi enim (urbs eſt Rusſiæ meridionalis maritima) in transcurſu divertebant ad Comitem Biartmarem, nempe terreſtri itinere per Jamtiam Helſingiamqve profecti, navem in ſinu Bothnico comparaſſe videntur. Eadem via Hacon Hladarum Comes, & poſt eum Rex Sverrir, in Norvegiam tendentes inceſſerunt. Vexabat hic locus ſagacisſimum *Verelium*, ut ex notis ad cap. V. in voce *Aldeigiuborg* apparet, nec id ſine cauſa, cum inſulam Bolmum in Smálandiam retuliſſet, ſanioris exemplaris certiore fide deſtitutus. Nec aliter conciliatur, qvod ibidem traditur, nimirum *Arngrimi filiis ad Samſeyam profecturis iter per Aldeigiuburgum faciendum fuiſſe*, qvam ut ex Halogia profectio inſtituta fuerit. Sed cum hæc ad Hiſtoriam Norvegicam pertineant, aptior ibi differendi locus hæc melius explanabit.

D Pag.

Pag. 262. Lin. 4. lege: Angantyris parentes, ſecundo poſt Chriſtum natum ſeculo vixiſſe. Valde igitur metuo ne dicti Arngrimi patris nomen heic corruptum ſit, (*) non hoc qvidem loco, ſed p. 257. ubi Dagus pro patre ejus obtruditur, qvi forte matrem ejus Baugerdem poſt Eygrimi obitum uxorem duxit, atqve ideo pro vitrico, pater exiſtimatus, nam tempora utriqve conveniunt, & uxoris ejus progenitorum nonnulli &c.

(*) Pag. 262. Lin. 6. collata cum pag. 498. poſt: *dicti Arngrimi* (ſupple ex poſteriore pag.) patris nomen hic corruptum ſit, id mihi hoc loco prætervíſum, qvi Dagum ex *Originibus* deſumtum, Eygrimo prætuli, qvod jam revoco. Verum qvo planius totum hunc paragraphum explicemus, progenitorum oblivionem indicabo, oſtendens: I) Arngrimum, hujus Arngrimi proavum, Odino minime æqvalem fuiſſe. II) Neqve Odinum, neqve Gylfium, Eyvoris vel Eyfuræ proavos eſſe potuiſſe, hoc modo:

Angantyr, Arngrimi & Eyfuræ filius, Yngvio Alreki Sveciæ Regis filio coævus erat, teſte *Hiſtoria Hervoriana*, nam ejus filiam uxorem expetebat, & ex provocatione cum Hialmare certans occubuit. Ejus abavi, Odinus, Gylfius, Arngrimus & Alfus, in tabula pag. 216. conſpicui ſunt, qvi ſi cum Niordo, a qvo Yngvius duodecimo gradu deſcendit, conferantur, ſeptem gradibus eo inferiores ſunt. In Eyfuræ igitur progenitoribus ſeptem gradus deſiderantur, inferendi, ut antea dictum eſt, ſive inter Eyfuram & Svafrlamium, ſive inter Svafrlamium & Sigrlamium, cum veriſimile ſit Sigrlamium filium

id

id nominis habuiſſe. Eyvoremqve ſive Eyfuram, patrem ejus nomen referentem, indeqve intermediorum oblivionem promanaſſe. In Arngrimi autem nullus defectus apparet, nam eorum vix ullus, Noris certe nullus, Odini tempora aſſeqvitur; fuerunt enim Alfo, qvi Noris nepos erat, coævi.

Pag. ead. Lin. 14. lege: qvæ proavo ejus, cognomini, ſecundum *Vereljii* mentem, asſignanda erant.

(*) Pag. eadem, Lin. 16. Hethinum & Hönginum, nobis Högnium, Frodii Sexti, qvi Ingialdi nepos erat, tempore vixiſſe ex appendice noſtro pag. 490. apparet. Habuit enim Hognius in matrimonio Hervorem Hiorvardi filiam. Hiorvardi pater fuit Heidrecus Ulfhamus, teſte *Hiſtoria Olafi Tryggvini* Part. II. cap. XVII. pag. 54. Hiorvardi ſoror, ejusdem Heidreci Ulfhami filia fuit Hildis, Haraldi Grandævi uxor, Halfdani Diſerti mater, Ivaris Vidfadmii avia, uti id ex tabula pag. 216. apparet. Scema tale eſt:

Heidrecus Ulfhamus.

Hiörvardus. Hildis—Haraldus Grandævus.

Hognius—Hervör.

Eſt autem Frodius Sextus, ab Odino decimus qvintus, a Frodio, qvem *Saxo* Tertium deſcribit, duodecimus, Haraldus Grandævus uno gradu inferior. Facile itaqve Hognii & hujus Frodii tempora conciliantur. *Saxonem* decepit, uti alias fieri ſolet, diverſis perſonis commune Frodii nomen.

Pag. 266. Lin. 22. lege: (*cognatum forte dicere voluit*, *Et priſcâ lingva cognati* fratres *appellantur*, *qvod etiamnum Islandis in uſu eſt. Ceterum Skioldus & Ingvifreyr ſimul non regnarunt: ſed terminos iſtos inter Skioldum & Niordum Ingvifreyris patrem conſtitutos fuiſſe apparet.*)

Pag. 267. Lin. 27. poſt: *interpolatum & corruptum;* adde: Frodii mortis genus, non minus qvam *Saxo*, fabuloſe *Edda* refert, narratione tamen, ut videtur, ex vero deſumta; nempe: Frodium ad convivium in Sveciam à Fiolnere invitatum perhibet, ibiqve duas ancillas, qvarum nomina Fenia & Menia, magnitudine roboreqve ingentes, emiſſe; Accidiſſe autem, ut circa hoc tempus bini molares lapides in Dania invenirentur, ob gravitatem ſuam hominum vulgo intractabiles, ea vero natura occultave virtute præditi, ut qvicqvid præcineretur tererent. His verſandis dictas ancillas Frodium adhibuiſſe, imperaſſeqve, ut aurum & pacis commoda, molendo, ſibi acqvirerent, atqve adeo acerbe eas exercuiſſe, ut qvietis ſomnive tempus ulterius non haberent, qvam interſtitium, qvo cuculus inter bina cantamina taceret. Inde irritatas, molendo hoſtes accerſiviſſe, qvi, piratarum rege Myſingo duce, noctu ſupervenientes, Frodium occiderint. Myſingum inde magna auctum præda ancillas qvoqve abſtuliſſe, injuncto mox ut ſalis copiam commolerent; id cum aliqvantum feciſſent, interrogaſſe eas, an & ulterius molendum eſſet? Cumqve perſeverare juberentur, usqve dum navigia illius, mole gravata,

vata, undis mergerentur, in molendi opere perſtitiſſe.

Fabula pro interpretantium ingenio varias explicationes admittere poteſt. Ego Frodii cum Fiolnere amicitiam Svecis noxiam fuiſſe puto, impetraſſeqve ab eo Frodium aliqvid qvo vires gentis poſtea fractæ ſint. Mox oppreſſam gentem, in ditionem ejus concesſiſſe, illudqve per fœminas iſtas ſignificari; per nimios autem labores, magna gravamina, qvo ſecuritatem & opes ſibi pollicitus fuerit; hinc Svecos ad rebellandum concitatos, Myſingum ſibi ducem præfeciſſe, qvi Frodium ex improviſo oppreſſerit; indeqve victoria in tyrannidem verſa, avare ſuperbeqve imperitaverit, atqve ideo vita ſimul & regno à Svecis exutus fuerit. Conjecturæ anſam *Saxo* præbet, qvi Sveciam ſub imperium Frodii redactam, Eiricumqve ibi Regem conſtitutum tradit. Frodio Hiarnium poëtam &c.

(*) Pag. 272. Lin. 16. poſt: *Daniæ Reges locum deberi patet*, adde: Pro *Snorrio* facit, qvod apud Scriptores extraneos Danorum nomen cum clarisſima qvavis gente cæteroqvin certans, ante Anaſtatii & Juſtiniani Imperatorum tempora nusqvam occurrat, Seculo enim qvinto iis primum innotuit. Hic tumulandi morem &c.

(*) Pag. 277. Lin. 23. poſt: *Norvegum fuiſſe diximus*, adde: Idem verſio Danica *Johannis Martini Slangrupenſis* p. 8. teſtatur. Notandum ex hoc Hakio qvosdam Scriptores Svedicos, Haconem Ringum exſtruxiſſe, inqve Aunii Grandævi locum ſubſtituiſſe. Qvicqvid illius ſit &c.

Pag. 279. Lin. 17. ante: *conſpicuum credo*, inſere: adjungemus etiam Starkadi, qvi Haconi militavit, ſtemma, ex *Gotrici hiſtoria* & *Originibus Norvegicis* inter ſe collatis deſumtum:

5. Nor.
6. Raumus.
7. Alfus *vel* Finnalfus.
8. Alfhildis.
9. Storvircus.
10. Starcadus.

Conſpicuum credo tum ex &c. tum ex his ſeriebus evadit, hiſtoriam &c.

Pag. 281. Lin. 1. lege: qva ratione Odinum illum & Frögerum tredecim Regum tempore vixiſſe ſtatuit, id eſt, ſecundum *Svaningii* calculum DCLXX. annis, tot enim circiter inter initium regni Hadingi & mortem Frodii hujus, ſecundum illius ſupputationem, interfluxerunt.

Pag. ead. Lin. 28. poſt: *diverſum fuiſſe innuunt*, adde: filium nempe Asmundi (qvem *Berſercorum interfectorem* & *Gnodenſem* promiſcue cognominant) ac Brynhildis Hertriggi Ruſſiæ Regis filiæ. Imo Starcadum iſtum, qvi Armodum occidit, a Starcado Olii interfectore alienum eſſe manifeſtum reddunt. Etenim qvi, ſecundum *Eigilis Unimani* & *Nornageſti vitas*, Armodo necem intulit, eadem Nornageſti vita teſtante, ipſe eſt Starcadus, qvi Gandalfi filiis, Sigurdi Hringi Daniæ Regis affinibus, contra Giucungos, Germanos bellatores, militavit; qvem & Bravallenſi prælio interfuiſſe conſtat, qvadringen-

tis

tis circiter, ſi nos in calculo non fallimur, annis poſt occiſum à Starcado Olium. Qvod autem hic Starcadus Fenringo, inſula Norvegiæ, oriundus in memorata Nornageſti vita dicitur, confuſio eſt, & ad priorem illum Starcadum pertinet. Olonem Vegetum *Saxo* ſceleſta Starcadi manu interfectum refert &c.

Pag. 282. Lin. 10. lege: cædes vero à Starcado illata Olio huic noſtro, Fridleifi III. filio, qvi *Saxonis* Olavus Fridleifi II. filius eſſe videtur. Alias Olaſum, qvem noſtrates &c.

(*) Pag. 283. Lin. 12. poſt: *Starcadi alumnus audit*, adde: Tota hujus memoria præter nomen Islandis periit, ſola Laxdælenſium hiſtoria, qvæ *Laxdæla* uſurpatur, in ipſo limine teſtatur, eum *à Svertlingis occiſum fuiſſe*, ubi licet perperam illius Ingialdi patrem eum fuiſſe perhibeat, qvi Olafi Hvitii ſeu Albi Duflini Regis (*Waræo* Amlavi) patris pater fuit (de qvo in *hiſtoriæ Orcadenſis*, lib. I. cap. V. prope in limine actum eſt) tamen hic manifeſtum eſt, Frodii hujus hiſtoriam Islandis fuiſſe cognitisſimam, poſtea autem una cum *Skioldungorum Hiſtoria*, qva procul dubio continebatur, interiiſſe. Cum hoc Frodio qvarto &c.

(*) Pag. 284. Lin. 25. poſt: *Ingialdo Lethrenſem ditionem obtigiſſe*, adde: id qvod *Saxo* qvoqve teſtatur his verſibus:

Nunc ergo Ingelle melius qvam tempore lapſo
Lethrarum dici dominus Daniæqve mereris.

Nota

Nota *Svenonem Aggonis*, eundem cum Islandis ſucceſsionis ordinem a Vermundo ad Ingialdum usqve ſeqvi, omisſis qvatuor, qvos *Saxo* his inſeruit. Hujus Ingialdi hiſtoriam *Saxo* &c.

(*) Pag. 285. Lin 10. poſt: *ab illo deſcendit*, adde: Hujus aliqvalis, ſed confuſa, fama ad *Svenonem Aggonis* perveniſſe videtur; Nam cum Islandis in ſucceſsione præcedentium conſenſiſſet, hæc cap. II. pag. 34. ſubjungit: *Poſt cujus* (Ingild) *tempora, longo annorum intervallo, filii patribus in regno non ſucceſſerunt, ſed nepotes altera parte, tamen regali ſtirpe editi.* *Verelius* in &c.

Pag. 285. Lin. 18. poſt: *juſto breviorem*, adde: Etenim filia illius Hlif Eyvindum Auſtmannum peperiſſe ibi dicitur, cujus filius, Helgius Macer, Islandiam poſtea inter alios occupavit, qvadringentis plus annis poſt mortem Ingialdi: qvibus implendis qvatuor generationes neutiqvam ſufficiunt. Poſt Ingialldum Halfdanus &c.

Pag. 288. Lin. 10. poſt: *reſponderet*, adde: Interea Valdar Munificus, Hroaris (qvem Helgio fratri ſuam Daniæ partem vendidiſſe diximus) filius, partem regni ſibi aſſeruiſſe videtur, minorenne ſcilicet patruele ejus Hrolfo. Hic ille eſt Valldar, qvem Angantyris, Reidgothiæ ſeu Jutiæ Reguli, Heidreci Ulfhami, Jutiæ itidem reguli, patris tempore, Danis (puta, parti illorum) imperaſſe tradit carmen vetuſtum, qvod ex *Hiſtoriæ Hervorianæ* exemplari Regio, in membrana (in editione enim Svecica omiſſum eſt) ſuperius Lib. II. Cap. I. pag. 93. adduximus. Et

tempora

tempora bene conveniunt, etenim Haraldus Grandævus, dicti Valdaris filius, Hildem, memorati Angantyris neptem, filiamqve Heidreki Ulfhami, in matrimonio habuit, prout ex genealogiis libri hujus cap. I. pag. 215. 216. adductis patet, ut Angantyr & Valdar hoc ratione coævi eſſe facile potuerint.

Ad Valdaris ditionem qvod attinet, eam in Scania fuiſſe, ex eo colligimus, qvod Haralldus Grandævus, filius illius, nepotesqve Halfdanus Diſertus & Gudrodus ibi rerum potiti, hæreditaria, absqve dubio, ſuccesſione innixi. Hrolfi Krakii hiſtoriæ partem aliqvam aſſecutus vid. *Saxo* &c.

(*) Pag. 291. Lin. 21. poſt: *Svenus Victorioſus*, inſer. is forte piratarum rex fuit.

(*) Pag. 291. Lin. 25. poſt: *uxorem duxit.* Ulfhamio filius Hiörvardus ſuccesſiſſe ex *hiſt. Olafi Tryggv.* Part. II. cap. XVII. pag 54. colligitur, cujus tempore Halfdanus Branæ alumnus Roſkildæ regnavit, cæſus a Sörlio Robuſto, Erlingi Uplandorum in Norvegia Regis filio; Halfdani filius fuit Högnius, qvi Hiörvardi filiam Hervorem uxorem duxit, teſte *hiſt. Olaf. Trygg.* loco citato. Hic novisſimis Polyarchiæ annis valde potens, Halfdano Diſerto coævus vixiſſe videtur Seculo ſexto. Hic eſt ille, qvem *Saxo* in Frothonis Tertii tempora refert, Hoginumqve appellat, cumqve Hithino conflixiſſe tradit, de qvibus ad calcem hujus libri plura.

Pag. 302. Lin. 9. poſt: *ſatis docent*, adde: *Wyclacum* alias, Wodeni filium, *Johannes Bromton* pag. m. 776. ubi de Merciorum regibus agit, exhi-

bet, eumqve genuiſſe ſcribit *Wermondum*, patrem *Offæ*, patris *Dengelteni*, â qvo Merciorum Rex *Offa*, qvi anno Chriſti DCCLVII. regnare cæpit, per XII. generationes deſcenderit. Iſthæc nomina cum *Saxonis* Vigleto, Vermundo, Uffone, & Dano II. collata, parum diſcrepant. Qvin & *Matthæus Paris* initio vitæ *Offæ* Regis *Varmundum occidentalium Anglorum Regem* celebrat, cujus filius *Offa* usqve ad trigeſimum ætatis annum mutus deſesqve fuerit, poſtea vero patre cum proceribus de regni hæreditate conſultante, loqvelam derepente nactus, ſatis ab illo tempore facundiæ habuerit, atqve in egregium evaſerit virum. Hiſtoriam illam, ſed pluribus commentis auctam, fabulatorem qvendam e Dania in Angliam traduxiſſe exiſtimat *Langhornius* Antiqvit. Albion. Append. pag. 29. Nos contrarium putamus, nempe hanc narrationem ex Anglia in Daniam transiiſſe. Conſtat qvidem Matthæum *Saxone* juniorem eſſe; verum ille prædictam hiſtoriam aut ê vetuſtiori ſe libro hauſit, aut ſeniorum per antiqviores ſibi iterum tradita relatione didicit; ut qvicqvid horum credamus, eadem ad *Saxonis* notitiam æqve pervenire, atqve ab eo operis ſui amplificandi ſtudioſisſimo, Daniæ Regibus applicari potuerit, niſi qvis ſtatuere malit, memoratam relationem, antiqvisſimis temporibus in plures nationes ſparſam, forte etiam metris celebratam fuiſſe: ſingulasqve earum *Saxonis* & *Matthæi* ævo rem apud ſe geſtam voluiſſe, haud ſecus ac de Hagbardo & Signe inter ſeptentrionis gentes contenditur. In Rórici & Vigleti memoratorum temp. *Saxo* &c. Pag.

Pag. 308. Lin. 8. poſt: *Scaniæ Regulos*, adde: Halfdano illi Diſerto, præter regnum, qvod in Scania tenuit, Northumbriam qvoqve, Angliæ provinciam, paruiſſe, ex iis, qvæ de Sigurdi Hringi expeditione in Angliam inferius dicemus, patebit; cujus poſſesſionem an armis vel alio modo adeptus ſit, parum conſtat; jus in eam hæreditarium habuiſſe, genus illius a Hroare Northumbriæ Rege deductum, ſatis evincit. Gudrodus Halfdani frater, Ingialldi Aſtuti Sveciæ Regis filiam &c.

Pag. 311. Lin. 6. lege: Hrærekus Slaungvanbaugius & frater ejus Helgius Acutus, Halfdani III. filii, Lethrenſem ditionem tenuerunt, hæreditario, ut videtur, jure; Poſtqvam autem Ivar Sveciam devicerat, Helgius filiam ejus Audurem (ab immenſis, qvæ demum acceſſerant, opibus, *prædivitem* vel *profunde divitem* poſtea dictam) ambivit. Is & ſuum &c.

Pag. 313. Lin. 11. poſt: *objicere potuerit*, adde: Haralldus præter Daniæ regnum Sveciam qvoqve rexit: amplisſimæ ditionis dominus, qvippe qvi ſingulos Daniæ Sveciæqve Regulos ad obſeqvium ſui ac tributa pendenda adegit. Angliæ qvoqve partem illam, qvam proavus ejus Halfdanus Diſertus avusqve Ivar Vidfadmius poſſederant, (Northumbriam fuiſſe patet ex allato nuper *Hiſtoriæ Hervorianæ* loco, ut & iis qvæ ex *Olafi Tryggvini vita* inferius in Sigurdo Hringo allegabimus) ſibi ſubjecit, eiqve reges ac comites tributarios præfecit. In Haralldi hujus genere recenſendo *Saxo* &c.

Pag. 316. Lin. 16. poſt: *provocaſſe*, adde: Olonemqve Haralldi ex ſorore nepotem dictos fratres occidiſſe, ac in victoriæ præmium virginis (Eſa vocabatur) nuptias obtinuiſſe *Saxo* lib. VII. pag. m. 141. perhibet.

Pag. ead. Lin. 27. poſt: *æqvalem fuiſſe innuit*, adde: qvod & Ivaris Vídfadmii & Ingialdi Aſtuti ſynchroniſmum ſuperius â nobis propoſitum ulterius confirmat. Genealogico ſchemate res clarior evadet, qvod ex *Saxone* & noſtratibus mixtim conflatum ita erit:

Ivar Vídfadmius.		Ingialdus Aſtutus.
Audur Prædives.		Olafus primus. Vermorum Rex.
Haralldus Hilditann.	Anonyma. Haraldi ſoror.	
	Olo Vegetus——Eſa.	

Ab hoc Haraldo Hildetanne &c.

Pag. 319. Lin. 27. poſt: *dignitate conſpicuum*, lege: Rögnvalldum qvidem, alias Radbardum dictum, inſignem heröem, Hringo militaſſe tradit vetuſtum illud *de pugna Bravallenſi fragmentum*, qvod nuper allegavimus, ſed de genere illius nihil adfert, nec noſtri ullum Regnaldum inter Sigurdi Hringi conſangvineos recenſent. Interea ſi noſtras antiqvitates heic cum *Saxone* conferamus, Regnaldum iſtum vel Rögnvaldum, Hringi vel patruelem vel amitinum

num fuiſſe, ſatis tuto colligitur. Genealogiæ ſeries hæc erit:

Radbardus Rusſiæ Rex, poſterior Auduris Prædivitis maritus.

Randver	Anonymus vel Anonyma
Sigurdus Hringus.	Regnalldus Ruthenus.

Anteqvam ab Haraldo Hildetanne diſcedamus, de ſobole illius ac nepotibus nonnulla ſunt dicenda. Et primo qvidem memorandus venit filius illius Eyſteinus, cognomento *Illradus*, id eſt, *Aſtutus*, qvem *Hervöris hiſtoria* poſt patrem Haraldum in Svecia regnaſſe, tandemqve a Ragnaris Lodbrochis filiis occiſum eſſe tradit. Eyſteinum iſtum Sveciæ Regem non tacet *Ragnaris Lodbrochis vita*, inferius a nobis alleganda, ſed illum ſimiliter â Lodbrochidis occiſum refert. *Belium* alicubi cognominatum legi. (*In *Indice Skaldorum* ſeu Poëtarum, ad calcem *Chronici* Norvegici membranacei, qvod ex æde S. S. Trinitatis Hafnienſi mutuatum ad manus habeo, *Kringlam*qve appellare ſoleo.) De progenie illius nihil ſcimus, nec qva ratione ad Sveciæ imperium pervenerit ſatis liqvet; Etenim Haraldo Hildetanni Sigurdum Hringum immediate ſuccesſiſſe conſtat; cui Eyſteinus, qvantum apparet, ſceptrum extorqvere haud potuit. Poſt eum itaqve regnaſſe ſtatuendum, volente Ragnare Lodbroche, Sigurdi Hringi ſucceſſore, tributarium forſitan Ragnari, cetera juris abſoluti,

 nec

nec ultra obnoxium. Certe Ragnarem & Eyſteinum arcto ſeſe amicitiæ nexu invicem coluiſſe, in prædicta *Ragnaris vita* traditur. Nos Haraldum Hildetannem, patrem illius, natum ſtatuimus anno Chriſti DLXXXV. CL annorum, cum obiret, fuiſſe memoratur, anno Chriſti, ſecundum noſtrum calculum DCCXXXV. Seqvitur inde admodum ſenem fuiſſe Haraldum cum Eyſteinum progeneraret; centum & qvindecim annorum fuiſſe ponimus; Qvod nec exemplo caret, in Hordia enim, Norvegiæ provincia, parœcia Skaanevigen, ruſticus qvidam ante XL. circiter annos, ex uxore ſua filium centenarius ſuſcepit, cum qvo exinde triginta annis vixit, prout iſta ſacerdos parœciæ, in qva natus eſt, & alii fide digni viri mihi retulerunt. Natus itaqve erit Eyſteinus anno Chriſti DCC. occiſus â Ragnaris Lodbrochis filiis anno Chriſti DCCLXXIII. ætatis ſuæ LXXIII. vivo adhuc Ragnare, qvi eo occiſo Sveciæ regnum ſibi pleno jure aſſeruiſſe videtur. Sigurdum Angvioculum, Ragnaris filiorum natu minimum, triennem, cum occideretur Eyſteinus, fuiſſe, in *Ragnaris Lodbrochis vita* perhibetur, id qvod cum noſtro hocce calculo bene convenit. Hilditannis filiorum alter avi nomen & cognomen geſſit, Hrærecus Slaungvanbaugius dictus. Illius *Originum Island. liber* meminit, ac genuiſſe ait Thorolfum Voganeſum, patrem Vemundi Ordlokaris, cujus filius Valgardus Hrafnum progeneravit, *Stultum* per antiphraſin dictum, ac inter præcipuos Islandicæ gentis conditores vulgo numeratum. Tertium Hilditannis

ditannis filium *Biörnus de Skardza* in ſuis de Grönlandia collectaneis (qvæ Mſſ. posſideo) Solgium nominat, eumqve progenuiſſe ſcribit Hrolfum de Ani, patrem Biörni, patris Eyvindi Auſtmanni, cujus filius Helgius Macer inter primos Islandiæ incolas recenſetur. Tabella hanc nepotum ſeriem monſtrare ex re erit:

Haralldus Hildetann
Daniæ Rex.

Hrærekus Slaungvanbaugius.	Solgius.
Thorolfus Voganeſus.	Hrolfus de Ani.
Vemundus Ordlokar.	Biörnus.
Valgardus.	Eyvindus Auſtmannus.
Hrafnus Stultus, Islandiæ aboriginum unus.	Helgius Macer, inter primos Islandiæ incolas.

Brevior forte juſto genealogia hæcce cuidam videbitur, ſed facile credi poteſt, Hildetannem binos iſtos filios jam ſenem procreaſſe, eorumqve deinde poſteros parentibus ſuis qvadragenariis circiter natos eſſe, id qvod abſurdi nihil infert. (*) Progenitores Hrafni Stulti ex *Niála*, in Recenſu ſtemmatis Valgardi Grá, hoc modo referuntur:

Haraldus Hilditann Daniæ Rex.
Hrærecus Slaungvanbaugius.
Thrandus Senex.

Thorol-

Thorolfus Voganeſus.
Vemundus Ordarloka.
Evar.
Valgardus.
Hrafnus Stultus, Islandiæ aboriginum unus. Poſt Haralldum Hilditannem Sigurdus Hringus regnavit, &c.

Pag. 320. Lin. 7. lege: Sigurdus Hringus in matrimonio habuit Alfhildem, cujus ſtemma in *Originibus Norvegicis* tale recenſetur; Pater illius Gandalfus Alfheimorum (tractus in Norvegia inter Gothalbiam & Raumalbiam) Rex, idem, ut videtur, cum illo, qvi *Gandal Senex* dicitur apud *Saxonem* lib. VIII. p. m. 144. ubi Haraldi Hilditannis athletæ enumerantur. Gandalfo pater erat Alfgeir, filius Alfi Senis vel Grandævi, Alfheimorum Regis. Alfus hic Grandævus ipſe eſt Finnalfus, Noris, Norvegiæ Eponymi, nepos. Verum temporis intervallum qvod inter Norem & dictam Alfhildem intercedit, longe plures generationes reqvirit. Exſtat alias diverſus ab hoc Alfus, *Senex* itidem dictus, Noris trinepos, Finnalfiqve abnepos, cujus Ser. Reg. Daniæ Cap. IV. pag. 260. 261. mentio facta eſt; ejus proneptem ſi Alfhildem ſtatuere vellemus, plures qvidem gradus lucraremur, ſed ne ſic qvidem tempori ſufficientes, cum illa, hac ratione, non niſi per novem generationes à Nore deſcenderet, magno in progenitorum ſerie hiatu. Alfhildis Sigurdo Hringo Ragnarem Lodbrochem, celeberrimum poſtea Regem, peperit. Notabilem &c.

Pag.

Pag. 322. Lin. 27. poſt: *Stultus dictus eſt.* Adde: Notabilis inqvam hic locus eſt; qvi & chronologiæ noſtræ haud leviter ſuccurrit, Anglicam qvoqve hiſtoriam valde illuſtrat, ac ab ea magnum lumen vicisſim mutuatur. Occidentalium *Saxonum* Rex, cujus hic fit mentio, Inas eſt, qvi Anno Chriſti DCLXXXIX. occidentalium *Saxonum* regnum & ſupremam in Anglia Monarchiam adeptus, anno DCCXXVII. relicto imperio, Romam ſe contulit, ibiqve monachus obiit. Inæ hujus frater *Simeoni Dunelmenſi* in geſtis Regum Anglorum ad annum DCCCXLIX. *Ingild* dicitur, cujus filius *Eoppa* Affam, *Affa* Alhmundum, *Alhmundus* Egberhtum, *Egberhtus* Ethelvulfum, *Ethelvulfus* Elfredum Anglorum Regem genuere. Qvem heic *Dunelmenſis* Ingildum, noſtrates Ingialdum vocant, *Ailredus*, Rievallenſis Abbas, *Ingles*: Eoppam, nobis Ubbium, *Eppam*: Affam, nobis Eavam, *Effam* nominat, Genealog. Reg. Angl. pag. m. 350. ubi eandem Elfredi ſtemmatographiam exhibet. Elfredus itaqve anno Chriſti DCCCXLIX. natus Ingialdi trinepos eſt: Sigurdi Hringi, qvi cum Ingialdo pugnavit, trinepos ſimiliter eſt Haraldus Pulchricomus Norvegiæ Rex, qvadrienno poſt Elfredi nativitatem in lucem editus, qvæ ſecum invicem optime conveniunt. Ingialdum Inæ fratri ſupervixiſſe credimus: nec multi anni reqviruntur ut ad Sigurdi Hringi tempora pervenire potuerit, qvem anno DCCXXXV. regnare cœpiſſe ponimus. Anglica hæc Sigurdi Hringi expeditio, ſubactioqve Northumbriæ, jure nitebatur a majori-

 bus

bus ad eum derivato; Etenim Haraldus Hildetann, cui memoratus Hringus ſuccesſit, *illam partem Angliæ qvam Halfdanus Diſertus & poſtea Ivar Rex poſſederant, ſibi ſubjecit*, teſtante id *fragmento* hiſtoriæ Haraldi (qvod *de pugna Bravallenſi* aliqvoties allegavimus) his verbis: " hann lagdi undir ſik þann „ hlut Englandz er átt hafdi Halfdan Snialli ok ſídan „ Ivar Konungur". Partem illam Angliæ *Northumbriam* fuiſſe, ex hoc *Olafi Tryggvini hiſtoriæ* loco diſcimus. Northumbriam qvoqve Ivari Vidfadmio paruiſſe ex *Hervoris hiſtoria* clarum eſt, cujus verba pag. 310. ſuperius adduximus. Ubi & ulterius obſervari meretur, dictum Ivarem *occidentalem Saxoniam* præterea rexiſſe: per qvam ſi Weſt-Saxonum in Anglia imperium *Hervoris hiſtoriæ* auctor intellexit (id qvod ex verborum illius contextu apparet) Ivari, ea ratione, ſupremum illius dominium competebat, Regesqve qvos ejus tempore occidentalibus Saxonibus præfuiſſe Anglorum hiſtorici tradunt, non niſi illius beneficiarii fuere, id qvod tamen aliis ulterius diſcutiendum relinqvimus. Ad Halfdanum Diſertum qvod attinet, illi in Northumbriam hæreditarium jus fuit, qvippe pronepoti Hroaris, qvem regnum iſtud conjugio acqviſiviſſe ſuperius cap. VI. pag. 287. dictum eſt. Qvod ſi Ivar Vidfadmius Northumbriæ regno, ſuccesſionis jure ad ſe â patre devoluto, occidentalem Saxoniam armis adjecerit, conſiſtere poſſunt qvæ ſupremo illius in regnum iſtud dominio *Hervoris hiſtoria* innuit. Ceterum qvicqvid illius ſit, ſatis hinc apparet nonnullos Anglo-

Saxo-

Saxonum Reges, certe eos qvi Northumbriam tenuerunt, memoratorum Daniæ Regum vaſallos fuiſſe.

Sigurdi Hringi tempore celebres in Germania erant Gunnar & Högnius, Giukii filii, ſororisqve eorum Gudrunæ maritus Sigurdus Fabnericida.

Hringus ætate provectior ad Gunnarem & Högnium (Giucungos antiqvitas communi nomine vocavit) legatos miſit, qvi iis aut tributa imperarent, aut bellum denunciarent.

Tributi ſolutionem abnuentibus, dies certamini in confinio regni condicitur. Nec multo poſt acri in Holſatia prælio concertatur; Giukungis Sigurdus Fabnericida, affinis eorum, auxilia præſtitit; Sigurdi Hringi partes Gandulfi filii, uxoris illius fratres, ſuſtinuere, in qvorum comitatu Starcadus eminebat, inſignis bellator; cui Sigurdus Fabnericida hoc congreſſu binos dentes excusſit. Nec multo poſt Hringi exercitus in fugam converſus Giukungis victoriam reliqvit. Hæc *Nornageſtus*, qvi rebus hiſce interfuiſſe perhibetur, Olafo Tryggvino, Norvegiæ Regi, circa annum Chriſti DCCCCXCVIII. narravit; trecentorum circiter annorum ætate, ſi *vitæ ejus* fides, tunc completâ. Ex hoc Sigurdo Hringo Saxo binos homines fecit &c.

Pag. 324. Lin. 26. poſt: *plane diverſus eſt*, adde: ut & ipſe Starcadus, Armodi interfector, ab eo, qvi Olium occidit, penitus alienus; qvemadmodum ad pag. 281. ſuperius dictum eſt. De Hetha obiter monendum &c.

(*) Pag. 324. Lin. penultima poſt: *prope deſertum qvoddam ſita fuerit*, adde: *Ælnothus* cap. XIII. noſtræ opinioni adſtipulatur, qvi Danica lingva, *campi villam* interpretatur. Olonis ex pluribus &c.

(*) Pag. 328. Lin. 21. poſt: *Si Erpus viveret: Edda* tradit eos in matrem exacerbatos fuiſſe, qvod contumeliis verborum eos novisſime laceraſſet, atqve ideo conſtituiſſe id agere, qvod eam maxime ægre laturam ſcirent, atqve ideo eum ſuſtuliſſe, qvem conſtaret eam tenerrime amare. Hæc fere ſunt &c.

Pag. 333. Lin. 5. lege: ac itaqve Sigurdo Hringo filioqve illius Ragnare Lodbroche tempore inferior erat.

Pag. ead. Lin. 14. lege: infra Ragnarem Lodbrochem, Sigurdi Hringi filium, collocandus eſt.

Pag. 335. Lin. ult. poſt: *utriqve referunt*, adde: Opportune heic commemoranda venit cygnea illa cantilena, qvæ Brynhildi Budlinæ in *Sæmundi Edda* adſcribitur; ibi Brynhildis, rogum aſcenſura, de mariti ſui Gunnaris cognatorumqve illius fatis vaticinatur, atqve de Svanhilde, Sigurdi filia, hæc addit:

„ Hana munu bíta Bicca rád,
„ Þvíat Jormunreccr óþarft lifir,
„ Þá er aull farin ætt Sigurdar,
„ Eru Gudrunar græti at fleiri". id eſt:

Hanc (Svanhildem) *Bicconis conſilia mordebunt, Jormunrecus enim in* aliorum *damnum vivit; Tunc univerſa*

verſa Sigurdi progenies deleta eſt, *ſuntqve eo plures Gudrunæ* (Giukinæ, Sigurdi uxoris) *calamitates*. Confirmantur hiſce illa, qvæ de Sigurdo Fafnericida neceſſariisqve illius, tanqvam ejusdem ſeculi hominibus proxime præcedenti capite dicta ſunt. Verum longe ſupra ſeculum VIII. eos evehere, ac ita noſtrum de iis, eorumqve æqvali Sigurdo Hringo calculum evertere videtur Jormunrecus vel Ermanaricus; Etenim ſi Svanhildis illa, ab eo enecata, Sigurdi Fafnericidæ filia fuit, illius & dictorum ejus æqvalium ætas non in ſeculum VIII. uti &c. pag. 336. Lin. 3.

(*) Pag. 336. Lin. 18. poſt: *Floanorum hiſtoria exhibet*, adde: Non ſola, ſed *Ragnaris* qvoqve *Lodbrochis hiſtoria* & Regis *Sverreris* Progonologia, qvæ *hiſtoriam* ejus in Codice Flat. orditur, forte & plures. Verba *Floanorum hiſtoriæ* hæc ſunt &c.

(*) Pag. 337. Lin. 4. poſt: *Brynhildis Budlii filia*, adde: Sunt & plures Genealogiæ, qvæ Sigurdum Fafnericidam, ejus amaſiam Brynhildem, & uxorem Gudrunam, & eorum temporum æqvales, Sigurdum Hringum & Ragnarem Lodbrochem exaltant; qvas ordine exponam:

1mo In *Siklingorum familia*, Signyæ Sigurdi Fafnericidæ amitæ, maritus Siggeir, a Noro Norvegiæ eponymo, (qvem anno Chriſti triceſimo natum ſupponimus) qvintus.

2do In *Lofdungorum familia* decimus.

3tio In *Budlungorum familia* Brynhildis, illius amaſia, decima.

4to In *Niflungorum*, uxor ejus Gudruna nona.

5to Alfhildis Sigurdi Hringi uxor, Ragnaris mater, qvinta, & hic Ragnar ſextus eſt.

His ſuffragatur ſynchroniſmus inter Sigurdum Fafnericidam eiqve coævos, & Hakium, Hagbardum & Sigarem, qvem *Ragnaris Lodbrochis hiſt.* cap. XXIII. nobis ſuggerit, in colloqvio inter Brynhildem & Gudrunam, tunc innuptas, de ſynchronis Regibus inſtituto, Gudruna enim nocturna per qvietem imagine contriſtata, ad enodationem exqvirendam, ad Brynhildem profecta perhibetur. Cumqve inter varia oblectamenta, nulla exporrectæ frontis indicia præberet, Brynhildis, *ut animum, inſtituto de potentibus Regibus, eorumqve celebribus geſtis ſermone relaxarent*, ſvaſit. Qvo probato. Gudruna qvæſivit; *qvem ergo celeberrimum duceret?* cui Brynhildis; *Hakium & Hagbardum multis bello præclaris geſtis inclytos.* Ad ea Gudruna reſpondit: *Fateor viros magno theatro ſpectatos fuiſſe, tamen Sigar eorum ſororem rapuit, aliam incendit, adqve vindictam tardi ſunt. Sed cur fratres meos non nominas, qvi jam omnium ſermone illuſtri laude celebrantur?* Ad ea Brynhildis: *magna in eis ſeges & materia gloriæ, licet experimentis adhuc minus innotuerint; Novi enim qvi iis longe anteferendus eſt.* Profiteri juſſa. *Is eſt*, inqviebat, *Sigurdus Sigmundi Regis filius, ætate puer, cum filios Regis Hundingi occideret, patrem ſuum, avumqve maternum Eylimium*

mium ultus. Hæc ideo exſcripſi, ut appareat, an de coævis tantum, an etiam ſuperiorum Seculorum æqvalibus comparatio inſtituta fuerit. Non de his, ſed illis agi, graduum a Nore ad Signyam Hagbardi amicam, in duos diverſos ramos ſparſus, ſed utrobiqve conſentiens, nec cum prædictis perſonis diſſentiens numerus facile perſvaſerit, â Nore enim per Gardum Agdium ſeptimo tramite deſcendit, eundemqve gradum in Siklingorum familia obtinet, Brynhildis, ut monſtratum, octavo, Gudruna nono, Sigurdus decimo, idqve in diverſis genealogiis. Reſtat adhuc unum argumentum, pro exaltanda Sigurdi Hringi æra, id nobis carmen *Hyndluliod* ſuppeditat, hac ſtropha:

„Kunna ek báda Brodd ok Haurfi.
„Voro þeir í hird Hrólfs hins gamla
„Allir bornir frá Jormunreki
„Sigurdar mági, hlíd þu ſögu minni
„Fólkum grams þeſs er Fafnir va". Id eſt:
Novi utrumqve Broddum & Horſium
Illi fuerunt in ſatellitio Hrolfi Priſci ſeu Senis
Omnes orti ex Jormunreko
Sigurdi genero, (*audi narrationem meam*)
Potentis illius Regis, *qvi Fafnerem occidit.*

Hinc colligitur Sigurdum Fafnericidam Jormunreko ſynchronum fuiſſe, & qvidem ſeculis Brávallianum conflictum antecedentibus. Sed ne rationes, qvæ qvartum Seculum Sigurdo Hringo aſſerunt, tantum aſſeram, unam adjiciam, qvæ eum aut ad Chriſti in carne manifeſtati tempora, vel etiam ſupra elevat.

Eam

Eam nobis *Eddæ* mythologiæ a fabula LXIX. ad finem uſqve libri monſtrant, qvibus hiſtoria involvitur, nec ea, qvæ deſcripta ſunt, aliunde qvam ex hi fabulis exſtructa eſſe apparet; Ibi monſtratur, Fafnerem, a cujus cæde Sigurdus *Faſnericida* dictus eſt, Odino & Aſis, vel eorum filiis, coævum vixiſſe. Nihil igitur mirum ſi Sigurdo ab Odino qvintum in genealogia gradum asſignarunt, cum hac ratione altius eſſet elevandus. Hinc forte præſidium, traditio de Londino, a filiis Ragnaris Lodbrochis, hujus Sigurdi nepotibus, fundato accipiet, de qvo in *ſerie Regum* Lib. III. cap. XII. actum eſt. Atqve hæc ſunt argumenta, qvæ noſtræ opinioni de Seculo octavo his perſonis asſignando objici poſſunt. Nihil enim disſimulandum ſtatuo, eorum, qvæ in utramqve partem diſputari poterit. Jam eadem, qva antea methodo, ordine nimirum retrogrado, ad hæc qvoqve reſpondebo:

Primo itaqve relationem de Hreidmare & filio ejus Otrio, in lutram converſo, ab Aſis occiſo, moxqve ejus fratribus Fafnere & Reigino â Sigurdo Fafnericida inde dicto, interfectis, ad fabulas Eddicas rejicio, cum nullus Ragnarum Lodbrochum eousqve, vel per palpabiles graduum lacunas exaltetur, ut ejus filiam uxorem ducere potuerit; nam qvi eo nomine præcipue exaltatur, a Nore ſextus, a Fornioto (qvi Odino ſynchronus erat) undecimus conſpicitur, longe tamen inferior eſt illo Fafnericida, qvi hic deſcribitur, cum autem pro certo ſtatutum ſit, Ragnarem Fafnericidæ filiam duxiſſe.

Inde

Inde forte fabula de Londino a Ragnaris filiis, Sigurdi nepotibus, condito emanavit, id qvod vel Chriſti in carne manifeſtati tempore, vel paulo ante factum oportet, ſi hæc recipienda ſunt. *Ammianus Marcellinus*, qvi Valentiniani & Gratiani Imperatorum temporibus vixit, Lib. XXVII. *vetus oppidum* appellavit. Illi anno CCCLXXVI. ad Imperium provecti qvadringentorum forte annorum ſpatium ad vetuſtatis nomen conciliandum ſatis ei viſum eſt. Neronis tempore, *Tacitus* Annalium lib. XIV. cap. XXXIII. *cognomento coloniæ non inſigne, ſed negotiatorum & commeatuum maxime celebre fuiſſe* teſtatur, forte regnantium privilegiis, immunitatibus & munificentia, brevi, qvinqvaginta, aut circiter annorum ſpatio, ex parvis initiis eò opulentiæ excrevit, cujus exemplum Conſtantinopolis præbuit, pluresqve aliæ urbes, qvæ brevi ſpatio in immenſum auctæ ſunt. Cum tamen hujus Fafnericidæ tempora, cum Ragnarum nullo conciliari posſint, ſatis ad hanc objectionem reſpondiſſe videor.

Eam autem, qvæ proxime præcedit, facile diluam, cum non conſtet, qvo tempore Ottar ille Stultus & Angantyr vixerint, Hyndlaqve illa, cui hoc nomen adſcribitur, nam ſi ſeculo nono, aut infra, vixerat, progeniem Jormunreci, ejus qvi Fafnericidæ gener fuit, recenſere poterat, etiam ſi illi ſeculo octavo vixerint, illa enim illos ibi recenſet, qvi ſeculo octavo floruerunt, Haraldum nempe Hildetannem ejusqve fratrem juniorem Randverem, unde facile apparet, eam infra illa tempora vixiſſe.

G Ter-

Tertium argumentum a ſynchroniſmo Hakii & Hagbardi, cum memorato Fafnericida, & ejus coætaneis, nodus eſt intricatior, qvi nullo modo, nec per impoſſibile qvidem, ad octavum ſeculum ſe duci patiuntur, ſed nec ex hypotheſibus, ex qvibus *Seriem Regum* hanc adſtruximus, ad qvartum. Si tamen ad conciliandam Regum Norvegorum cum Daniæ Sveciæqve Dynaſtis harmoniam, ſexaginta duos annos vitæ Aunii Annoſi exemerimus, ut in *Hiſtoria Norvegica* non ſine magna ratione facimus, ad finem ſeculi tertii eos producimus; ita ut hoc pacto Sigurdo Fafnericidæ ipſiqve Jormunreco, ſeu Ermanarico coævi fiant, ſi eos ſeculo qvarto vixiſſe largiemur. Et cum hinc carmini Hroki Nigri magna accedat auctoritas, *Jornandis*qve traditio a nobis citata ad has perſonas referenda videatur, ad ſingula horum ſimul reſpondebimus.

Hakium & Hagbardum ſine tertii ſeculi vixiſſe, in *Hiſtoria Norvegica* oſtendimus, ea tamen ratione, ut ſexaginta duo anni, de vita Aunii demantur. Poterat autem Gudruna juvencula extremis illorum annis vixiſſe, anus vero octuageſimum annum ſupergreſſa, filios in Jormunrecum immisſiſſe, non tamen ſtatim poſt ſumtum de filia ejus Svanhilde ſupplicium, ſecus nimia ætas ei tribuitur, cum Jormunreco deſponderetur, cum fuerit matris ex primo marito filia. Verum in neutra *Edda* hæc de colloqvio Brynhildis & Gudrunæ traditio extat; Lacuna enim in *Sæmundi Edda*, & omnia inde deſcripta exemplaria, eo loco conſpicua eſt; in *Ragnaris* autem *Lodbrochis*

chis Hiſtoriam, is, qvi eam ex odis illis collegit, iſta inſeruit. Cumqve cætera inde fideliter deſumta fuiſſe appareat, vix dubitandum videtur, qvin ejus tempore hæc qvoqve exſtiterint, poſteaqve perierint. Nullum autem membraneum exemplar, qvantum ſcio, *Hiſtoriæ Ragnaris* ſupereſt. Bis de illo omni ſeculo glorioſiſſ. memoriæ Regem Dominum meum clementiſſ. Fridericum Tertium, juvenis interpellare non erubeſcebam, eo confidentius, qvod *Thorarinus Eiricius*, qvi *Halfdani Nigri vitam* ſcriptis promulgavit, mihi confirmaſſet, ſe ab Epiſcopo Schalholtenſi, inſigni viro, Mag. *Brynjolfo Svenonio* transmiſſum ei tradidiſſe, qvod deinde ipſe Rex aliqvoties reqvirere dignatus non invenit. Jam vero exemplaria illa chartacea bina ad manus habeo, hoc loco ex parte mutila, utriusqve verba exſcribam:
„ Goþrun (Guþrun) var fáord, Brynhilldur mællti,
„ hvi meigi þier ei gledi hallda, ſkemptum oſs allar
„ ſaman, oc rædum um ríka Konga oc þeirra ſtórvirki;
„ giorum þat ſeigir Guþrun (Goþrun); eda hvoria
„ veitſtu frægaſta? Brynhilldur ſvarar: ſonn (ſonu)
„ Hacka oc Hagbard, þeir unnu mörg frægdar verk
„ í hernadi, Gudrun (Goþrun) ſvarar: miklir (*mikler*)
„ voru þeir ok ágæter, enn þó nam Sigar ſyſtur þeirra,
„ enn hefur adra menn (inne) brenda, oc eru þeir
„ ſeiner at hefna, edur (eda) þvi nefner þú ei brædur
„ mina, er nu þikia fremſtir menn. Brynhilldur
„ ſvarar, þat er í gódum efnum, enn ei eru þeir
„ enn miok (miog) reynder, oc veit ek einn miök
„ af þeim bera, þat er Sigurdur ſon Sigmundar

 „ Kongs,

„ Kongs, hann var þá barn er hann drap ſonu Hund-
„ ings Kongs ok hefndi faudur ſins, ok Eylima mó-
„ dur födurs (faudurs) ſins”. Diſcrimen codicum parentheſi includitur, uterqve hic corrupte, nec ſecundum antiqvorum regulas exſcriptus eſt, id qvod horum perito facile patet, mihi locum integrum transſcribere viſum eſt, qvem licet nuper explicatum, iterum tamen ſecundum verba ſollicitabo: *Gudruna fuit pauciloqva; Brynhildis ajebat, qvi lætitiam percipere neqvis? Integremus animum omnes ſimul, deqve potentibus Regibus eorumqve magnificis factis colloqvamur. Id faciemus, dixit Gudruna. Qvos autem clarisſimos noſti? Brynhildis reſpondit: Filios Hakium & Hagbardum.* Nota hic alibi habetur *ſonn*, alibi *ſonù*, ita ut dubitari posſit, an Hakium & Hagbardum, aut eorum filios intelligat Scriptor; vero tamen ſimilius, cum in caſu recto eos nominet, ipſos indigitari, patrisqve eorum nomen, qvod nobis *Saxo* ſuppeditat (Hámundum enim appellabat) hic librarii incuria, aut litura codicis omiſſum eſſe. Pergit: *Illi bellicis expeditionibus multa memorabilia geſſerunt. Gudruna reſpondit: Fuerunt viri magni & celebres, tamen eorum ſororem Sigar rapuit, aliam incendit* (aliud exemplar *& alios viros incendit*, habet; id qvod minus appoſite hic refertur) *& tardi ſunt ad ultionem*, cœtera expoſui. Hic locus oſtendit de præſentibus ſermonem eſſe, cum tamen prior, qvi eos celebres fuiſſe tradit, de mortuis intelligendus videatur. Sed qvoniam authenticis membranis caremus, nihil certi

decidere

decidere poſſumus, nec graduum in diverſis genealogiis, cum utrisqve convenientia, tam exqviſitum nobis de eorum ſynchronismis argumentum affert, qvin paribus rationibus infringi posſint; exemplo ſint, Sólvius de Niardeya, a Nore per Gardum Agdium in ſeptimum gradum demiſſus, Hiörleifus Mulieroſus, ſororis ejus maritus, eodem gradu ab eodem Nore remotus. Hrokus, Albus alter, Niger alter, Utſteinusqve & Innſteinus, Halfi Herois milites, pari & illi gradu, per Raumum & Haudum a Nore deſcendentes. Mirus hic trium generationum in eodem gradu concurſus, nihilominus ingentem in omnibus lacunam, ſeptem nimirum graduum defectus ad tempora Eyſteini Sveciæ Regis Adilſis filii, qvem hic idem Solvius anno Chriſti DXXXI. regno vitaqve ſpoliavit, & in his prodigioſa longe ultra ſeculum extenſa Aunii ſilicernii ætas oſtendit, ita ut a nativitate Noris, qvem in annum Chriſti XXX. collocavimus, ad nativitatem Eyſteini, cui annum CDLXXVI. asſignavimus, CDXLVI. anni reqvirantur, nec ſufficiat ſi ſingulis generantibus ſeptuaginta qvatuor anni dentur, id vero ſi vel maxime, in una linea posſit ſuſtineri, in tribus tamen diverſis ita obtinere, monſtro ſimile eſt. Verum talia monſtra, in his ſtemmatographiis haud rara ſunt; Dageidis enim a Nore decima, Alreci Sveciæ Regis uxor. Starkadus Stórvirki filius, ejusdem Alreci miles, a Nore qvoqve decimus, & Herthioſus Hördalandiæ Rex, ab eo decimus qvartus ſimul vixerunt. Haud ſatis itaqve validum præſidium e diverſarum genealo-

giarum graduum paritate, ad ſynchroniſmos ſemper & ubiqve adſtruendos reperitur. Eo mens inclinat, ut credam, aut colloqvium tum de maxime ſtrenuis Regibus, qvorum memoria celebris erat, tum etiam de principibus, qvi tunc vixerunt, inſtitutum fuiſſe; collationemqve factam de utrorumqve geſtis, aut hæc ab illo, qvi odam hanc compoſuit, conficta. Prori ſententiæ reſponſum Gudrunæ patrocinatur, qvæ tanqvam de fato functis teſtatur, eos magnos fuiſſe viros; qvod autem tanqvam de ſuperſtitibus ſubjungit, eos ad vindictam tardos eſſe, neſcio, cum autographa deſint, an ſcriptum fuerit, "ero" aut "oro", id eſt *ſunt*, aut *fuerunt*. Si poſterius ſtatuendum eſſet, jam deciſa eſt controverſia. Priori, poëtarum conſvetudo anſam præbet, qvi non hiſtorica fide talia ſemper exponunt, ſed pro cönditione perſonarum rerumqve, de qvibus disqviritur, proſopopœiam verbaqve de ſuo affingunt. Sic in Oda, qvæ *Brynhildarqvida* inſcribitur, male cohæret, qvod militiam haud parvo tempore ſecuta, tandemqve Regem occiderit, cui Odinus victoriam pollicitus fuerat, ideo offenſam illius incurrens diuturno ſomno eòusqve ab illo ſopita fuerit, donec unus aliqvis exiſteret, qvi omnis metus expers eam excitaret, & nihilominus duodecim annorum fuerit, cum Sigurdo deſponſata eſſet, tantis in tam tenella ætate geſtis inclyta. Hakium certe & Hagbardum, lònge ante bellum Brávallenſe vixiſſe, controverſia caret. Sigurdus enim Hringus, qvi ibi Haraldum Hildetannem vicit & occidit, Ingili & Inæ Veſt-Saxoniæ

Regibus

Regibus coævus fuerat, invicto teſtimonio a nobis in analectis pag. 507. & ſeqventi, adducto, qvod ſine Anglicorum Scriptorum inſpectione & teſtimoniis, a noſtris Scriptoribus proditum, in tempore cum illis, ad amusſim convenit. Jam vero Oda *Eddæ Sæmundi*, qvæ *Helgaqvida Hundingsbana* appellatur, oſtendit eundem Helgium cum fratre Sinfiotlio (qvorum uterqve Sigmundi filii erant, uterqve Sigurdi, nondum nati, Fafnericidæ fratres) poſt bellum Bravallenſe vixiſſe, nedum Sigurdum, qvippe ex ultima patris uxore, patri filium poſthumum procreatum. Referuntur ibi convitia, qvibus Godmundus qvidam a Granmaris filiis ad claſſem Helgii Hundingicidæ ſpeculandam, miſſus, & Sinfiotlius Helgii frater, ſe invicem laceſſebant, ubi inter alia opprobria hæc habentur:

„Þú vart bruþr grána á brávelli,
„Gullbitluþ vart gör til ráſar.
„Hafþa ec þer moþri mart ſceiþ riþit,
„Svangri und ſauþli, ſimul forbergis". Hoc eſt: *Tu fuiſti ſponſa Granii* (Sigurdi Fafnericidæ eqvus ſic appellabatur; eſt autem nomen generale eqvorum coloris cineracei, itaqve alius ab eo diverſus hic intelligitur, cum Sigurdus nondum natus fuerit) *Brávello* (id eſt in campo Bravelli) *aureis frænis, in curſum deſtinata, laſſam te ego ſæpius, ad mollem alterno crurum explicatu glomerationem, concitavi, eſurientem ſub ephippio, monſtrum gigantum, per collium declivia.*

Hic

Hic cum camporum Bravallenſium mentio fiat, nec illi ante bellum inter Hilditannem Hringumqve geſtum, unqvam inclaruiſſe inveniantur, liqvidum eſt illud hic tempus adumbrari, cum illud geſtum eſt, cui & Hèlgius Hundingicida & frater ejus Sinfiotlius intereſſe poterant, Sigurdus non item, utpote longe poſterius natus; Hoc ergo teſtimonium, tum Hroki Nigri carmini, tum etiam iis, qvæ de Hakii & Hagbardi temporum æqvalitate, cum his perſonis intercedunt, adducta ſunt, reponimus. Longe, ut mihi videtur, majoris auctoritatis, antiqvitatisqve monumentum ſtabilitum, ut dictum eſt, Inæ Veſt-Saxonum Regis, Inglis (nobis Ingialdi) & hujus Hringi, ſynchronismo.

Pag. 342. Lin. 22. poſt: *Jornandi præponderare debeat*, adde: Aſſertioni huic nihil officere valet *Brynhildis Budlinæ carmen*, nuper ad p. 335. â nobis adductum, etenim reſponderi ad id poteſt idem ac ad *Volundi Odam* ſuperius pag. 340. reſponſum eſt, nempe: longe poſt Brynhildem vixiſſe eum, qvi ultima hæc, ut credi voluit, illius verba carmini ſuo inſeruit, ac itaqve non ſatis conſtare, utrum dictus poëta ipſisſima Brynhildis verba nobis exhibuerit, an vero ſua, qvæ eam protuliſſe aut credidit aut credi ſaltem voluit; imo, qvod majus contra dictum carmen robur habet, illud penitus effictum eſſe, ex eo patet, qvod vaticinia contineat de futuris, & qvidem remotis, rebus, qvarum Brynhildis gnara eſſe vix potuit, qvippe omni, ut credimus, fatidico ſpiritu deſtituta. Nil igitur memoratum carmen

Svan-

Svanhildis generi probando inſervit, nec conſeqventer noſtrum de Fafnericidæ, Sigurdi Hringi, aut aliorum illius æqvalium, ætate calculum turbare valet. Qvod ſi qvis omnino credere velit &c.

Pag. 343. Lin. 9. lege: contra eum pugnaſſe, ſuperius ad pag. 322. dictum eſt, idqve auctoritate *Nornageſti*, qvi conflictui iſti interfuiſſe ſe aſſeruit, reiqve geſtæ ſeriem Olafo Tryggvino Norvegiæ Regi retulit circa annum Chriſti DCCCCXCVIII. ipſe tunc trecentos, ut in *vita* illius traditur, annos natus, id qvod noſtræ de Sigurdi Fafnericidæ, Sigurdi Hringi & Giucungorum ætate aſſertioni non parum ſuffragatur, Qvod ſi qvis ulterius Svanhildis ſororem &c.

Pag. 347. Lin. 22. lege: Sigurdi nomen puero inditum, qvi, ut inferius dicetur, poſt mortuum patrem Daniam inſularem &c.

(*) Pag. 348. Lin. 5. poſt: *qvo Agnar occubuit.* Adde: Hic Agnar diverſus videtur ab eo, qvem exeqviale Ragnaris carmen ſtropha decima ſexta memorat, duos ergo filios cognomines habuiſſe videtur. Nec Ragnar bello cum Eyſteino geſto interfuit. Eiricus &c.

(*) Pag. 359. Lin. 14. poſt: *S. Olafus Rex Norveg. anno* 1030, adde: S. Olafi Regis frater fuit Haraldus Strenuus, a qvo Regum Principumqve familiæ in hodiernum diem profluxerunt, & conſeqventer ab hoc Auduno Islandiæ incolæ, qvam patriæ meæ gloriam ſine magna ejus injuria reticere neqveo. Aſlaug ſecunda &c.

(*) Pag. 371. Lin. 16. poſt: *Thora.* Thora locus videtur corruptus, & reponenda Aſlaug ſecundum *Chronicon Norvegicum* in vita Halfdani Nigri & *hiſt. Olafi Tryggvini* part. 1. cap. 1. ut mox dicetur.

(*) Pag. 372. Lin. 6. poſt: *Thora.* Nota: Aslaugis maritus fuit Helgius Acutus, Thoræ qvoqve maritus Helgius Acutus; aut ergo unus Helgius Acutus duas ſorores ſimul, aut ſucceſſive duxit, aut diverſi cognomines ſingulas, qvorum mihi neutrum probatur. Igitur pro Thora Aslaugem reponendam exiſtimo, Ingialdumqve & Sigurdum Cervum, fratres germanos, ex uno Helgio Acuto, & una eademqve Aslauge Sigurdi Angvioculi filia progenitos ſtatuendos, videturqve Thorſteinus Rufus, Olafi Albi (Amlavi) filius, Haraldum Pulchricomum, gradu, qvem ſubjecta tabula monſtrat, attigiſſe:

Sigurdus Angvioculus.
|
Helgius Acutus—Aſlaug.

Sigurdus Cervus.	Ingialdus.
Ragnhildis.	Olafus Albus (Amlavus).
Haraldus Pulchricomus.	Thorſteinus Rufus.

Haraldi ergo Pulchricomi auxilio, tum Sigurdus Orcadum Comes, tum etiam Thorſteinus Rufus, nixi, tantum Scotici regni agrum ſubegiſſe videntur.

(*) Pag.

(*) Pag. 376. Lin. 29. poſt: *pervenit*, adde: Hæc cum Hiſtoriis Anglicis, cum conſulere neqveam, ad ipſos Anglorum peritisſimos Antiqvarios hæc remitto. Eo ſeneſcente &c.

Pag. 383. Lin. 22. lege: qvem Jormunreco vel Ermanarico coævum fuiſſe, ac ſponſæ illius ſororem duxiſſe tradunt.

Pag. 384. Lin. 5. lege: & poſt qvatuor ſecula alter ejusdem nominis vir Aslaugem duxiſſet, Sigurdo Fafnericida & Brynhilde Budlina ſimiliter natam, id qvod de hoc ultimo tot vetuſta teſtimonia, magnam partem ſuperius â nobis adducta, ſatis evincunt; inter qvæ luculentisſimum eſt, qvod ipſius *Ragnaris Lodbrochis vita* perhibet, narrando diſtincte, qvomodo memorata Aſlaug, Sigurdi Fafnericidæ & Brynhildis memoratæ filia, poſt utriusqve parentis interitum, â nutritio ſuo & materteræ marito Heimere in Norvegiam triennis ſit devecta. Unde magis adhuc eluceſcit νοθεία carminis ſuperius ad pag. 335. a nobis adducti, qvo Brynhildis prædixiſſe fertur, aut verius (uti nos ad pag. 342. rationibus innixi ſtatuimus) fingitur, omnem Sigurdi Fafnericidæ progeniem cum Svanhilde, illius & Gudrunæ Giukinæ filia, interituram, id qvod illa vere dicere non potuit, ſuperſtite ſua & Sigurdi filia Aſlauge, qvæ paternum ſtemma feliciter poſtea propagavit, potentisſimarum, vel hodie, familiarum mater; Nec ſi qvis crediderit, Brynhildem ſobolem ſuam reliqvæ, qvam ex Gudruna Sigurdus ſuſceperat, proli, (cui omnia infauſta cupiebat) annumerare noluiſſe, præ-

dicto carmini illa conjecturâ fides ſatis conciliatur, ob ea qvæ de Jormunreco & Svanhildis interitu inibi habentur. Ceterum de Aſlaugis genere ſcrupulum movere poterit, qvod in *Sæmundi Edda*, cujus variæ odæ Sigurdi Fafnericidæ & Brynhildis prolixam mentionem faciunt, nil de hac eorum filiâ Aſlauge, nihil de Ragnare Lodbroche occurrat. Verum reſponderi poteſt, ingentem in omnibus *Sæmundi Eddæ* exemplaribus lacunam extare, ac deeſſe omnia, qvæ à primo Sigurdi & Brynhildis congreſſu usqve ad Sigurdi interitum, abſqve dubio, olim inibi habebantur; qvæ *Ragnaris Lodbrochis vitæ* auctorem (qvi ex Eddicis hiſce odis permulta, uti ex collatione liqvet, in ſuum opus transtulit) ad manum habuiſſe, atqve inde, qvæ de Aſlaugis genere tradit, exſcripſiſſe indubium eſt. Nobis itaqve primus Ragnar Lodbroch erit &c.

Pag. 385. Lin. 3. poſt: *poſterorum ſeries*, adde: qvam ſuperius ad pag. 319. adduximus, cum genealogiis &c.

Pag. 387. Lin. 16. lege: 7. Raumus. 8. Finnalfus, alias Alfus Grandævus. 9. Svanus R.

(*) Pag. 387. Linea 17. poſt: *Alfus Senex*, adde: Alfum Senem hoc loco *Origines Norvegiæ* a Svano Rufo non derivant. Ego veriſimilitudine graduum ductus, Ulfo, hunc Alfum Senem immediate ſuppoſui, carmen *Hyndluliod* ſecutus, & alium *Originum* locum, ubi non ad Ragnaris Lodbrochis matrem, ſed ignotos qvosdam Ingimundum & Eyſteinum Alfi filios, Ulfi nepotes, Sæfarii pronepotes,

ipſius

ipſius Finnalfi abnepotes, linea ducitur, Alfumqve hunc Senem, Alfgeiris, Gandalfi patris, patrem, eundem cum Ingimundi & Eyſteini patre conſtituit. Confer, ſi libet, *Seriem* pag. 261. 320. & Analecta pag 507 & 514. 13 Alfgeirem &c.

Pag. 388. Lin. 8. lege: ſuperius lib. II. cap. IV. pag. 126. & libro III. cap. IV. pag. 261. ſententiam noſtram diximus.

Pag. 394. Lin. 11. lege: nos Regulum tantum, imo tempore, qvo Regenarius Gallias infeſtavit, non niſi piratam fuiſſe, inferius, ubi de poſterioribus Jutiæ Regulis agemus, monſtrabimus.

(*) Pag. 396. Linea 23. poſt: *Angvioculus dictus*, adde: *Arngrimus* Crymogææ lib. II. pag. m. 150. in genealogia IX. a circumſpecta prudentia ita dictum interpretatur; Angves enim acute videre, qvod veteres qvosdam forte non animadvertentes, aliam cognominis rationem finxiſſe arbitratur. Nec id ſine ratione: Tradunt enim Antiqvitates, Gormum Grandævum, filiumqve ejus Haraldum Cærulidentem, cætera Principes egregios, ſapientia tamen neqve Hördaknutum, nec Sigurdum Angvioculum, nec Ragnarem Lodbrochem æqvaſſe. *Knytlingorum* qvoqve *Hiſtoria* cap. XX. idem in Sveno Admorſæ barbæ & Knuto Magno deſiderat. Expeditionis illius &c.

(*) Pag. 401. Linea 24. poſt: *annis regnavit*, adde: Hunc *Arildus Hvitfeldius* Chron. part. 1. pag. m. 37. ex albo Summorum Daniæ Regum expungit. Knuto filius ejus &c.

 (*) Pag.

(*) Pag. 416. Lin. 16. poſt: *officiumqve in Jutia*, adde: Nihilominus utraqve membrana, *Jöfraſkinna* & *Kringla*, Regem eum Jutiæ appellant, Holſatiam, ut auſtralem Jutiam, totius Jutiæ nomine complectentes, more illius Seculi, Regum titulos iis ingerentes, qvi Regibus orti, partes regnorum regebant, ut ex *Hiſtoria Halfdani Nigri* planum eſt. Aliis Holſatia gesſiſſe &c.

(*) Pag. 420. Lin. 23. poſt: *fuiſſe tradit*, adde: *Stephanius* notis ad Saxonem, lib. IX. p. 170. penes ſe eſſe tradit *vitam S. Ansgarii* â diſcipulis ejùs conſcriptam & ex veteri Mſ. codice transſcriptam, ubi inter alia, Eirici hujus mentio fiat. Inter verba qvæ exprimit, legitur *S. Ansgarium freqventius ſolitum fuiſſe adire Hericum, qvi tunc ſolus Monarchiam tenebat Daniæ, ut officio prædicationis in regno ejus frueretur.* Hinc nobis opponi poterit, male Eiricum hunc inter Jutiæ Regulos numerari, ſed reſpondet pro nobis *Meurſius*, notis ad *Ælnothum* de vita S. Canuti, in proœmio, *Daciæ* (Daniæ) *nomine Cimbriam apud ejus notæ Hiſtoricos appellari*, adductisqve aliqvot exemplis probat. Hareco occiſo in Jutiæ Regno &c.

(*) Pag. 433. Lin. 13. poſt: *ubi nunc Sveno legitur*, adde: vel potius, audiviſſe eum aliqvid de Sigurdo Sveno, Danis *Snarin Sven*, Sigurdi Angvioculi avo, idqve patri Hörda-Knuti applicuiſſe. De Horda-Knuti &c.

(*) Pag. 437. Lin. 3. poſt: *profluxit*, adde: conſimiliter in *catalogo Skaldorum* ſeu Poëtarum, ad

Calcem

Calcem *Chronici Norvegici*, editionis Danicæ, in Sveciæ Regum Indice ex prava lectione, Eyſteinus Hellige inter Ragnarem & Biornum at Haugi inſeritur. Cum tamen *Chronicon membranaceum*, Eyſtein Beli habeat, id qvod *Verelius* ad Hiſtoriæ Hervör. cap. XX. annotavit, Celeberrimoqve *Olao Vormio* imputavit, deceptumqve prava lectione *Eddæ*, qva uſus eſt Stephanius judicavit; ubi Eyſteinum non ſatis claris literis, Eyſtein *ill* ſcriptum tradit, pro *illi* v. *illrádi*, id qvod Tyrannum interpretatur. Sed qvisqvis Hellige repoſuit, ex Beli illud convertiſſe videtur, mendum in membranam irrepſiſſe credidit, non enim vocis ſignificationem aſſecutus videtur.

(*) Pag. 440. Lin. 10. poſt: *puta primum*, adde: Hic qvoqve lapſus ſum, non enim Ottonem, Primum *Saxo* hic intellexit, nimirum poſt mortem Haraldi Gráfeldi & initium ſucceſſoris Comitis Haconis, longe poſt annum CMXLVIII. qvo Haraldus Cærulidens baptizatus erat, id qvod in tractatu noſtro Hiſtorico-Chronologico fuſius monſtratum eſt.

* * *

(*) Pag. 146. Lin. 26. poſt: *probari poteſt*. Dignisſima lectu ſunt omnia qvæ *Stephanius* â citata pagina 90. ad verba *Saxonis* Lib. 3. pag. 48. Lin. 48. ab his verbis: *Rogo navigiis exſtructo* ad pag. 92. columnæ 2dæ Lin. 5. notavit, ubi inter alia infert qvædam ex Manuſcripto veteri, colligitqve Ungvinum

primum

primum fuiſſe, qvi ritum cadavera cremandi introduxiert, qvem pro iſto Ungvino accepit, qvi apud *Saxonem* Sivaldum præcedit, Halfdanumqve Biergramum excipit, verum attentius inſpectus, emergit hic, aut ipſe Yngifreyr, aut Odinus, qvi alio, aut etiam proprio, nomine Yngius appellatus eſt, ſecutusqve videtur Manuſcripti auctor eos, qvi Freyrem, non Niordi, ſed Yngvii, id eſt Odini, filium fuiſſe ſtatuunt.

Th. Torfæi Epiſtolæ Latinæ.

Ad Conſiliarium Status MEJERUM.

Longa beneficiorum commemoratione & conſeqventi gratiarum actione, iſtum virum privatim detinere, qvi publice meretur, etiam ſi ab officio non ſit omnino alienum, illo in ſtudio illi ſatisfieri neqvit, latet enim epiſtola intra privatas capſulas, qvas ſi benefactorum fama non egreditur, velut arctiore carcere coërcita, nec dignas laudes, debitum meritis fructum, unqvam ſparget, nec memoriam beneficii latius propagabit. His itaqve in præſens miſſis, inqve occaſionem, qvantumvis ſeram, qvod Tuam Illuſtrisſimam Amplitudinem attinet, dilatis, conſulto prætereo, qva qvantaqve humanitate me, poſtqvam Tibi innotui, ad nonas usqve præſentis anni calendas Auguſti, cum Te noviſſime ſalutarem, complexus fueris, qvanta benevolentia immeritum proſecutus, qvanta conſtantia beneficiis erogandis intentus, memor potius officii mei & noviſſimi præcepti Tui, differendas haud exiſtimo præſentes litteras, ne itineris mei ſucceſſus lateat. Nonas inqvam calendas Auguſti Tibi Tuisqve illuſtrisſimis valedixi, ſeqventi die, qvi erat Jovis, per veſperam Helſingoram navigavi, mox inde ſolvens, proximæ Dominicæ veſpere domum delatus ſum, ventos ad votum ſpirantes ſortitus. Ea-

dem navi vecta Domina Hiortin, Bergas poſtridie procul dubio devenit. Domus mea prope tota epidemica lue infecta, unius tantum famulæ jacturam fecit, uxor lecto affixa nuper revaluit, amanuenſem heſterna die idem morbus cubili intruſit, vini autem aduſti, pulvere pyrio pipereqve medicati, ſextarii prope qvadrante epoto, felici auſu, diis propitiis præſenti eum periculo liberavi, tanta mihi medicinæ peritia an fiducia. Morbi genus varium, primo afflictus, deinde liberatus, poſt triduum vel ſupra ab alio affligitur; qvod ſi eluctatus fuerit, fruſtra ſibi ſecuritatem pollicebitur, contingit enim ut vel alterum horum vel ab his diverſum tertium acrius ſuccedens tandem etiam enecet. Compertum habeo ad minimum mille homines ab initio hujus anni in præfectura Jederenſi & Dalenſi, cui Matthias Holmius antea præfuit, iſto virulento afflatú oppreſſos exſpiraſſe. Nec ego fati legem recuſo vel exhorreo, ſi tamen officii munia implere penſumqve abſolvere posſim, ſatis vixiſſe videor, attentaſſemqve aliqvid, ſi tempeſtive domum repetiviſſem, jam vero inter alia incommoda, oblivio qvoqve eorum, qvæ dudum ſummo cum labore congesſi, accesſit, ita ut ordinis methodiqve ratio argumentorumqve connexio, aut pondera, licet non temere congeſta, jam tamen in uno aut alio opere non ſatis ſe pandant, id itaqve Tuæ, mi pater, curæ committo, ut qvoqvo modo in poſterum prævenias, ne otia mea nimium ſollicita procerum cura per avocationem, ut anno ſuperiori, cum alienam culpam magno meo damno luerem, intertur-

bentur

bentur; mihi vicisſim cordi erit, ne negligentiæ ſuſpicionem, vel Auguſtisſimo Regi, vel fidelibus ejus Miniſtris præbeam, jam nempe cœpta tamdiu intermiſſa alacriter aggrediar. Hic nempe mihi magnam partem ſuppetunt, qvibus ad ea perficienda indigeo, qvorum copiam nec precibus nec pecunia Hafniæ impetrare poteram, cum in publicis tabernis librariis non extent libri, qvibus indigui, nec eorum uſus ex publicis bibliothecis pateat, id qvod Tibi etiam, ſi meminiſti, qveſtus ſum. Ignoſce, vir optime, qvod tamdiu Te his nugis detineam, video nempe Te coram alloqvi, hinc deſiderio Tui Tuorumqve procedit ſermo vel ultra verecundiæ limites. Subit enim, qvam aperte, qvam ſincere, animi Tui ſenſa expromere conſveviſti, id qvod fiduciam majorem ingenerat, ſed abrumpendum in præſens epiſtolare colloqvium, aliaqve, ſed commodiori, occaſione repetendum. Faxit Deus Optimus Maximus, ut qvam diutisſime perpetuo rerum flore vivas, annos meos eodem ſemper felicitatis curſu excedas, Tuaqve illuſtrisſima conjux ingentisqve ſpei filius, alia occaſione etiam per litteras ſalutandus, filiarumqve triga magnarum nobilisſimarum virginum decus perpetuo felicitatis tramite incedat, procedatqve ſemper ultra. Vale, Vir illuſtrisſime, magnum meum præſidium, decusqve, meqve qva cœpiſti favoris aura afflare porro proſeqvi ne deſiſtas.

Ex villa mea Stangelandia, pridie Calendas Auguſti. Anno 1695.

Ad eundem.

Qvantum afflictisſimo rei domeſticæ ſtatu refecerit me, ipſo Archangeli feſto allatum epiſtolari monumento, extremo Auguſti conſignatum venerandæ manus Tuæ acceptisſimum ſymbolum, rudi in præſens calamo exprimere neqveo; apparet ibi ſingularis in me benevolentiæ Tuæ, inæſtimabilisqve gratiæ certisſimumqve argumentum expreſſumqve veſtigium. Sed nec admiratione caret, illo potisſimum tempore ad me perveniſſe, qvo teſtatius foret, occulto fati & latentium cauſarum nexu ita diſpoſitum eſſe, ut indigenti mihi, ſive auxilio Tuo, ſive ſolatio, abſenti pariter ac præſenti præſto eſſe, eoqve nomine, arctiore nexu, eoqve indiſſolubili me Tibi devinctum obſtrictumqve tenere debeas. Etenim præfato feſto uxor mea carisſima cum gravisſimo morbo, poſt menſtruum intermiſſum acrius ſævituro, iterum per integram hebdomadam conflictata, mortuam vitam vivamqve mortem trahit. Si recuperandæ valetudinis certius ſignum appareret, minus in ejus perſona affligerer. Sed committendum omnium rerum arbitro, tum afflictionis ſpatium, tum etiam terminus, qvi cuncta ad immenſam nominis ſui gloriam noſtramqve ſalutem dirigere ſolitus, nihil hic a ſe alienum faciet. Interea rebus gerendis magnum injectum eſt obſtaculum, tum ancipitis eventus, alienisſimo tempore ſuſpenſus in diverſa, rei familiaris curâ exigente diſtrahor. Qva, illâ incolumi liber, liberali otio, nemine turbante abundabam, in hoc enim caſu præ-

cipue vertitur fundi calamitas; Pluribus perſvaſum eſt, jacturam illius, utpote exactæ ætatis fœminæ, me minus moleſte ferre. Sed vel lynce oculatiorem eſſe oportet, qvi exactum judicium de re aliena & omnino incomperta dextre ferat. Ego certe per omne vitæ tempus, præſenti ſtatu contentus, qvalemcunqve mutationem periculoſam duxi: illud animo alte infixum tenens: *Qvod ſis eſſe velis, nihilqve malis.* Sed de his fuſius qvam oportet. Cæteris qvæſo mites aures præbe. Haut eqvidem credo me Orcadenſium geſta ſatis auſpicato auſpicatum. Ad ea namqve impedienda plurima objectacula qvaſi è compoſito ita concurriſſe exiſtimo, ut valde dubitem, an uſuram lucis una mecum unqvam capturus ſit laborioſus ille fœtus. Præterita non repetam, cum revocari neqveant. Nullam jam remoram timui, cum e litteris clarisſimi viri *Johannis Laurentii* certior factus ſum, typographum catalogo librorum Illuſtrisſimi Roſencrantii præter omnium ſpem imprimendo diutius immoratum, *Orcadibus* adhuc ne manum qvidem admoviſſe. Polliceri qvidem ſtatim poſt feſtum Michaëlis feriam ſe operam adhibiturum, ſed fide forte typographica, qvam magna cum inſolentia conjunctam, dum *Færeyæ* typis deſcriberentur, haud exiguo meo incommodo expertus ſum, ideoqve non ſine cauſa id, qvod præcedente æſtate timuit, adhuc valde veretur, ne ſc. ludibrium ludibrio cumulet, editionemqve in integrum annum extrahat; maxime cum ſciat typum illum, qvem Te, optimoqve *Mothio* noſtro auctoribus delegi, ſibi ſoli

 ſuppe-

ſuppetere, nec ad alios effugium patere, poſtqvam eum chartis admoverit. Poſtulat itaqve id, qvod prius gnaviter expetivit, nimirum ut liceat iisdem characterum formis uti, qvibus in *Færeyis* imprimendis uſus ſum, qvod & aliis eorum copia , ſic enim metu qvalicunqve injecto, calcographum in officio contineri. Hæc procul dubio ad Te, mi Pater! ante abitum retuli; an item ad illuſtrisſimum *Mothium* noſtrum non perinde memini, itaqve eum ad Vos remitto, qvicqvid ſvaſeritis, probaturus. Si tamen id (qvod obnixe oro) dignaremini typographum per nuntium monere, ut editionem qvam celerrime maturet, nullus dubito, qvin monita pro imperatis interpretaturus, obſeqvium facile præſtet. Eqvidem nihil eorum, qvæ meæ poteſtatis erant, omiſi, idoneum adminiſtratorem delegi, correctorem providi, ſumtus erogavi, qvæ ex Archivis Regiis impetravi, in compendium redegi, duo exempla Bergas miſi, prima qvaqve navigatione Hafniam deferenda, unum ad ipſum *Johannem Laurentii*, alterum ad magnum noſtrum *Mothium*, Celſisſimo Proregi *Gyldenlevio* (uti Serenisſimi Regis nomine præceperat) exhibendum, qvod molis videretur majoris, qvam ut commode per Tabellarium publicum mitti posſit, cum circiter qvatuordecim ſchedas occupet; Poteram paucioribus perſtringere ni religioni fuiſſet; Hinc Serenisſimorum Regum noſtrorum, imprimis glorioſæ memoriæ Chriſtiani tertii & Friderici ſecundi, in vindicando jure ſuo ſollicitam curam, indefeſſam induſtriam, invictam patientiam, in-

infractam perſeverantiam, perpetuam moderationem, glorioſos conatus, & profuſos ſumtus; illinc Scotorum fallaces blanditias, ſimulatam æqvitatem, phalerata verba, ficta juris præſidia, aſtuta ſubterfugia, juges procraſtinationes, occaſionum inſidias, & ejusmodi fucos fraudesqve leviter transcurrere. Præſertim cum Epiſtolæ Regiæ tam arguta brevitate, qvantum per aulicam dictionem licuit, conſcriptæ ſint, ut vix qvicqvam ſe offerat, qvod præcidi aut posſit, aut debeat, ſine horum ſilentio aut disſimulatione. Exſtant inter alia inſtrumenta duo prolixiora, prius, Transactionem inter Reges Norvegiæ Magnum Qvartum & Scotiæ Alexandrum Tertium ſuper Hæbudis & Mannia exhibet, illuſtre antiqvitatis luce dignisſimum monumentum, eo tutius evulgandum, qvod nulla ex parte rebus noſtris præjudicet, inſuper etiam jus Eccleſiæ Nidaroſienſis in Eccleſias Manniæ monſtret, nec qvantum ſcio alienatum; poſterius contractum matrimonialem inter filiam Chriſtiani Primi & Scotiæ Regem Jacobum Tertium. Autographa in Archivis Daniæ & Scotiæ Regum qværenda. Apographa bis vel ter ex Dania in Scotiam miſſa vanum illum metum nobis eximere poſſunt, ne his publicatis ſuggeramus iis, qvæ nobis opponant, & â qvibus ſibi caveant, cum ſingula in eorum cartophylaciis reſerventur. Utraqve in contextu ſummatim expoſui, majorem tamen fidem & auctoritatem ipſa exempla merentur. Hæc prolixius ideo perſecutus ſum, ut ſi forte providentisſimus Regis noſtri Ephorus, Illuſtrisſimus *Plesſius*, cum dies ſtipendii adjectiqve ſubſidii

ſubſidii in exitum anni ceſſerit, cauſam tardatæ editionis exqviſiverit, ut in promtu habeas, qvid reſpondeas. De ſubſidio dubium nullum eſt, cum *Færeyæ* hujus anni opus proſtent, qvatuor autem penſionibus æqvis, ſi ſtipendium, Te interceſſore, in poſterum ſolvi permiſerit, uterqve Veſtrum Regio mandato Vos tueri poteritis, in qvem etiam finem ejus exemplum mitto. Mitto & aliud de comparandis antiqvioribus Documentis, qvæ fruſtra ab hujus Regni Epiſcopis expetivi, tertium etiam, qvod nunqvam expetivi, ſed Illuſtrisſimus *Luxdorphius* procuravit, multorum deinceps onerum cauſam maluiſſem officio qvam perſonæ impoſuiſſet, utpote non indignam dignitatem, nec hoc exemplo novo, cum conſtet multos ex ordine Profeſſorum id expetiviſſe, & impetraſſe. Sed jam extra præfixos epiſtolæ limites, nolim & verecundiæ, abripuit me memoriæ Tuæ recordationisqve dulcedo, cæcusqve prolixi amoris impetus, qvi comitatem Tuam, morumqve commoditatem, qvam perſonam, qvam ſuſtines, aut gravisſima negotia, qvæ geris, publicis commodis dicata, reſpexit, ulterius forte & prope ad inſaniam abrepturus, ni modus chartæ modum finemqve colloqvio imponeret, ignoſce itaqve fiduciæ, qvam ingenii Tui facilitas, ſummaqve humanitas provocavit, jamqve vale, Vir Illuſtrisſime, magnum amplisſimi ordinis purpuratiqve collegii decus & ornamentum, mihiqve, ut cœpiſti, fave, qvi vicisſim, cultum qvem meritis Tuis devovi, ad ultimum usqve ſpiritum religioſe conſervabo.

Ex

Ex villa mea Stangelandia, inſulæ Cormtis Diſtrictus Carmſundenſis, ſepulchro Haraldi Pulchricomi primi Norvegiæ Monarchæ celebris, qvod longa oblivione ſepultum, me tandem inveniſſe, haud ſecus ac *Cicero* Archimedis, glorior. Ipſo die Calixti pridie idus Octobr. 95.

P. S. Hodie litteras accepi a domino *Töndero*, hujus noſtri Diſtrictus Ryefylchenſis Præfecto, qvi mihi in memoriam revocavit, qvod Haynia ad ſe ſcripſerim, benignas Te aures præbuiſſe ſupplicationi ejus, de remittenda dimidia contributione, qvam vocant fortalitiorum, jamqve mecum de illa expoſtulat, petitqve ut iterum Tibi referam. Ante paucos dies in itinerum occaſionem hanc epiſtolam ſcripſi; Jam vero, Deo propitiò, ſigna vitæ in uxore mea apparent, adeo, ut loqvi posſit, vi morbi magnam partem remittente. Curatio qvam amanuenſi adhibui, non ex medicorum oraculis ſed ruſticorum effatis deſumta eſt, non itaqve mirum ſi improbes, cujus tamen vim aliqvoties feliciter expertus ſum, poſthac tamen paternis Tuis conſiliis admonitionibusqve qvam obſervantisſime auſcultabo. Vale.

Ad eundem.

Liceat mihi jam qvarta vice in præclaras Tuas occupationes peccare, certus enim de teſtatisſima Tua in me benevolentia, plane mihi perſvadeo, non aliter Te hanc fiduciam interpretaturum, qvam eam ipſe concepi; volo enim ut Tu, mi Pater! præſentem rerum mearum ſtatum cognoſcas: ſatis qvidem afflictum,

K nam

nam uxor jam in nonam hebdomadam ægrotans cubili non egreditur, nec ſpes ſanitatis affulget; Famulantium unum poſt alterum idem virus afflavit, unamqve nuper famulam abſumſit; heri qvoqve amanuenſis iterum periclitabatur; Lecto & ipſe defixus, ſolus prope ſuperſtes ſum, calamitatum mearum inutilis ſpectator, ſed nec vicinia ab hac peſte immunis; Ante paucos dies juvenis qvidam ex proxima villa eadem nocte qvâ ægrotare cæpit, occubuit, idqve poſt longum intervallum, ex qvo ab eodem morbo revaluit, jamqve ad hoc littus lues iſthæc ſe diffudit. Super hæc enatum pridie veſpertino tempore in domo mea monſtrum, etiam peregrinorum nautarum, in hac ſtatione adverſis ventis detentorum, oculos in ſe convertit, prodigium certe priſco ethnicorum more majoribus hoſtiis procurari ſolitum, vitula qvippe biceps, cui bina colla, binæ qvoqve uſitatæ longitudinis caudæ, duplex dorſi ſpina, ſed invicem connexa, cor etiam duplex, cætera nihil inuſitati habet, idem utriqve capiti color, frontetenus albus, cute cætera rubra, pene eadem magnitudo; alterum tamen parum excedere videtur, juſtum aut paulo majus corporis incrementum. Hic natura gemellos meditata defecit, ego

exuvias ſtipulis farſi fœnoqve replevi.

Habes ordinem ſtatus domeſtici; qvaliter vero Havniæ res meæ procedant, parum mihi liqvet. Qvantum ex literis clariſſimi *Johannis Laurentii* pridiè allatis cognoſco, eo ſe neceſſitatis adactum qveritur, ut coram cenſore, qvi Politiæ Magiſter uſurpatur,

cum

cum typographo jure experiri neceſſe habeat; ſcribit itaqve ſe illuſtrem Tuam Amplitudinem ea de re conſulturum, auxiliumqve imploraturum, nimirum illud eſt de qvo qverebatur, cum primum hanc provinciam in ſe recepit. Sed qvoniam id, qvod de mutatione formarum expetebat, ad Tuum optimiqve *Mothii* noſtri arbitrium remiſi, Vosqve novisſimis litteris de his diligentius ſollicitavi, perſvaſus ſum, aliqvid certi ſuper hoc negotio concluſum eſſe; Qvicqvid igitur probaveritis, ratum eſto. Sed ne in morem vertam, ut patientiam Tuam nugis meis detineam, finiam cum voto proſperitatis Tuæ, qvæ & pars meæ, nimirum ut omnia Tibi Tuisqve ex animi ſententia fluant. Vigeat uxor Nobilisſima, vigeat filius Nobilisſimus, vigeant virgines Nobilisſimæ floreantqve!

Ex villa mea Stangelandia 11 Cal. Decembris. — 95.

P. S. Vix credo has litteras ante feſtum natale ad Dominum meum perventuras; ſi tunc ſub exitum anni de ſtipendio & ſubſidio monuerit Illuſtrisſimum *Plesſium*, alios de intercesſione non ſollicitabo.

Ad eundem, d. 16 Januarii 1696.

Qvinta jam vice ad Illuſtrisſimam Amplitudinem Tuam ſcribo, primas literas tantum redditas ex acceptisſima Tua epiſtola præcedente autumno cognovi;

novi; qvid reliqvis factum ſit, juxta cum ignarisſimis ſcio, jamqve Tabellarius publicus Stavangrienſis qvasdam epiſtolas, privata fraude in itinere interceptas poſſeſſoribus, periiſſe qveritur, an inter illas una pluresve mearum fuerint, æqve incertus ſum. Non eo arrogantiæ procesſi, ut reſcribi poſtulem, ſignificatio, ſive per famulum, ſive præſentium latorem Dominum Severinum Erasmum, omnem de interitu earum ſcrupulum eximet. Præſentem rerum mearum ſtatum, cum ſciam Tibi curæ eſſe, libenter retexo, is nempe toto ſuperioris anni ultimo qvadrante fluctuans, uxore mea in ſingulas horas cum morte confligtante, tandem in luctum orbitatemqve deſivit. Pia enim morte 19 Decembris abſumta, terrena cœleſtibus mutavit, tertio menſis hujus die ſepulturæ mandata. Tandem etiam hæredibus ejus ſatisfeci agris & obligationibus, itaqve ad ſolvenda nomina ſalario meo impenſe indigeo, Tuaqve intercesſione ut ſolutionem ejus procures, humillime expeto, meqve impetraturum confido. Nec jam longiore ſermone Te, mi Pater! detinebo, finiam cum voto, nimirum ut præſens annus felix fauſtusqve Tibi Tuisqve illuſtrisſimis partis decoribus plura cumulatioraqve adjiciat, Vobisqve me ipſum humillime dedico.

Ad eundem.

Nondum curam mei animo Tuo excidiſſe ex ſvavisſimis literis Tuis, ſub exitum præcedentis anni 28 Decembris

cembris ſcriptis, ſed 23 hujus menſis oportune allatis, non minore delectamento, qvam emolumento percepi, nec fruſtratus ſum opinione de occulta illa fati lege, qvæ Te mihi præſentem abſentemqve pariter admovit. Dum enim uxor mea exanimis intra tecta in apparatum funeris detineretur, Tu conditionis meæ ſtatusqve domeſtici plane ignarus, meis commodis invigilaſti, indigentiam qvalemcunqve prævenisti, mœſtitiam innata humanitate & ſumma benevolentia leniviſti. Videris in agendis pro merito gratiis, tandem mihi etiam vocem præcluſurus, ſemper tamen meminero. Primus fuiſti, mi Pater! qvi teſſeram nummariam tam mature ex Camera mihi mittendam curaſti, qvæ interdum in annum, interdum ultra, poſtremo in ſesqvi tertium dilata, profectionem in Daniam, mox diuturniorem moram, uti noſti, cauſabatur; cum tamen ad imprimendum qvicqvam eorum, qvæ ſcripſi, ex officio minime obligarer, id qvod ex exemplo Regii Diplomatis, qvod ad Te miſi, facile obſervaſti. His moleſtiis me in poſterum, Te curatore levatum iri, amici qvidam Havniæ, ingenii Tui haut ignari, jam dudum præſagiebant; & qvidem Illuſtrisſimus noſter *Mothius*, cum ex multis ejus in me collatis beneficiis hoc unum ſuggesſiſſem, qvod commendatione ſua gratiam Tuam mihi conciliaſſet, id ſolum imputabat, reliqva, qvamtumvis magna, disſimulavit. Summa cum voluptate ex Te, mi Pater! jam primum cognovi, (procul enim ab oppido Stavangrienſi, procul â publica tabellarii viâ domicilium meum di-

 ſtat)

ſtat) intimi Conſilii Collegio eum inſertum eſſe, qvod ei felix, fauſtum, fortunatumqve faxit terreſtrium cœleſtium numinum arbiter! Confido me inter cætera ingentia decora, aureum ê cervicibus ejus gemmatumqve ante pectus dependentem elephantem brevi conſpecturum. Ornamentum in Illuſtrisſimum *Pleſſium* recens, ut ſcribere dignatus es, ſed meritisſime collatum, a Serenisſimo Rege, qvod tanto Heroi bono publico nato nemo bonus invidebit, ſed præter invidos & iniqvos, omnes, inter qvos & ego, impendio gratulantur, ſed nec limis oculis, aut invitis auribus auctum dignitatis Tuæ felicitatisqve progreſſum in ſingulos dies exſpectandum, vel ſpectabo vel hauriam, cum utrumqve ardentibus votis expetam; Finiit jam uxor mea, nota ſuperis mendica dum vixit, qvæ poſt Regiam domum pro Te Tuisqve, ut & optimo noſtro *Mothio*, duorumqve inſuper Mæcenatum incolumitate & ſucceſſu, flexis genibus ſupplex qvotidie cœlum fatigabat. Liceat enim ſimplex illud ruſticumqve domus arcanum Tuæ fidei committere. Cui id munus demandem, jam ipſa orbatus habeo neminem, ipſe ſuſtinendo impar, velle tamen cupere, optare Vobis Veſtrisqve omnia fauſta feliciaqve, eaqve interminata, nunqvam deſinam. Reſpondiſſe votis faventisſimum mihi filiolum Tuum gratulatoriâ oratione ad Serenisſimum Principem Hæreditarium in tam verendo conſeſſu habita, Tibiqve ſatisfeciſſe, impenſe gaudeo, auſpiciumqve & tyrocinium gloriæ ejus, Tuæ Illuſtrisſimæ Amplitudini, ipſiqve his literulis (velim bona venia his incluſis) ſincerè gratulor,

lor, certe inter maxima nationis noſtræ decora exteri reputabunt, tam variis ſtudiis facultatibusqve exculta & exercitata nobilisſimorum puerorum ingenia. Qvod typographum ad officium redacturum Te confides, rem magnam præſtas, ſed valde neceſſariam, mihiqve longe acceptisſimam. Reges ſunt iſtarum officinarum, Rectores & vim regni expertus ſum, qvam tamen Te auctoritate Tua coërciturum credo. Poſtqvam exemplum primæ philuræ ſeu plagulæ accepi, qvid præterea impreſſum ſit, plane neſcio, neqve enim ullas litteras â Clarisſimo *Johanne Laurentio* accepi, nihil tamen de ejus fide aut induſtria dubito, expertus enim ſum eum eſſe virum bonum. Qvod hoſpitem me iterum Vobis accedere vultis, ago gratias, nam & hic conſvetam Veſtram humanitatem agnoſco. Nec mihi aliud optatius aut magis e re mea eſſet, qvam Vos præſentes alloqvi, ſi hoc ſtatu domo peregrè proficiſci tutum eſſet, perqve occupationes liceret, decrevi enim non *Seriem* modo *Regum Daniæ* adornare, adqve cenſorem hac æſtate mittere, in proximum annum Deo duce imprimendam, ſed ea etiam qvæ in Hiſtoriam Norvegicam commentatus ſum, jugi ſtudio & indefeſſa induſtria recoqvere. Rem ſane arduam, nam & fabuloſa reſecanda ſunt, nec tamen omnino rejicienda. Extat *Diodori Siculi* hiſtoria mythica, qvem tamen Græcorum primum deſiviſſe nugari *Plinius* cenſuit. Fabuloſa autem veris ſecernere, valde difficile eſt, diſcrepantibus doctorum judiciis, cum qvod alii ad hiſtoriam, idem alii ad fabulas referant, neutri ſine

ratione,

ratione, ſed manum de tabula. Finio cum ſumma & tantum non immortali gratiarum actione, pro rara humanitate, gratuitis beneficiis, ſollicita ſimul & conſtanti mei abſentis cura, qvam vel ad ungvem monſtrat exacta a Nobilisſimo Aſſeſſore & Secretario *Lettio* in re evidentisſima teſtificatio, viro ſane eximio, qvem, Te ſubornante, libellum ſuplicem in Camerâ raptim ſuperiori anno pro me concepiſſe, hodieqve memini. Vale Vir, illuſtrisſime, publice domiqve felix, ad Neſtoreos annos vitam proroga, meqve, qvo cœpiſti, favore Tuo ſubleva, patrocinio protege.

Ultimo Jan. 1696.

Ad Hermannum Meyerum, prioris filium.

Nobilisſime Domine, mi Ocellule!

Dudum qvidem mihi perſpecta eſt, carisſime Meyere! felicisſimi ingenii Tui ſingularis alacritas, indefeſſa induſtria, & exſpectatione major in diverſis artium exercitiorumqve generibus profectus, qvi magno me ſæpe gaudio perfudit, ideoqve haud immerito laudum Tuarum præconia ubiqve celebravi, jam vero ſparſam per ingentia continentis ſpatia ſecundisſimam in hac ætatula nominis Tui famam etiam maria tranſcendiſſe, tandem etiam ad aures meas perveniſſe, nolo Te ignorare. Labio qvippe Gallico Serenisſimi utriusqve Regni Principis ſolennia feſtiva oratione celebraſſe

celebraſſe perhiberis, adeo feliciter, ut neqve Te Sacræ Regiæ Majeſtatis præſentia, nec Sereniſſimæ Reginæ auguſta gravitas, nec Regiæ familiæ præilluſtris ſplendor, non illuſtriſſimi ordinis verendus venerandusqve conſeſſus, non generoſæ Nobilitatis aſpectus, non deniqve circumfuſæ totius aulicæ coronæ erecti in Te exſpectatione ſimul & admiratione defixi vultus oraqve, ulla ex parte terruerint. Macte ſis hac generoſi animi fiducia & excelſa indole, cui nihil in poſterum impervium futurum tuto Tibi perſvadebis; Alios forte ætatis tyrocinio labi contigiſſet, Tu æqvalibus omnibus, imo Te ipſo, major, poſt tantum ſpecimen nullum caſum extimeſcas. Non tantum ſatisfeciſti iſti auditorio, qvo majus orbis non habet, ſed etiam ejus exſpectationem viciſti, ſatisfeciſti Illuſtriſſimi patris Tui inexhauſtæ in hac ſolum materia aviditati, gloriamqve Ejus Tuâ cumulâſti; ſatisfeciſti amicis, nominisqve Tui inqve dies creſcentis decoris ſtudioſiſſimis cultoribus, inter qvos ſi ordine, affectu tamen poſtremus haberi nolim. Perge qvo cœpiſti, inqve ſingulos dies adde gradum, donec ſcopum attigeris, id vero conſeqveris, ſi noctes diesqve cogitaveris, qvo patre natus es, pioqve & generoſo æmulatu, illum non æqvare ſolum, ſed etiam ſuperare contendas; Adſpiret cœptis conatibusqve Tuis præclaris cœleſte Numen, cujus protectioni Te Tuaqve omnia commendo. Vale, mihiqve in poſterum, ſicut cœpiſti, fave, qvi ſum ſemperqve ero Tibi deditiſſimus.

Ad Conſiliarium Status MEYERUM.

Has litteras cum publico Tabellario mittere decrevi, cum Nauclerus ille, qvi feſto Michaëlis præcedentis anni exempla compendii epiſtolarum inter Serenisſimos Daniæ Scotiæqve Reges ultro citroqve miſſarum ſuper re Orcadenſi, Bergis Havniam, ad Illuſtrisſimum *Mothium*, alterum ad clarisſimum *Johannem Laurentium*, perferenda accepit, in hunc portum inſperato poſt tantam peregrinationem appulit, tanto intervallo in itinere detentus; interim accepi literas â clarisſimo *Johanne Laurentio*, qvi majorem in modum de Typographi injuriâ qveritur, ſed Tuis promisſis erectus occupationes Tuas excuſat, iterum itaqve ut Te adeat, ſimul & illuſtrisſimum *Mothium*, poſtulo, nullus dubitans, qvin *Regem* illum brevi compeſcatis.

Idibus Februarii. Anno 1696.

Ad eundem d. 18 Junii.

Binæ ad Illuſtrisſimam Amplitudinem Tuam, prior menſis Januarii die 16, poſterior ultimo, â me ſcriptæ literæ, receptæ ne ſint, an offenſam meruerint, pariter ignoro; Si hoc, certe, qvo es ingenio, venia penſabis, ſin illud, penes publicum Tabellarium culpa manet, ultimæ cum *Johanne* qvodam, Domini *Georgii Claudii*, unius ex Camera ſcribæ exercitoris, Nauclero miſſæ, alias ad Nobilisſimam Dominam

meam

meam, uxorem Tuam, alias ad ſummæ exſpectationis filium Veſtrum, incluſas tenebant, qvorſum reciderint neſcio. Res meas qvod attinet, in eodem qvo antea ſtatu ſunt, nec mutationem molior, cum placeat præſens conditio. Fine menſis hujus qvadrantes duos ſolvendo ſtipendio â Sereniſſimo Rege clementiſſime præfinitos præteriiſſe Te minime latet, ſed qvicqvid Tibi placet, placet & mihi, certus me, cum occaſio affulſerit, abs Te minime negligi, de contributionibus, qvas Kopſchatt & *Conſumtion* vocant, ad Collegium Cameræ ſcribo. Exigit illud horum redituum Redemtor *Matthias van Tanchen*, nec ſolutionem abnuo, modo juſte exigatur â prædio ruſticano, perinde ac nobilium agris, pependi hucusqve, qvo jure, neſcio. Idem Illuſtriſſimo *Pleſſio* qveſtus ſum, etiam Tibi, ſi recte memini; Pari certe alacritate Regia tributa ſolvo, qvâ ſtipendia accipio. Veſtrum erit providere ut rite poſcantur. Nec jam ulterius Te detinebo.

d. 14 Calend. Julii 1696.

Ad eundem.

Qvas proximo undecimo Julii ad me dignata eſt Nobiliſſima Amplitudo Tua literas ſcribere, menſis hujus 13. accepi, una cum teſſera nummaria ad Præfectum Regiorum redituum Clariſſimum *Reichium*. Accepi & alias cum Ampliſſimis Collegis abs Te ſubſcriptas; Stipendia illæ conferunt, iſtæ tributorum

rationem, nimis mihi hucusqve impeditam, explicant. Optime igitur abs Te proviſum eſt, cum mei curam pro ſolita benevolentia in Te receperis, ut habere posſim tanqvam in promtu unde ſolvam qvod imperatur. Tantum certe abeſt, ut de defectu favoris & gratiæ Illuſtrisſimorum virorum qvi Ærario Regio jamdiu præfuerunt, vel minima ex parte qveri posſim, ut iis me etiam ſummopere obligatum agnoſcam; poſtqvam tamen benignius fatum Te mihi admovit, ingens mutatio ſecuta, ad indubitatam ſeqventium temporum ſpem me erigit, cumqve gratias reddere neqveam, ago tamen, qvàm poſſum, maximas, mihiqve impenſe gaudeo, qvod tanqvam in fido portu certam ejus ſpem habeam repoſitam. Accedit hæc benignitas ad cœpta pridem beneficia, qvorum me perpetuo debendorum reum agnoſco & profiteor. Novi occupationes Tuas, novi Illuſtrisſimæ conditionis amplitudinem, novi meam qvoqve ſortem. Non Te diutius detinebo, id ſaltem addam, ut omnia Tibi Tuisqve Illuſtrisſimis ex animi ſententia cedant, adqve ſanam mentem in ſanis corporibus accedat cœleſtium numinum inexhauſta indulgentia, terreſtrium qvoqve perpetua gratia, virtutum præmia, honorum gloriæqve incrementa, potentiorum perennis favor, æqvalium ſincerus amor, minorum indefeſſa ſtudia, familiarium clientumqve pia obſeqvia, univerſorum ſingulorumqve, bonorum tamen, bona judicia, fortunarum interminata accesſio, ſuprema pia placidaqve, hæredes optati, fama poſt

fata

fata ſecundisſima, eaqve ad poſteros immortalis, &, qvod omnia ſuperat, cœleſtis gloria.

Die 20 Auguſti. Anno 1696.

Ad eundem, die 23 Novembr. -- 96.

Paucos ante dies, ſine tabellarii, ſine Tuorum ullius indicio, certior factus ſum, literas, qvas præcedentis *æſtatis* 20 Auguſti, ultimas, ad Illuſtrisſimam Tuam Amplitudinem ſcripſi, bona fide redditas eſſe. Decreveram itaqve aliis iterum meritisſimi obſeqvii debitam conſtantiam declarare, inqve eum finem ad proxenetam Bergenſem literas mandataqve dedi. Miſi ſimul hiſtoriæ Norvegicæ tres primos libros ad Illuſtrem noſtrum *Vindingium*, ejus cenſuræ ſubjiciendos, utrumqve, ut conjicio (utinam falſo) irrito conatu; ſero enim autumni, ob internuntios non tam raros qvam intempeſtivos, Bergas pervenerunt. Periclitatur itaqve ſors deſtinati ad cenſorem operis, qvod hac ipſa hyeme recognitum optabam, ut ſi proximo vere poſt Dominicæ Reſurrectionis feſtum Hafniam, Deo annuente, devenero, typis mature imprimi posſit. Te interim cœpto more de viatico mihi proviſurum confido, cum dies ſtipendii ſine anni ceſſerit, qvod hic ſuggesſiſſe ſuffecerit. Parum mihi adhuc de *Hiſtoriæ Orcadenſis* fato conſtat, impreſſane ſit, an nova aliqva difficultas enata, moras, ut aſſolet, injecerit. Scribo nunc ad Clarisſimum *Johannem Laurentium*, ut ſi abſoluta ſit, exem-

 plaria

plaria ſub auſpicium novi anni Serenisſimo Regi Regioqve Principi hæreditario, qvibusdam etiam Miniſtrorum Illuſtrisſimis qvædam; in his Tibi, mi Pater! unum, alterum Nobilisſimo filio offerat. Qvod ſi curſus operis imprimendi abſolutus non eſt, diſſenſus forte Miniſtrorum circa controverſiam de redimendis inſulis publicandam in cauſa eſt, penes me certe nulla culpa, cum omnia, qvæ mihi hac in parte incumbunt, penitus abſolverim, nec ſic ut reddendorum actorum ratio Illuſtrisſimorum Miniſtrorum arbitrium perinde meæ ſint poteſtatis, id qvod Illuſtrisſimum *Plesſium*, Te, ſi opus fuerit, ſuggerente, haud gravate obſervaturum minime diffiteor. Has qvalescunqve litteras vix ante exitum anni, aut natale Redemptoris noſtri feſtum ad Te perventuras, cum temporis, tum intercedentis viæ ratio certo perſvadeat, & hic, & qvi ſeqvitur, annus, & qvi naſcuntur ab illo, cum novis ſemper fortunæ ſecundioris incrementis, novo decorum auctu, Tibi Tuisqve Nobilisſimis continuo curſu, ad votum usqve feliciter procedat, Deum optimum maximum veneror, meiqve meminiſſe ne pigeat, venerabundus oro.

P. S. Vix finem impoſui huic epiſtolæ, cum fortuitus nuncius affert Nobilisſimi noſtri *Sperlingii* literas, XI. præcedentis æſtatis Julii ſcriptas, eodem nimirum die, qvo Tu, mi Pater! novisſimas ad me ſcripſiſti, miſit & exemplar *Commentarii* ſui *in Teſtamentum Archiepiſcopi Abſalonis*, qvo jam circiter tres horas fruor, nec ſine magna admiratione ſimul & oblecta-

oblectatione inſpicio informorqve. Reſcriberem ex tempore, Tuisqve hiſce includerem, ni verecundarer. Gaudeo officio ab illo præventum eſſe, ſed ſine rubore, nam & illi editionis Orcadenſis exemplar unum asſignavi, anteqvam ejus accepiſſem. Scribam Deo propitio cum occaſione. Tandem & una literas clarisſimi *Johannis Laurentii* 22 Auguſti exaratas nactus in ſpem erigor, emerſuram tandem multum jam, diuqve, oppreſſam rerum Orcadenſium notitiam.

Ad JOHANNEM LAURENTZSEN, die 7 Jan. 1697.

S*eqventia velim obſervari (in Hiſtoria Orcadenſi):* 1) In præfatione hiſtoriæ ſcripſi *Buchananum* virum in Archivis regni verſatisſimum. Delendum: *in antiqvitatibus patriis verſatisſimum,* nam Fridericus 2dus in inſtructione ſua privata Legatis communicata, negat eum, ut & *Hectorem Boëtium*, archiva excusſiſſe. 2) Sedulo obſervandum an Hialtlandia territorio Orcadenſi accenſeri debeat, appertinentiarum, ut vocant, nomine. Scripſi cap. 1. lib. 1. ſub finem eam imperio Orcadenſium ad Sverreris Norvegiæ Regis tempora ac ultima memoria paruiſſe, confer cap. 39. ubi habetur, qvod Rex Sverrer Comiti Haraldo Hialtlandiam cum omnibus reditibus ademerit, fiſcoqve aſſeruerit, qvæ nunqvam deinceps Comitibus Orcadenſibus paruerit, confer. etiam cap. 40, ibi enim ſcribo qvod Comites Orcadenſes in Orcades Hialtlandiam reſtituti fuerint,

rint, verum mihi illam relationem de Hialtlandia eſſe ſuſpectam &c.

Patet ex præcedentibus a tempore Sverreris exemptam ditioni Orcadenſium fuiſſe Hialtlandiam. Prope finem qvoqve lib. 2di habetur, qvod Rex Chriſtianus I. Orcades pro 50000 florenis Rhenanis oppignoraverit; deinde die 20 Maji ejusdem anni Hialtlandiam pro 8000, id qvod ſuperiora confirmat; jam vero tot legationibus, tot proteſtationibus, nunqvam Hialtlandiæ mentio facta eſt, nunqvam 8000 pro redemptione pignoris oblata. Inde veroſimile Anglos de Hialtlandiæ poſſesſione certaturos, itaqve inſtrumentum illud, qvod *Arild Hvitfeld* de oppignoratione Hialtlandiæ citat, ſedulo inqvirendum, ſcribit enim eodem jure modoqve hanc procesſiſſe, qvo Orcadum, ergo ſemper poterit redimi, non enim tempus poſſesſionis ſed titulus conſiderandus. Hæc velim Illuſtrisſimis Viris, qvibus harum rerum cognitio committitur, qvam modeſtisſime ſuggerantur.

Ad Conſiliarium Status MEYERUM, die 11 Febr. 1697.

Nimium forte tardavi in agendis gratiis pro iterata jam totiens ſollicita mei cura, acceptisſimoqve tam propere maturati ſalarii beneficio; rara illa alacritas, cum petitionem meam aut omnino prævenias, aut ſine ulla mora præſtes, qvo nomine (nec eo ſolum, plura enim memoriæ, qvantumvis labili, alte tamen impreſſa hærent)

hærent) cum obligatisſimus ſim, ago gratias, qvam poſſum maximas. Diſtuli in hunc usqve diem reſcribendi officium, eo qvod in ſingulos dies literas a Domino *Johanne Laurentio* jam diu exſpectaverim, qvibus de *Orcadum* progreſſu certior fierem, qvas tamen impreſſas credo, cum ex novisſimis ejus cognoverim 28 Novembris anni præcedentis paucas plagulas reſtaſſe, verum vetuiſſe Auguſtisſimum Regem ut in publicum prodirent, ni univerſus juris Ejus contextus ſimul edatur, inde moram temporis in editione maturanda facile perſpicio, excutienda archiva ſunt, nec perfunctorie, indeqve elicienda ſingula qvæ cauſſam Regiam vel ſublevant vel aggravant; unum eſt qvod ſcrupulum movet, nimirum de inſulis Hetlandicis, an earum redemptio cum Orcadibus conjuncta ſit, an ab iis ſeparata. Orcades hypothecæ expoſitas eſſe pro 50 millibus florenorum Renenſium in confeſſo eſt, jam vero *Arildus Hvitfeldius*, & eum ſecutus *Pontanus* (qvos ego ſeqvor) ſcribit dotem in univerſum 60 millia florenorum Renenſium dictam fuiſſe, qvorum decem ante abitum ſponſæ e Dania annumeranda eſſent, ob impenſas autem in bellum Sveticum reddi neqviviſſe, tantum duo in præſens ſoluta, pro reliqvis vero octo Hetlandiam pignori expoſitam, eodem qvo Orcades tenore. Noſtri autem Reges tabulas dotales ſecuti, ea ante abitum ſoluta perhibent, etiam ſoluta fuiſſe exiſtimantes, nunqvam ſeparatim de Hetlandia redimenda egerunt, ſed redemptionem illius ſub Orcadibus comprehendentes, tantum 50 millia obtulerunt, id qvod

M ex

ex literis Serenisſimi Friderici Secundi & legatione in Scotiam anno 1585 directa manifeſtum eſt, ſcribit enim datam fuiſſe dotem Margaretæ Serenisſimi Chriſtiani Primi filiæ ſexaginta millia florenorum Rhenenſium, qvorum decem ſtatim ſoluta ſint, pro reſidua autem pecunia Orcades cum adjunctis inſulis, & qvæ ad illas pertinent, jure antichreſeos cum omnibus fructibus, emolumentis & commodis, pignori vel hypothecæ datas, cum itaqve de Hetlandiæ redemptione tot ſeculis non fuerit interpellatum, metuo ne Angli eam ſibi reſtituendam arbitrentur, id ſi vel maxime ex uſu ſuo ita interpretentur. Sunt inſtrumenta dotalitia in Scotiam ſæpius miſſa, qvæ ſingula illuſtrare poterant. Obtulit etiam Serenisſimus Fridericus Secundus Serenisſimæ Scotiæ Reginæ Mariæ Stuartæ conditiones tractationis æqvas & honeſtas, fœderumqve tabulis qvam maxime conſentaneas, ideoqve rogavit, ut illa diem locumqve haud nimium disſitum, ſed rebus iſtis agendis idoneum, præſcriberet, qvo cum mandatis idoneis ſuos Commiſſarios mitteret, de negotiis omnibus invicem diligenter collaturos, acturosqve cum Reginæ Commiſſariis. Hæc ego ideo ſcribo, ut ſi forte archiva regia excutiantur, Tu, *Pater Illuſtrisſime*, hæc posſis ſuggerere iis qvibus id negotium mandatur, mihi enim videtur multo majus emolumentum ex Hetlandia qvam Orcadibus ſperandum, ob ingentem illam halecum capturam, qvæ, ſi recte memini, cruentum bellum inter Anglos & Batavos Cromvelli tempore, inter alias cauſſas haud poſtrema, excitavit. De his forte coram, ſi

con-

contingat me ad Vos hac æſtate deferri, ſtatui enim bono cum Deo poſt feſtum Paſcatis eo proficiſci, jam vero magnus metus incuſſus eſt, poſtqvam rumor de imminente bello ad aures noſtras pervenit, id qvod Deus clementer avertat.

Ad OTTONEM SPERLINGIUM, die 10 Febr. 1697.

Indignaberis forte, idqve non ſine cauſſa, qvod ad humanisſimas acceptisſimasqve literas Tuas tam diu obmutuerim, nec pro elegantisſimo *Commentario in Archiepiſcopi Abſalonis Teſtamentum* gratias egerim. Sic eſt, Vir optime, ſed ſero autumni utrumqve ad me perlatum, undecimo Julii abs Te miſſa, 23 Novembris huc pervenerunt. Exinde nulla navis hunc in portum devenit, impenſis autem, qvæ in Tabellarium publicum erogantur, parcendum duxi. Scripſi tamen ad Illuſtrisſimum noſtrum *Meyerum*, eiqve ſignificavi redditum utrumqve propenſioris in me animi Tui ſymbolum, eoqve nomine gratias, qvo ſerius hoc impenſius, ago, agnoſco inſuper benevolentiam Tuam, ob ereptam carisſimam conſortem mihi condolentem; Qvid jam agam ſcire deſideras; fallo tempus meditationibus in libellum, qvem juvenis ſcripſi, *Seriem* nempe *Dynaſtarum Regumqve Daniæ*, inſcribendam Sereniſſimo noſtro Principi hæreditario, prout in prologo in *Færeyas* pollicitus ſum; revideo etiam *Hiſtoriæ Norvegicæ* primos libros, qvorum

tres ad Illuſtrem *Vindingium* miſi, ſed navium defectu Bergis detenti vernam primam navigationem exſpectant; Decrevi etiam, Deo propitio, iter ad vos poſt feſtum Paſchatis adornare, ſi id per piratas tutum videbitur. Judicium meum de *Commentario* Tuo in *Teſtamentum Abſalonis* exigis, rem certe ſupra meum captum. Abſit adulatio, vitium, ſi cui, certe mihi, admodum exoſum, utpote ſervile, ingenuisqve indignum. Dudum novi Te eſſe longe doctisſimum, in iſto ſtudii genere tam lynceum nunqvam mihi perſvaſi, magna cum admiratione, magna cum voluptate legi, non enim voces modo barbaras Tibi politisſimæ latinitatis ſectatori juxta cum his cognitisſimas, ſed etiam omnium ſeculorum ritus ſtatumqve lubens animadverto. Exemiſti mihi inveteratum errorem de Saxonis noſtri officio ſtatuqve. Abſalonis genealogiam utinam adjeciſſes, â Palnatochio Vagnoqve ortum eſſe, vel ipſorum in iſta familia totiens occurrentia nomina perſvadent, an etiam ad Kroka-Refum Islandum referre posſis, aveo ſcire, ibi enim conceptis verbis ſub finem habetur Abſalonem ab eo prognatum eſſe. Pag. 38. nomina propria minus recte videris perpendiſſe, dum qvod Dani *Aagi* Norvegis *Hacon* eſſe opinaris, *Aagi*, illis *Aki*, nomen Friſiis adhuc in uſu; ſed & hæc nomina diverſa ſunt *Hakon*, *Haki*, *Aki*. Nec alia memini in opere illo notatu digna, itaqve ſubſiſto, Teqve, Vir nobilisſime, divinæ protectioni commendo, & qvo favore adhuc proſecutus es, eodem porro me dignari ne graveris, obnixe oro.

Ad

Ad Conſiliarium Status Meyerum, die 9 Septembr. -- 97.

Cum notum ſatis aſſiduisqve in me collatis beneficiis perſpectum ſit, qvantam mei rerumqve mearum curam geſſeris, inqve poſterum geras, par eſt ut Tibi ſignificem me jam, Deo propitio, domum perveniſſe, & prandio proxima Dominica, æſtu tantum ferente, Helſingöra anchoras ſolvimus, leni poſtridie aura, interdum adverſa flante, cum die Martis exortus ab oriente ventus tanto impetu navem impulit, ut 25 horarum ſpatio 50 milliaria confecerimus, heſterno veſpere, feria nimirum qvarta, domum redii. Ego Tibi Tuisqve omnibus gerendis aut obtinendis multis paraſangis ampliorem ſucceſſum voveo optoqve, qvi in perpetuum vivam, dum ſpiritus hos regit artus, Illuſtrisſimæ Amplitudinis Tuæ obſeqventisſimus cultor cliensqve.

Ex villa mea Stangelandia, die 9 Septembris 1697.

P. S. *Arnæ Magnæi*, popularis mei, memorem eſſe Te rogo; hic patrocinium Tuum certo ſibi pollicetur, & dignus eſt, qvem in clientum Tuorum numerum admittas. Qvod ſi ille honeſta vivendi ſubſidia Te interceſſore â Clementisſimo Rege impetraverit, magnæ id Tibi gloriæ fiet, novi enim ingenium hominis; non tacebit ille beneficia Tua, ſed qvæcunqve ei feceris gratus divulgabit. Præterea Tuæ hujus operæ publicum non poenitebit; Etenim

antiqviorum monumentorum dives eſt, & plura qvotidie colligit, ê qvibus ea aliqvando luci daturus eſt, qvæ per illius inopiam interire aut ſepulta jacere ê reipublicæ literariæ re non eſſet.

Ad Conſiliarium Status, MEYERUM.

Mæcenas meus perpetuus & indefeſſus, Illuſtrisſimus *Mothius*, nullo unqvam merito, ne meriti qvidem ſpecie aut imagine, imo ne umbra unqvam provocatus, ſuperiore anno ſemel atqve iterum mandavit mihi per internuncium, *Arnam Magnæum*, ut Illuſtrisſimæ Amplitudini Tuæ agerem gratias, pro rara, nec in tali forma exſpectata, fidemqve ſuam ſuperante, commendatione ad Auguſtisſimum Regem; nec mandaſſe contentus, ſollicite inſuper cum ipſum abiturus ſalutarem, reqviſivit, an & idem fecerim. Et curam illius & teſtimonium de tanto beneficio, ſi non qva par erat grati animi teſtificatione, aut eloqvii, qva deſtituor, ſvada, ſimpliciter tamen retuli, jamqve utriqve Veſtrum, qva poſſum, animi devotione gratias habeo agoqve. Sed nec his limitibus circumſcribi ſe paſſa eſt ingens Tua erga me bonitas, favor & gratia; vellit jam aurem amicus meus *Johannes Laurentius*, proqve jure ſuo poſtulat, ut Excellentiæ Tuæ (utor nimirum ipſius formula) gratias qvam impenſisſime agam, qvod decimas, qvas me interprete vice penſionis expetebat, benignisſime procuraveris. Id qvod ego, ut eſt, vere magnum beneficium agnoſco,

& gra-

& grato, ut par eſt, animo, tanqvam in me ſolum collatum, amplector. An & Dominus *Arnas Magnæus* Stipendium Regium Te promotore aſſecutus ſit, adhuc neſcio; Scribet ille hoc cum impetraverit. Ego qvoqve reſiduum penſionis meæ exſpecto, qvippe de cura Tua omnino indubius. Nec jam diutius tempora Tua publicoqve dicatas occupationes morabor. Fauſtum felicemqve Tibi cum Illuſtrisſima familia præſentem annum & omnia votis meis majora ex animo opto, qvi jam climactericum magnum, ſi vitam ad 27 Maji divina clementia indulſerit, ingredior.

12 Januarii. Anno 1698.

Ad eundem, die 3 Junii.

Cum ſuperiori anno debitæ erga Te obſervationi conveniens duxerim, ut certiorem de incolumitate mea & abſoluto feliciter itinere facerem, ſtatim â reditu id per literas ſignificavi, deinde poſtqvam ex Domino *Johanne Laurentio* cognovi qvam alacriter cauſam ejus promoveris, initialis hujus anni menſis 12, ipſo exigente, brevi epiſtola gratias egi, incertus adhuc alteram harum an utramqve acceperis, inſcriptione qvantumvis ad Cameram directa; ſimul duorum ſalarii qvadrantum, qvorum dies præcedentis anni fine ceſſerat, commonefeci, nullo adhuc ſucceſſu, id qvamvis minime novum, emergentibus identidem causſis, qvæ ſolutionem morantur, tamen

poſt-

poſtqvam Te patronum nactus ſum, jam primo contigit, & illo potisſimum tempore, cum penes Te totius Ærarii directio eſſet, cum tamen antea etiam interpellationem prævenire conſveveris; Reſarcies autem qvicqvid hic omiſſum eſt, ſi integrum, qvatuor nimirum qvadrantes, exitu menſis hujus, qvo totus annus ſtipendio præfinitus circumactus eſt, intercesſione Tua apud Illuſtrisſimum *Plesſium* procuraveris. Manuſcripta qvæ filio Tuo promiſi, ita me abſente confuſe compacta ſunt, ut pluribus voluminibus interſperſa ſint ea, qvorum unicum ſaltem exemplar ſuppetit, qvod cum mihi omnino & ſine exceptione retinendum ſit ad uſus qvotidianos, curabo ut ea cum tempore exſcribantur; cætera deinde, prout hæc abſolvuntur, mittam, qvatuor in procinctu ſunt idonea occaſione mittenda. Interim mei non dememineris.

Ad eundem, die 11 Dec. 1698.

Novi anni auſpicia felicisſima, incrementa feliciora, extrema optatisſima!

Si nihil aliud mihi ab Illuſtrisſima Amplitudine Tua præſtitum eſſet beneficium, qvam epiſtola novisſima 3 Julii more Tuo ſcripta, id eſt omni humanitatis & benevolentiæ ſvavitate fragrantisſima, ſola tamen me Tibi abunde obſtrinxerit. Qvid dicam de præteritis, qvorum nexu nec cupio unqvam ſolvi, nec

poſſum;

poſſum; publicam merentur notitiam, nec, ſi Deus diuturniorem vitam indulſerit, deſperandum de ſucceſſu. Qvod graviter jacueris, gravius doluiſſem, ſi id prius qvam reſtituta & confirmata valetudine cognoviſſem, qvam proſperrimam in poſterum & ultra ætatis meæ metas longævam voveo. Redditos eſſe libros, qvos ad Nobilisſimum filium Tuum miſi, ex eo qvi reddidit, cognovi, etiam alacriter injectam de Stipendio Regio ſpem, qva valde erectus, in exſpectationem firmatur, ſed moræ diuturnitate neceſſario frangitur, cum ſubſidia omnino reqvirantur, nec hoc ſtatu aliunde parabilia. Tria adhuc volumina reſtant in proximam æſtatem deſtinata. Mandata Stipendii ſolutio, ſine mora ſecuta eſt. Pro tanta cura & irrevocabili teſtificandæ profuſæ gratiæ conſvetudine impenſe gratias ago; jam qvoqve, cum reſiduum fine hujus anni ceſſerit, eadem opera indigeo.

Seriem Regum Daniæ proxima æſtate typis deſcribendam Domino *Arnæ Magnæo* tradidi, jam non minore necesſitate *Hiſtoriæ Norvegicæ* præmittendam, qvam incogitantia, imo temeritate â principio in me receptam, cum glorioſisſimæ memoriæ Domini mei Regis poſtulatis refragari nefas duxerim, nec tamen, qvid poſtularetur, perpenderim, nec vires meas; nunc demum qvid ad hoc reqviratur, & adhuc tamen per caliginem video, & plura qvæ explicari omnino neqveunt agnoſco. Literas Amplisſimi Collegii ad Qvæſtorem Finnmarchenſem *Benedixſonium* prima hujus anni navigatione miſi, cum inſtrumentis omnibus uti præceptum erat, ſingula

ſe accepiſſe teſtatur ſua manu, & adhuc apud ſe retinet, tantumqve abeſt, ut pecuniam de ſalario Præfecti *Lilienſkioldi* decerpſerit, ut nullo me reſponſo, etiam ſecunda navigatione ſollicitatus, dignatus fuerit; cumqve plauſibile non ſit metum Præfecti, an amicitiam Amplisſimi Ordinis obſeqvio & reverentiæ prævalere, induco in animum reſponſum, ſive ab illo, ſive ipſo Præfecto, ad Cameram datum eſſe, qvod qvalemcunqve replicam obtendat, verum cum ſingula inſtrumenta in Collegio excuſſa ſint, nec ullus exceptioni locus obſervatus, obnixe peto, ut Illuſtrisſima Amplitudo Tua dignetur, ſive per Scribam ærarium *Petrum Erasmi*, (ad qvem etiam ea de re jam qvoqve ſcribo) ſive alium qvemqvam, me facere certiorem qvid conſulas; aut ſi nihil tale intervenit, ut mei ratio posſit haberi, cum rationes ipſi ad Ærarium referendæ ſunt; ſecus Veſtra gratia, qva mihi conſulere voluiſtis, ne indemnis qvidem futura eſt, cum inſtrumenta in ſua habeat poteſtate; Hæc Te inconſulto ad Collegium ſcribere nolui, ideo his Tuis illius literas incluſi, ut ſi videatur, per alterum posſint exhiberi, ſin minus, ut inanes negligi, qvarum exemplum præſens. Mihi perſvaſum eſt, ſi ad Cameram nihil ſcriptum eſt, primo vere, Deo volente, collybo illum convenire. Hanc tantam animi mei fiduciam toties expertæ bonitati Tuæ qvam meæ temeritati malis adſcribere. Finio cum omnimodæ proſperitatis ad finem usqve vitæ continuandæ voto devotisſimo.

P. S.

P. S. Illuſtrisſimæ conſorti cum liberis Nobilisſimis cum novo anno felicisſima qvæqve exopto, filiumqve Signiferi officio ornatum libenter audio impenſeqve gratulor.

Ad Secretarium Archivi ARNAM MAGNÆUM, die 14 Jan. 1699.

Ad ea qvæ hac epiſtola de Genealogiis repetis, reſpondi antea, jam deinde collegi Genealogias qvas *Eyolfus* ex libro Reſeniano exſcripſit, & contuli cum his decem qvas Tu collegiſti, & concordant, cætera vero, qvæ *Lángfedgatal* continentur, una Tecum ut frivola rejicio, in illo forte erravi, qvod illa priora, decem nempe illas generationes, *Lángfedgatal* inſcripſi, ſi titulus emendetur & Codex Reſenii pergameneus tantum reponatur; Tuto poſſum dicere hoc ſchema me inde excerpſiſſe. Urges præterea non recte me generationes has ab Odino derivare, ſed hoc non aſſeqvor, nam præter qvod in his genealogiis habetur, in præfatione ante Skioldum, explicit pag. 1ma, incipit 2da, cujus prima linea deeſt, conficiturqve ex reliqviis abſciſſarum literarum qvæ ſupra duas poſteriores columnas viſuntur, hanc lineam non aliud fuiſſe qvam nomen *Odin* ſupra ſingulas columnas pictum. *Codex Flateyenſis* hæc probat, qvi Odinum Skiöldi patrem facit, ut & *Edda* in præfatione ſev prologo, & ipſe *Snorrius Sturlæus* in ſuo Chronico, qvi Skiöldum Odini filium fuiſſe tradit, Gefionem duxiſſe & Lethræ habitaſſe.

Danum fuiſſe Olai filium, utraqve, Reſeniana & Tua, Genealogia, ut & *Codex Flateyenſis* conſentiunt, nihil ſubeſt cur non liceat mihi errorem ejusdem Membr. alio loco oſtendere, cum nec ipſum probem, ipſe qvoqve *Saxo* Uffonem Dani patrem ab aliis Olaſum dictum tradit, *Snorrius* Danpum vocat, neutrum dogma ullis rationibus infringere poſſum, ſeqvitur ergo, qvod aut duos habuerit patres, duos avos, qvod abſurdum, niſi vitricos ſtatuamus, qvod probatione eget; aut fuerint binomines, nec hoc omnino abſurdum, cum Sigurdus Hringus & Ofeigus Grettir, & ſi qvi plures, duo propria nomina geſſerint; Sed nec certum qvod Rigus & Danpus propria nomina ſint, poſſunt eſſe appellativa, ut *Rigur* faſtuoſum, & *Danpur* ſordidum, denotent, qvod vero hi duo provinciales Reges fuerint & tertius Danus Daniam invaſerit, cur omni autoritate deſtitutus ſtatuam, non video, qvin & Rigum, non Danum, primum Regis titulum uſurpaſſe ex *Snorrio* colligo: *Móder Dyggva var Drótt, dotter Danps Kóngs, ſonar Rigs, er fyrſtur var Kongur calladur á Danſka tungu.* Hoc neſcio qvomodo ad Danum applicari posſit, cujus mentio hic non fit, qvodſi ergo Rigus primus Regis titulum uſurpavit, inter minorum gentium Reges ex dignitate numerari non poteſt, qvod ſi omnino hanc opinionem de invaſione Dani & diverſo ſtemmate, qvam aliqvando ſecutus poſtea damnavi, libet inſerere, nihil certe annorum numerus in Seriem redactus inde turbatur, nam ſynchronos tunc fuiſſe oportet, Vermundo Rigum, Olafo Dan-

pum,

pum, Danumqve Olafo per vim exturbato ſucceſſiſſe; Itaqve nihil ſcio qvid in 5to Capite mihi corrigendum ſit, ſecurus itaqve qvid alii opponant, Codicum auctoritate, & fide qva illos exſcripſi, & candore qvo diſſentientia loca exprimo, me tueor.

Ad Conſiliarium Status MEYERUM, die 20 Junii 1699.

Nimia forte mora in agendis pro novisſimis Illuſtrisſimæ Amplitudinis Tuæ literis, procurata Stipendii tam matura ſolutione, & (ſi recte conjicio) commendatione ad Qvæſtorem provincialem Bergenſem *Reichium*, alii (non Tibi, mi Pater!) ſuſpicionem injeciſſet, periiſſe apud me præteritorum beneficiorum, tot tantorum gratiæ Tuæ pignorum, ſenſum omnem & memoriam, ſi tam recentis oblivio me ex tempore cepit, ſed â domeſtico mœrore, qvi mora plerumqve leniri levariqve ſolet, confirmatum, qvam recentiore vulnere ægrum, compellare malo, jam enim mihi per amici cujusdam literas ſpes injecta eſt ſucceſſorem in nuptias filiæ qvoqve ſucceſſurum. Nec tamen adhuc expiſcari poteram qvænam filiarum tam aſperam ſortem experta ſit. *Uldaricam Eleonoram* Domino *Bieringio* deſponſatam, anteqvam Hafnia diſcederem, novi, *Fridericam Amaliam* vix adhuc nubilem, nedum viduam, exiſtimem; Eam qvæ in Holſatia eſt, viduatam prius, denuo viduam mihi fingo. Qvæcunqve tandem ſit, felicisſimum totius vitæ inſe-

qventis curſum numenqve propitium tuto ſibi pollicebitur, præſertim ſi virgo in ipſo fortunarum ſuarum limine tam graves ictus perpeſſa eſt. Cujus, Veſtrumqve, Mæcenatum optimi, vices cum gravius indoluerim, hoc ſolatio me ipſum evexi; Talis enim calamitas magnæ fortunæ congiaria prænunciare ſolet. Nam candidus ille favonius in adminiſtrationis domeſticæ exordio prudentioribus plerumqve ſuſpectior, in patria qvoqve mea proverbio tali carpitur: " Betri er húsbruni enn hvalrekí á fyrſtabúſkap-„ ar ári ": *Melius eſt incendium domus primo villicationis anno, qvam ceti appulſus*; hic nempe ibi inter fortunatisſima reputatur, qvippe cum ſingulis fundorum dominis appulſus & alluvionis jura integra & illibata maneant; Certe qvod Tibi Tuisqve ominor, id etiam ex animo voveo & exopto, magnaqve fiducia Vos conſecuturos mihi perſvadeo. Nunqvam in ſtipendio perſolvendo *Reichius* ſegnis fuit, jam vero nova alacritate adeo properabat, ut ſtatim poſt acceptas Excellentiæ *Plesſii* literas, in domum virginis â me delegatæ deferendum curaret, id cum ſpei, qvam ex epiſtola Tua concepi, ad amusſim reſpondeat, qvin Tua commendatio interceſſerit, nullus dubito. Eo itaqve nomine ſuper cætera, eaqve immortalia, maximas ago gratias. Fine hujus menſis ſemeſtris qvoqve hujus anni clauditur, an & ſimul Clementisſimus Serenisſimi Regis in biennium indultus, an fine anni, Tuæ interpretationi relinqvo. Anno-97 *Orcades* excuſæ ſunt, nec eo anno ultra obligabor.

Qvic-

Qvicqvid decideris, *Series Regum Daniæ* in officina typographica jam imprimitur, parsqve, ut ſpero, prima ante novi anni initium abſolvetur, idqve ſub inſpectione Domini *Arnæ Magnæi*, proſperiore, ut auguror, fato, qvam *Orcades* nuperrime; qvæ correctoris incuria & calcographi importunitate corruptisſime excuſæ, pudendum mihi ruborem immerito ſuffundunt; ſolum in damno remedium, qvod paucos adhuc emtores invenerint. Niſi moleſtum ſit etiam ſalarii hujus anni partem, Te interceſſore exſpecto, nolim enim in annum, nedum ultra, differri, gnarus minutiora corpora, minus umbroſa: nomen hoc, inter cætera, bona fide agnoſcam. Apographa priſcorum monumentorum tria, Nobilisſimo filio Tuo reddet amicus meus *Arnas*, ſi Tua gratia tandem ſublevatus, etiam hoc nomine me obnoxium reputo. Qvod reliqvum eſt, fauſta omnia, eadem perpetua, inqve ſingulos dies auctiora, Tibi, mi Pater! Tuisqve voveo, imo auguror, & qvantum in me eſt, etiam ſpondeo, ni forte augurium vani docuere parentes, caſum enim hunc inter magnæ fortunæ præludia reputo, nec ego hic inter Sabinos, qvod volo, ſomnio. Vale! ſed vive, & culmen probitatis, qvod tenes, æternum retine, mihiqve inter clientes Tuos locum, qvem dediſti, conſerva.

12 Cal. Julii 1699.

Die

Die 7. Septbr. ad eundem.

Unam, eamqve novisſimam, toto hoc anno ad Te ſcripſi epiſtolam, qvam amico meo *Arnæ Magnæo*, una cum tribus voluminibus Nobilisſimo filio Tuo tradendis, die 20 Junii miſi. Redditane ſint, adhuc ignoro. Cumqve mei curam ab illo tempore, qvo Tibi innoteſcere cœpi, (qvod meo incommodo nimis ſero) ſollicite geſſeris, etiam inqvirere digneris, qvousqve proceſſerit impresſio libri, *Series Regum Daniæ* inſcripti, qvem excudendum Bibliopola *Liebius*, corrigendum *Arnas Magnæus*, ſuſcepit, nullam enim certiorem cognitionem de his accepi. Noſti tamen, qvanti mea interſit. Ignoſce fiduciæ, qvam feciſti, qvæ (ſi vel maxime ad impudentiam usqve proceſſerit) tamen jam reflante aqvilone, urgente qvoqve Nauclero, manum de tabula retrahi cogit. Vale.

Ad Comitem de REVENTLOW, die 28 Novembr. 1699.

Ne ego aditum mihi, acceſſusqve in poſterum ſpem & occaſionem omnem, in ipſo prope limine ambiendæ exoptatisſimæ gratiæ Tuæ, Celſisſime Comes! præcluſerim, ſi obſignatis tabulis Tuam Excellentiam, in tam excelſo dignitatis gradu conſtitutam, ſine prægnanti cauſſa (præſertim cum veniæ per interceſſores expetendæ ſpatium non ſuppetat) appellare non verecundarer; Sed cum meo ſenſu & judicio adverſus religio-

religioſam muneris Tui dignitatem magnopere pec-catūrus videar, ſi tanto rei literariæ publico patrono inſcio & præterito ſuplicem ad Serenisſimam Regiam Majeſtatem libellum alio ablegarem, â temeritatis crimine me, Tua qvoqve ſententia, abſolvendum confido. Et ſi judicia noſtra non diſcrepant, hautqvaqvam numero eorum eximendum, qvi Celſisſimi officii Tui ſpeciem juſta æſtimatione conceperunt, & digna obſervatione venerantur. Propitias itaqve aures præſentibus poſco. Inter alia ingentia beneficia, huic menti penitus inſculpta, forſitan & propitio numine ad memoriam poſteri temporis ſempiternam qvandoqve propaganda, magnus ille Rex, qvem fatis terræ, non tanti boni capaci, commodatum, luctuoſo civibus diſceſſu cœleſte Numen patrio cœlo nuper aſſeruit, ad munus *Hiſtoriæ Norvegicæ* conſcribendæ me qvoqve admovit, cui haut paucos annos immoratus tantum profeci, ut duas priores partes primi â ſalutifero virginis partu millenarii geſta complectentes, proximo vere cenſoris judicio transmittere decreverim, primo qvoqve tempore typis deſcribendas; Præceſſerunt tria volumina, *Ferœ* nempe & *Orcades*, qvorum exemplaria, qva par erat obſervantia, Magnificentiæ Tuæ exhibita ſunt; Tertium jam imprimitur, qvod *Series* ſummorum *Daniæ Principum Regumqve* inſcribitur, Annalium Islandicorum fide concinnatum, ſed mandato Regio omni laude majoris Domini mei Clementisſimi Friderici Tertii conſcriptum, qvod & ipſe inſpicere, me qvoqve præſente, etiam approbare dignatus eſt, verum cum ido-

O neorum

neorum documentorum defectu multa ibi prætervisa ſint, ad tanti Regis, tam clementis Domini, ſanctisſimam memoriam recolendam illud redintegrare viſum eſt, id qvod Serenisſimi Principis, nunc Auguſtisſimi Regis noſtri fauſtisſimo nomini, jam dudum præfatione in *Færöas* atteſtante, conſecrare deſtinatum, cæteroqvin *Hiſtoriæ Norvegicæ* neceſſario præmittendum, ſine qvo parum omnino ea in ordinem digerenda profeciſſem. Reddet illud forte, ut ſpero, otii mei etiam longioris qvalemcunqve rationem, nec mei ſolum, ſed etiam magnarum qverelarum, qvas hiſtoriarum concinnatores ſcriptis ſuis infarcire ſolent, qvos cum talibus atqve ego larvis conflictatos fuiſſe dubio caret. Sed ordinem, qvem pro ſuo arbitrio elegerunt, nullius examini ſubjecerunt, cum ego ex adverſo fundamenta, qvæ ſeqvor, & qvæ iis contraria ſunt, omnia & omnibus retexam. Hæc etſi pluribus, qvam forte gravisſimis occupationibus Tuis, Illuſtrisſime Comes! convenit, expoſuerim, tamen cum ſupplicationis meæ ſcopum Tuæ Excell. velim eſſe notisſimum, qvam potui paucisſimis. Supereſt itaqve, ut, cum Clementisſimus Rex officiorum confirmationem ſuplicibus libellis expeti Regia benignitate mandaverit, ego qvoqve inter alios fidem meam, & peculiariter in hoc munus ſacramento obligaverim, ut humillimis precibus Illuſtrisſimam Tuam Excellentiam ſollicitem, velit pro congenita inſigni & omnium ore celebrata humanitate, qvam omne genus virtutibus condecoratam cum ſummæ nobilitatis inſignibus conjunxit, pro ea mihi qvo-

qve

qve impetranda apud Clementiſſ. Regiam Majeſtatem ponderoſisſima ſua commendatione intercedere; Qvod ſi inſpectio ſcripti, qvod ſub incude teritur, etiam reqviritur, præeſt illius inſpectioni Clariſſ. *Arnas Magnæus*, popularis meus, qvi præſentes exhibet, actutumqve producet, qvantum typis excuſum eſt, etiam cætera, ſi poſtulantur. Mihi, cum tantam gratiam expetere liceat, eandem grata mente agnoſcere & religioſe venerari pariter licebit. Qvod ſupereſt, pro incolumitate Excellentiæ Tuæ Deum veneror, velit illam multum diuqve conſervare.

Die 28 Novbr. ad Dominum de Plessen, à Conſiliis intimis. 1699.

Olim qvidem omnium ore celebrata mitisſimæ Tuæ humanitatis gloria me qvoqve impulit, ut obſignatis tabulis Excellent. Tuam appellandi impetum ſumerem, ſed poſtqvam ſingularis gratia, magnis ſtatim beneficiis conteſtata, me qvoqve arctioris obligationis nexu implicuit, non ultra decantatisſimæ celebritatis, ſed expertæ bonitatis fiducia, idem ut faciam, admonet, & feciſſem dudum, ni mendax fama interveniſſet, qvæ tamen in ipſo mendacio integritati Excell. Tuæ teſtimonium cæteroqvin conſenſu omnium firmatum haud pœnitendum perhibuit. Nam ab adminiſtratione Ærarii revocatum, ſupremæ totius Aulæ Præfecturæ admotum disſipavit, id qvamvis ei condono, cum congruum moribus, congruum

 meritis,

meritis, congruum populi, ſi non votis, certe judicio, figmentum ſparſerit (neqve nempe inviſis & pravis talia attexuntur) me tamen usqve adeo deterruit, ut de iis, qvæ ad Ærarium pertinent, Tuæ Excell. ſupplicare minime auderem. Jam vero melius edoctus longeqve confidentior ſuplicibus hiſce precor, ut qvod, Tua Excell. conſcia & annuente, ſtipendii augmentum ſuppliciter expetivi, & profuſa Regis, ſine exemplo optimi, clementia impetravi, feliciſſima ſua interceſſione apud Auguſtiſſimum Regem noſtrum anniti velit, ut mihi in poſterum una cum ordinario ſalario Regia munificentia confirmetur. Scripta in publicum edita nota ſatis; *Series* Summorum *Daniæ* Principum *Regum*qve ad Islandicarum antiqvitatum harmoniam, juſſu & auctoritate glorioſiſſimæ memoriæ, Regis, Domini mei Clementisſimi, Friderici Tertii, concinnata, incudi reddita eſt, parsqve, ut ſpero, qva primus liber continetur, typis excuſa, opuſculum, illo qvidem vivo conſcriptum, nec ſine gratia exceptum, jam triplo auctius deſtinatum dudum Serenisſimo Principi, jam vero Auguſtisſimo Regi, inſcribendum, id ut ſpero æqvis cenſoribus otii mei, qvamvis longioris, rationem reddet. Parum certe in *Hiſtoria Norvegica* profeciſſem, niſi hunc laborem prius exantlaſſem. Duæ præterea partes *Hiſtoriæ Norvegicæ*, geſta nimirum primi a nato Chriſto millenarii, primo vere Cenſori mittendæ approperantur. Hæc ſunt qvæ Illuſtr. Tuæ Excell. humillima ſubjectione exponenda duxi, ne qvid eorum, qvæ hucusqve conſcripſi, lateant. (De confirma-

firmatione officii, cum ad Cancellariam pertineat, Illuſtrisſimo Cancellario Magno *Reventlovio* ſcripſi.) Si qvæ ultra ſuper libro, qvi inprimitur, reqviruntur, ea Archivarius Regius Clariſſ. *Arnas Magnæus*, qvi illius curam gerit, fideliter exponet, impactumqve librum primum, ſtatim cum abſolvitur, Serenisſimo Regi devotisſime exhibendum curabit. Hanc in ſola bonitate Excellent. Tuæ fundatam fiduciam pro congenita humanitate Tua mihi condonari ſuplex oro; Simul etiam cœleſte Numen pro perpetua Excellent. Tuæ totiusqve domus proſperitate ſuplicibus precibus veneror, meqve ut in humillimorum clientum Suorum numero habere dignetur, votis devotis expeto.

Ad Christoph. Gensch von Breitenau.

Qvod Excellentiam Tuam rudi hoc epiſtolio accedere non verecunder, non eo fit, qvod vel ſummæ Tuæ ſortis gravitatem, vel conditionis meæ tenuitatem ignorem, ſed qvod utriusqve probe conſcius, hanc illi humillime ſubmittendo debita veneratione hac per præſentes occaſione commendare cupiam; Cum enim ex novisſimo tabellario publico inter cætera de ſtatus Ærarii Regii reformatione etiam Tuam Excellentiam inter ſupremos adminiſtrationi Præfectos Triumviros ab Auguſtisſimo Rege medium conſtitutum cognoverim, officii qvoqve mei, qvod impenſis Regiis ſuſtinetur, eſſe duco, hanc excelſi gradus dignitatem juſta obſeqvii conteſtatione votisqve

proſperis, qvam impenſisſime gratulari. Fateor qvidem me duobus faventisſimis patronis Illuſtrisſimis, *Pleſſio*, *Meyero*qve, hac vicisſitudine orbatum; Verum cum officium meum, literario otio conſecratum, eruditum qvoqve æſtimatorem reqvirat, nihil acceptius accidere potuit, qvam Te mihi potisſimum obtigiſſe, nam & celeberrima *Breitanavii* fama, jam diu ante novam recentis honoris clarisſimam lucem ubiqve teſtatisſima, poſtremi qvoqve officii longe amplisſimi dignitate illuſtrata, etiam ad hanc domunculam, octoginta milliaribus Germanicis Hafnia, longius etiam Oldenburgo disſitam, dudum pervenit, nec ſine propenſi in *Hiſtoriam Orcadenſem*, tunc cum imprimeretur, affectus gratioſiqve favoris teſtificatione, referente Aſſeſſore Domino *Johanne Laurentio*, qvo nomine Illuſtrisſimæ Tuæ Excellentiæ immortales ago gratias, Deumqve veneror, velit inſignem hanc dignitatis accesſionem diu multumqve conſervare, & omnimoda felicitate perpetuo cumulare; Cum igitur neceſſarias preces apud Tuam Excellentiam inter cæteros Triumviros humillime deponere tenear, ſuplicibus hiſce precor, ut cum Clementisſimus Rex officiorum confirmationem ſuplicibus libellis expeti Regia benignitate mandaverit; Tua qvoqve Excellentia pro ea mihi in poſterum impetranda, una cum ordinario ſalario & augmento ſtipendii, qvod profuſa Regis ſine exemplo optimi liberalitate hucusqve obtinui, apud Auguſtisſimum noſtrum Regem ponderoſisſima ſua commendatione intercedere dignetur. Scripta in publicum edita, *Færeyæ* nimirum & *Or-*

cades

cades nota ſatis. (*Reliqva ut in epiſtola proxime præcedente.*)

Ad Comitem de Reventlou, die 22 Novembr. 1700.

Cum certo mihi conſtet literas meas in limine hujus anni a Magnificentia Tua ſine offenſa receptas eſſe, nec tamen voti compotes factas, tardius, qvam res exigebat, allatas exiſtimo, nec prius qvam concluſum erat, ut loco ſtipendii, qvod huc usqve obtinueram, ſingula qvæ publicarem ſcripta, apta compoſitione penſarentur. Veniam igitur, qva par eſt, humilitate expoſco, qvod Excellentiam Tuam, Celſisſime Comes! iterum hac epiſtola compellare non dubitem, idqve haud minus operis publico deſtinati nomine, qvam privato meo. Suplex itaqve peto, ut Auguſtisſimo Regi animi mei in omnibus, qvæ mihi injungit & imperat, exſeqvendis promptitudinem, comparemqve huic in nonnullis partibus implendis fiduciam exponere, ſed virium defectum in univerſis excuſare dignetur. Opus, qvod *Series Regum Daniæ* inſcribitur, jam impreſſum fuiſſet, niſi hujus anni calamitas calcographorum operas turbaſſet, cujus cum ante anniverſarium reviviſcentis Salvatoris feſtum ad umbilicum perducendi tota ſpes decollaverit, aliud, ſed longe ſuccinctius, *Hiſtoriam* nimirum inter celeberrimos Daniæ Monarchas famigeratisſimi *Hrolfi Krakii* (Danice *Krag*) præmittendum curavi, circa ſeqventis

ſeqventis anni primordia, Deo duce, exhibendum. His & forte aliis minutioribus producendis parem me profiteor. *Hiſtoriæ* vero *Norvegicæ*, meis impenſis, omnino imparem, cujus rudem & indigeſtam molem Excellentiæ Tuæ, ſi forte meminerit, ante aliqvot annos inſpiciendam exhibui. Amanuenſes hic, correctores apud officinam typographicam, uterqve perpetuo reqviruntur, ut impenſas in chartas typosqve taceam, cuncta ſupra facultates meas, ſi hactenus clementisſime conceſſum Regium ſalarium ſubducatur, qvo ſine totum opus jacet, qvod hactenus eo usqve perductum eſt, ut partes priores cenſuræ, mox etiam prælo, ſubjici, *reliqvæ interea perfici*, *omnes deinde ſine intermisſione* & pauſa imprimi posſint. Id qvod in me recipio, ſi vitam Deus & ſalvam ſalutem, Rex ſtipendium, qvod felicisſimæ memoriæ Pater Ejus indulſit, nec id nimiis exactionibus aggravatum, clementer reſtituerit, conſervabiturqve poſteritati, etiam hac in parte utriusqve immortalis memoria, veſtibuliqve operis frontiſpicium hujus Auguſtisſimi Nominis auſpiciis, ſed ſolius, inſignietur. Nec Celſitudinis Tuæ gratiam, aut aliorum illuſtrium qvi intercesſione ſua præſidio fuerint, poſteritas ignorabit. De cætero Celſitudinem Tuam cœleſti Numini, me vero exoptatisſimæ Tuæ gratiæ, venerabundus commendo.

Ad

Ad Dominum de PLESSEN, die 22 Novembr. 1700.

Vir Illuſtrisſime, Mæcenas & patrone gratioſisſime!

Cum lætus mercurius omnibus jam diu exoptatisſimum Illuſtrisſimæ Excellentiæ Tuæ reditum propediem Hafniam exſpectandum, rebus ex omni parte proſpere geſtis condecoratum, nobis qvoqve, qvantumvis remotis, nunciaverit, inter publicam lætitiam tantam felicitatem, tam auſpicatum maximarum rerum progreſſum, ego clientum Tuorum minimus ex animo gratulor. Sed ne longiore proloqvio gravisſimas occupationes Tuas publico conſervatas intempeſtive morer, humillime ſupplico, ne Excellentia Tua gravetur hodiernum rerum mearum ſtatum ex præſentibus cognoſcere, mox etiam fiduciæ, qvam Ipſius benevolentia provocavit, ignoſcere, cujus indubitatum teſtem una mitto, exemplum literarum, qvas in vertentis anni limine ad Excellentiam Tuam ſcripſi, ab internuntio cognita ſubita mutatione remiſſas; Nec obſcure, ſed conceptis verbis, Excell. *Breitenavio* per epiſtolam 3 Martii exaratam, teſtatus ſum, qvantis in Excellentia Tua, *Mejero*qve, patronis orbatus fuerim, de cujus licet, qvippe viri optimi, promptitudine in his meis promovendis ſatis mihi ſignificatum ſit, maximum tamen pondus acceſſurum novi, ſi vel per occaſionem calculum adjicere Tua Excellentia dignata fuerit. Poſtulato Regio abunde ſatisfieret, ſi animi alacritatem, rei qvoqve

P ſami-

familiaris conditio æqvaret, vel opimius qvoddam munus, cui una adminiſtrando non impar eſſem, præſentem necesſitatem ſuſtineret. His dum deſtituor, jacet opus tantis impenſis luci deſtinatum; cujus primam partem, nec illam perexiguam, hac eadem æſtate Cenſoris judicio, indeqve receptam prælo ſubmiſiſſem, ni nervus tantæ rei gerendæ ereptus fuiſſet. Mox cæteræ partes, prioribus abſolutis, haud interrupto ordine ſeqverentur, neqve nimirum in poſterum materia incudi reddenda defectura videtur, exiiſſetqve ſub finem hujus anni editio *Seriei* Serenisſimorum *Daniæ Regum*, circa qvam operæ typographicæ calent, ni improviſa tempeſtas horrendas iſtas ferias procudiſſet, intra tamen Feſtum Paſchale abſolvenda mihi promittitur, qvam circa novi anni initia *Rolfi Krakii Hiſtoria* Deo Duce præcedet. Domi Amanuenſes, foris correctores, chartarum vis ingens, inqve calcographos haud exiguæ impenſæ in tantum opus reqviruntur. Qvod æternitati ab optimo Rege deſtinatum, ne æternis tenebris mancipetur, una mecum Excell. Tuæ intercesſionem apud Regem Auguſtisſimum noſtrum ſupliciter implorat, nec iſtius gratiæ memoria delebitur. Diffuſius de his ad Ampliſſ. *Meyerum* ſcribo, ne Excellent. Tuam longiore alloqvio detineam. Deum veneror, velit ut in perpetuum qvam excelcisſime floreas.

Ad

Ad Comitem de ALEFELDT, die 22 Novembr. 1700.

Celſisſime Comes!

Stolidæ temeritatis culpam incurrerem, Celſisſime Comes! ſi absqve præparata venia palatii Tui januam pulſarem. Verum, cum ſummæ Nobilitatis ornamenta decantatisſimus humanitatis Tuæ genius, propenſum in omnes non omnino indignos benevolentiæ ſtudium, omnegenus eruditionis mira celebritas, eam non tantum honeſtioribus omnibus patere voluerit, ſed etiam tanqvam extenſo infinitæ longitudinis ponte disſitisſimos qvosvis ſibi junxerit, tuto per illum inceſſu præluſtria Celſitud. Tuæ limina, atqve eo confidentius præſenti epiſtola accedam, qvod me qvoqve qvondam etiam in Celſisſimi patris Tui intimum conclave admiſſum meminerim: Deferam itaqve illius ſcopum, cui propitias aures expoſco. Cum exſuperantis bonitatis &, qvantæ mortalitas capax eſt, clementiæ ſingulare exemplar, glorioſiſſ. memoriæ Rex, Patriæ Pater Chriſtianus 5. omnia pietatis juſtitiæqve munia implere deſtinaverit, poſtqvam regnis ſuis, proſtratis ſæpius hoſtibus, ſecuritatem cum ſubſecuta felicitate procuraſſet, jura legesqve prudentisſime ſanxit. Et ne rerum qvoqve geſtarum gloria in poſterum carerent, Hiſtoriam gentis Norvegicæ mihi conſcribendam mandavit, qvod novit me in aula Optimi Regum, Patris Sui, antiqvis ſeptentrionalibus in Danicam lingvam transferendis adhibitum,

tum, cujus rei monumenta adhuc in Bibliotheca Regia ſuperſunt. Magnam ergo partem illius conſcripſi & in ordinem digesſi, plura congesſi, præmiſi qvoqve ſpecimina majoris operis, Færeyenſium Orcadenſiumqve geſta. Jam in eo eram, ut partem operis primam ad Cenſorem mitterem, mox calcographo typis vulgandam redditurus, cum ſtipendium omne, qvod liberalitate ſummi Regis ad tanti operis perfectionem deputatum erat, momento adimitur; locoqve ejus præmium pro ſingulis, qvæ eduntur in poſterum ſcriptis, æqvum decernitur. Mihi conſtitutum eſt Regiæ voluntati qvam obſeqventisſime obtemperare, etiam ſupra vires meas facultatesqve, in qvem etiam finem liber, qvi *Seriem* generis ſuccesſionemqve præcipuorum *Daniæ Regum* ad Svenonem usqve Eſtritium (nam de reliqvis non controvertitur) continet, ſub incude teritur, qvem, qvod ſpe tardius in lucem prodit, alter de *geſtis Rolfi Krag* Daniæ Regis præcedit. Hiſtoria autem Rerum Norvegicarum, facultatum mearum rationem ſuperat. Ne igitur tot annorum impenſæ Regiæ, tot vigiliæ laboresqve & deſtinata poſteritati majorum notitia, & qvod caput eſt, tanti optimi Regis meriti gratia pereat, inter Illuſtrisſimos Proceres Celſitudinem Tuam in cauſæ tam favorabilis præſidium per præſentes humillime ſollicitandam duxi, ut ſuper hac re cum Celſisſimo Cancellario Magno, cui jam iterum de his ſupplico, colloqvi, ſuaqve gravisſima intercesſione perficere dignetur, ut apud Sereniſſimum Regem operam navet, ut tota res in priorem ſtatum reducatur.

catur. Reſtituto ſtipendio cum prima navigatione partem operis primam, nec eam qvidem exiguam, ad Cenſorem mittam, receptamqve typographo, ſine ullis Regiis expenſis imprimendam, tradam; nec liber tanti beneficii immemor, gratiam iſtam poſteritati celabit, cujus & ego perpetuus debitor felicisſima omnia Tuæ Excell. cum Illuſtrisſima Familia apprecor.

Ad Conſiliarium intimum Dominum de Breitenau; die 22 Novembr. 1700.

Propenſum Excellentiæ Tuæ in rebus meis apud Serenisſimam Regiam Majeſtatem promovendis affectum ſignificavit mihi amicus & popularis meus *Arnas Magnæus*, qvo nomine magnas habeo agoqve gratias, ſic fiduciæ meæ, qvam ſecundisſima nominis Tui fama huic menti dudum inſtillavit, cuncta reſpondent. Qvo vero ſingula obſtacula facilius removere posſis, neceſſarium duxi, qvæ eo faciunt, prolixius explicare, in qvo ſi qvid peccavi, pacem veniamqve expoſco. Ex literis qveis Excellentia Tua reliqvique collegæ Triumviri mihi Regiam voluntatem de abrogando mihi Regio ſtipendio ſignificarunt, ſimul collegi meas, non priusqvam re confecta, redditas eſſe.

— mihi juſſa capeſſere fas eſt

etiam ſupra vires, ſi id fieri posſit, qvamvis nulla hic juſſa agnoſcam, cum poteſtati meæ relinqvatur ſcribendi, ſcriptaqve publicandi arbitrium, tantum in

ſolatium revocati ſalarii compenſatio edendorum promittitur; Ita certe interpretor per hæc ſcripta potisſimum deſignari hiſtoriam rerum Norvegicarum, cui conſcribendæ complures anni, nec ſine magnis impenſis Regiis, inſumpti ſunt, cujus tamen nulla pars in hunc usqve diem in lucem prodiit; poſtulari itaqve ut editionem illius ipſe meis impenſis procurem, præmium reportaturus cum perfecero. Nec mirum ita viſum eſſe, cum neqve Serenisſimus Rex, neqve ullus eorum, qvi dum hæc decernerentur, præſentes erant, qvid ex illo opere in chartas conjectum ſit, unqvam viderit, præter Celſisſimum Comitem, Magnum Regis Cancellarium, *Reventlovium*, idqve ante aliqvot annos, qvi ſi tunc aderat, certe vidiſſe oblitus eſt. Vellem qvidem, & valde vellem, res meas in eo ſtatu eſſe, ut meis ſumptibus hoc perficere poſſem, ſed non ſuppetunt facultates, pars in libros ad hæc opera neceſſarios ex Anglia, Gallia, Germaniaqve, comparandos; manuſcriptaqve hinc inde ex Islandia, Bibliotheca Hafnienſi, Sveciaqve exſcribenda; pars in contributiones regias, ante Illuſtrisſimi *Plesſii* tempora, nec eas qvidem exiguas nec raras impenſas, inter qvas ea, cui *Fortificationis* nomen impoſitum eſt, ſola ducentos & triginta imperiales exhauſit, multis dimidiæ partis gratia facta eſt, ego tale nihil expetivi: pars in neceſſaria itinera, eaqve Hafniam tria, longioresqve moras, qvarum una ultra annum extrahebatur, eo qvod ea qvæ ex Archivis Regiis in tertium *Hiſtoriæ Orcadenſis* librum congeſta ſunt, impetrare non poteram ante exitum anni, id qvod præfa-

præfatione in *Færeyas* publice qveſtus ſum. Accedit, qvod morte uxoris ad hæredes ejus atqve rei familiaris pars media tranſiit, tam vero domi perpetuus Amanuenſis, foris corrector asſiduus, præter impenſas in chartas typosqve reqviruntur; tempus qvoqve diuturnum, dum imprimitur, cum non per partes aut intervalla temporis emittatur, totum enim Regio nomini conſecrandum eſt, cujus compenſatio ſi eousqve differtur, diu mihi erit eſuriendum. At in Svecia circiter annum Seculi hujus 66. inſtitutum eſt Antiqvitatum Collegium, impendiqve in illud qvotannis ſex millia imperialium, præter ſumtus ad ſuſtinendam officinam typographicam, primus olim mihi retulit *Liliencronius*, qvi poſtea in Regni illius Sveciæ Senatorum Collegium aſſumtus eſt, adqve finem vitæ ſtipendium in ſingulos collegas prorogari. Idem adhuc obtinere exploratisſimum habeo, nam adſunt literæ ab Archivario Regio *Peringſkioldo* Ao. 97. ad Amanuenſem meum ſcriptæ, qvibus annuo ſtipendio qvingentorum thalerorum argenteæ monetæ, inqve famulum ducentorum, & tertia parte librorum, qvi inprimuntur, invitatus eſt, idqve ad dies vitæ, non ſine injecta ſpe auctuarii. Renuit ille ſpe conditionis hic cum tempore conſeqvendæ, cum aliqvantula pars *Hiſtoriæ Norvegicæ* in lucem prodiret, jam vero cum non ſuppetat, unde labores ipſius compenſem, dimisſionem petit, qvam denegare neqveo. Nonnulla ex ſcriptis, qvæ inde prodierunt, comparavi, reliqvorum indicem novi, ſi tempora, ſcripta, ſcribentium numerus & ſtipendia

inter

inter nos comparentur, peritorum judicum cenſuram non defugio. Sed exigua meorum pars eſt, qvæ jam ſub prælo gemit; *Series* nimirum *Regum Daniæ*, qvæ hac ipſa æſtate abſoluta fuiſſet, ni ſubita intemperies curas iſtas alio diſtraxiſſet. Cumqve ante Feſtum Dominicæ Reſurrectionis publicari neqveat, *Hiſtoriam* Daniæ Regis *Rolfi Krakii* circiter anni novi initia præmitti poſſe amicus meus *Arnas Magnæus* ſpem facit. *Hiſtoriæ* autem *Norvegicæ* ratio a me fruſtra ſine ſtipendio Regio exſpectatur, cum nullo alio officio fungar, qvod has necesſitates ſuſtinere posſit; perire autem tantas impenſas, labores, vigilias, & qvod caput eſt, ſcopum gratiamqve Clementisſimi Regis, neceſſe eſt, ſi foetus hic jamjam enitendus in ipſo partu ſuffocetur. Nam ſine hac remora pars prima hujus anni æſtate Cenſoris inſpectioni commiſſa fuiſſet, mox calcographo typis deſcribenda, deinde reliqvæ ordine ſuccesſivo, ſine ulla intermisſione, id enim mihi valde cordi eſt, utpote qvi dudum depontanus ad fabulæ meæ cataſtrophen plenis gradibus propero. In præſidium cauſæ maximos Procerum literis jam qvoqve ſollicitavi, Magnum Cancellarium, Excell. *Plesſium*, Excell. Comitem *Alefeldium*, præter utrosqve Excell. Tuæ Collegas Triumviros ſigillatim, ne lateat, ſi iis præſentibus res proponitur, aut ſuffragatores futuros, aut ſaltem non refragaturos, & jam finiturus eram, cum a me omiſſum animadverti, qvid regerendum ſi forte opponatur, exemplaribus, qvæ imprimuntur, auctuarium facile rependi. Sancte juro, ne obolum qvidem

dem, ſive ex *Hiſtoria Fæereyenſi*, ſive *Orcadenſi*, ad me redundaſſe, id qvod *Arnas Magnæus* mecum teſtabitur, ut & Aſſeſſor *Johannes Laurentius*, cui hæc de Orcadenſibus cognitisſima, de cæteris fides mihi, certe juranti, debetur. Prolixius explicatiusqve hæc ad Excell. Tuam qvam cæteros ſcripſi, ne qvicqvam improviſum obtendi posſit; Prudentiæ autem Ipſius, qvicqvid inde in uſum transferre placuerit, committo, interea ſive intercesſione Ipſius optatum finem obtineam, ſive ſecus ceciderit, me Ipſius Excell. obſtrictisſimum debitorem perpetuo agnoſcam, inqve infimorum clientum ejus numerum referri humillime exopto.

Ad Conſiliarium Status Meyerum, die 22 Novembr. 1700.

Vir Illuſtrisſime, Pater optime!

Temporum rerumqve in fine hujus Seculi mutationem abunde perſpeximus, animi Tui in me ſupra votum ſemper benigni propenſionem ſimul mutatam nolim, imo & abominor, calumniæ vires, utpote expertus, probe novi, ſed ne rimam qvidem, per qvam me ad Illuſtriſſ. Amplitudinem Tuam deferri potis ſit. Scripſi ad Te anni præterlapſi die 20 Junii & novisſime 7 Septembris, & accepiſſe eas, qvas *Arnas Magnæus* reddidit, una cum Exemplaribus, qvæ ad Filium Tuum miſi, ex illo tantum cognovi, ſed

neqve de his vel cæteris, vel per minimum Servorum Tuorum qvicqvam. Sed nec, ut ante obtinui, teſſeram nummariam in partem ſtipendii, qvam expetivi, qvod qvamvis integrum poſtea mihi aſſignatum ſit, ſolutio tamen hucusqve dilata eſt. Cum itaqve nullius culpæ mihi conſcius ſim, eandem mihi, qvam hucusqve, benignitatem de Amplitudine Tua ſpondeo, qva fiducia humillime peto, ut cauſam meam apud Excellentiſſ. *Plesſium*, ad qvem cum publico hoc tabellario ſcribo, & alios, qvos me longe melius novit, promovere dignetur qvam ex præſentibus cognoſcet, ſimul etiam qvam prætervifum ſit, dum officium aliud in hunc eventum expetitum non eſt, qvod tamen Tibi, mi Pater! aliqvando ſuggesſi, & primo qvidem conſilium probaſti, poſtea expenſa operis, qvod molior, difficultate, magna ratione concluſiſti, totum hominem ad id reqviri. Neqve enim in mentem venit conditionem meam deteriorem futuram, qvam fabrorum ferrariorum, qvibus ſi qvæ operæ penſantur, id qvod ad ſuſtentationem deputatum eſt non tamen adimitur, qvadringentos illos imperiales in annuum imputatos, auctuarium tantum in impenſas typographicas, qvoties aliqvid imprimeretur, interpretatus es, qvorum poſterius ſi pretio, qvod hic promittitur, permutaretur, tolerabilius eſſet. Sancte juro, ne obolum qvidem ex omnibus exemplaribus, ſive *Hiſtoriæ Færeyenſis* ſive *Orcadenſis*, ad me perveniſſe, plura donavi, pars in Angliam, Hollandiam, Germaniamqve miſſa, ne emptores qvidem invenire perhibentur, maxima pars Hafniæ adhuc

nec

neç diſtracta jacet. (*Reliqva ut in epiſtola proxime præcedente ad Breitenavium.*)

Ad Secretarium Supremum, DITLEVUM VIBE, die 3 Decembris 1701.

Novo amplisſimi honoris Tui, Vir Excellentisſime, faſtigio, illuſtris nimirum Ordinis Danabrogici conſortio, qvo Te ab Auguſtisſimo Rege provectum, domum redux accepi, ego clientum Tuorum minimus, humillima veneratione gratulabundus aſſurgo, qvod felix fauſtumqve faxit rerum omnium arbiter. Excell. Dominos *Seheſtedium*, *Walterum*qve una adſcitos comperior, utriusqve antea benevolentiam expertus, utriqve obnoxius. Verum qvoties inſignem Excell. Tuæ humanitatem, propenſum in rebus meis proxima æſtate ad optatum finem apud Auguſtum noſtrum promovendis affectum, nullo unqvam merito, nec meriti qvidem ſpecie, imo nec umbra provocatum, paremqve ſucceſſum apud animum reputo, (reputo autem ſemper) non tam iſtas dotes in illo ingenio admiror, qvod ingentes virtutes a majoribus, per Excellentisſimum notisſimæ probitatis patrem qvaſi traditas & ingenitas, non tantum refert, ſed optimarum inſuper artium ſtudiis, longa peregrinatione & illuſtrium convictu exornavit, qvam mecum cogito, qvanto merito, qvanto nexu Tuæ Excell. obſtrictus tenear, & protinus explico, inæſtimabili, indiſſolubili. Cognovi poſtea ſumſiſſe Excell. Tuam

ſecum in Holſatiam ſuplices litteras, qvas hinc ad Serenisſimum Regem ſcripſi, totumqve negotium ibi, ſi affulſiſſet occaſio, expediturum. Hoc eſt occaſionem, qvæ mihi prodeſſet, vel qvæſiviſſe, vel occupaſſe. Poſtqvam autem Hafniam rediit, nulla exſpectatione laſſatum, ſimul ac me vidit, ſimul juvit. Nec his contenta benignitas Tua, exhibito honore, conſpicatiorem humilitatem ſuam fecit. Nihil hic ad beneficium omnibus numeris abſolutum reqviritur, qvippe facile, paratum, occurrens, ni forte perſonæ delectus. Et apparet intritum illud impactum eſſe, qvod prohibet beneficium in ſenem collocari. Ego vero tantam tam obviam gratiam, tam gratuitum patrocinium ambabus ulnis amplector, & cum referre neqveam, gratias ago, qvas animo poſſum concipere maximas, perpetuumqve debendi reum me futurum profiteor, omnibus precibus orans, ne me in album minimorum Excell. Tuæ clientum referre dedignetur, impenſe deinceps mihi de tanto tam auſpicato Patrono & novo Mæcenate gratulaturus. Verum exiget forte Excell. Tua, cur tamdiu epiſtolare obſeqvium diſtulerim, cum novisſima ſalutatione, pro cætera humanitate, tabulis qvoqve veniam dederit, imo, ut compellarem, injunxerit. Tardum iter & moleſtum, exitialibus minis & præſenti mortis imagine qvoqve infeſtum, ad feſtum usqve Archangeli me detinuit. Inde nuntios Bergas miſi, exploraturus an nulla ſupereſſet navis Hafniam petitura, cui paulo aptius litteras ad Excell. Tuam aliosqve deferendas committerem, illos qvoqve, licet

hac

hac anni parte minime inſolens, ſolito tamen longe violentior, diuturniorqve conflata ventis tempeſtas, ultra tres hebdomadas tardavit. Tandem cognito iſtam occaſionem penitus effluxiſſe, valde vereor, ut vel extremæ ſocordiæ, vel ingrati animi notam effugiam, periiſſeqve exiſtimes apud me omnem gratiæ Tuæ ſenſum & memoriam, ſi in vernum usqve tempus, vel etiam æſtatem, huic negotio cæteroqvin deſtinatum, officium tam neceſſarium retundam. Igitur cum veroſimile videatur (neqve enim certi qvid in tanta diſtantia definire poſſum) principio novi anni, exiturum in publicum librum, jam diu in officina calcographica prælis laſſatum, qvi *Series Regum Daniæ* inſcribitur, R. M. conſecratum; providendum ſtatui, ut ſimul cum illo exemplari, qvod per amicum meum *Arnam Magnæum* Tuæ Excell. meo nomine humillime exhibendum deſtinavi; hæc qvoqve epiſtola ad Te perveniat, ſic qvoqve captatas non neglectas occaſiones animadvertes. Sed ne in præclaras Excell. Tuæ occupationes publico conſecratas, longiore colloqvio peccem, Tuaqve patientia abutar, finio, annumqve novum, longamqve ſubſeqventium ſeriem, ut perpetuo flore transigas, increſcentemqve in ſingulos gloriam illibatam ad ſuperos Tecum transferas, voveo, mihiqve, ut cœpiſti, faveas, obnixe oro.

Ad Doct. OTTH. SPERLINGIUM.

Eo fine Amplitudini Tuæ ſuperiori æſtate exemplar *Seriei* Dynaſtarum, *Regum*qve *Daniæ* per amicum meum Dominum *Arnam Magnæum* offerendum curavi, ut cognoſceres obſervationem Tui animo meo fixam inhærere, & judicium Tuum de ſcripto illo repoſcerem, id enim magni facio, cum ad inſignem omnis generis doctrinam, antiqviſſimarum rerum ſeptentrionalium, lingvæqve, qvantum ad hiſtoriarum intellectum reqviritur (qvis nempe profunditatem illius metietur, ſuis qvoqve alumnis inſcrutabilem) cognitionem adjeceris, multaqve ex priſcis illis Mſſ. evolveris. Rem igitur gratam mihi feceris, ſi, qvo es candore, ſuggerere volueris, qvid de illo ſentias, minime offenſurus, ſi a me diſſentias, ſed gratiam promeriturus, ſi monueris, in qvibus, vel certe in præcipuis. Diſſenſus a *Saxone*, utpote neceſſarius, offendere non debet, ſed ubi potuit, redargui. Ego ad imperata obſtrictus. Islandorum placita ſecutus, nullo ejus inſectandi ſtudio qvicqvam ſcripſeram. Annum, qvo Ædes in Orcadum Pomona, noſtratibus *Kirkiuvog*, illis *Kerkua*, conſecrata, condita fuit, inſculptum ipſius turri in muro, retulit mihi non ita pridem Centurio qvidam Anglus, nomine *Caſparus Boſlot*, illius notitia, cum mihi ad locum qvendam in *Hiſtoria Norvegica* difficiliorem, qvi etiam annum, qvo Nicolaus Daniæ Rex cæſus erat, in dubium revocat, explicandum, admodum neceſſaria ſit, ut per litteras ad Conſiliarios Anglicos,

qvo-

qvorum Tu Collegii præclara pars exiſtis, illam comparare, mecumqve communicare digneris, omnibus precibus expeto. Si enim cum *Hiſtoriæ Orcadenſis* relatione cohæret, facile rem expediam. Secus ſuſpicio oritur illum poſterioribus temporibus perperam appoſitum fuiſſe, qvemadmodum Roſkildiæ factum apparet in Epitaphio Haraldi Cæruldentis ſ. Blátanni, cujus cædem Adamus Bremenſis ab obitu Archiepiſcopi Adaldagi tanto intervallo non disjungit; In anno vero ejus fatali, falli eum potuiſſe, vero conſonum non videtur. Exemplar editionis ejus Tuis notis illuſtratum jam diu exſpecto. Valerio etiam Maximo proſperiora fata opto. Vale, Vir Nobilisſime! vitamqve felicem ad remotiores temporum terminos annosqve feros extende, mihiqve fave. Dabam ex villa mea Stangelandia, Inſulæ Kormtis 1 Decembr. 1702.

Ad eundem, die 16 Apr. 1703.

Plurimum ſalve, Vir Nobilisſime!

Litteræ Tuæ Hafniæ 20 Januarii datæ, 20 deinde Februarii redditæ, ingenti me lætitia cumularunt, ibi enim ſinceri & propenſi in me animi Tui vivam imaginem & perennem teſſeram agnoſco & exoſculor. Fateor eqvidem me haud mediocriter ſollicitum fuiſſe de eorum judicio, qvi Rerum Danicarum peritiores habentur, ſuper nuper evulgata Serenisſimorum *Daniæ*

Regum

Regum Serie, inier qvos cum Te præcipue venerer, Tuam potisſimum ſententiam exqvirendam exiſtimavi, qvam ſupra ſpem votumqve me conſecutum, non ſolum gaudeo, ſed etiam triumpho, qvippe abs Te, qvi Tibi Muſisqve canere ſoles. Si qvi hac in parte a Tuo judicio discrepant, parum curo, utpote, qvi unius Catonis cenſuram cæteris præfero. Tibi enim ſuper artium, ſcientiarum, facultatumqve præcipuarum lingvarum peritia, etiam priſcæ Danicæ, rerumqve memorabilium, qvas ſola conſervavit, haud mediocris cognitio obtigit, qvam complures laudatisſimi viri, aut prorſus neglexerunt, aut leviter & primoribus labiis tantum delibarunt, qvi curam adverterent, oppido pauci inventi ſunt. Optandum eſſet, ut conſilio, Te relatore, jam divi *Olai Rudbechii* plures Principes benignas aures præberent, profesſionemqve tum iſtius, tum antiqvitatum patriarum in Academiis inſtituere idoneisqve ſtipendiis ſuſtentare dignarentur. Multa ibi conſcripta ſunt, qvorum cognitio jucunda, nam præter qvod hodierni ſermonis radices inde eruuntur, antiqvisſimarum qvoqve diverſis temporibus, etiam in Paganismo, latarum legum varietas ibi occurrit, qvas ex duodecim tabulis legibusqve Romanis deſumtas eſſe, qvi utraqve contulerit, minus diffitebitur, qvam mirabitur, unde illis temporibus earum cognitio ad noſtrates pervenerit. Multa etiam hic, imo plurima, in uſu fuiſſe deprehendet, qvæ *Tacitus* Germanis adſcripſit, Atlantica fabula *Rudbechius* nominis celebritatem qvæſivit, obtinuitqve, licet argumentum qvod

tractavit,

tractavit, paucis ut credo, approbaverit. Sed longius hæc & forte extra ſcopum exportavi, paucis ad mellitisſimas Tuas litteras reſpondendum eſt. Qvod ea, de qvibus nunqvam inter nos contulimus, mutuo conſenſu probentur, gaudeo, id enim veritatis non exiguum argumentum multos interpretaturos exiſtimo. Idem obtigit, cum *commentarium de lingva Danica* conſcripſiſti, ut ex iſtius collatione cum præfatione in *Hiſtoriam Orcadenſem* apparet. Sed vereor, & valde vereor, ne in *Boreæ* cap. 5to de Jotunheimis pariter ſine alterius inſpectione judicia noſtra conveniant. Certe ante Odini adventum id nomen ſortitos, ultro concedo; Nec tamen ſemper iisdem terminis incluſos fuiſſe; neqve enim unqvam Finnmarchiam ambitu ſuo comprehenderunt, ſed cum mare Album, ad extremos ejus limites, cum latisſime patebant, noſtra monumenta inter ſe collata, extenſos, teſtantur. A Jotis, qvos *Ptolemæus* Saſonibus & Syebis ad mare Rhymmeorum inter Aſiatas vicinos memorat, huc profectis, inſeſſos, nec affirmo, nec refello. Gothos poſtea dictos plane neſcio. An *Snorrius Sturlæus* unqvam Hiſtoriam Norvegicam ſcripſerit, ambigis, & ego qvoqve, qvousqve ideo in novis Notulis ad *Regum Daniæ Seriem* jam revoco; qvod ibi teſtatus ſum, nimirum hiſtoriam ſuam ad Sverrerem usqve continuaſſe; cum deprehendam eum ne Sigurdi qvidem Hieroſolymipetæ hiſtoriam eam, qvæ tribus Mſſ. codicibus membraneis continetur, ſcripſiſſe, ibi enim, ubi de Rogerio primo Siciliæ Rege, a Sigurdo Hieroſoly-

mipeta proclamato agitur, ejus progenies recenſetur, traditurqve filium habuiſſe nomine Wilhelmum, qvi nuptiis ſociaverit filiarum ſuarum aliam Imperatori Henrico (Sexto,) eorum filium fuiſſe Fridericum (Secundum,) qvi nuper Romanorum Imperator fuerit, ille vero *Snorrio* novem annos ſupervixit, itaqve de eo, tanqvam ſuo tempore mortuo, hæc ſcribere neqvivit. In *Chronici Norvegici* verſione Danica hæc non habentur; Nihilominus certum eſt, *Snorrium Hiſtoriam Norvegicam* ſcripſiſſe. Nam præter tot ſeculis continuatam famam, teſtimonia duo *Olafi Tryggvini Hiſtoriæ* idem adſtruunt; prius part. poſter. pag. 298. poſterius pag. 300. utrobiqve ad *Snorrium* provocatur; utrobiqve *Chronica* Mſſ. qvæ illi adſcribuntur citata, probant, invicto argumento eum illam Hiſtoriæ partem, imo â principio, ſaltem eousqve ſcripſiſſe; qvod *Sturlungaſaga*, part. 5tæ capite undecimo, magis etiam his verbis confirmat: „ Sturla Sigvatsſon (fratris ejus filius) lagdi mikin hug „ á at láta rita ſögubækr eptir bókum þeim er Snorri „ ſetti ſaman" ɔ: *Sturla hiſtorias, qvas Snorrius compoſuit, magna induſtria tranſcribendas curavit;* id notatum eſt ad annum 1230. Plura teſtimonia in præſens non occurrunt; nihil tamen impedit, qvominus hiſtoriam ſuam ad Sverrerem usqve continuaverit, licet id, qvod ſupereſt, ejus non ſit. Gratulationem Tuam de nova uxore, ſinceri affectus certum pignus pari animo exoſculor; licet adhuc ſuperfluam, nondum animum eo appuli, nec cupidinis ſtimuli impellunt, non tamen dejerabo, ſi ſenectus,

nectus, & qvæ illam comitari ſolent incommoda, eô perpellant, hæc enim fido miniſterio indigent; cui Tu ſi compos forte rapacis ſimul famuli ungves evaſiſſes, ſed hanc curam in præſens miſſam facio. Alia eſt, qvæ magis mordet, illa nimirum, qvæ de inprimendis iis, qvæ ex *Hiſtoria Norvegica* a Cenſore remittuntur, tum etiam *Grönlandia*, cum non inveniam illum, qvi impenſas facere velit, aut conditionibus mecum paciſci de parte ulla, priusqvam, in qvantam molem exſurgat, coram viderit, id qvod adhuc aliqvot annos reqvirit. Nec forte me vivo qvicqvam ejus prælo ſubjicietur, ſi exordium tamdiu differetur. Peto itaqve, ut computare digneris, qvot Imperiales in ſingula Alphabeta reqvirantur; ſi iisdem aut majoribus formis excudatur, qvibus *Series Regum Daniæ* excuſa eſt, idqve in qvingenta exemplaria, ſi propriis ſumtibus rem aggrediar. Et an leviori pretio Lipſiæ, aut Amſtelodami, vel etiam Hamburgi typis deſcribi poſſet; Si per collybum pecuniam transmiſero. Vereor eqvidem ut correcte a peregrinis inprimatur, ſed nihil in *Hiſtoria Norvegica* Islandicum, aut Danicum, præter ſola nomina propria occurrit, qvæ tamen in illis terris, ſi corrumpuntur, nemo in integrum reſtituere potis eſt. Sed nec Hafniæ præter Islandos, in *Grönlandia* autem pauca qvidem Islandica, ſed tamen aliqvot periodi ſe offerunt, nomina autem propria ſatis impedita. De illa Bibliopola *Liebius* ſuis expenſis in Germania excudenda ſpem facit, ſi de conditionibus, qvas adhuc non expresſit, inter nos convenerit,

non ultra unum Alphabetum conficiet, iſtis, qvos retuli, typis excuſa, ſed tabulæ æri incidendæ plus æris exigunt; nec poſſum divinari, qvantum; hujus copiam, cum Tibi fecerit (Clariſſ. Mag. *Raſcius*,) bene feceris, ſi qvid Tibi de impenſis ſuccurrit, mihi ſignificare digneris. Adeo harum rerum cura animum in diverſa diſtrahit, ut qvid concludam, neſciam. Dominus *Arnas Magnæus* magno meo incommodo in Islandiam ablegatus eſt: dubito an ſine illius inſpectione qvicqvam recte inprimatur; Qvod ſi *Seriem* cum *Orcadibus* contuleris, videbis, qvantum diſtent æra lupinis. Doctum certe Correctorem iſtis adhibui, nec illic Islandica vocabula impedimento erant, nihilo tamen magis vir ille doctus ſenſum meum aſſecutus eſt, qvod in talibus peregrinus eſſet. Hic autem antiqvitatum ſeptentrionalium, lingvæ inſuper peritisſimus eſt. Ignoſce, qvod humanitatem Tuam his Tibi forte odioſis, mihi vero neceſſariis plus nimium detinuerim, Teqve his petitionibus onerem. Jam ad literas Tuas redeo: Magnas ago gratias, qvod ad Anglos de inſcriptione anni, qvo Ædes Sancto Magno Kirkiuvogi conſecrata, condita eſt, turri an muro comprehenſa ſcribere dignatus eſt. Ego de accurato reſponſo, licet tardiore, nullus dubito, cum ab Epiſcopo Orcadenſi id facile per viciniores exqvirere posſint; nec res celeritatem reqvirit, cum ad hiſtoriam Sigurdi Hieroſolymipetæ pertineat. Fata *Valerii* Tui *Maximi*, qvæ animo præcipis, abominor & deploro, Dii meliora. Reviviſcet forte poſt fata noſtra, qvi publico

conſe-

conſecrabit. Amſtelodamenſis typographi, qvi *Adamum Bremenſem* imprimendum ſuſcepit, inſolentiæ conjunctam injuriam miror, cum non reſtituere, qvod Tuum eſt, nec revereri ſuam ipſius fidem velit. Angline hæc in ſe ſuſcipient, ſi expetiveris? Super Domina *Dorothea Engelbrictia* interrogavi, vivit illa apud Symmyſtam paroeciæ Sundicæ prope Bergas, cui Mag. *Nicolaus Stabilius* præfectus eſt. Novi aliam virginem Domini *Knuti Gadi* filiam, nomen non memini, apprime doctam, græce latineqve juxta peritam. Eſt & Stafangriæ matrona *Anna Reimer*, qvæ ſi peregrinas lingvas non addidicit, tamen multos pſalmos fluente vena pasſim laudatos compoſuerat, qvos ob extremam paupertatem, cum qva etiam illa prior conflictatur, publici juris facere neqvit. Plures mihi non ſuppetunt, inqviram tamen volente Deo. Scriptis Tuis valde delector, ſæpiusqve per occaſiones inſpicio. In *teſtamento Archiepiſcopi Abſalonis* opinionem de priſcorum cognominum transmisſione in familias opportune refutaſti, nominaqve propria virorum mulierumqve ad Romanæ lingvæ labium aptata, vel potius detorta, recte improbaſti. Axelii tamen notationem ab *axl* humerus derivarem, ita ut *Axli* proprie dicatur, ſicut *Skeggi*, *Haki*, *Tanni*, *Nefar*, qvod *Gevarum* prave verterunt, cum a naſo profluxerit. Ignoſce confidentiæ, qvam candor Tuus provocat. Prolixius ut ſcriberem, epiſtola per nautas transmittenda occaſionem præbuit, jamqve abrumpo, cum voto ſerio, ut Deus Te nobis diu feliciter conſervet, ſe-

R 3 nectu-

neſtutem ſemper proſperam in Neſtoreos annos prolonget. Vale, mihiqve, prout conſveviſti, fave.

Dabam ex villa mea Stangalandia, Inſulæ Kormtis, die 16 April. 1703.

Ad eundem, die 10 Novembr. 1703.

Plurimum ſalve, Vir Nobilisſime!

Qvod tamdiu reſponſum ad exoptatisſimas literas Tuas Hafniæ 30 Junii datas, undecimo autem Augusti huc relatas, diſtulerim, offenſam posſis interpretari, ni excuſatio ſuppeteret. Jam enim dudum animi in me Tui favor & gratia novis ſemper benevolentiæ argumentis teſtatiora ſunt, qvam ut offenſa, niſi ab ingrata mente, rependi ullo modo posſit, id qvod me a ſiniſtra ſuſpicione, vel Tuæ ipſius conſcientiæ judicio, liberabit. Sed & duxi exſpectandum donec ex Anglia de iis, qvæ expetivi, certiorem relationem aſſeqvi posſis. Maxime vero dum *Boreas* Tuus, qvem propediem in publicum exiturum ſperas, in lucem prodeat, qvem unice & neceſſario expeto. Qvod enim ego de Gothis illis, qvi ante Odinum Upſalenſem has terras incoluerunt, exoticos ſcriptores ſecutus, balbutio, cum Tuam mihi ſententiam approbaveris, libenter revocabo. Certe nihil abſurdi habet Odinum veteres incolas, hinc in Germaniam & alias terras, extruſiſſe; Sed de his in præſens nihil ultra. Immenſas illas laudes, qvibus ſepten-

ſeptentrionales antiqvisſimos exornas, qvorum tenebras Græcorum, Aſiaticorum, Romanorumqve luci præfers, haud invitus audio; ante tamen literarum uſum huc illatum, mirum videtur, tantam rerum omnium, etiam legum cognitionem, ipſis potuiſſe competere. Nec enim mihi *Rudbechius* adhuc perſvaſit literas a noſtris ad alias gentes perveniſſe; Sed nec eas ante Odini Upſalenſis tempora huc illatas, reperio. Qvæ enim Getis, Schythiam Thraciamqve antiqvisſimis temporibus incolentibus, tribuuntur, nihil ad Noſtrates. Motuum cœleſtium temporumqve haud exiguum notitiæ in ipſo ethnicismo documentum *Thorſteinus Surtus*, occidentalis Islandiæ civis, exhibet, qvi faſtos haud imperite correxit, de qvo *Arius* in ſuis Schedis pag. 4 & 5. Geſta Majorum carminibus complexos ſeptentrionales, perpetuisqve relationibus conſervaſſe, dubio caret, an & leges artesqve, mihi nondum liqvet; Scripta *Snorrii Sturlæi*, qvæ exiſtimas interiiſſe, ideo minus credo, qvod veroſimile non ſit, filium fratris ejus *Sturlam* Sigvati filium exemplaria, qvæ *Snorrius* conſcripſit, omnia fuiſſe conſecutum, ut nihil reliqvum ipſe habuerit. Nec illi, ut cenſori, ſed potius diſcipulo, qvicqvam a patruo communicatum videtur, cum in his eum neqvaqvam æqvaverit; & ſi vel maxime unum tantum exemplar *Snorrius* habuerit, ipſiusqve uſum illi permiſerit, non tamen veritati litat eum hoc ad locum belli ſecum transtuliſſe. Jam vero ipſe *Snorrius* ei ſupervixit, ut facile ſua reqvirere potuerit; Alterius qvoqve fratris ejus Thordi filius *Sturla*, poſtea Legifer, qvi complures hiſtorias, & præcipue *vitam*

Haconis

Haconis Senioris & magnam illam *Islandorum* ſ. Sturlungorum *Hiſtoriam* conſcripſit, facile patrui *Snorrii* ſcripta recuperare poterat, aqve interitu vindicare. Addo, qvod in iis, qvæ *Snorrio* tribuuntur, nihil mihi occurrit, qvod alium auctorem arguit; qvid enim impedit, qvo minus ille, qvam qvicunqve alius, *Arium* ſeqvi, qvædam etiam ejus immutaſſe, omnia demum ſupleviſſe potuerit? Nec alia cauſa ſubeſſe videtur, qvod *Arius* legi deſiverit, qvam qvod hic omnia copioſius tradiderit. Eqvidem ſcriptores *Hiſtoriarum Olaforum*, earum, qvæ prolixiores circumferuntur, diverſas a *Snorrio* Tecum ego qvoqve agnoſco, ſed qvi ea, qvæ ille compendioſe tradidit, multis fabulis imperite auxerunt. Fateor qvidem ante *Snorrium Hiſtoriam Norvegicam* ad Sverreris usqve tempora fuiſſe conſcriptam; id enim inde manifeſtum eſt, qvod ipſe de patrui ſui Eyſteini cæde qvædam immutari, inqve literas transferri juſſerat, ut Mſſ. Exemplaria eodem loco perhibent. Non tamen obſtat, qvin *Snorrius* usqve ad Sverreris tempora ex iis, qvæ in Islandia extabant, & in Norvegia didicerat, ſua collegerit. Nec *Oddi Eirici* filii liber, qvem *Hryggiarstycki* ſ. ſpinam dorſi inſcripſit, qvo Haraldi Gillii, & filiorum ejus, Magniqve Cæci & Sigurdi Slemberis geſta continentur, in his exemplaribus legitur, ſed a poſteriorum temporum ſcriptore in teſtimonium adducitur, qvem ſi alium qvam *Snorrium* ſtatuamus, famæ qvaſi per manus ad poſteros traditæ, adverſabimur. Difficultatem, qvam in libris meis edendis candide monſtras, ipſe agnoſco, & plus nimium experior.

rior. Res tamen ulteriorem moram non patitur. Si Deus vitam & valetudinem tutamqve a piratis & harpyis navigationem conceſſerit, proxima æſtate ad vos proficiſci decrevi, cumqve Typographo, ſi compendioſior planiorqve nulla via ſe offert, qvalitercunqve paciſci. Qvanti mihi *Orcades*, *Seriesqve Daniæ Regum* conſtiterint, probe memini; nec in eo falleris, qvod dubitas an omnibus impenſis, qvæ ad hæc reqviruntur, facultates meæ ſufficiant. Exſurget in *Hiſtoria Norvegica* ad Reginam usqve Margaretham in qvindecim Alphabeta, vel etiam ultra; De tabulis æri incidendis in illo opere ſollicitus non ſum, nec ſi eſſem, ſine ulteriori Regis noſtri liberalitate & beneficentia qvicqvam proficerem. Pededentim procedendum erit, ni alia ſubſidia acceſſerint, qvàntumvis ætas in annum octavum ſupra ſexageſimum procedens opus feſtinari jubeat. Scripſi Stafangriam ad affinem meum *Laurentium Friſium*, virum a reditibus eccleſiarum, petiviqve, ut certiorem faceret *Annam Reimer* de inſigni illo honore, qvo ipſam affeceris, exſcripſiqve Tuas formulas, ipſi â viris doctis explicandas, exemplumqve hymnorum ejus, qvos dudum compoſuit, ut mecum communicaret, exegi. Nullum adhuc reſponſum accepi, ſive illi defectu rerum neceſſariarum otium eorum exſcribendorum non ſuppetit, ſive de iſta gloria minus ſollicita, cum præſenti ſorte latere qvam innoteſcere malit, cum nulla επιβελτιώσεος ſpes affulgeat. *Gaddiam* doctam qvidem eſſe conſtat, an aliqvid ſcripſerit plane neſcio. Nec tamen patronus defu-

turus videtur, ſi qvid publico conſecrare conetur. De pluribus id generis, ſi extent, Bergas ad amicos ſcribam. Diſſertationes meas non oſtenſas Tibi â Clarisſimo *Raſchio* doleo, is nihil â Te de earum copia exactum reſcribit, præter cenſorem, Tuo tantum conſpectui ſubjici, anteqvam imprimantur, perqvam velim, qvo judicium Tuum maturius cognoſcam, in qvo mihi, ut *Plinio* qvondam, æqve jucunda erit ſimplicitas diſſentientis, qvam comprobantis auctoritas. Poſtqvam hæc ſcripſi, Domina *Reimera* mihi per certum nuntium ſignificavit, ſe in ſuis reſcribendis occupari, Tuamqve raram benignitatem & ſexus iſtius pulcherrimi nobilitandi ſtudia ſumma veneratione proſeqvitur. Communicatum mihi exemplar, qvam primum acceperim, affulgente occaſione ad Te mittam, qvod ſi Domino *Chriſtiano Gerſonio*, aut alii ei ſimili ſe approbaverit, iſtius forte opera publicabitur. Finio, Tibiqve, vir omnium celeberrime, amicorum optime, omnia felicia apprecor, utqve noſtri ſemper memor eſſe velis, valde precor, feliciter vale, &, ut cœpiſti, fave.

Ad eundem, die 23 Junii 1704.

Acceptisſimæ mihi fuerunt literæ Tuæ 15 Martii Hafniæ datæ, menſis vero Maji 3. relatæ, qvarum cum ſingula mihi gratisſima fuerint, incolumitatis tamen Tuæ cognitio viridisqve ſenecta ſerio triumphant, qvam ad Neſtoreos annos ut producas, ex animo voveo,

veo, vel ſaltem tantiſper, donec eruditisſimæ lucubrationes Tuæ, tot præclaris ſcriptis teſtatisſimæ, in publicum, cui deſtinatæ ſunt, exeant, certum literato orbi delicium futurisqve ſeculis emolumentum allaturæ. Singula qvidem, ut dixi, iis contenta gratisſima, qvatenus a tanto viro, tam caro capite accepta agnoſco. Fuerunt tamen qvæ haud mediocri dolore me affecerunt; inprimis inexſpectata Mag. *Arngrimi* mors, amici conjunctisſimi, id qvod applauſus ejus carminibus in ſingula, qvæ ex meis hucusqve edita ſunt, teſtatisſimi, ſatis confirmant. Certe exceſſu illius Islandia magna ſpe haud mediocris gloriæ ex tanto cive, ſi vixiſſet, conſeqvendæ excidit. Neminem enim novi ex iis, qvi jam ſuperſunt (novi autem paucisſimos), qvi eum in omni doctrina exæqvent, ni forte exactæ ætatis vir, qvi & illum olim privatim informavit, *Paulus Biörnonius*, eccleſiæ Selárdalenſis in occidentali inſulæ iſtius qvadrante Paſtor; nec qvi hunc ullo ſeculo ſuperaverit (qvamqvam doctorum nunqvam ibi jejunitas fuerit) præter unum, eumqve ſolum *Brynjolfum Svenonium*, doctorum omnium conſenſu, qvi ei æqvales ipſum cognoverunt, longe doctisſimum. *Grönlandiæ*, qvam conſcripſi, copiam efflagitavit & impetravit, qvædam etiam ſua mihi miſit, ego vicisſim ei *Martineri* itinerarium, qvi cum Islandos ſugillaverit, ſuggesſi hæreditarium onus profligandi obtrectatores patriæ ei incumbere, utqve ad calcem ſuæ *Grönlandiæ* eum refelleret, hortatus ſum, id qvod facili negotio fieri poterit. Friderici Tertii tempore, cum nave in Islandiam miſſa ſe pro-

S 2 fectum

fectum profitetur, qvæ Hafnia circa auſtrales Norvegiæ partes appulſa, inde, ni fallor, Bergas, Thrandiam, mox etiam Rusſiam emenſa, tandem in orientales Islandiæ oras, ad Præfectum monaſterii Kirkiubæenſis pervenit, ipſe deinde montem Heklam ad littora inſulæ ſitum ſcrutatus, ad ultimum in Grönlandiam delatus, indolem iſtius qvoqve deſcribit; impoſtor ipſi *Blefkenio* impudentia haud impar; Qvando, qvæſo, talis navigatio glorioſisſimi illius Regis tempore, aut unqvam, inſtituta eſt? Meruit tamen apud *Rudbeckium* fidem, forſitan & plures, qvi aliorum candorem ſuo metiuntur. Nihil, credo, meæ *Grönlandiæ* offeciſſet, ſi vel maxime illius lucem vidiſſet, nec enim ſcio unde illi ulterior circa illud argumentum notitia affulſerit, qvam documenta, qvæ ego ſecutus ſum, ſuppeditant; Sed nec tanta, nec ſi vel maxime inveſtigari posſit, unde ſumtus & impenſæ reſarciendæ, ni alia & compendioſior ejus inqvirendæ ratio inſtituatur. Dei certe gloria, nec ſine magna Regis, ea inventa propagari poterit, etiam adjacentium gentium notitia comparari, & per conſeqvens forſitan lucrum impenſis majus; ſed valeat noſter *Arngrimus*, fruaturqve ſupercœleſtium civium polo, qvi noſtrum arctoum meditatus aſſeqvi neqvivit. Accesſit dolor alter, qvod *Borea* Tuo tantiſper carendum eſt, & ego a propoſito itinere revocor, acceſſu Regis Bergas ad diem 12 Julii deſtinato, qvi 10 ejusdem prandium hic apud me ſibi præparari imperavit, inde omnis ſpes de copia iſtius inſpiciendi evanuit. Novi omnia Tua aurea

eſſe,

eſſe, ex iis eandem de eo nondum viſo opinionem ſpemqve præcipio, qvamvis ex Islandorum documentis mihi non liqveat Jotunheimorum nomen a finibus Rusſiæ citra mare album ſinumqve Granduæ (nobis Gandvic) unqvam fuiſſe extenſum, ego autem ex eorum tantum hypotheſibus de hoc argumento diſſero, neqve enim ſcio in aliis ſcriptoribus iſtud nomen occurrere, valde igitur Diſſertationem Tuam de illo argumento, & certe neceſſario, exopto, modo ejus copia fieri posſit. Iterum doleo nihil apud Anglos de æra ædis S. Magno in Orcadum Pomona ſacræ conditæ Te potuiſſe proficere, adeone iis omnia extremitatum ſeptentrionis ſordent, ut nihil inde in publicum utile ſperari posſit? Atqvi *Sheringhamus*, vir apprime doctus, *Eddam* Islandorum, ubi tantum per tot annorum centurias delituit, haut leviter ſuſpexit; omnem itaqve ſpem de uberiore hujus qvæſtionis informatione abjiciam. Qvæ de Hyperboreorum induſtria & virtutibus, ab auctoribus commendatis, commendas, libens agnoſco, *Eumolpum* tamen, *Olinum* & *Anacharſin*, nihil ad Norvegos aut Svecos pertinere exiſtimo, nec hinc unqvam, nec huc, profectos firmioribus teſtimoniis adſtrui poterit, nec literas ante Odinum in has terras introductas, vel inde colligitur, qvod gentes iſtæ (qvas Tu illum hinc expuliſſe ſtatuis) Germanicæ, nullas literarum ſpecies, nec earum uſum, multis poſt ſeculis noverunt, qvas tamen ſecum exportaſſe oportuiſſet, ſi habuiſſent; Hi autem, qvos memoraſti, qvot ſeculis Odinum anteverterint, notisſimum eſt,

qvo tamen Heidricus Jutiæ Rex, qvem pro exemplo adducis, multis ſeculis inferior vixit, ita ut ſuperioribus annumerari nullo modo posſit. Qvod dubiis Tuis de *Snorrii* Hiſtoria nondum ſatisfecerim, minime miror, cum mihi tantum probabilia aut veriſimilia argumenta ſuppetant. Tu autem, qva es curioſitate, apodictica reqviras; Sed neqve ea producis qvæ traditam tot ſeculis ad poſteros famam & inveteratam opinionem evertant; Nemini enim, qvantum ſcio, conſtat, prolixane an ſuccincta fuerit *Arii* Hiſtoria de genere & geſtis Regum Norvegiæ, ſæpius illa a ſcriptoribus citatur, ſed qvalis qvantaqve fuerit, non exprimitur; Ego brevem fuiſſe conjicio, nec *Schedas*, qvæ ſuperſunt, compendium prolixioris ſcripti mihi facile perſvaſeris, cum ipſe teſtetur ſe hic illud, additis qvæ poſtea melius exploravit, auxiſſe; Nec fratris Snorrii, Thordi filius *Sturla* protinus negligentiæ culpam contraxiſſe videtur, qvod ſcripta ejus in teſtimonium nusqvam adduxit. Non enim res Norvegicas præter Regis Haconis & Magni conſcripſit, qvæ nihil ad *Snorrium*, nec ejus ſcripta tunc publicata videntur, ſuffecerit notaſſe patruelis ſui *Sturlæ* Sigvati filii diligentiam in eis evolvendis & exſcribendis. De matrona *Ellen Opdal* nihil mihi conſtat, multis enim paraſangis Thrandia hinc diſtat; Si maritus ejus *Jens*, non *Hans* appellatus eſt, utrumqve enim *Johannes* recipit, puto, cum Studioſus erat, fuiſſe mihi perqvam familiarem, exinde nihil de eo mihi, præterqvam qvod paſtor eſſet, conſtitit. *Birkerodium* noſtrarum Hiſtoriarum Profeſſo-

rem

rem memoras, nonne etiam *Arnas Magnæus* eodem officio fungitur? Superbio qvod vetera illa fundamenta, qvibus illi, qvi ante eum ſcripſerunt, innixi ſunt, falſa fictaqve pronuncias, Tuum enim judicium tanqvam ex tripode veneror, dudum enim, màxime tamen ex Commentario in Archiepiſcopi *Abſalonis Teſtamentum*, admiratus ſum, Te tantam antiqvitatum noſtrarum ſcientiam cæteræ immenſæ doctrinæ ita conjunxiſſe, ut peritisſimos qvoqve doceas, qvod paucis admodum obtigit; optarem ut qvibus vetera illa placent, ea qvæ ex Islandorum ſcriptis iis contraria jam vulgata ſunt, refellere dignentur, tantum enim abeſt, ut id in meam contumeliam interpreter, ut ultro in eorum ſententiam pedibus iturus ſim, qvam primum id ſolidis rationibus factum cognovero. Islandorum enim aſſerta ratione officii promulgavi, nihil ipſe finxi, nec ipſis, ſed veritati, ubicunqve erui potuit, litabo. Domina *Anna Rennera* triduum ad me divertit. Ejus hymnos cum ipſius epiſtola hic habes, curæ Tuæ & fidei commiſſos. Viſum eſt, ut qvi rerum omnium domino a fœmina inſcripti ſunt, per fœminei ſexus apicem, rerum noſtrarum dominam, ut acceptisſimum interpretem ipſi commendentur. Cuncta tamen *arbitrio Tuo & diſpenſationi relinqvuntur.* Cum maxima rerum indigentia conflictátur, provide ut aliqvod emolumentùm inde ſperare posſit, & apud typographum aliqvot exemplorum copiam laboris præmium. Vale, Vir Amplisſime & mihi multis nominibus carisſime, mihiqve, ut hactenus, fave.

Ad

Ad eundem, die 7 Auguſti, 1705.

Non refragor qvin mihi ſuccenſeas, id enim jure meritoqve fieri agnoſco, cum beneficium Tuum & prolixum affectum male rependerim, nimia prolatatione reddendi depoſiti, *Boream* Tuum ſero prioris autumni acceperam, reſtitutionem in vernum tempus anni genus differendam ſvaſit. Spes profectionis ad vos, ſingulis hebdomadibus præſumta, majorem ſecuritatem pollicebatur, utrumqve majori tamen meo periculo, forſitan & vix reparabili damno, ad irritum cecidit. Novus enim Amanuenſis, qvem Hafnia parte autumni, totoqve vere & æſtatis initio exſpectabam, ad menſis præſentis 4 Nonas tandem poſt decem hebdomades itineri adverſis ventis ſine reſpiratione impedito inſumtas, tandem acceſſit, longe ſerius qvam rationes domeſticæ, etiam qvæ publico impenduntur, exigunt. Magna enim pars operis Cenſori exhibenda, in chartas licet conjecta, politioribus tamen caracteribus deſcribenda, illius opera hactenus indiget. Reſtat & aliud magni momenti negotium, cujus ſtatum dum per Clariſſ. Mag. *Raſchium* cognoſcendum jam diutius necqvicqvam exſpecto, avolat anni opportunitas profectioni deſtinata, reditus in autumnum valde deinceps importunus, ne igitur patientiam Tuam tædioſa exſpectatione ulterius onerem, remitto cum maxima gratiarum actione, culpæ ingenua confesſione & humillima deprecatione, ſcriptum Tuum eximium, cedro qvidem, imo, qvod omnem auri maſſam longe ſuperat,

ipſisſimo

ipſisſimo *Sperlingio* dignisſimum, qvod qvidem a capite ad calcem ſemel iterumqve legi, partesqve qvasdam ſæpius relegi & inter alia immodicas hoſtis noſtri infenſisſimi laudes, *Boreæ* videlicet, tantum non invitis auribus vel potius oculis, utpote qvi potisſimam anni hujus partem, ſine intermisſione ſæviendo, exhauſit, arva paſcuaqve ſimul corrupit, piſces mari noſtro proſcripſit, merces aliunde importandas coërcuit, annonam flagellavit, hominibus, animantibus feris juxta ac manſvetis infeſtus, egregie itaqve æthiopem illum dealbaſti, tametſi nec feritatem ejus, ubi irarum æſtu incenſus furere occipit, reticuiſti. Inter emolumenta ejus reputo, qvod latus ædium mearum illi obverſum jam multos annos incorruptum duraverit, qvum reliqvum, qvod noto qvatitur, ſæpius non ſine impenſis fuerit reparatum. Gothos primos ſeptentrionis incolas lubens Tecum agnoſco, nec refragor ab Odino & Aſis magnam eorum partem in Germaniam pulſam fuiſſe, neſcio an famoſa illa *Bericonis* vel potius *Filiminis* expeditio ſupra illud tempus debeat exaltari. Sed movet ſcrupulum populoſa illa Cimbrorum eruptio, vix 50 annis anterior, qva terras has magnam partem vacuatas ſuſpicor, ita ut vix tantillo ſpatio tot hominum myriades ſuccreſcere potuerint, ut tot ſpatioſisſimis terris occupandis, implendis, veteribusqve colonis ejiciendis ſuffecerint. Exponam Tibi opinionem Illuſtrisſimi viri, qvi nuper ad me miſit editionem Svecicam Chronici Norvegici *Snorrii Sturlæi* cum interpretatione *Peringſkioldi*, ubi ad caput 5. (ubi de

migratione Odini in Sveciam agitur), notavit. *Danicis viribus copiisqve ſuccinctum (Daniam enim prius occupavit) Sveciam ingreſſum, veteres indigenas in Finniam & Lapponiam exegiſſe, inqve eorum locum Danos & Norvegos repoſuiſſe, ſummumqve pontificatum in Svecia, utpote angulo ſeptentrionis ab omni mutatione immuni, belliſqve & invaſionibus tutisſimo, inſtituiſſe. Fuiſſe autem veteres illos Sveones armorum militiæqve rudes* inde monſtrat, qvod Cap. 8. traditur, *qvod per univerſam Sveciam Odino denarius* (ut vertit *Saxo*) *in ſingulas nares tributi loco ſolvebatur; ille vicisſim tenebatur terram ab hoſtium incurſu & irruptionibus defendere, Deosqve ſacrificiis pro publico propitiare*, annua narium redemtio certisſimum ſubjectionis ſignum, confesſioqve hic oſtenditur; Qvicqvid ſit, plauſibilius videtur Finnos & Lappones e Svecia ab Odino pulſos, qvam eos hodiernorum Svecorum traduces, moribus lingvaqve in totum diſcretos ſtatuere. Sententiam Tuam de Jotunheimis in tantum ſpatium extenſis approbare neqveo, mitto itaqve Tibi, qvod de iis ſcripſi, qvod, ſi *Hiſtoriæ Hervorianæ* caput I. attentius conſideres, collatum cum exemplari, qvo uſus erat *Brynolfus*, eximatur, credo, dubitatio de proprie dictorum Jotunheimorum ſitu: "Jotunheimar, *inqvit*, voru kallader nordur um Gandvik „ enn firir ſunnann Lundsland". Exemplar *Brynolfi:* „ enn fyrir ſunnann Ymisland innillum Hálogalands", idqve rectius, qvod ignorans *Verelius*, ad vocem *Lundsland*, qvæ ei jure ſuſpecta erat, eam, qvoad

potuit,

potuit, emendare conatus erat. Finmarchiæ igitur & Norlandiæ hodie dictæ Jotunheimum inter & Helligelandiam jacentes uno nomine *Ymislandia* appellabantur. Paucis deinde interjectis Jotunheimus ut peculiaris regio graphice deſcribitur a ſubjacente provincia Glæſisvollum, Regia ſede Grund, opinione de Odáinsakro ibidem ſito, & relatione ad Mannheimum, cui hoc loco aliter qvam in *Chronico Norvegico* Jotunheimus opponitur, ibi enim Gudheimo contradiſtingvitur. Paulo inferius: "Madr „het Arngrimr, hann var riſi og bergbúi, hann „nam ur Mannheimum Amu Imuſs dottur". Exemplar *Brynolfi:* "Hann nam ur Ymislandi Arno Ymis „dottur. Son þeirra het Hergrimur er kalladur „var hálftröll, hann var ſtundum med bergriſum, „enn ſtundum med mönnum", hæc ſi ita verto, *interdum fuit inter Gothos*, *interdum inter homines*, nonne approbabis? "og hafdi afl ſem Jötun", *Gothus;* Qvæ ibidem qvoqve de Gudmundo Jotunheimorum Rege traduntur, ſitum certum regni ejus indicant, a Jutia longe alienum; condonabis itaqve mihi, Vir optime, qvod in his a Te diſſentiam; nec magis ea, qvæ de literis runicis ſcribis mihi approbantur, *literas*, ais, *qvas Odinus huc ſecum importavit*, *vix literas dici poſſe*, *cum ad ſeptentrionem nihil pertineant*, *ſed notæ ſolum magicæ fuerunt*, *ex qvibus nos Chriſtiani facti alphabeta exſtruximus*, *& ſcriptionem qvandam*, *plebejam tamen*, *produximus*, *a Normannis tamen in Galliis prius cæptam & ad nos derivatam;* qvid ergo fiet monu-

mentis vetuſtisſimis, literas Runicas exhibentibus, nullumne eorum ſeculum decimum tranſcendet? qvid literis Terigonis ad Britanniæ Regem de qvibus *Saxo* lib. 3? Himvoris ad Vikingum in *Thorſteins Wikings-ſonar Saga* cap. 2do? Thorgerdis, Egilis Skallagrimi filiæ, qvæ leſſum fratri a patre factum literis Runicis exaravit? Meminit & *Gretteris Hiſtoria* filiæ Hallmundi monticolæ, qvæ carmina a moribundo patre facta baculo inſcripſit; ut omittam literas a S. Olafo ad Comitem Gauthiæ Rognvalldum & filiæ Regis Olafi Sveonis Ingegerdis miſſas, qvas Runicas fuiſſe vero ſimile eſt. Certe literæ Gudrunæ Giukii filiæ ad fratres ſuos Gunnarem & Högnium per tabellarium Wingium miſſæ, evidenter arguunt eas ad uſum lectionis adhibitas, nam Wingius eas invertit, mirataqve eſt Koſtbera Gunnaris uxor qvid Gudrunæ Runarum peritisſimæ accideret, ſi unam literam omiſerit. Legitur in *hiſtoria Ragnaris Lodbrochis* Cap. 32. & liqvidisſime in *Edda Sæmundi* oda antepenultima qvæ inſcribitur *Atlamâl en Grænlenzco*, unde hæc in *Hiſtoriam Ragnaris* translata ſunt; agit etiam de his *Bartholinus* Ant: Dan. lib. I. cap. 9. Interim aveo ſcire rationes, qvas pro contraria ſententia affers, nullus enim dubito qvin ſint ponderoſisſimæ & ſuos facile inventuræ fautores. Opinionem Tuam de *Chronico Norvegico*, qvod *Snorrio* tribuitur, firmioribus argumentis, qvam attuli, impugnare neſcio, non fuit *Brynolfus* primus qvi ei hoc tribuit. *Biörnus de Skardſaa* & *Jon Lærdi* idem ſtatuunt, pluresqve, deſiiſſeqve *Arii* compendium

legi,

legi, poſtqvam prolixius illud *Snorrii* innotuit; idem ſentit *Arnas Magnæus*. Lubens fateor multa eſſe exemplaria qvæ *Snorrio* tribui non poſſunt, ſed illud unicum, qvod *Heimskringla* appellatur, id poſteriores compilatores multis plerumqve vanis & fabuloſis inſertis auxerunt vel potius corruperunt & deturparunt.

Anna noſtra *Reimeria* an plane ſpe ſua de hymnis imprimendis exciderit, ſcire cupio. Magna laborat egeſtate docta illa, qvæ Bergis vixit, *Sylla Gat*, partum enixa vivum an mortuum ambigitur, nec cauſæ exitum adhuc ſcimus, egregie docta, albo caſtimonii turpiter excidit.

Tabulam Grönlandiæ, qvam ad Mag. *Răſchium* miſi, Hamburgi impreſſam, remiſit mihi, ita corruptam, ut pro mea agnoſcere neqveam, nec poſtea literas ab eo, cum qvolibet licet tabellario exſpectatas, accepi, nec qvid de mea *Grönlandia* jam in qvartum apud eum annum morante ſperandum ſit, decernere posſim; qvid dicam de cæteris, tot mihi in dies oriuntur obſtacula, ut ſi cognoſceres, obſtupeſceres, mihi ſingula decoqvenda, ſperabam me præſentia Tua longe optatisſima hac æſtate fruiturum, præteriit oportunitas anni, fixa tamen manet apud me dulcisſima Tui memoria, qvod ſi Deus annuerit ut hunc vitæ meæ annum ſeptuageſimum, qvem ab octavo die menſis Junii ingreſſus ſum, feliciter tranſigam, proximo, bono cum deo,

 con-

conveniemus. Interea omnia ut Tibi feliciter & ex voto cedant ſincere opto; Vale igitur, mihiqve cultori Tuo, ut ſoles, fave, qvi eruditionem Tuam ſemper admiror, ſinceritatem exoſculor.

Legangri ad *Torfæum* epiſtola.

Salutem, & ſi qvid ſalute optari qveat beatius!

Nobilisſime ac præclarisſime vir, Domine *Thormudere* Islande, Fautor à perſona & converſatione hactenus incognite, at ab eruditione & optima nominis fama dudum inclyte ac ſpectate! Sicut magnes trahit ferrum, ita me ſegnem occulta qvaſi vi pertrahit ac excitat, inſignis Tua virtus, ut non posſim qvin, qvicqvid hoc eſt literarii muneris, ad Te lubenter ac amanter transmittam. In ſtudio hiſtoriarum ut principem Te agnoſcit & veneratur patria, ita me in eodem infantem ac Davo fateor longe ſtupidiorem. Sed qvia volupe eſt cum eruditis per literas confabulari, & ad longe disſitos pennarum remigio advolare, unde tamdiu diſcimus qvam vivimus; Inde non eſt qvod mirere aut ſuccenſeas, diſcendi amore me Tuam ambire, qværere ac exoſculari necesſitudinem, qva mihi, in obſcura ac ſolitaria pagi umbra latitanti, nil erit jucundius, nil dulcius aut optatius. Vicinorum ac exterorum populorum

res

res geſtas indies audimus ac percurrimus avidi, qvi nobis etiam relationes, epitomes, annalium medullas, continuationes, imo ipſam Europam ſiſtunt exhibentqve turbatam atqve bellis vexatam; Sed, qvod dolendum eſt, Norrigiæ noſtræ res, tam antiqvas, qvam novas, negligentes præterimus, &, qvia raro communicantur, craſſe plerumqve ignoramus: Ita nempe in picea caligine, procul ab aula, procul â lumine, procul â doctis informatoribus, inerter ruri dormitur; Verum intra amœnos genitalis ſoli agros ut ſubſiſtamus, duo nobis reliqvit communis antiqvitatum vindex ſeu hiſtoriarum præceptor *Sturleſonius*, alterum Norrigiæ chronicon, alterum ejusdem chorographiam ſuccinctam; Hic rhodus, hic ſaltamus. Sed velut in his exerceri eſt jucundum, ita paulo ulterius ad poſteriora tempora pergere non foret inconſultum; Hinc lubens viderem primo chronici continuationem circa Regum Norrigiæ ſeriem ex *A. Hvitfeldio* aliisqve ſcriptoribus collectam, præſertim circa eorundem acta tam togata qvam ſagata, tam politica qvam theologica, non extra ſed intra hos natalis terræ montes in hanc usqve diem, qvalem Regum priorum epitomen laconice ſubjunxit Ethnicæ & antiqvæ ſuæ Norvegiæ *Jonas Ramus*, Paſtor (ni fallor) ſub dioeceſi Chriſtianienſi laudatisſimus. Dein cupidisſime expoſcerem Norrigiæ delineationem geographicam ſeu effigiationem æri inciſam, ac in mappa ſeu charta exhibitam, non regnis Sveciæ ac Daniæ annexam, ut in Belgio vulgo proſtat, ſed per ſe ſolam ac ſeorſim repræſentatam, unde

tam

tam locorum ſitus ſeu diſtantiæ, qvam viarum curſus clare dignoſci ac luculenter poterint conſpici. In duplici hoc ſtudio, circa paterni hujus regni fines, tam hiſtorico qvam chorographico, ſi qvid ſub manibus habes ipſe, aut noſti in lucem, methodo (uti deſidero) brevi, compendiaria, facili ac perſpicua divulgatum, rogo enixe, ſi non communicare poteris, ut titulum ſeu nomen ſaltem autoris mihi aperias, & locum unde emi posſit, amice reſignifices. Qvo favoris officio me, Veſtro Honori alias addictum, eo devincis arctius ac multo reddis poſthac obligatiorem. Interim ne Veſtræ humanitati plane ſit nomen meum incognitum, rudia hæc tenuis ingenii ſpecimina mittuntur; alterum Theologica meditatio ſuper anniverſariam noſtram litaniam, alterum exile qvoddam carmen *M. Arnoldo* hiſtoriam Norrigiæ latine reddenti olim oblatum, non qvod doctisſimis Tuis oculis ſubjici, legi aut pervolvi, mereantur hæc ſchediasmata, ſed ſaltem ut amoris in Te mei aliqvod habeas documentum ac indicium apertum. Serena ac favorabili, qvæſo, fronte nigellas has Cadmi filias excipe, meqve inter nominis Tui cultores numera, nemini officioſitate ſecundum. Ita in Jovis gremio ægritudinum expers ac mille gaudiis perfuſus ſecure reqvieſce atqve extento ævo felicisſimus vale! E Vigia Sognenſi, tractui Bergenſi ſubjecta, ipſis Kalendis Junii, anno æræ Chriſtianæ 1693.

Epi-

Epigrammata.

I.

In Annalium Norrigicorum Conditores,

Snurronem Sturleſonium,

Supremum fori Islandici Judicem, faſtos ſeptentrionis contexentem;

Dominum *Petrum Claudii*,

Paſtorem & Præpoſitum ſub dioeceſi Stafangrienſi, Undalenſem, in uſum gentis patriæ illos Danice reddentem;

Doct. *Olaum Wormium*,

Profeſſorem in Dania Hafnienſem, politius reviſos evulgantem; atqve

Mag. *Arnoldum Johannis* de *Fine*,

Lectorem S. S. Theologiæ Bergenſem, eosdem in exoticorum lucem latino ſermone illuſtrantem ſcholiisqve eruditisſimis fuſe exornantem.

Islandus glaciem primus perfregerat Arcti,
Arctica trans undas *Undalus* arte tulit.
Wormius hos faſtos cura meliore reviſos
Approbat, Hafniadum publicitatqve typis.
Hinc *Crymogæa*, ſuas *Normannia*, *Dania* laudes,
Sole ſub arctoo, tempus in omne ferunt.
Deerat at *finis*. Tantarum gloria rerum
Disjunctis poſſet qvo ſine *fine* legi.
Hinc de *Fine Arndus* Runarum dogmata priſca
Romano voluit condecorare ſtylo.
Qvo mage jam ſermo Latialis dignior omneîs
Arnoldus veterum ſcriptaqve plura citat;
Hoc mage laudetur reliqvis in gentibus, atqve
Longius immenſi carpat honoris iter.

II.

Collatio Hiſtoriographorum optimorum

Johannis Iſacii Pontani, Medic. Doct. & Mag. *Arnoldi Johannis* de *Fine*, S. S. Theol. Lectoris.

Pontanus Danos, *Arnoldus* Norrigianos
Cernuntur Latio concelebraſſe ſtylo.
Ille patrum cunas, *Hvitfeldi* voce, retexit;
Res repetit Noricas hic, *Stureone* duce,
Si *de Ponte* ſuis ſine compare magnus habetur,
De *Fine Arnoldus*, dic mihi, qvantus erit?

III.

Peregrini teſtimonium proprio, in cauſa propria, anteſtat:

In patriæ laudes ſuſpectus teſtis habetur
Incola, ſed fidam fert peregrinus opem.
Hinc mî *Scane* fidem majori luce mereris,
Majoriqve Noris laude canendus eris.
Sic redeunt Scaldri, Jarli, borealia Regum
Sceptraqve Norrigiæ, ſic reviviſcit honos.
Donec amor veri, tanti reverentia teſtis
Inconcuſſa reget ſolis utrumqve polum.

Applaudebat *Ivarus Er. L.*

Die æſtatis, penes noſtrates, initiali, Martyris ſcilicet Tiburtii. Anno unionis Norrigiæ cum Dania 289.

χειϛογονίας autem, aDMInICVLetVr IesVs!

Tor-

Torfæus ad M. *Ivarum Erici Legangrum*, Præpoſitum Sognenſem.

Jam dudum decreveram, Vir Clarisſime, Reverentiam Tuam qvalicunqve obſignatarum tabellarum officio prævenire, id nempe provectior ætas, officii gravitas, perſonæ dignitas, virtutis & eruditionis invicta fama, nec heri aut nudius tertius, ſed longo annorum decurſu celebris, jure meritoqve expoſcit, nec levis, de multis tantum virum conſulendi necesſitas, exigit, nec non, uti exiſtimare videris, nominis Tui celebritas, niſi ſurdis ſimul & cæcis, haudqvaqvam ignota, me qvoqve præteriit, priusqvam hanc terram, qvam pariter incolimus, pedibus calcavi, innotuiſti vir etiam patriæ finibus amplior, fratrem nimirum Tuum, virum perqvam Venerandum provinciæ Jadari ſubjectarum eccleſiarum præfectum religioſisſimum; amicos inter primos juvenem juvenis in Dania familiariter novi, & ante eum juvenem præſtantisſimum *Bartholum Gladium*, albo civium Academicorum una mecum inſcriptum. Per hos Tuæ claritatis notitia primum ad me pervenit, magnis deinde increſcentis ſecundisſimæ famæ auctibus illuſtrata; jam tandem, Te ipſo deferente, tribus evidentisſimis documentis, epiſtola eruditione & humanitate pari, carminibus encomiaſticis, & exercitiis homileticis teſtatisſima; qvibus ipſam famam, qvæ plerumqve in laudando aut vituperando, amplificando aut extenuando modum excedere ſolet, â mendacii infamia vindicaſti, niſi in qvantum meritis mi-

nor virtutes Tuas adæqvare neqvivit. Gratulor itaqve Tibi, vir maxime, tantum literariæ ſuppellectilis tam inexhauſtum theſaurum.

Exoſculor propenſum in eos affectum, qvi diſcretis temporibus, imo ex ſeculis, majorum geſta celebrantes patriam commentariis illuſtrarunt, qvem congeſtis in eos lepidisſimis elogiis metricis cumulatisſime monſtraſti, ingens documentum qvanto patriæ amore tenearis. Gratulor eccleſiis inſpectioni Tuæ ſubjectis, earumqve præſidibus, imo & noſtris paſtoribus elaboratisſimam textus Prophetici interpretationem, fœcundisſimi ingenii monumentum; verum cum illius ſolius enodationi, licet diſpari interdum dexteritate promulgatæ, ſingulis imperativis feriis asſveverimus, qvod eccleſiæ noſtræ rectores iſto tantum delectati cæteros explicationi deſtinatos hactenus omiſerint, ſive ob captus noſtri imbecillitatem, ne difficilioribus obrueremur, qvi toties præmanſa, inqve os ingeſta digerere neqvimus, ſive interpretum defectum, optime de iis cæteriſqve ſacri ordinis miniſtris merueris, atqve adeo nobis, eorum auditoribus, ſi plures eodem tenore explanatos in lucem edideris, interea his, qvippe dono acceptisſimo, libenter fruar, ex qvibus, ſicut ex mellitisſima epiſtola Tua, tanto magis gaudium capio, qvod abs Te, tanto viro, tanto locorum intervallo disjuncto, data ſit, tanto magis erubeſco, magis etiam mihi ipſi ſuccenſeo, qvod nimia cunctatione debitum Claritati Tuæ, & jam pridem deſtinatum officium tantiſper intermiſerim; donec eo occupato ipſe me ultro pro-

vo-

vocaveris, qvam igitur occaſionem ad humanitatem Tuam literarum beneficio in poſterum compellandam culpamqve negligentiæ expiandam benigne præbuiſti, libenter amplexus absqve ulteriore prologo ad poſtulata reſpondebo. Chronicorum continuationem circa Regum Norvegiæ Seriem ex *A. Hvitfeldo* aliisqve ſcriptoribus collectam, in hunc usqve diem non extra, ſed intra hos natalis terræ montes, qvalem Regum priorum epitomen laconice ſubjunxit Ethnicæ & antiqvæ ſuæ Norvegiæ Dominus *Jonas Ramus*, expetis, â principio, credo, unitæ cum Dania Norvegiæ. Neminem novi qvi collegerit; *Pontanus* qvidem qvantum *Hvitfeldus* conſcripſit, toga Romana donavit, ſed in bibliotheca ædis S. S. Trinitatis Mſſ. ejus hactenus inedita ſervantur, miſcentur ibi Norvegica Danicis, nec ſigillatim deſcribuntur. Reqviris proinde ſeparatam â vicinis terris Norvegiæ delineationem geographicam; Expresſit eam, ipſa experientia edoctus, propria manu elegantisſime, &, ut confido, enucleatisſime, vir clarisſimus Magiſter *Melchior Ramus*, ſcholæ Nidroſienſis Profeſſor Theologicus, qvam ſuperiori anno Serenisſimæ Regiæ Majeſtatis ſupremo libellorum magiſtro, ſev Secretario Illuſtrisſimo & optimo viro *Mathiæ Mothio*, me præſente ipſi Regi exhibendam tradidit, forma qvadrata vel orgyiam excedentem, ſingulas provincias iſto exemplari deinceps formaturus; Inde ego magnum ſubſidium ſpe complexus, ne in nihilum vertat valde vereor, poſtqvam illius copiam propitius ipſi numen nobis eripuit, iſta enim manudu-

ctione defectus qvorſum procedam? Unde locorum ſitum, diſtantias, itinerum ſpatia, cladibus, bellis, occupationibus aut diverſis caſibus notabilia qvæqve aſſeqvar? Aut chorographicos errores paſſim occurrentes corrigam, ſine lydio illo lapide? cum talium notitia intra muſæum haud aliter comparetur; Qvæ enim *Petrus Claudius*, nihil nimirum chorographiæ qvod ſuo *Snorrius Sturlæus* ſcripſit, nobis reliqvit, imperfecta ſunt, qvoqve magis in ſeptentrionem proceditur, deficiunt, nec tamen ſatis laudari poteſt clarisſimi illius viri induſtria & patriæ illuſtrandæ ſtudium, cujus ſolius amore, nullo lucri aucupio aut præmii intuitu, res patrias aliis intactas poſteritati conſecravit. Extant qvidem tabulæ geographicæ in Hollandia delineatæ & effigiatæ, impenſis *Janſonii*, *Vasbergiorum* & *Moſis Pitt*, ſolam Norvegiam prima, diœceſes Stafangrienſem, Aſloenſem & Bergenſem ſecunda, ſolam Bergenſem tertia, ſolam Nidaroſienſem qvarta complectitur, auctoris nomen appoſitum non eſt, ſitus utcunqve patet, pauca loca notata ſunt, nominibus etiam hodiernis in Belgica detortis; Haffniæ meas comparavi, plura ibi exempla venalia credo, unum mihi tantum ſuppetit, qvo carere neqveo; Ne tamen in reddenda qvalicunqve gratia omnino deficiam, mitto ſchedas præſentes, fabuloſis qvidem narrationibus ſcatentes, atqve eo forte nomine minus acceptas, ſed argumenti fiducia ſe tuentes, qvod Sogniæ, non in totum, ut ſpero, confictas laudes contineant; Vertit ex Islandico Mſ. in lingvam Svedicam â principio

usqve

usqve ad mortem Belii & Thorſteni regni Sveciæ antiqvarius, vir nobilis *Jacobus Reenhielm*, notisqve docte illuſtravit, anno hujus ſeculi octuageſimo, ipſiqve Regi inſcripſit; adeo noſtris gentis illius judicia differunt. Ego fabuloſa carptim perſecutus reliqva etiam compendioſe retuli, rebus qvam verbis intentior; adjeci etiam *Fridthiofi vitam*, utpote minus â fide aliena tractantem, nec reticere volui clarisſimi *Thomæ Bartholini* judicium, qvo me qvoqve per literas, etiam coram, â talium narratione dehortatus eſt; nec monitis refragor, ſed placet plurium præſtantiorum virorum conſilia ſententiasqve explorare, inprimis Tuæ humanitatis, qvi de his optime judicare poteris, ſi in mei gratiam, qvod obnixe oro, ab indigenis exqvirere dignatus fueris, an ulla veteris famæ veſtigia de his ſuperſint, an colles ſepulchrales Belii & Thorſteini, uti hic deſcribuntur, adhuc, aut eorum rudera, remaneant, an horum virorum nomina, an monſtroſas transfigurationes, an extenſum per Hördiam inqve transmarinas Orcades imperium Sognicum, ullus ex longa traditione acceperit, an templi vel delubri Baldurshagenſis memoria extet, an inde Framneſum & vice verſa conſpectus, ſitusqve Framneſiæ & Syrſtrandiæ (qvo vocabulo una tantum villa antiqvitus, non ut hodie plures, notabatur) cum his congruat, aut ſi nominum memoriam longa ætas delevit, qvænam his hodie reſpondeant, an in Uplandis ulla in tantum ſpatium extenſa, diducta, depreſſa, ſpeluncaqve hodie exſtet, qvod forte ex hujus deſcriptionis manu-

ductione

ductione exqviri poterit? His cognitis qvantum *Thorſteini*, *Fridthiofiqve vitis* tribuendum ſit, facile perpendes. Qvæ tamen Orcades ſpectant, Orcadenſium hiſtoriæ breviter inſerui, qvæ jam exacto oculatisſimi cenſoris judicio, peculiari Serenisſimi Regis mandato commiſſa, dudum reddita fuiſſet, ni gravisſimis negotiis impeditus, ab illius reviſione identidem diſtractus, novis in dies ſubnaſcentibus occupationibus, jam qvoqve cauſis in ſuprema curia cognoſcendis judiciisqve reddendis diſtineretur; pollicetur tamen per litteras ſe propediem ejus lectionem abſoluturum; magnopere igitur peto, ne graveris prima qvaqve occaſione per eccleſiarum Tuarum præſides ſingularum curiarum cives de his conſulere, meqve iterum per oportunos internuntios certiorem reddere eadem opera; Si qvid (de qvo tamen deſpero) veterum codicum membraneorum aut (qvod magis veriſimile) antiqva ex traditione memoriæ hiſtoria dignum ullibi extet, aut hodie admirandum ſit, teſtium evidentia certum, ut converſio in urſos, lupos, receptus hominum intra rupes, & id genus alia, iſtud liberali pretio redimendum, idqve mandato Regis, hæc gratis communicanda ut procurent, auctoritate Tua ſimul & dexteritate facile perſvaſeris; nihil eſt qvod de pretio dubitent, deponant modo apud Tuam Claritatem donec redemero. Reſtant ex multis pauca de qvibus in præſens conſulendum, ut de provincia Sogniæ proxima, qvam *Fialer* veteres appellarunt, incolas *Filir* (ſicut Sognenſes *Sygnir*) ibi ſinus Dals-

fiörd,

fiörd, unde Ingolfus incolarum Islandiæ anteſignanus, cum ſolum verteret, profectus eſt, ibi prædium, Comitum priſcorum celebris ſedes, *Gaulir*, unde nomarchia *Gaulating* nomen accepit; poſtea locus curiæ alio translatus eſt, ibi Comes Atlius Gracilis prius habitabat, qvam ab Halfdano Nigro Haraldi Pulchricomi patre Sogniæ præfectus eſt, de qvo *Chronica Norvegica* pag. 34. ubi *Gauler* prave detorqvetur in *Guldoen* aut *Guldal*, pravius etiam pag. 45. Audbiornus Sogniæ Rex memoratur, cum fuerit Fiordiæ. Intra Fialas ſinus Stafanesvog ſitus eſt, ubi Comes Atlius cum Comite Hacone Griótgardi filio internecino bello congreſſus occubuit; In Atloam deinde deportatus, ejus filius Haſteinus in Islandiam migrans, prædium Stockseyri incoluit, qvod nunc neptis mea ex ſorore posſidet & inhabitat. Tractus inter Sogniam & Sundfiordiam interjectus Fialarum nomine uſurpatus eſt, inde Filefield nomen traxit. Atleoam *Jonas Ramus* ad auſtrale oſtii ſinus Sognici latus nec exiguo interſtitio diremptam poſuit; Ego in tractu Fialenſi ſitam exiſtimabam; prope eam inter plures inſulas *Sandoe* ſeu *Sandöe* jacet, qvo popularis meus Egill Skallagrimi, viri primarii in Fiordia nati, ſed tunc Islandiæ incolæ, filius, cædis in Atlöe in præſentia Regis Eirici Blódöxii & uxoris ejus Gunnhildæ patratæ reus anno 916 incredibili natatu enavit, eratqve tunc inculta, in uſum pecoris, amæna & fertilis. Celebris eſt ſatrapæ Sognenſis Heyángurs-Biörni memoria; an extet villa nomine *Heyángur* intra territorium Sognenſe, an qvod fœni

parcus ita dictus fuerit, parum mihi conſtat, utrumqve enim *Angur* denotat, ſollicitudinem & locum maritimum, ex poſteriore ſignificatione reditus Regii *Leidángur*, nobis *Leding*, & nomen oppidi *Stafangur*, profluxerunt, componitur enim ex voce *Staf*, qvo nomine præjacens ſcopulus appellatur, & *Angur*, pariter atqve villa ubi ego ab infantia ad annum ætatis decimum octavum vixi, *Stafnes* dicta, nimirum à ſcopulo ejusdem nominis & promontorio ubi ſita eſt. Notatur etiam aliqvoties celebre Sogniæ prædium *Aurland*, ſatraparum qvoqve ſedes. Qvæ de Sognia referre potuit *Jonas Ramus* conſulto omiſiſſe videtur, cum tamen codice Regio qvi penes me eſt, unde qvædam eorum, qvæ ſcripſit, excerpſit, contineantur, nimirum de Nore Norvegiæ Eponymo, qvem male cum Niordo Sveciæ Deaſtro, qvi ei qvoqve Norus eſt, ut & Thorrium Finniæ & Qveniæ Regem cum Thoro ſeptentrionis idolo confundit. Soknius Rex Sogniam rexit, Soknadaloqve nomen de ſuo communicavit, in arte magica exercitatisſimus, Noriqve Finnlandiæ artibus inſtructisſimo haud impar, ejus tamen armis oppreſſus eſt, qvod ſi, uti delineavit *Jonas Ramus*, ê Sogniæ ſinu, ſinus alter, qvi *Norfiord* dicitur, procedit, nominis impoſitionem Nori debet. Intra Sogniæ diſtrictum vallis eſt, *Leirdal* appellant, *Læradal* â fœmoribus, qvorum formam repræſentat, veteres appellavere. Prius charta deficiet, qvam materia, ſi partem tantum exiguam talium libeat perſeqvi, abutarqve patientia Claritatis Tuæ, inqve leges epiſtolæ, qvod alias factum,

ctum, gravius tamen peccem. His igitur in aliud tempus, Deo propitio, dilatis, ut hæc rudi calamo in chartas properanter conjecta boni conſulas, oro, perpetuaqve felicitate, nulla moleſtia turbante, in Neſtoreos annos floreas, familiamqve & ſobolem perpetuis fortunæ felicitatisqve gradibus increſcentem, ſenectutis ſolatia, vitæ ſatur videas fruarisqve, voveo. Vale, &, ut cœpiſti, fave. Ex Stangalandia Kormtis; pridie Idus Julii, anno reparatæ ſalutis 1693.

Leganger ad *Torfæum.*

Salutem & vitam ſine ægritudine longævam!

Gentis Tuæ lumen & ævi noſtri decus ſplendidisſimum, nobilisſime ac præclarisſime Domine *Thormode Torfæe*, fautorum apex, amice ad urnam πολυφίλτατε, de incolumitate Tua qvam ê transmisſis ac communicatis literis haud obſcure percipere ac colligere licuit, ſummopere lætor ac effuſe gaudeo; Pergratum enim mihi accidit vile meum ſcribendi officium ad candidas Tuas fores tuto perveniſſe; adhuc gratius, qvod epiſtolium illud non modo ſerena fronte exceperis, ſed & reſponſo plusqvam amico atqve exoptato dignatus fueris; Longe autem gratisſimum, qvod in tranqvillo otio ac integra ſanitate rempublicam literariam elegantisſimis ac doctisſimis Tuis hiſtoriis oblectare ac illuſtrare non deſinas; Qvid nam-

qve valetudine etiam aliqvali & mediocri nobis, feſſis, exhauſtis atqve in ſenium vergentibus, dari poteſt dulcius, melius, aut deſideratius? Palmam hæc una præripit cunctis mundi theſauris, ſine qva plus alöes qvam mellis ſapit tota noſtra vita. Vivas igitur, mi fautor, extento bene ſanus ævo, nec niſi ſerus in cœlum redeas, diuqve lætus interſis in tenebris hærenti populo Arctoo.

Qvod memores nominis mei viliſſimi notitiam diu abhinc claritudini Tuæ apertam ac perſpectam fuiſſe, partim de cognito fratre meo Domino *Petro*, partim ob veterem Tuam neceſſitudinem cum privigno meo *Bartholo;* De hoc gratulor mihi humiliter, ſerio exoptans, qvæ cœpit exinde favoris Tui ſcintilla, lætius porro foveri atqve in duraturam amoris conſtantiſſimi flammam altius aſſurgere perpetimqve lucere perſeveret. Interim non niſi dolenter recogito optimam beatiſſimi iſtius *Bartholi* memoriam; Ingenium noveras in ſpem patriæ amplam natum, ſed in pertinacia morbi dolenter nobis ereptum ac præmature extinctum. Sit anima ejus in benedictione! Ad materiam prioris meæ ſcriptionis, qvod amanter reſpondeas, grates refero longe maximas. Qvæ autem addis honoris & laudis ornamenta, ut indigniſſimus modeſte averſor, declino, abhorreo, tribuens illa non mihi merito, ſed amori Tuo faventiſſimo, qvi in iſtis cumulandis cæcutit atqve metam excedit debitam. Qvod latitet, Principum tuba, *Pontanus* inter Bibliothecæ Academicæ cancellos perſvaſiſſimum habeo. Noviſſima Regum

geſta

geſta in archivo recondita tanqvam κειμήλια Politicorum pretioſisſima mihi & vulgo denegantur videnda, ne revelata iſta myſteria ſordide in auras evileſcant. Lubens igitur ego, utpote alterum pedem in cymba Charontis habens, in hiſtoria Biblica acqvieſco; Hæc valentem me oblectat, langventem ſuſtentat, & cadaveroſo viam ſternit in æternitatem. Ob Herculeum laborem & exactam Norrigiæ delineationem geographicam laudes ac gratias meretur *Melchior Ramus* amplisſimas, ſed qvamdiu in Regio aſſervatur chartophylacio, nec communi literarum bono lucem ſubit publicam, cogimur nos plebeii ac infimi ad trita, communia & vetera recurrere, mappas ſcilicet, qvas indigitas in Belgio excuſas, qvatuor iſtas, mihi tamen hactenus non viſas; Qvas ſi locorum intervalla aut temporum penuria denegaverint, nova mihi meditanda eſt viventium illa terra, beata ac æterna iſta, qvam calcabunt ſoli manſveti, humiles, mites & credentes, in altera vita. Inſuper ut Te intus videam & humanitatem penitius cognoſcam, ê deliciis Tuis Islandicis antiqvam paganismi faciem & vetuſtisſimos Norrigiæ annales offers & aperis, partem eorundem exſcriptam transmittens, ut ê veſtigio feram, ex ungve leonem, ê ſcriptione virum, & parvo oſtenſo pugillo integri manipuli ac pleni horrei lectisſimam copiam perſpicue ac abunde intelligam. Ibi â primis ſoli noſtri initiis & ipſis regni incunabulis abditisſima majorum geſta recludis, recenſes; Ibi in tenebris retruſam & abſconditam gigantum memoriam retegis; & tamdiu neglectam reſuſcitas Sogniam.

 Ita

Ita ſopitos nos excitas indigenas, animum faciendo & lampada in manus tradendo, ut, Te duce & phosphoro, priſca temporum, locorum, proavorum & ſecretorum monumenta, priſcos iſtos vivendi mores & ipſam in prima infantia Sogniam contemplemur. Hac ratione olim demortuos longaqve oblivione ſepultos reviviſcere facis Atlantes, Comites, Proceres & Reges Norrigiæ. Elegantisſimum (crede mihi, non blandior) adornas opus, temporum mellificium, ſtudiorum condimentum, qvo optime ac laudatisſime mereris de tota patria, de Sognia, de ſingulis qvi ultra vulgus ſapere geſtiunt. Objiciant forte nonnulli obſoletas, fabuloſas, incertas, vel fide minus dignas eſſe has narrationes; His prolixe, ſufficienter ac omni ex parte reſpondendo ſatisfacit incomparabilis noſter *Stephanius* in prolegomenis notarum ad Saxonem, capite integro XXIII. lucrum inter alia putans, neqve omnibus fidem adhibere, neqve omnia tanqvam imposſibilia aſpernari. Addo ſimplicius; Qvanqvam optimi ſcriptores ſuos habeant obtrectatores, *Homerus* Zoilum, *Virgilius* Carbilium, & cœteri cœteros, ea propter non fraudandus eſt ullus debita ſua laude; nec opus eſt ob qvorundam minus amica judicia â bene cæptis meticuloſe deſiſtere aut manum ab aratro turpiter removere. Artifici in ſua arte qvi credere nolit, ſuo is abundet ſenſu propriamqve prodat imperitiam. Nemini hæc ſacra obtruduntur; renuenti hæc ambroſiæ & nectaris fercula coacte non inferciuntur; *Invenies alium, ſi Te hic faſtidit Alexis*, inqviebat Virgilia-

gilianus ille Corydon; ſuum alias cuiqve pulchrum; Qvid indigenæ ingenuo acceptius aut lætius, qvid jucundius aut lepidius, qvam natalis ſoli rudimenta, orſa & cæca audire primordia? Macte igitur, ac perge modo, mi antiqvitatum ſoſpitator feliciſſime! Et res & verba, & ſtylus & methodus arrident, perplacent, demulcent, ut ob dicendi genus facundiſſimum vere mihi *alter Saxo* ſis dicendus, *Saxo Norrigicus* nunqvam ſine laude loqvendus. (Unicum interim mihi condones velim, ſi pro cœpto more, ut amicus amicum amanter moneam; ſi per diſtincta interſtitia, diſtincta capita, ſectiones vel novas lineas vel per notas marginales, diviſas ac diverſas hiſtorias ordinatim interſtingvere aliqvando placuerit, lectori grata adhuc gratior, & præclara præclarior affulgeret lux, tam perſpicuitatem hiſtoriæ, qvam legendi aviditatem paritura alacriorem. Ita benignus ſuſcipe infantile ac cæcum hoc de coloribus judicium). Hinc commodatas annalium tuorum ſchedas pro bellariis retentas aliqvantiſper reſervo, inter otia relegendas ac accuratius penſitandas, donec lectitanti ſitim plenius reſtrinxerint, tum bona fide remittentur, modo Deus vitam benignus indulſerit. Belii, Thorſtenii, Baldurshagii, Framneſi, Gaulis, Fridthiofvii & conſimilia ſuperiorum ſimulacra, ob inimicam fatorum ſortem & tam longum temporum decurſum ita interciderunt, ut ne qvidem recordatio aut umbra de eisdem ſuperſit, præſertim poſt, chev! luctuoſum pientiſſimi M. *Gerhardi Melzowii* obitum, qvi ob Presbyterologiæ ſuæ evulgationem,

ut

ut inſignis vetuſtatum vindex, non ſibi vicinos ſolum, verum & omnes conterraneos obſtrinxit validisſime. Interim hujus territorii Dominos Collegas Tuo nomine enixe obſecravi, ſi qvæ noſſent aut posſiderent antiqvitatum, codicum membraneorum, raritudinum, inſignium aut latibulorum veſtigia, rudera, ſigna vel indicia, illa ſcriptim communicarent, cujus obſecrationis ſucceſſum ſeu effectum dies docebit inſeqvens.

In medio Sundfiordiæ, ab exteriori tamen parte, verſus oceanum, invenitur *Stafve-næs* (ſcopulus ante promontorium); Huc Sogniam propius viſitur *Atlöe* ignaris habitatoribus *Hatl-öe* (corylorum inſula) hodie nuncupata; Qvæ loca ditioni ſubjacent, parentqve Sundfiördiæ; ut & *Gouldal*, vallis intra interioris hujus tractus montes ſita, qvæ an Gauli Comiti ſuos natales debeat incertum eſt. Verum qvod *Ooſt-Gulen* & *Sör-Gulen* (duo ſinus ſeu viciniæ duæ) in oſtio Nordhordiæ ab illo nomina traxerint, nemo eſt qvi dubitat. *Fialarum* nomen, regio, ſitus, conditio, memoria, totaliter exſpirarunt, perierunt. Hominum converſio, transfiguratio in urſos, lupos, vel receptus intra montes, item immutatio vultuum &c. vi lucis Evangelicæ â fide Chriſtiana dudum exularunt; Qvæ commemorantur, olim contigiſſe, eluſionibus ac præſtigiis Sathanæ adſcribuntur, qvi apud filios incredulitatis, iſtius ſeculi gigantes, magos & ex his ortos haud abſimilis indolis homines (trigam tenebrionum) fuit efficax ac mill-artifex. Peculiarem vero atqve ſummam animi delectationem

peperit

peperit rara, antiqva & vere genuina Tua vocum qvarundam obſcuriorum interpretatio (ut *Lærdal* â femoribus &c.) qvæ occaſionem mihi præbet Tuam Claritatem ulterius rogandi, ut ſubciſivas ſeu ſurreptitias otiorum horas porro tribuas pluribus ejusmodi vocabulorum derivationibus eruendis, qvibus in gratiam caliginoſæ hujus regionis, nihil reſcribi poteſt unqvam potius, nil optatius aut jucundius; In qvem finem rudem ac ſuperficiariam remitto Sogniæ topographiam, qvam cum tabula ſeu maſſa Tua geographica (ut lydio Tibi lapide) conferre ac ſubinde examinare poteris, præſertim autem ut incognitas villarum ſeu locorum etymologias in noſtri gratiam ſubinde ſcruteris, exqviſitas revolvas, nec non, ſi fata permiſerint, mihi aut poſteritati manifeſtas reddas.

Tandem ne ſpectatisſimam Tuam humanitatem cum tædio prolixius detineam, votorum meorum ſumma erit, ut modo vitæ dies prolongaverit propitia Numinis benignitas, ſepoſitis gravioribus occupationibus, relaxandi animi ergo, ſub futuro æſtatis ſole & blandisſima aëris clementia, Sogniam noſtram, me vivo, viſitare digneris, comite Tecum aſſumto fratre meo dilectisſimo Domino *Petro*, qvando, qvæ calamus jam exprimere neqvit, coram ventilare, locorum ſituationes cum ſcribentium narrationibus exactius expendere, ac tam intimius qvam diutius confabulari dabitur. Æſtatem aliás hoc Sognenſe vicinium habuit torridam, jejunam, frugum, graminis ac hordei minus feracem, qvæ per hyemem

 & dein-

& deinceps annonæ difficultatem atqve rerum emendarum minatur caritatem; Opituletur, ſubveniat & ſuccurrat nobis benignisſima conditoris miſericordia! Me interim, qvem ſegnior ætas, dentium vacillantium delapſus, calculi dolores & mille ſymptomata indies premunt, divexant, affligunt, me, inqvam, precibus Tuis Deo commenda.

Tu vero, cum tota familia nobilisſima, amanter abs me ſalutata, omnibusqve Tuis, lætus, ſalvus conſeneſce, curas ac morbos fortiter depelle; Imo Samſone robuſtior, atqve ipſo Abrahamo vivacior, celebrior ac felicior æternum vale!

E Grofvia Vigenſi 16 Septembr. 1693.

Circa brevisſimam Sogniæ chorographiam (*).

Vocabula qvædam juxta conjecturam Danice qvidem expoſita, ſed qvæ veriorem & genuinam Etymologiam ê priſca vetuſtate adhuc deſiderant.

Norge, rectisſime ſcribi videtur *Norrig*, qvaſi Kong *Nors* Rige, Norrigia, non juxta lingvam Germanicam Nordwegen (verſus ſeptentrionem) Norvegia: Nec Normannia ſev Normandia, qvia ita pars qvædam Galliæ â Norrigis eſt vocata. *Norvagia* in contemptum plebis ab invidis famæ ſubſannatoribus plerumqve appellatur, qvaſi indigenæ vagi, vagabundi, inconſtantes & errantes etiam-

(*) Qvæ in hoc ſchediasmate typis *Italicis* ſive *currentibus* expreſſa ſiſtuntur, ex lingva Danica translata ſunt.

etiamnum eſſent. P. Undal p. 1. aff Norden kalder andre det Norderige & contracte *Norrig* vel *Norge*.

Bergen. Civitas hæc maritima juxta alios deducitur â montibus, qvia inter altos montes, undiqve eam cingintes, exſtructa jacet; juxta alios â verbo bierge, h. e. abſcondere; Bergvin h. e. abſconde te o amice in hoc portu tanqvam in ſecuro gremio.

Prior derivatio videtur propria, poſterior alluſiva, utraqve tamen tolerabilis.

Sognia, *ſex, cum ſemi, milliaribus in ſeptrionem â Bergis jacens, eſt longus ſinus ex mari, qvi in continentem ſedecim milliaribus extenditur. Navigantes zephyri ope eum tarde, qvaſi adverſus clivum, introeunt; Exeunt evro flante facilius citiusqve, partim propter multos fluvios qvi undiqve decurrunt & in mare egrediuntur, partim* qvia ab ortu in occaſum facilior datur navigatio.

Sogn, docente nobilisſimo Hiſtoriographo Thormudo, *nomen habet â Rege Soknio, qvi hic primus regnaſſe, & amænum intus in tractu locum ex ſui ipſius nomine* Soknadal *appellaſſe fertur*. Qvoad pronunciationem tum aſperiori ſev duriori tono efferebatur olim *Sokn* vel Sygna Fylki; mollius jam ex depravata lingvæ conſvetudine *Sogn* nominatur.

Fiala-fylki *iſtud, de qvo agit* Petrus Undal *pag.* 14. 70. & 81. *hoc tempore omnino ignoratur qvid, vel ſit, vel fuerit. Eſt eqvidem Sognia jam in duas præfecturas diviſa, exteriorem & interiorem Sogniam, qvæ prius uni præfecto ſubjecta, verum nec infra nec proxime inveniuntur ulli vicini ſpecialiter* Fialur *aut* Filer *dicti*. Epiſtola Tua, mi honoratisſime Domine Thormude, ita habet; Tractus inter Sogniam & Sundfiordiam interjectus Fialarum nomine eſt uſurpatus. Cum Tua ac omnium Chorographornm venia ac pace (non ſtudio contradicendi, ſed diſcendi) modeſte ut replicem; Inter vicinas has præfecturas, Sogniam & Sundfiordiam, nullibi interjectus tractus videtur & invenitur, ubi enim Sognia, vel ſupra montes, vel circa mare, terminatur, ibi immediate ac proxime incipit Sund-

fiordia & vice verſa. Inter Sogniam & *Fialefield* nullum interſtitium, nullum interjectum hodie agnoſcitur divortium, qvia Sognia ad radices & mediam partem montis *File-field* ſe tendit ac immittit; trans montem ſeu in medio montis qvam proxime incepiſſet *Walders;* Non cognoſcitur ullus interjectus tractus ſev vicinia. Sub Sognorum nomine in intimo freto habitantium comprehendi igitur oportet Fialeros ſev Fileros iſtos homines, donec, interprete qvodam Mercurio, hæc umbra in ſolem, hæc caligo in lucem diſſolvi posſit.

In Sognia ſeqventes ſunt parœciæ:

Ewindvigo *parœciæ annexa ſunt qvatuor templa in Sognia ſita*, Udvær, Bóe, Ladvig, Riiſnefiord. *Templum primarium, nimirum* Evindvigi, *ubi Paſtor loci reſidet, præfecturæ* Nordhordenſi *paret.* Ewindvig dicitur, qvaſi Ewindsvig, viri iſtius Ewindi ſinus, vel en windwig *alluſive. In extremo ſinus Sognenſis oſtio ſitæ ſunt duæ ſtationes in uſum piſcatorum*, Indrevær & Udvær. *Apud exterius in parva inſula majores exiguum exſtruxere templum ligneum, ex grato in Deum animo, & ut illum ibi piſcaturæ cauſa invocarent. Iſtud ſemi milliari in mare à continente disſitum conſervatur ex piorum qvorundam in eum uſum ſymbolis, vocaturqve* Udværs Capell.

Bóes *templum duo circiter milliaria interius ſitum eſt, in continente, in loco viridi, qvaſi in prato ſeu* arvo, *unde posſibile id nomen habere* Bóe *h. e.* pratum, arvum.

Ladvíg *interius ſita, qvæ in parvo ſinu exiguum etiam habet templum:* Ladvíg qvaſi Laug vig, *humilis & depreſſus* ſinus Propinqvior etymologia neſcitur.

Riiſnefiord *parvus eſt ſinus, ad illos transverſus ex auſtrali* Sognefiordi *latere, habet parvum templum ligneum. Videtur ex* Riſis *i. e. athletis nomen ſortitus.*

Extra hos, inter Riiſnefiord & *Dingen, id eſt extremum inter continenti adhærentia promontoria (extra enim*

inſulæ

inſulæ tantum jacent) hic eſt portus Rutle, *ubi auſter, qvo flante Bergis navigatur, reqvieſcit, & evrus, qvi ſæpisſime per Sognefiord ad mare flat, extenditur, ita ut hi duo venti ibi alter alteri obvii fiant & contrarii. Hinc in hoc portu myoparones & cymbæ ſæpisſime, inprimis tempore autumnali, diu morari & intolerabiliter impediri coguntur usqve qvo tempeſtas mutetur.* Vera hujus vocis origo ignoratur; Rutle confuſa multitudo *creditur, hic enim innumeri ſcopuli, ſyrtes, & perparvæ inſulæ ſiti ſunt.*

Wigenſis parœcia.

Ut iſthic ſinus Sognefiord *utrinqve habitatus eſt, ita extreme in hac præfectura Kirkeböe annexum templum ſitum eſt, ubi Oſtrenes templum in loco apto ſtat, auditqve Kirkeböenſe, â* loco, arvo ſeu campo ubi templum eſt erectum. *Non longe abhinc in* Wadumsfiord, *exigua lingula, ſeptentrionem verſus, extenditur. Sinus ita dictus eſt â prædio* Wadum, *ubi per brevem aptamqve viam â Sognia in Sundfiordum per parvum promontorium tranſitur in parœciam Holmdalenſem. Vadum* qvid ſignificet, aut unde derivetur, ignotum eſt.

E regione in latere auſtrali ſinus patet ſinus Fulſæt, *ex monte* Fugl *ita dictus. Eadem alta rupes* Fugl, *avis, vocatur, qvia fabulantur ex eadem galli cantum auditum. Hinc proxima villa* Fuglsboe *& ſinus* Fugls-Sæde Fiord, avis ſedentis locus ſeu ſinus. *Ad ſeptentrionale latus alter eſt ſinus, dictus* Höyangsfiörd, Heyángur Fiord, olim forte unius herois ſeu ſatrapæ ſedes, jam in qvinqve prædia diviſa: Ubi varii Biörnonis nomine viri, variæ item Biörniæ nomine mulieres habitant. *Eſt ſinus anguſta vallis, ubi amnis, qvi in medio excurrit, gramen qvovis anno aufert perditqve; ita ut locus iſte vocari qveat* fœni inopia, ſeu locus non fœni abundans & fertilis, ut priſco ævo, ſed jejunus macer & ſterilis.

In Arnefiord, *proxime intra ſinum, parvum ſtat templum ligneum; Ubi ſinus nomen â viro illo Arne (Arnoldo,) qvi locum forſan aut arboribus purgavit aut inhabitavit, trahit.*

In Wig, *qvod eſt territorium ſylva carens, ſtat templum primarium é ligno confectum apud prædium Hopperſtad.*

Hopperſtad, *qvaſi* Hof-præſt-ſtad, *primarii ſeu præſtantisſimi paſtoris villa, ubi ipſe Parochus habitavit; Forſan autem ejus ſubſtitutus Collega Reſidens alibi habitavit. In hoc prædio ſubtus in cella qvadam antiqva ante unum annum inventa eſt petra e ſaxo plano in qva litteræ erant ſcriptæ. Hanc colonus ante fores triclinii ſui collocavit, verum poſt admonitionem in cæmiterium deportata eſt, nam cippus eſt de mortui cujusdam ſacerdotis ſepulchro; literæ legi neqveunt. Paſtor nunc Hopperſtadi non habitat, verum proxime in villa multo minore dicta* Groff, *h. e.* fovea vel ſepulchrum, ob ſitum prædii, qvia in loco humili, depreſſo ac declivi jacet, ubi qvicqvid pluviæ coelitus delabitur ſtagnat & qvieſcit, nec ob planitiem atqve profunditatem exitum invenit; Ideo fovea, ſpecus, antrum, caverna vel ſepulchrum reddi poteſt.

Antiqvitates in hoc territorio nec videntur nec inveniuntur, niſi undiqve tumuli, inprimis duo invicem non disſiti, vocantur Brödrehöye, fratrii colles, vel ob paritatem magnitudinis, qvaſi conſimiles colles; vel ob par fratrum, qvod duo fratres inibi ſint humati. *Omnes hi tumuli, ubi lapides in circuitu ordine diſpoſiti inveniuntur, pro ſepulchris habentur (unus fere ad qvodvis prædium) poſt tempus qvo cremandi & tumulandi mos erat,* ut Stephanius habet in Notis ad Saxonem *p. 90. ſeqv. Plurimi tumuli ab incolis olim effosſi ſunt, cum ibi invenirentur gladii, ſecures, & forte alia; verum talis non neceſſaria fosſio nunc impeditur. In medio hujus* Wigis *territorio in planitie qvadam* (Möen *dicta*, unde hæc vox originem trahit non conſtat) *invenitur locus* Gilderhuus *appellatus, ubi parvus cippus erectus ſtat. Hic plebs ſemel qvovis*

anno

anno congregata fertur, ætate provecti juniorum cauſa, ut eorum genus, majores, conſangvineos, affinitatem, propriorum prædiorum terminos, portiones, lucos, &c. referrent. Convivium poſtea invicem habuerunt. Fuit conſvetudo utilis forſan atqve laudabilis, aſt nunc non in uſu, propter indigenarum paupertatem, qvi jam convivia celebrare dediſcunt. E contra genus, ſæpe conſangvinei, & ſæpisſime proprietates, prata & ſylvæ ad propria eorum prædia pertinentes, nunc ignorantur.

Lekanger *parœcia.*

Longum iſtud totumqve territorium apud villam paſtoralem Lekanger, *nunc* Söeſtrand *vocatur, qvaſi littus ad mare, qvod undiqve ibi inundat;* tractus qvidam circa littus ponti; hæc vulgata eſt loci etymologia, qvia olim *Syrſtrandia* vocabatur.

Lekanger, qvaſi *Leik-anger*, ludorum locus, ubi ob amœnitatem & medietatem ſeu meditullium Syrſtrandiæ ludi & conventus commode inſtitui poterant, vel â tyronibus vel athletis; Qvi autem aut qvales iſti ludi fuerint, nuspiam memoratur. *Nunc ibi ſitum eſt templum primarium ejus tribus, e lapidibus exſtructum, interne & externe bene ornatum.*

Proxime ad prædium jacet Tinghow, *ubi forum forſitan antiqvitus. Exterius promanat rivulus dictus* Baldurs Grooff, Bàlduri rivus. *De Baldurs Brynd in Sialandia Daniæ videantur* Stephani *notæ in Saxonem p.* 92. *Juxta hunc* in acervo ſeu congerie lapidum *erectus ſtat ſuper terram altus lapis formam gladii repræſentans; Eſt fere altisſimus maximusqve* cippus ſaxeus ſeu obeliſcus *qvi in* Sognia *invenitur, attamen ſine literis; Hinc de locò certum qvid ſtatui neqvit.*

De Baldurshagi *item* Belii ſepulchro *& cæteris nunc nihil certi referre ſciunt; utrum fuerit conſeptus plantatusqve hortus, nunc neſcitur; Nam propter ingentes peſtes & multos alios morbos qvibus majores demortui ſunt, & per*

tam

tam longum tempus hoſpites, ignoti, novi (inprimis inter ſacerdotes) illis iterum ſucceſſerunt; hinc priſcæ traditiones emortuæ, & patulus jam campus ubi Troja fuit antiqvitus.

Similiter de Fremnæſs; Qvod Framneſum & Syrſtrandia antiqvitus una tantum villa fuerit; *De hoc jam* per bonam conjecturam *non ſciunt aliud intelligendum, qvam de* Öffre *ſive* Fremmer Niöſs, anteriori promontorio, *qvæ in intimis jacent* Syrſtrandiæ; *Ubi deſertum adhuc ſtat magnum templum lapideum, ferturqve fuiſſe prædium cujusdam magnatis; Hinc totum littus ad ſinus usqve extrema ſe conſpiciendum præbet.*

In Wangsneſia *ad prædium* Tiugum *in Fiærland, in villa* Rinde *&* *in* Fresvig, *qvinqve parva templa lignea qvæ ad hanc præfecturam pertinent, ſita ſunt;* Qvorum locorum originem ſeu derivationem primævam cognoſcere volupe erat. *Fortasſis* Fiærland *qvaſi* Fiordland *qvod in ſinum progreditur.* Fresvig qvaſi Froſtvig, *propter ingens gelu & frigus, qvæ inibi ſunt hyemali tempore majora qvam in aliis locis.*

Sogndali *parœcia.*

Proxime intra Leganger, *ſinus in varios ramos dividitur, ita ut parvus qvidam ſinus aliqvantum ſeptentrionem verſus extendatur; hic jacet* Sogndal, &, *ſupra hunc ad montem*, Fylkis-Bygden; *Alter ſinus (ex eodem magno)* ad Lyſter *usqve incurrit; Idem per alium ramum ad* Aardal & Lærdal; *Adhuc alius auſtrum verſus ad* Udland.

Ad Sogndal *parœciam* Stedie, Norum & Copanger *pertinent.*

Territorium, qvod extremum in hac præfectura jacet, audit (tanqvam locus communis) Norum, *ſinus enim ſeptentrionem verſus continentem ſcindit. In ſinu iſto in medio inter* Noorneſs & Fimbred *prælium fuit navale inter Reges Sverrerem & Magnum; de qvo* S. Sturleſon *in ſuis chronicis p.* 115. *ſeqv. Ibi in continente multa ſaxa reperiuntur erecta,*

ſine

ſine dubio ad indicandum congreſſum navalem, nullæ tamen in his litteræ, ex qvibus res certior fieret, conſpiciuntur.

Norum *templum ſitum eſt in prædio* Oemem (tanqvam loco proprio.)

Templum primarium Sogndali *in prædio* Stedie *ſitum eſt. In* Stedie-Bierg *extra prædium* eligebantur olim Reges; *de qvo* Wormius diſtinctius in ſuis Monumentis; *Ita ut in Sokndal Regia fuerit ſedes.*

Sedes paſtoralis è regione Stedie *(nam amnis intermanat) vocatur* Aalen. *Aalen* ni fallor ſignificat lineam ſeu lineæ ductum, *uti* longiuſcula linea in dorſo eqvi; profunda linea agri ſeu optima & fœcundisſima pars agri.

Aalen *in* Sogndal; qvaſi media ſeu lætisſima villa iſtius tractus.

De Copanger *jacenti ex adverſo in colle qvodam ad orientem ſpectante, in* Sturleſonii *Chronicis Norvegiæ p.* 514. *&* Undalini *Chorographia p.* 81. *legitur.*

Hawsloe *parœcia.*

Semi milliari in continentem intra Sogndal *ſitus eſt tractus circa lacum, cui nomen Fylkis-Bygden,* populoſum vicinium. *Sturleſon p.* 515. *lin.* 5.

In medio juxta mare ſita eſt eccleſia mater in paſtorali ſede, qvæ Hafflpe *audit.* Etymologia vocis ſeu ſignificatio incognita eſt.

Huic eccleſiæ in continente intra ſylvam ſubſunt Fitz *&* Jordangers *templa. Ultra ſtagnum prope mare* Solverens *templum; Et e regione hujus trans ſinum Sognenſem* Urneſs *templum.* Qvorum nominum originatio ſeu interpretatio ſimiliter ignorantur.

Hoc Urneſs *appellatur & ſcribitur à nonnullis* Od-næſs; *lingula in extremitate* (Odden) *inter* Almendingsfiorden & Lyſterfiorden. Admittitur hæc derivatio donec alia certior producatur.

In hoc prædio Odneſs *Hagboor Regis filius patibulo affixus eſſe perhibetur, qvi glorioſam amabat Cyngillem; Ejus domicilium in ſummitate montis monſtratur, infra ſaxum erectum, ubi Hagbor enecatus traditur, de qvo adhuc inter plebem carmen cantatur, verbum de verbo exprimens Hagburti hiſtoriam apud Jonam Ramum* (Jon Green) *p.* 42. *Qva de cauſa ea qvæ in Dania acciderunt, huc in Norvegiam translata ſint, neſcitur.*

Lyſter.

In intimis ſinus ſita eſt parœcia Lyſter; *ubi primum reperitur* Goupne-fiord *parœcia non magna.* Goupne qvid proprie ſit, aut ſignificet, nos juniores fugit; *multi id derivant a* Gouper, *lyncibus, qvi ibi forſan olim aut apparuere aut capti ſunt; verum cum feræ iſtæ ibi jam non inveniantur,* valde dubia & incerta eſt iſta interpretatio.

Hic protenditur vallis anguſta tria milliaria recta in montem, ubi in medio inter rupes vaſtus exit fluvius Juſte *dictus. Eapropter de vallis vero nomine dubitatur, qvod alii eum appellare velint* Juſte *ſeu* Joſte-Dal, *ob* Juſte *amnem; alii eam vocant* Öſtre-Dal, *cum orientem verſus ſpectet; qvæ origo verior cenſetur.*

Hinc tempore æſtivo per niveam vaſtitatem itur in loca vicina, ex uno latere Nordfiord, ex altero Guldbrandsdal. In hac valle unus eſt ſacerdos qvi Oſterdalenſes inſtituit iisqve miniſtrat. Huic ſacerdoti omnia templa in Sognia aliqvid contribuunt, ut, qvoniam locus alte adeo inter montana ſitus ſit, ibiqve ſæpisſime frumentum ad maturitatem non perveniat, & ruſtici pauci ſint, paſtor ibi ſubſiſtere ſuſtentariqve neqveat.

Lyſter *qvod attinet, eſt; ſive hoc territorium* Lioſter, lucens ſeu lucidum, *ea propter qvod qvando qvis* Odneſum *præterit,* Lyſter *tendens, ſinus* tanqvam lux nova *aperiatur, ſive,* ut

ut vulgus loqvitur, *á Ly*, loco qvieto ſeu placido, qvi clamoribus vel ventis non turbatur, *appelletur*, de hoc *dubitatur qvam maxime*.

In medio tractu ſita eſt ſedes paſtoralis Dale, tanqvam in valle, *ubi templum primarium ſtat é lapidibus egregie undiqve in parietibus aptatis conſtructum*, Dalenſe, *qvemadmodum etiam ſinus* Dalsfiord *vocatur*, *qvi ſæpe tempore brumali glacie conſtringitur*, *ita ut nemo introire aut exire qveat. In intima hujus ſinus parte ſitum eſt templum* Fortuun, *unde ſurſum in Gulbrandsdal itur*, *ſuntqve inter templa ſeptem milliaria. Æſtivo etiam tempore*, *verum non hyemali*, *hic montes tranſiri poſſunt ad parœciam* Loomenſem. *Templum in prædio ſtat dicto* For-tuun, anterior area; *Poſſibile hoc eſſe antiqviſſimum*, & *in hac valle primum exſtructum.*

Lærdal.

Ad parœciam Lærdalenſem qvatuor eccleſiæ pertinent, Aardal, Howg, Tömiun, & Borgund.

Aardal *ſinus eſt ſeu flexus inter* Lyſter & Lærdal, *ubi juxta lingulam ſtagnum ſemi milliare longum*, *ad qvod homines habitant*, *ita ut hinc æſtivo tempore trans montes in Oplandiam proficiſci qveant. Videtur nomen ſortitus ex* Or & Dal, ſiniſtra vallis, *ſive vallis qvæ* a ſiniſtra manu *eſt*, *qvondo qvis in Lærdalum proficiſcitur.* Lærdal *derivabat olim ſacerdos* natione Cimber *ex* Leyer-Dal, qvaſi caſtrorum vallis; *ſcripſit ſe igitur*, Paſtorem eccleſiæ Caſtro-vallinæ. *Huic ſuccedens*, *natione Norvegus exiſtimavit ex* Ley, *via*, viæ ductu, & Dal *componi*, *via enim inter* Sogniam & Walder *per hanc vallem ducit per* Borgun *ſub monte*, *inde per Fileſield ad Walder. Scripſit igitur*, Paſtor Leydalenſis.

Rectius ſentit Clariſſimus Dominus Thormudus vallem dici Læradal â femoribus. Lær, *femur*, *nam vallis*, *qvæ eſt*

per-

perqvam anguſta, & pratum inter duas altas rupes, tanqvam duo femora, extenditur ſurſum in acclives convalles, Borgun, *& ad radices montis* Filefield.

Qvod *File* vel Fiælefield *nomen habet â vicinis incolis qvi* Filur *vel* Fild-Folk olim nominari poſſint, hoc facilis credo, qvoniam nullum prædium, nulla peculiaris villa vel ab hac vel ab altera montis parte invenitur, Fiælur vel Filur dicta, unde ſuum nomen mons mutuari poſſit. Sed qvod jam detur ulla vicinia Sogniæ contradiſtincta, qvæ *Filur* nominetur, hoc plane negatur. Veriſimile eſt qvod vicini ac proxime adjacentes incolæ, qvi olim *Filer* dicebantur, hodie per Lærdalinos & Borgenſes inhabitatores intelligantur.

Qvamvis dictæ viæ longitudo in tranſitu deſcribatur eſſe duodecim milliaria (Undal. *p.* 81.), *mons tamen qvoad locorum diſtantiam tantum eſt inter ipſi adſitas domos tria milliaria. Hiç domus & habitantes jugiter adſunt & conſervantur; Qvemadmodum qvoqve in eum uſum qvatuor oboli pro via, per qvam freqventes eunt, & tabellario publico, â qvovis homine in Sognia expenduntur. Cæterum mons* Filefield *longe per continentem extenditur, & qvaſi tergum incolas Norvegiæ in Transalpinos & Ciſalpinos dividit. Conf. Compendium Geograph.* Hans Nanſons *p.* 152. *Conſpiciuntur in monte ſpeculæ & perticæ erectæ* (indices viæ).

In Lærdals-Ör *ad littus, utpote loco apto, nundinæ qvotannis tempore autumnali in feſto Sancti Matthiæ habentur; qvo Oplandi, Valderenſes & vicini transeundo Filefield frumentum devehunt. E contrario piſcatores qvorum extrema ad mare ſita domicilia, & alii, piſcem & alias merces Hic commutant commerciaqve habent in commune bonum plebisqve uſum. Vocantur nundinæ Lærdali in Sognia.*

Udlandi *parœcia*.

Qvæ in Dn. Undali *chorographia p.* 81. *audit* Waangs *parœcia, eſt* mendum typographicum, & *legi debet* Udlands; *ubi* Underdals, Wangens & Floms *templa ſita reperiuntur.* *In*

In tractus extremitate ſinus eſt haud qvaqvam vaſtus, dictus Nær-Öen, *unde via per continentem in Woſs ducit; hac tabellarius publicus proficiſcitur. Vallis* Sogneſtrand *appellatur, cujus incolæ templum* Woſs *freqventant, ſolvunt vero tributa inqve forum deſcendunt in Sognia, medii enim inter* territoria Sogn & Woſs *habitant.*

In Underdal *inter* Nær-Öen & Wangen *in levamen plebis perqvam parvum exſtructum eſt templum ligneum, ut longa illa via inter Næröen ad templum parochiale ire neceſſe non habeat.*

Sedes paſtoris, qvæ in medio tribus ſita eſt, dicitur Wangen, *ibi templum lapideum adeo magnum, altum, longum latumqve, ut ei par in* Sogn *non inveniatur, ſitum eſt.* Wangen *unde nomen ſuum habeat neſcitur, qvamvis plura alibi prædia ejusdem ſint nominis, ex. gr.* Wangen *in* Woſs, *ibi eſt ſedes paſtoralis, templumqve primarium.*

Villa Wangen *proxima* Aurdal *audit, ubi paſtor jam melioris ſortis majorisqve uſus ergo habitat. Credibile hunc tractum olim dictum fuiſſe, non* Udland *vel* Urland, *aſt* Aurland, arenoſam regionem, vel terram ob arenas & lapillos decurrentis fluvii infrugiferam.

Verum qvoniam hinc ſurſum per vallem via ducit in Hallingsdal *ad parœciam* Hól, *conjiciunt hic* Aurlandi *olim æſtivo tempore commercatos eſſe, cum* Oplandi *piſces, ſal, eqvos, & talia emturi deſcenderint; cujus & alius ſimilis commercii cauſa magnum templum à divitibus, cum Angli huc navigantes appellerent, exſtructum perhibetur. Verum nunc Oplandorum mercaturam viæ longitudo, inter templa duodecim millia, ingensqve nix qvæ in montem decidit, impediunt; Navigationem prohibet Bergarum coactio, nulli navi huc navigare permittens, ita ut parva jam ædes vili huic & pauperi plebi ſufficeret. Per alteram iſtam vallem intra ſinum, ubi ſtat templum* Flomenſe, *ducit via trans montem* Hardangur *petituros. Hac tamen non niſi æſtivo tempore itur.*

 Plura

Plura de Sogn *hac vice non ſunt memoranda.*

Qvod ad cippos aliasqve antiqvitates, qvibus literæ Runicæ hic in Sognia inſculptæ ſunt, pertinet, impreſſæ habentur inter Monumenta Wormii *Hafniæ in folio excuſa. Alia rara hic non inveniuntur, præter ſtationes navales, nempe loca ad littus ubiqve, in qvibus indigenarum naves longæ tempore hyemali aſſervatæ fuerunt, qvibus æſtivo tempore jam in Hetlandiam Orcadesqve, vectigalia & alia jure ſibi debita exacturi, commerciaqve habituri, jam in defenſionem regionis tempore belli, tandemqve in piraticam hic ibi, ubicunqve potuere, navigarunt.*

Conſpicitur alias ad littus in prominentibus pasſim lingulis magnæ ſaxorum congeries lapidumqve acervus; Qvem in finem, neſcitur; ſunt qvi ad defenſionem regionis tempore belli, ſunt & alii, qvi injuncta opera pro delictis tempore Papali, *exiſtimant.*

Terræ fructus qvoad hortos, agros, gramen, ſylvas, omnifaria in mari piſcatura, nunc qvovis anno fallunt jugiterqve minuuntur, ita ut Sogn *neqvaqvam, qvemadmodum priſco tempore fuit, optabilis ſit. Ita etiam lingva interiit, qvoniam nunc non canitur, in templo non prædicatur, non loqvuntur, nec imprimunt lingva Norvegica; Unde omnes* derivationes & ſignificationes vocum *mortuæ ſunt.*

Potentes nunc in regno, ut antiqvitus, non ulterius inveniuntur.

Sic tranſit gloria mundi.

Ta-

Tabulæ ſynchroniſticæ Regum Daniæ, Norvegiæ &! Sveciæ, Imperatorumqve, per P. F. S***.

Tab. I.

Reges Daniæ juxta *Saxonem.*	Qvomodo *Torfæus* ordinem ſingulorum horum Regum immutaverit, ut etiam nonnullos plane rejecerit, & in alios minores ablegaverit.
1. *Dan* filius Humble.	Plane rejectus. vide *Seriem* p. 247.
2. *Humble* Dani filius.	Rex Hunniæ, p. 247.
3. *Lother* Dani filius.	Princeps Cimbriæ, filius Heidreci Regis, p. 247.
4. *Skiold* Lotheri filius.	Primus Daniæ Rex & Othini filius, p. 248.
5. *Gram* Skiöldi F.	Filius Halfdani Antiqvi Hringarikiæ & Valdreſiæ in Norvegia R. p. 249.
6. *Svipdager* Norvegiæ Rex.	Dubitatur de ejus exiſtentia, p. 252.
7. *Guttorm* Grami F.	Dubitatur de ejus exiſtentia, p. 252.
8. *Hadding* Grami F.	R. Haddingiadali & Thelamarchiæ in Norvegia, pag. 252.
9. *Frode* 1. Haddingi F.	Eſt *Frode* 4. p. 254.
10. *Haldan* 1. Frodii 1. F.	Eſt *Haldan* 2. filius Frodii 4. p. 254.
11. *Roe* & 12. Helgo Haldani 1. filii.	Sunt *Hroar* & *Helgo* F. Haldani 2. p. 286.
13. *Rolf Krake* Helgonis F.	Filius Helgonis, p. 288.
14. *Hother* Sveciæ Rex Hotbrodi F. & nepos Svanhvitæ Frodii 1. ſororis. Tunc vixerunt Othin, Balder & Boe.	Unus ex Diis ſeu Aſis, qvi cum Othino vixit & in Edda vocatur *Haudur*, p. 296.
15. *Röric Slyngebaand* Hotheri F.	Eſt *Hrærec Slaungvanbaug* Haldani 3. F. p. 301.
16. *Viglet.*	Islandis plane ignotus p. 302.
17. *Wermund* Vigleti F.	Frodii 2. F. p. 269 302.
18. *Uffo* vel *Olavus* Vermundi F.	Vermundi F. p. 269.
19. *Dan.* 2. Uffonis F.	*Dan.* 1. Olavi F. p. 224. 269. 270.

Reges juxta *Saxonem.*	Daniæ. Qvomodo *Torfæus* ordinem ſingulorum horum Regum immutaverit &c.
20. *Hugleth.*	Rex Sveciæ, p. 274.
21. *Frode* 2. *Vegetus.*	*Frode* 3. *Tranqvillus*, Dani F. p. 274.
22. *Dan.* 3.	*Haldanus* Frodii 3. F. p. 274.
23. *Fridlev* 1. *Celer.*	*Fridlev* 3. *Celer*, Frodii 3. F. p. 282.
24. *Frode* 3. Fridlevi f. Tunc natus Chriſtus.	*Frode* 1. *Pacificus* Fridlevi 1. fil. p. 255.
25. *Hiarnus.*	Mentio ejus non fit apud Scriptores Islandicos. p. 267.
26. *Fridlev.* 2. Frodii 3. F.	*Fridlev.* 2. Frodii 1. F. p. 268.
27. *Frode* 4. Fridlevi 2. F.	*Frode* 2. Fridlevi 2. nepos, ut & *Frode Vegetus* Fridlevi 3. F. p. 268. 283.
28. *Ingel* Frodii 4. F.	*Ingel* Frodii 4. F. p. 284.
29. *Olauus* 2. Ingelli F.	Eſt *Hrærekus Hnauggvanbaug*, p. 284.
30. *Frode* 5. & 31. *Harald* 1. Olavi F.	Sunt *Frode* 5. & *Haldanus* F. Frodii 4. p. 285. Poſterior etiam *Haldanus* 1. Frodii 3. F. p. 303.
32. *Harald* 2. & 33. *Haldan* 2. Haraldi 1. F.	Sunt *Hroar* & *Helgo* Haldani F. p. 286.
34. *Ungvin* Rex Gothorum.	Forte Regulus (provincialis) qvidam; p. 306.
35. *Syvald* Ungvini F.	Forte Regulus qvidam; p. 306.
36. *Sigar* Syvaldi F.	Regulus qvidam, forte in Dania ſub Frodio 3. p. 270.
37. *Syvald* Sigari F.	Forte nunqvam vixerit; p. 306.
38. Interregnum. Tunc regnarunt; *Oſtmar* in Scania, *Hunding* in Siælandia, *Hano* in Fionia. *Röricet Hater* in Jutia.	Hos omnes *Torfæus* ſicco pede tranſit.
39. *Haldan* 3. Borcari F.	*Halfdanus Diſertus* R. Scaniæ F. Haraldi Grandævi; p. 308.
40. *Harald* 3. *Hildetand* Haldani 3. F.	*Harald Hilditan* F. Hræreki Slaungvanbaugii R. Sielandiæ, p. 313.
41. *Hetha* Regina.	Hanc *Torfæus* in medio reliqvit, p. 324.
42. *Olo Vegetus* Sivardi F. & nepos Haraldi 3. ex ſorore.	Idem cum *Olone* Fridleifi 3. F. vel *Olafo* Anglo Regulo Jutiæ, pag. 281. & 282.
43. *Omund* Olonis F.	Islandis ignotus; p. 325.
44. *Syvard* Omundi F.	Islandis ignotus.

Reges Daniæ juxta *Torfæum* in *Serie*, qvos fere omnes ex antiqvo Islandico monumento ſumſit, cujus Codex antiqvisſimus, qvi nunc exſtat, deſcriptus eſt circa annum 1313. Chronologiam autem ordinavit juxta ſynchronismos inter Daniæ & Sveciæ Reges apud *Snorronem* obvios.	Reges Sveciæ juxta *Torfæum.*
Odinus Deaſter coloniam in ſeptentrionem 70. circiter annis ante Chriſtum deduxit, p. 105. 226.	*Odinus* Deaſter, mortuus anno 30. ante Chriſtum, pag. 227. 228.
1. *Skiold* Odini F. nat. anno 80. R. Daniæ anno 60. m. a. 50. p. 226. 227.	1. *Niordus* collega & amicus Odini, natus anno 100 ante Chriſtum, mortuus anno 20. p. 227. 228.
2. *Fridleifus* 1. Skioldi F. N. ann. 60. Mort. ann. 23. pag. 227.	2. *Freyr* Niordi filius, n. a. 82. ante, m. 10. anno poſt Chriſtum, p. 228.
3. *Frodius* 1. *Pacificus* Fridleifi 1. F. N. ann. 30. mort. ann. 35. poſt Chriſtum, p. 227.	3. *Fiolner* Freyris F. nat. ann. 43. ante Chriſtum; M. 14. ann. poſt Chriſtum, p. 228.
4. *Fridleifus* 2. Frodii 1. F. N. ann. 1. mort. ann. 47. pag. 228. 229.	4. *Svegder* Fiolneri fil. n. a. 13. ante Chriſtum; m. a. 34. poſt Chriſtum, p. 229. 230.
5. *Havar Manu fortis* Fridleifi 2. fil. N. ann. 24. M. anno 59. p. 229.	5. *Vanlandius* Svegderi F. N. a. 16. poſt Chriſtum. m. ann. 48. p. 230.
6. *Frodius* 2. Havari F. N. ann. 45. M. a. 77. p. 229.	6. *Visbur* Vanlandii filius, n. anno 38. m. a. 88. p. 230.
7. *Vermundus ſapiens* Frodii 2. F. N. a. 62. m. a. 120. p. 229.	7. *Domaldus* Visburi filius, n. a. 60. m. a. 90. p. 230.
8. *Olafus Manſvetus* Vermundi filius N. A. 77. M. A. 146. p. 229.	8. *Domar* Domaldi f. n. a. 84. m. a. 132. p. 230.
9. *Danus Magnanimus* Olafi F. n. a. 126. M. ann. 222. p. 230. 231.	9. *Dyggvius* Domari F. nat. ann. 106. m. a. 152. p. 232.
10. *Frodius* 3. *Tranqvillus* Dani F. N. 182. M. 272. p. 231.	10. *Dagus* Dyggvii F. n. a. 128. m. a. 172. p. 232.
11. *Haldanus* 1. Frodii 3. F. N. ann. 244. M. 298. p. 231. Sumtus ex *Snorrone.*	11. *Agnius* Dagi fil. n. a. 150. m. a. 192. p. 232.
12. *Fridleifus* 3. Frodii 3. F. N. a. 264. m. 348. p. 231.	12. *Alrecus* Agnii F. n. a. 172. m. a. 212. p. 232.
13. *Olius Vegetus* Fridleifi 3. F. N. a. 297. M. 338. p. 231. Sumtus ex *Snorrone.*	13. *Yngvius* Alreci F. n. a. 194. m. a. 247. p. 232.
14. *Frodius* 4. *Vegetus* Fridleifi 3. F. n. a. 340. m. 407. p. 233. 234.	14. *Jorundus* Yngvii F. n. a. 216. m. a. 258. Inqvietum imperium habuit, primo regnum occupante patruele Hugleico, deinde Hakio Norvagienſi pugile; p. 233.
15. *Ingialdus* Frodii 4. F. N. a. 388. m. 456. p. 234.	15. *Aunius* Grandævus Jorundi filius, n. a. 238. m. anno 448. p. 233.
16. *Halfdanus* 2. Frodii 4. F. n. ann. 398. M. 447. p. 234.	16. *Eigil Tunnicida* Aunii F. natus a. 388. mort. a. 456. p. 235.
17. *Frodius* 5. Frodii 4. F. n. a. 407. M. 460. p. 234. 235. Sumtus ex *Saga* vel hiſtoria Islandica *Hrolfi Krakii.*	17. *Ottar Vendilkraka* Eigilis f. n. a. 410. m. a. 460. pag. 235.
18. *Helgius* Halfdani 2. F. n. a. 446. m. 494. p. 235.	18. *Adils* Ottaris f. n. a. 450. m. a. 505. p. 236.
19. *Hrolfus Krakius* Helgii F. n. a. 486. mort. 522. pag. 235 & 236.	19. *Eyſteinus* Adilſi F. n. a. 476. mort. a. 531. p. 236.

Tab. III.

Reges Daniæ. juxta *Saxonem.*	Qvomodo *Torfæus* ordinem horum Regum immutaverit &c.
45. *Buthlus* Omundi F.	Rex Saxoniæ ſeculo 8. p. 325.
46. *Jarmericus* Syvardi F.	Gothorum R. *Ermanaricus* ſeculo 4. p. 335.
47. *Broderus* Jarmerici F.	*Randver*, apud Islandos, Ermanarici F. p. 328.
48. *Syvaldus.*	Islandis ignotus p. 329.
49. *Snio* Syvaldi F. Tunc exierunt Longobardi ex Dania.	Forte *Snær* Finlandiæ Rex, p. 329.
50. *Biörn.*	Forte Regulus qvidam, p. 331.
51. *Harald.*	Regulus qvidam p. 331.
52. *Gorm* Haraldi F.	*Gorm* hinn Heimſki ɔ: *Stultus*, Rex Jutiæ, p. 332.
53. *Gotric* vel *Godofredus* Gormonis F. † 810.	*Gotricus* Rex Veſtrogothiæ, p. 332.
54. *Olav.* Gotrici F.	Commentitius, p. 333.
55. *Hemming.*	*Hemming*, p. 333.
56. *Syvard Ring*, F. Syvardi Ring & nepos Gotrici ex filia.	*Sigurd Hring* Randveris F. p. 317.
57. *Regner* F. Syvardi Ring.	*Ragnar Lodbroch* Sigurdi Hringi F. p. 345.
58. *Sivard* Regneri fil.	*Sigurd* Ragnaris F. p. 396.
59. *Eric* frater Haraldi inimici Regneri.	Rex Jutiæ, p. 438.
60. *Eric* Sivardi F.	R. Jutiæ, p. 438.
61. *Canutus* Erici F.	Rex Jutiæ p. 401. 436. 438.
62. *Frode* Canuti F.	R. Jutiæ circa 948. p. 438.
63. *Gorm* Anglicus Frodii F.	Factus ex *Gormone* F. Knuti Jutiæ R. & ex Olafo Anglo Jutiæ R. p. 438.
64. *Harald* Gormonis F.	Commentitius, p. 438.
65. *Gorm.*	*Gorm Grandævus* Hördaknuti F. pag. 439.
66. *Harald Blaatand* Gormonis F.	*Haraldus Blaatand* Gormonis F. vid. Trifolium.
67. *Sveno furcatæ barbæ* Haraldi F.	*Sveno furcatæ barbæ* Haraldi F. v. Trifolium.

Reges Daniæ juxta *Torfæum.* in Scania.	in Sialandia.
18. *Hroar* Halfdani 2. F. N. a. 444. m. pag. 236. Sumtus ex *Origg. Norvegg.* Islandice ſcriptis; etiam *fundinn Noregr* cognominatis.	16. *Hrærecus Hnoggvanbaugius* Ingialdi F. N. a. 444. mort. 512. p. 234. 238.
19. *Valdar Munificus* Hroaris f. N. a. 470. M. 512. p. 236.	17. *Frodius* 6. Hræreci F. n. a. 492. m. 548. pag. 238.
20. *Haraldus Grandævus* Valdari F. n. a. 493. m. 561. p. 236. Sumtus ex Fundinn Noregr.	18. *Halfdanus* 3. Frodii 6. F. n. a. 530. m. 570. p. 238.
21. *Halfdanus Diſertus* Haraldi f. N. a. 529. m. 580. p. 237.	19. *Hrærekus Slaungvanbaugius* Halfdani 3. F. n. a. 560. m. 588. p. 238. 239.
22. *Ivar Vidfadmius* Halfdani 3. Diſerti F. N. a. 544. m. 600. p. 237.	
23. *Haraldus Hilditann* Hræreci Slaungvanbaugii F. n. a. 585. m. 735. p. 239.	
24. *Sigurdus Hring* F. Randveri, fratris Haraldi Hilditanni, n. a. 680. m. 750. p. 240.	
25. *Ragnar Lodbroch* F. Sigurdi Hring n. a. 720. m. 790. p. 240.	
26. *Sigurdus Angvioculus* F. Ragnaris Lodbroch n. a. 770. m. 820. p. 240.	
27. *Hördaknutus* F. Sigurdi Angvioculi n. a. 810. m. 840. p. 240.	
28. *Gormus Grandævus* Hordaknuti f. n. a. 830. m. 935. p. 240.	
29. *Haraldus Cærulidens* F. Gormi Grandævi, n. a. 895. m. 985. p. 240. Torfæi Trifolium hiſtoricum p. 114. 123.	
30. *Sveno Furcatæ Barbæ* F. Haraldi Cærulidentis n. a. 940. m. 1009. p. 249. Vide Torfæi Trifolium hiſtoricum p. 136.	

Reges Sveciæ juxta *Torfæum.*
20. *Solvius* de Niardeya, Norvegus m. a. 541. p. 237.
21. *Yngvar* Eyſteini F. n. a. 500. m. a. 545. p. 237.
22. *Braut-Önundur* Yngvari f. n. a. 520. m. a. 565. p. 237.
23. *Ingialldus Aſtutus* Braut-Onundi F. n. a. 540. m. a. 580. p. 237. 238.
24. *Ivar Vidfadmius* Rex Daniæ Halfdani 3. Diſerti F. n. a. 544. m. a. 600. p. 237.
25. *Haralldus Hilditann* Rex Daniæ Hræreci Slaungvanbaugii F. n. a. 585. m. 735. p. 239.
26. *Sigurdus Hring* F. Randveri, fratris Haraldi Hilditanni, Rex Daniæ, n. a. 680. m. 750. p. 240.
27. *Ragnar Lodbroch* F. Sigurdi Hring R. Daniæ n. a. 720. m. 790 p. 240.
28. *Biorno Ferrei lateris* F. Ragnaris Lodbroch n. a. 750. m. 804. p. 366 & 367.
29. *Eiricus* 1. F. Biornonis n. a. 770. m. 808. p. 367.
30. *Eiricus* 2. Refilli F. Biornonis nepos n. a. 790. m. 820. p. 367.
31. *Emundus* Eirici f. n. a. 810. m. 848. p. 367.
32. *Eiricus* 3. Emundi f. n. a. 830. m. 873. p. 367.
33. *Biörnus* Eirici 3. F. n. a. 862. m. 923. p. 368.
34. *Eiricus* 4. *Victorioſus* Biorni f. n. a. 908. m. 993. p. 368.
35. *Olafus Skautkonung* Eirici 4. F. n. a. 982. m. a. 1022. p. 368.

Reges Norvegiæ juxta *Torfæum* in Serie.
Olafus Lignarius R. Vermelandiæ anno 580. n. a. 565. F. Ingialdi Aſtuti R. Sveciæ; M. a. 640. p. 242.
1. *Halfdanus* 1. *Albipes* Rex F. Olafi Lignarii n. a. 625. m. a. 700. p. 242.
2. *Eyſteinus* f. Halfdani n. a. 680. m. 730. p. 242.
3. *Halfdanus* 2. *Munificus* f. Eyſteini n. a. 710. m. 784. p. 242.
4. *Gudrodus Magnanimus* F. Halfdani Munifici n. a. 762. m. 824. p. 242.
5. *Halfdanus* 3. *Niger* F. Gudrodi n. 823. m. 863. p. 243.
6. *Haraldus Pulchricomus* F. Halfdani 3. n. a. 853. Primus Monarcha Norvegiæ, cujus dominationem aſſecutus eſt 875. m. 933. Torfæi Hiſt. Norv. Part. 2. p. 76 & 77.
7. *Eiricus Blódöxe*, Haraldi F. In exilium ejectus anno 935. ib. p. 78.
8. *Hacon Adelſteni alumnus*, Haraldi F. m. 950. ibid. p. 78.
9. *Haraldus Gráfeld*, F. Eirici, M. 962. ibid. p. 79.
10. *Hacon* Comes, ſive *Jarl*, F. Sigurdi Jarl ex ſtemmate Odini per filium ejus Seminguin M. 995. p. 80.
11. *Olafus* Tryggvini f. m. anno 1000. ibid. p. 451.

Imperatores & Reges Germaniæ inde â Carolo Magno.
1. *Carolus Magnus* Rex Franciæ 768. Imp. 800 † 814. *Torfæus* in Serie p. 404. 407. 409. 411.
2. *Ludovicus* I. *Pius* Caroli F. † 840. Torfæus p. 405. 408. 414. 417.
3. *Lotharius* Imperator † 855. *Ludovicus* I. R. Germaniæ † 876. *Carolus Calvus* R. Franciæ, † 877. & Imperator ab anno 875. omnes filii Ludovici Pii. Torfæus p. 418. 422.
4. *Ludovicus* II. Lotharii F. † 875.
5. *Carolus Calvus* Ludovici Pii F. † 877.
6. *Ludovicus Balbus* Caroli Calvi F. † 879. & *Ludovicus* II. Ludovici F. R. Germaniæ † 882. Torfæus p. 422. 423. 425.
7. *Carolus Craſſus* Ludovici F. Imperator & Rex Germaniæ, dethronizatus 887. † 888. Torfæus p. 423. 425. 427.
8. *Arnulphus* Carolomanni f. Ludovici nepos, † 899. Torfæus p. 423. 427.
9. *Ludovicus Infans* Arnulphi f. † 912.
10. *Conradus* I. Dux Franconiæ & Rex Germaniæ † 919.
11. *Henricus* I. *Auceps* D. Saxoniæ & R. Germaniæ † 936. Torf. p. 429. Trif. p. 9.
12. *Otho* I. *Magnus* Henrici f. † 973. Torfæus p. 420. Trif. p. 15. 20. 27. 34. 48. 58.
13. *Otho* II. Othonis I. f. † 983. Trif. p. 34. 37.
14. *Otho* III. Othonis II. f. † 1002. Trif. 37. 47.

INDEX

In Seriem Dynaſtarum & Regum Daniæ ab Auctore collectus.

(*Numeri parentheſi incluſi, nunc adjecti ſunt, & hujus, qvi præ oculis eſt, libri paginas indicant.*)

A.

Abſalonis Archiepiſcopi Teſtamentum — — — — (92.)
Accipitrarii, erga S. *Eadmundum*, exitialis dolus — — 380.
Adaldagus Archiepiſcopus — — — — — — (127.)
Adalbrichtus Adalmundo ſuccesſit, laudatur. Eo ſeneſcente, Danorum exercitus, ducibus Knuto & Haraldo Gormi filiis, in Angliam venit — — — — — — — — — 376.
Adalmundus Edgeris filius, Ivari Exoſi ſuccesſit. Is S. Eadmundi fratris filius fuit, ejus tempore Northumbria ethnica fuit — ibid.
Adamus Bremenſis, in hiſtoria Septentrionis hoſpes. 61. (127. XXII.)
Tradit Gothelfam per medios Gothorum populos in oceanum decurrere — — — — — — — — (11.)
Haraldum Pulchricomum cum Comite Hacone miſere confundit — — — — — — — — — 62.
Isleifo æqvalis, Ario prior, ea, qvæ parum ab ætate ſua remota, â Sveno Eſtridio, Daniæ Rege, ſe audiviſſe profitetur, tueri neqvit — — — — — — — — — 63.

Cum

Cum Chronici Norvegici editione Danica, Eirico Pomerano, & Olafi Tryggvini Hiſtoria, in Recenſu Regum Daniæ poſt cladem Nordmannicam fallitur, refellitur — — 432. usqve 437.
Adils Sveciæ Rex, Hothfrodi *Saxoni*, Ottaris Vendilkrakæ noſtris, filius eſt, de ejus morte *Saxonis* & *Snorrii* diſſenſus — 296. 184.
Adlingorum & *Audlingorum* familiæ diverſæ — 340. (XXXVII.)
Aelnorus — — — — — — — — (44. 62.)
Agapetus Pontifex, Epiſcopos in Daniam introducendos conſecrandosqve curat — — — — — — — 429.
. Ejus tempora, cum Frodii ſeu Frothonis, qvi Henrici Aucupis tempore vixit, fruſtra conciliare *Lyſchander*, *Vellejus*, & *Stephanius* conantur — — — — — — — 440. 441.
Agnar Ragnaris Lodbrochis filius, in prælio cum Eyſteino Sveciæ Rege occumbit — — — — — — — — (57.) 348.
Ejus in S. Eadmundum crudelitas — — — — 380.
Agnerus Polydori Virgilii, *Bromtoni* Ingvar appellatur, ejus de eo & fratre ejus Hubba expoſitio — — — — — 382.
Agnius Dagi filius — — — — — — — (184.)
Aki nomen viri proprium — — — — — — (92.)
Alefeld Comes, ad eum epiſtola — — — — — (115.)
Alfgeir Alfi Senis vel Grandævi Alfheimorum Regis filius — (40.)
Alfhildis Sigurdi Hringi uxor, Alfi Priſci proneptis, an vero is Alfus Finnalfus fuerit, Origines Norvegiæ non exprimunt (5. 40.) — — — — — — — — 320. 387. 507.
Alfus, qvem *Hiſtoria Gotrici & Hrolfi* Thori æqvalem facit ſeptem generationibus Odino inferior eſt — — — — — 126.
Iſtius Genealogiæ defectus, qvo referendus — — ibid.
Alfus Senex — — — — — — — — (40.) 387.
Alrechus Angliæ Rex, qvis fuerit ambigitur — — — 93.
Alrichus, qvi *Saxoni* Sveonum Rex habetur, Heidrechus. Jutiæ Rex eſt Hiſtoriæ Hervorianæ — — — — 256. (22. X.)
Alrecus Agnii f. — — — — — — — (184.)
Alfvidi ungula qvid denotet — — — — — — 14.
Alvor Alfi ſoror — — — — — — — (XXIX.)
Amazones ex Gothorum ſeptentrionalium gente non eſſe — 178.
Amlethus Islandis Svecisqve *Amlodius* proqve fatuo uſurpatus — 302.
Ejus vitam nuper confictam ex Islandia ſe conſecutum auctor perhibet nullius pretii — — — — — — 303.
Anacharſis nihil ad Norvegos aut Svecos — — — (141.)
Anaſtatius Imperator — — — — — — — — (29.)

Angantу-

Anganyrem & *Ottarem Stultum*, & qvæ de ipſis ex carmine *Hyndluliod* ſeu *Voluſpâ* breviore allegata ſunt, exſtant (26. 33. XXXII.) 257. — — — — — — — — usqve 267.
Anglis, Scotis, Svecis, ſuſpecta antiqvitas a *Lyſchandro* adſtruitur 77.
Anglorum moderatiores nihil certi ex patriis Annalibus de gentis ſuæ antiqvitate ante Julii Cæſaris tempora produnt — — 78.
Illorum appellationem ab Ynglingis formatam ſtatuit *Langhornius* — — — — — — — — 154.
Angrivariis ſuſpecta antiqvitas a *Lyſchandro* adſtruitur — — 77.
Angvioculus, unde Sigurdus Ragnaris Lodbrochis filius dictus ſit 369.
Angur, qvid denotet — — — — — — — (162.)
Annales anepigraphi — — — — — — — 11.
Annales Oddenſes a *Sæmundo Polyhiſtore* conſcripti — — 40.
Illorum de migratione Odini in Septentrionem ſuſpecta calculatio — — — — — — — — — 111.
Annalium Islandorum Chronologiæ de initio imperii & cæde Ragnaris Lodbrochis & filiorum ejus — — — — — 373.
Annalium Flateyenſium conditor *Arius Polyhiſtor* habetur — 43 44.
Anni inter diluvium & diſperſionem gentium qvot interceſſerint 165.
Anonymi teſtimonium de Sæmundi calculatione in vitis Regum Norvegiæ a ſe obſervata improbatur — — — — — 42.
Anonymorum librorum Islandicorum varia exemplaria adhuc ſuperſunt; qvædam ex iis recenſentur — — — — 48.
Ansgarius Haraldum Regem, qvi Moguntiæ baptizatus eſt, in Daniam ſeqvitur — — — — — — — 406. 415.
Harechum luſtrali aqva perfundit — — 407. 417. 421.
Biennium in Dania manſit, ad Imperatorem revertitur, in Sveciam legationem ſuſcepit. Gislemarum ſocium ſuum in Dania relinqvit — — — — — — — — 415.
Moritur — — — — — — — 408. 421.
Antichronismus *Saxonis* in putandis annis a Frothone, qvi Pontificis Agapeti tempore vixit, ad Haraldum Cærulidentem, qvi ſub Ottone Primo ſacris initiatus eſt — — — (63.) 440.
Antiqvitas incolatus ſeptentrionis ad Sarugi tempora ex aboriginum migrationibus ex Aſia male concluditur — 164. usqve 172.
Nec melius ex Scantianorum migrationibus in Aſiam 179. usqve 198.
Nec ex vetuſtiſſimis nominibus propriis Septentrioni cum Oriente communibus — — — — — 173. usqve 177.
Omnium gentium, præ Hibernenſium antiqvitate novitas qvædam & infantia Camdeno videtur — — — — — 198.

Antiqvitatem incolatus Septentrionis ex Hibernis antiqvitatibus non poſſe demonſtrari — — — — — — — ibid.
Apollonii vita hiſtoriarum albo eximenda — — — (XXVII.)
Arhus Jutiæ oppidum vetuſtis membranis *Aros* — — — 76.
Ejus templum qvando ædificatum — — — — 429.
Epiſcopatus inſtitutio — — — — — — ibid.
Arildi Hvitfeldii in computandis annis inter Eiricum Puerum & Haraldem Blåtannuem circumſpectio — — — — — 441.
Arildz Tid unde dicatur — — — — — — 316.
Arioviſtum ſecundum *Langhornium* Odini filium eſſe non potuiſſe, ſi Odinus Scipionum tempore ex Aſia migravit — — — 155.
Arius Polyhiſtor primus Septentrionalis Hiſtoriæ Scriptor, qvando eam, & qvid præterea conſcripſerit — — — — — 38.
Sæmundi cenſuræ ſuum librum ſubjecit, ejus & *Sæmundi* calculatio in Regum Norvegorum annis ab Anonymo allatis diſſentit 42.
Qvo anno natus ſit, ubi *Snorrii* error occurrit, & qvo anno librum de Islandia compoſuerit, qvoqve anno vita functus ſit 43. 44.
Ejus hiſtoria prolixane an ſuccincta fuerit non conſtat — (142.)
Arnæ Magnæi de libro, qvi Cimbrorum & Gothorum Origines, migrationes, bella atqve colonias enarrat, reſponſio — — 67.
Ejus in *Seriem Regum Daniæ* merita, conf. *Magnæus*. (X. ſq. XVI.)
Arnefiord — — — — — — — — (174.)
Arnfinnus Holſatiæ Comes filium ex ſorore ſua procreat, ſervis exponendum tradit — — — — — — — 399.
Arngrimi Jonæ de ſcriptis Isleifi, primi Islandiæ Antiſtitis, teſtimonium — — — — — — — — 39.
Arngrimum non Svedicum pugilem, ut *Saxo*, ſed Norvegum, *Hiſtoria Hervoriana* profitetur — — — — — — 256.
Nec ex Frodii Daniæ Regis filia duodecim athletas ſuſcepit 256. — — — — — — — — — 262. 298.
Ejus patris nomen ɔ: Dagus corruptum — — — (26.)
Ille Odino minime æqvalis — — — — (26.)
Alfo Noris nepoti coævus — — — — (27.)
Verelii de eo ſententia non probanda — — — (XXXII.)
Ejus mors — — — — — — — (139. ſq.)
Arnoldi Thylenſis confuſa forte relatio *Saxonem* decepit — — 220.
Arnulfus Imperator Nordmannos cædit — — — 423. 427.
In cladis ejus anno calculi diverſitas — — — 428.
Arthuricus Saxonum Rex antiqviſſimus, ſi unqvam exſtitit, Odino poſterior fuit — — — — — — — — 111.
Arvakri auris qvid denotet — — — — — — 14.

Aſa

Aſa Aſtuta, Ingialdi Aſtuti Sveciæ Regis filia, maritum ad fratris necem impellit, poſtea ipſum per inſidias tollit — — 308.
Aſæ famam peſſime traduxerunt — — — — (12.)
Aſlaug Ragnaris Lodbrochis uxor, pavit greges in iſthmo Spangarudenſi; inventa infans in cithara — — — — 35.
Kraka primo dicta, ejus & Ragnaris liberi, repudii decreto territa parentes ſuos profitetur, miraculoqve probat — — 347.
Videtur reponenda pro Thora in genealogiis — — (58.)
Asmundum Halfdani Biergrammi filium imprudenter, & Norvegici ſtemmatis progenitorem, â *Saxone* conſtitui — — 304.
Athletæ cum mortuorum geniis ſæpius congreſſi theſauros eis eripuerunt — — — — — — — — — 145.
Atlamál en Grænlenzco — — — — — — (148.)
Atlius Gracilis — — — — — — — — (16.)
Atloe, ignaris *Hatl-öe* — — — — — — (168.)
Auctoris de candore ſuo in præſenti opere teſtimonium — — 2.
Apologia pro reprehenſione clarisſimorum ſcriptorum — 442.
Auctoris Anonymi de ſcriptis *Sæmundi Polybiſtoris* teſtimonium — 41.
Audhiörnus non Sogniæ Rex — — — — — (161.)
Audlingorum & *Adlingorum* diverſæ familiæ — 340. (XXXVII.)
Audulfus Robuſtus ſev Dives — — — — — 398.
Audun Skökull Islandiæ incola, inter Sti Olafi progenitores locum tenet — — — — — — — — — 359.
Ab eo Regum principumqve familiæ in hodiernum diem profluxerunt — — — — — — — — (57.)
Augvalldi Regis lapides ſepulchrales in Augvalldsneſia — — 50.
Aulæis veterum geſta inſuta & intexta — — — — 51.
Aulrunam Kiaris filiam ante Sigurdum Fafnericidam vixiſſe — 337.
Plures & infra Sigurdi Fafnericidæ ætatem extendi non poſſe 341.
Aun Sveciæ Rex ab Halfdano Frodii Tertii filio vincitur, inqve exilium pellitur, reſtitutus deinde â fratris ejus filio Olio Fridleifi Tertii filio, regno exuitur — — — — — 281. (184.)
Auris Arvaki qvid denotet — — — — — — 14.
Aurland — — — — — — — (162. 181.)
Aurvaroddi vita confuſa — — — — — — 34.
Sepulcrum in Soknadalo, ubi eadem ab incolis hodieqve de eo referuntur, qvæ antiqvitates Islandicæ tradunt — — 35.
Ejus tumulus accolis notus — — — — — 50.
Axelii nominis proprii ſignificatus ab *Axl* humerus — (133. 143.)

B.

Baldurshagi — — — — — — (175.)
Bárdi Snæfellsás vita commentitia multis argumentis refellitur 22. usqve 25.
Circa annum DCCCXL. natus traditur — — (4.)
Baugerdis — — — — — (24. 26. XXXIII.)
Belius Rex — — — — — — (5.)
Benzonius — — — — — — (XII.)
Bergus Abbas Thveraënſis hiſtorica qvædam ſcripſiſſe fertur in Svecia hodieqve reſervata — — — — — 48.
Bericonis tempora expenduntur — 181. 186. 187. 188. 193.
Ejus expeditio — — — — — (145.)
Berig ſev *Bericonis* nomen, forte idem qvod Libro Originum *Bárekr* 179.
Biarkamál, antiqviſsimum carmen *Saxo* ad manus habuit — 63.
Biarmiæ templum antiqviſsimum — — (XXX. 13.) 118.
Biartmar Comes — — — — — (25.)
Bier ferreæ coſtæ (*Biörnus*,) a patre ad acqvirendas ſedes in peregrinis terris amandatur. Veromandenſem Comitatum totum populatur, triginta annis totam Galliam ingentibus calamitatibus affligit 373. Ad Romanum ſolium ab Haſtingo deſtinatus in Italiam trajicit, Lunam Hetruriæ urbem aſtu capit, qvam Romam eſſe ſibi perſvaſit, cognitoqve errore ſolo æqvat, in reditu in patriam tempeſtate magnam claſsis partem amiſit, inqve portum Angliæ ægre appulſus, cum Friſiam peteret mortuus eſt; ejus adventus in Veromandenſem tractum non ad eundem annum â ſcriptoribus refertur 374.
Biörni de Skardſá de ſcriptis Isleifi primi Islandiæ antiſtitis teſtimonium — — — — — (4. 6.) 39.
Biörnonius, Paulus, Paſtor eccleſiæ Selardalenſis — — (139.)
Biörnus & *Haralldus*, qvos Snioni ſucceſsiſſe *Saxo* tradit, improbantur — — — — — — 331. (185.)
Biörnus Ferreum latus, Ragnaris Lodbrochis ex Aſlauge filius 347. (185.)
Seciæ Regum communis ſtipes — — 359. usqve 386.
Ejus progenies ad Slettubiörnum & Thordum de Höfdio inter primos Islandiæ cultores nobiles — — — 369. 370.
Qvid in diviſione regnorum ei obtigerit — — 375. 396.
Biörnus Erici 3. filius — — — — — (185.)
Biörnus filius Hrolfi de Ani — — — — (39.)
Birkerodius hiſtoriarum Profeſſor — — — (142.)
Blaatand, Haraldi, epitaphium Roſkildiæ — — — (127.)
Blefkenius — — — — — — (140.)

Bodo aliis *Odinus* vel *Wodenus* Hengeſti & Horſi abavus eſſe non potuit, nec abavis eorum ſynchronus — — (13.) 154. 156.
Boes templum — — — — — — (172.)
Boëtius, *Hector*, Archiva non excusſit — — — (87.)
Bolm, inſula, ubi ſita — — — — — (25.)
Boreas (Sperlingii) — — — — (134. 145.)
Borringia nunc *Bornholm* unde dicatur — — (15.) 76.
Brandus Diœceſis Holenſis in Islandia Antiſtes *Saxoni* ſynchronus 44. (6.)
Brandus Prior, Breidvikenſium genealogias contexuit — — 46.
Bråvallenſe bellum ab Haraldo Hildetanne cum Sigurdo Hringo geſtum *Saxo* luculenter deſcripſit, in eo a fragmentis, qvæ ſuperſunt, parum diſſentit. Islandos inter pugiles illos annumerans, ante cultam Islandiam, hallucinatus eſt — 217. 219. (55. ſq.)
Breitenau, ad eum literæ — — — — (109. 117.)
Broderus, noſtratibus Randver, ex albo Regum Daniæ radendus 328.
Brunold qvid denotet — — — — — 146.
Bryngerdem Alfi uxorem fuiſſe Raumi Noris filii filiam — 31. (5.)
Brynhildis Budlina facinora Sigurdi Faſnericidæ telæ ſuæ intexuit 52.
Ejus *Oda* ſcriptum abſtruſum varias magicarum Runarum ſpecies profitetur — — — — — 134. 135.
Ei fidem conjugalem dederat Sigurdus Faſnericida, ſed Gudrunam Giukii filiam uxorem duxit, qvare Brynhildis inſtinctu perimitur, illa vero ſibi ipſi manus infert — — — 326.
Ejus in *Sæmundi Edda* Cantilena qva de Svanhildis Sigurdi filiæ fatis vaticinatur — — — — — (44.)
Ejusdem cum Gudruna colloqvium — — (46. 51. 52.)
Brynjolfi Svenonis de ſcriptis Sæmundi Polyhiſtoris teſtimonium — 41.
In exſcribendis antiqvis patriæ monumentis induſtria & impenſæ — — — — — — — (7. 25.) 48.
Buchananus archiva non excusſit — — — (87.)
Buthlus ad Daniæ Reges non pertinet. Saxoniæ Rex fuit 325. (185.)

C.

Cæſarem de Odino nihil ſciviſſe non mirum — — (XXX.)
Canutus Eirici f. Rex Jutiæ — — — — (185.)
Carmina, optima veterum hiſtoriarum breviaria, qvorum vetuſtiora Norvegi, qvi Islandiam occuparunt, ſecum eo intulerunt, recentiora autem Islandi, qvi aut Principum geſtis in Norvegia aut alibi interfuerunt, ipſi compoſuerunt — — — 53.

Carminibus res, qvæ prius, qvæ poſterius, geſtæ ſunt, accurate digesſit *Hornklofius* — — — — — — — 55.
Carminum authentia vel inde monſtratur, qvod in præſentia Principum, res, qvæ ipſi, vel eorum parentes geſſerunt, expoſitæ ſunt ibid.
Illa, qvæ *Johannes Magni* ſe in hiſtoria ſua conſcribenda ſecutum profitetur, cum rupibus inſcripta teſtetur, qværitur, ubi iſtæ rupes jam ſint, & cur poſteritatem lateant. Sapphicum illud, qvod de Eirico primo Gothorum Rege ex vernacula vertit, in patria lingva a *Verelio* communicatum, nullam antiqvitatem præ ſe fert, nec tempora Eirici Pomerani excedit — — — 80.
Caroli Craſſi expeditio contra Nordmannos & pax cum iis 423. 425.
Carolus (Karl) Abbas Thingeyrenſis vitam Regis Sverreris ſcripſit 44.
Catalogus Islandico-Latinus monumentorum Islandicorum 2. usqve 10.
Catalogus Regum Daniæ a Godefrido ad Haraldum, qvi Moguntiæ baptizatus eſt, ex libro, qvi Eirico Pomerano tribuitur 377. 378.
Characteres Magici ex multis ſimplicibus compoſiti vel unam vel plures voces, vel etiam exorcismum complectuntur — — 132.
Reſoluti qvi dicantur — — — — — ibid.
Illorum ſignificativa conſtructio neceſſario tenenda — ibid.
Cherſoneſum Cimbricam a Gomero Japheti filio Anno Mundi 1850 occupatam volunt — — — — — 179.
Chronicon Gothlandico-Cimbricum a *Verelio* examinatum — 67.
Suſpectæ fidei — — — — — — 74.
Ex dictionis genio & nomenclationum abſurditate & variarum notionum conficta antiqvitate confutatur — — 75. & ſeqv.
Chronicon Snorrii Danicis typis impreſſum ad Mſſ. normam ſæpius corrigendum — — — — — — 133.
Ad harmoniam *Saxonis* detortum, emendandum videtur 407. — — — — — — — usqve 409.
Notatur — — — — — — 437.
Helgium & cæteros usqve ad Siggeirem Jutiæ Reges tempore Gormi Grandævi tributarios in Daniæ Reges fuiſſe perperam tradit & refellitur — — — — — — ibid.
Chronologia auctoris nova, nullo præeunte concinnata — (VII.)
Ex Genealogiarum ſerie & ſynchronismis collecta — 222.
Non omnibus partibus abſoluta & qvare — — 243.
Chronologia a Visbure ad Aunium Grandævum — 230. usqve 233.
A Frodio II. Daniæ Rege ad Frodium IV. incluſive 229. usqve 233.
Chronologiæ ex genealogiis colligendæ, regula generalis 222. & ſq.
Specialis — — — — — — 223.

Chronologica computatio circa vetuſtisſimos Septentrionis Principes — — — — — (183. ſq.) 221 usqve 243.
Cimbrorum expeditio, ſi poſt Odini tempora contigiſſet, a Poëtis celebrata fuiſſet — — — — — — 113.
Illos cum Cimmeriis confundunt Græci — — 177.
Cimmerios antiqvos ab Hebræis Magæos appellatos exiſtimat Sheringhamus — — — — — — 182.
Cimmeriorum Getarum Reges aliqvot *Sheringhamo* memorati — 183.
Clades Danorum & naufragia in Anglia ad annum 794. *Simoni Dunelmenſi* notata, an ad Ragnarem Sigurdi Hringi filium referri posſint — — — — — — — — 393.
Claudius Chriſtophorus Lyſchander, unde ea, qvæ de Cimbris ſcripſit, habuerit — — — — — — 67.
Multos Reges effinxiſſe traducitur — — — 81.
Clypeis geſta veterum impreſſa erant — — — 51.
Codicis Flateyenſis conſarcinatoris ſcopus — — — 37.
Collegium Antiqvitatum in Svecia circa annum 1666 inſtitutum (119.)
Colles ſepulchrales terra integi ſolebant — — — 169.
Commentarii in carmina priſca ex veterum relationibus, in freqventi uſu — — — — — — — — 56.
Conſpectus priorum tributariorum Jutiæ Regulorum ætates & Regni tempora exhibens — — — — — 403.
Cordialium-Runarum deſcriptio — — — — 137.
Cultus ſolis — — — — — — (13.)

D.

Dagus — — — — (XXXIII. 24. 25. 184.)
Eygrimo non præferendus — — — (26)
Danannas gentem ab Ibathe, qvi anno mundi 2245 vixit, progenitam, Scandiam borealem, ibiqve varias urbes incoluiſſe perhibetur, donec anno M. 2737 in Hiberniam irruperit — — 200.
Danavirki — — — — — — (XXIII.)
Dani Magnanimi mater an Olufa — — — 214. (15.)
Dania antiqvitus Gothia dicta eſt — — — — 83.
Daniæ Regibus Comites aliqvando tributa extorſerunt — 219.
Daniæ Regnum a Principio fuiſſe hæreditarium — 248. (18. ſq.)
Daniæ Reges, qvi poſt cladem Nordmannicam perperam recenſentur — — — — — — — 430. 437.

Danorum in exteras regiones expeditionum deſcriptio ex *Hiſtoria Olafi Tryggvini* — — — — — 422. 423.
Illorum Nordmannorumqve clades a Ludovico juniore illata 422.
Eorum nomen qvando primum occurrat — — (29.)
Danpum Drottæ Dani ſororis, non item Dani patrem, provincialem Regem fuiſſe videri — — — (XXXIV.) 271.
Danus, Saxoni primus, noſtris tantum unus, Daniæ Rex (100. 184.) 247.
Tumulandi morem in Daniam invexit — — 272.
Daniæ Regnum de nomine ſuo nominavit, ejus ſororem Domar Sveciæ Rex uxorem duxit — — — — 269.
Dellingum primo Solem denotare, ſecundario Odinum illum vetuſtisſimum Boræ filium, eumqve primum Solis cultum in Aſia inſtituiſſe 117.
Ejus poſteri & Genealogia — — — (XXXVI.)
Dengettenus — — — — — — — (34.)
Differentiæ inter Hiſtoriam Olafi Tryggvini & Membranam *Arnæ Magnæi* in poſteriorum Regum Jutiæ recenſu expenduntur 407. usqve — — — — — — — — 409.
Diviſio orbis male cum diſperſione gentium confunditur — 165.
Domitium L. Neronis avum exercitu flumen Albim tranſcendiſſe, longius penetrata Germania qvam qvemqvam priorum, Annales teſtantur — — — — — — — (15.)
Drotning dominam } denotabat — — — 270.
Drótt aulicorum cœtum }
Drottinn Dominum }
Drótta an Dani Regis ſoror germana — — — (XXXIV.)
Dyggvius in Svecia primus Regio titulo uſus eſt — 270. (184.)

E.

Eadmundi Sancti martyrium — — — — 381.
Edda Sæmundi, altera Snorrii — — — — 14.
Priſcorum Theologiam, mores & conſvetudines priſcas exhibet, teſte *Sheringhamo* — — — — — 16.
Eddicas fabulas coloni Norvegici in Islandiam ſecum importarunt, qvas nec Islandi ipſi commenti ſunt, nec auxerunt — 14.
Eddæ exemplar vetuſtisſimum — — — — (16.)
â Snorrii chronico diſcrepat — — — — (17.)
Eigill Skallagrimius puellam Runarum peritia ſanavit — 132.
Egillis Unimani vita — — — — — (XX.)

Eigil Tunnicida Aunii f. — — — — — (184.)
Eiricus Oddi filius, vitas filiorum Haraldi Gillii, Magni Cæci & Sigurdi Slembidiaconi ſcripſit — — — — 44.
Eiricus Ragnaris Lodbrochis filius ex Thorá Borgarhiorte 346. (7.)
Cum fratre Agnare Sveciæ bellum infert, & ab Eyſteino Rege occiditur — — — — — — 348.
Eirici Pomerani Recenſus Regum Daniæ infringitur — — 390.
Ejusdem Chronica in Recenſu Regum poſt cladem Nordmannicam refelluntur — — — — 435. 436. 437.
Eiriks Saga a *Verelio* citatur — — — — (2.)
Eirikur Spaki nomen ſuum ænigmati involvit — — (2.)
Sub qvonam Frodio vixerit non eſt definitu proclive — (3.)
Colloqvium cum Frodio magna antiqvitate ſe tuetur — (4.)
Eirikus Eymunius Danicis Scriptoribus *Eymund* — — (21.)
Eiricus Diſertus — — — — — — (22.)
Eiricus Alrechi frater — — — — — — (22.)
Eirikus Blodöxi — — — — — (161. 185.)
Eiricus Barn ex Knuto expoſititio fabricatus videtur — 436.
Elgfrodius ſeu Frodius Alcinus inter vindices cædis Hrolfi Krakii 289. 290.
Ella Rex Angliæ — — — — — 349.
Ragnarem Lodbrochem, prælio ſuperat, capit, in carcerem viperis conſperſum compegit, ubi enecatur, a filiis oppugnatur, bello ſuperior, ab Ivare dolo circumventus capitur, ſupplicio figuratæ in dorſo aqvilæ interimitur — — — 350. 351.
Tres Reges Ellæ nomine in Anglia notantur — — 392.
Ragnaris victor exercitus dux videtur fuiſſe — — ibid.
Emundus Eirici f. — — — — — — — (185.)
Engelbrictia, *Dorothea* — — — — — (130.)
Enob, Adami Bremenſis, noſtris Knutus, ante cladem Nordmannicam vixit — — — — — 433. 434. 436.
Erpus, Jonaci ex Gudruna Giukina filius a fratribus occiditur 328. (44.)
Erythræ Regi navium inventio tribuitur a *Plinio* — — 167.
De eo *Sheringhami* judicium — — — 205.
Externorum teſtimonia de antiqvitatibus Islandorum — 58. & ſeqv.
Eyſura, *Saxoni* perperam *Oſura*, Frodii nobis primi, *Saxoni* tertii uxor non fuit, teſte *Hiſtoria Hervoriana* — — 257. (26.)
Eygothiæ nota inſulæ omnes Odini ditioni ſubjectæ olim intellectæ 84.
Poſtea inſulæ Daniæ tantum — — — 86. 89.
Eygrimus Bolmus — — — (XXXIII. 24. 25. 26.)
Eyſteinn Haraldi Gillii filius — — — — — (7.)

Eyſteinum Illrádum, id eſt Aſtutum, poſt patrem Haraldum in Svecia regnaſſe tradit *Hiſtoria Hervoriana* — — — (37.)
A Lodbrochidis occiſum refert *Ragnaris Lodbrochis* vita — (37.)
Belius cognominatus eſt in *Indice Skaldorum* — (37. ſeqv.)
Progenies ejus ignota & ratio qva ad Sveciæ imperium pervenerit.
Natus erit DCC. occiſus DCCLXXIII. — — (38.)
Eyſteinus filius Halfdani Primi — — — — (185.)
Eyſteinus partis alicujus Daniæ poſt mortem Hrolfi Krakii Rex 291.
Eyſteinus Hellige inter Ragnarem & Biornum at Haugi ex prava lectione inſeritur — — — — — — 63. (37.)
Eyvindus Auſtmannus — — — — — (39.)
Eumolphus nihil ad Norvegos aut Svecos pertinet — (141.)

F.

Fabula de Henrico Leone — — — — — 21.
Dé Hothero & Baldo — — — — 296. & ſq.
Item locus ex *Völuſpá* — — — — 299.
Fabula de Wilhialmo Siodo — — — — 19.
Fabulæ Islandicæ — — — — — — 21.
Illarum genus vel artificioſum vel ruſticum — — 22.
Fabulam Eddicam de translata e lacu Sveciæ Logo (Melero) Sialandia *Snorrius* in hiſtoriæ ſuæ limine retulit, *Petrus Undalinus* verſione ſua excluſit — — — — — — 37.
Fabularum uſus — — — — — — 17. 18.
Fabuloſa Islandorum monumenta ex veris principiis deſumta duorum generum — — — — — — 30.
Familias omnes ab ipſa turris Babylonicæ ædificatione in ultima terrarum, qvatuor aut qvinqve paribus ſimul proficiſcentibus, diſperſas, inqve Scandinaviam delatas, ſeminarium gentium deinde factas ſtatuit *Rudbeckius* — — — — — 161.
Faxius Aurvar-Oddo fatalis eqvus — — — — 35.
Fœreyæ, liber a Torfæo ſcriptus (69. 70. 72. 91. 105. 110. 116. 119. — — — — — — — — 122. 130.)
Fes ætt. Tyrs ætt. Hagals ætt — — — — 140.
Filimiris expeditio in qvæ tempora referatur — 180. (145.)
Illum Tanao antiqviorem, Aborigines Cimmerios ſuis ſedibus ejeciſſe hallucinatur *Sheringhamus* — — — 182.
De expeditione ejus *Philippi Cluverii* error — 195. 196.

Fiærland

Fiærland — — — — — — (176.)
Fialer ſ. Filir — — — — (160. 161. 171. 180.)
De *Fine*, Arnoldus Johannis, in eum epigramma — — (153.)
Ejus collatio cum Pontano — — — — (154.)
Finnalfus — — — — — — — (23.)
Floanorum Hiſtoriæ genealogia Sigurdum Fafnericidam exaltat (45.) 336.
Se ipſam evertit — — — — — 341.
Flokevaren (alias Ryevaren) in confinio Bergenſis & Stafangrienſis diſtrictuum a Flokio Islandiam qvæſituro exſtructam *Originum Islandicarum liber* teſtatur — — — — (9.)
Flori teſtimonium *Snorrio* & *Eddæ* relationibus ſuffragatur — 106.
Fomarii, gens Hibernis terribilis, Partholano vel æqvalis vel antiqvior, ex eodem, qvo Sveci, Dani & Norvegi tractu catervatim in Hiberniam infuſi traduntur — — — 200. vid. 204.
Fiölnir Sveciæ Dynaſta, a Frodio convivio exceptus in dolium mellita aqva repletum incidens ſuffocatus eſt — 263. (17. 184.)
Forniotus — — — — — — — (X.)
Framneſum — — — — — — (176.)
Freyr inter Sveciæ dynaſtas Frodio æqvalis. Ei pax illa miraculoſa, qvæ ejus temporibus viguit, a Svecis adſcripta — 105. (184.)
Tumulandi morem non invexit — — — 273.
Ejus ſepultura — — — — — ibid.
Non in Aſia natum eſſe indicare *Edda* videtur — (17.)
Fridericus (ſecundus) Imperator Snorrio novem annos ſupervixit (7.)
Fridleifus 1. Skioldi f. — — — — — (184.)
Fridleifus Frodii, qvi *Saxoni* tertius eſt, filius, noſtris eo nomine ſecundus habetur. Ejus filius, non, ut vult *Saxo*, Frotho qvartus, ſed Hávarr Manufortis Islandis eſt — — 268. (184.)
Fridleifus Celer Frodii qvarti & Olii Vegeti pater fuit — 282. (184.)
Fridthiofi Vegeti vita tradit eum Ingibiorgem Belii Regis filiam uxorem duxiſſe — — — — — — (5.)
Frigedinus & *Frigericht* — — — — — 112.
Friſii Nordmannos cædunt, ſpoliisqve exuunt — — 424.
Friſius, *Laurentius* — — — — — (137.)
Frodius, qvi *Saxoni* tertius eſt, inter Daniæ Reges primas tenet, ei pax, qvæ Chriſti tempora illuſtravit, a Danis adſcripta 105. (184.)
Illi competit, qvod contuſis commolitisqve auri fragminibus cibos reſpergere ſolitus ſit — — — — — 255.
Ei *Saxo* multa ab Islandis mutuata adſcribit, qvæ ejus æræ non conveniunt, ut vitam ejus prolixiorem faciat — ibid.

Qvam an ſciens volensqve plus juſto amplificaverit merito dubitatur — — — — — — 262.
Ejus mortis genus *Edda*, non minus qvam *Saxo*, fabuloſe refert, qvod Fenia & Menia piratarum Rege Myſingo duce eum occiderint — — — — — — — (28.)
Ejus cum Fiölnere amicitia Svecis noxia — — (29.)
Eum ſuis temporibus omnibus Regibus palmam præripuiſſe omnes Islandorum memoriæ unanimi conſenſu perhibent — 263.
Frodius ſ. *Frotho* Islandis ſecundus, *Saxoni* qvartus eſt. Fridleifi nobis ſecundi filius, an ei competant, qvæ de ſuo Frothone primo *Saxo* ſcribit, dubitatur — — — — — 268.
Frodius Tranqvillus nobis in ordine nominis tertius, *Saxoni* ſecundus eſt — — — — — — 274. (184.)
Frodius, qvi *Saxoni* primus eſt, ejus filii ab eo recenſiti Frodii, qvi ei Islandisqve pariter qvartus eſt, filii ſunt — 268. (184.)
Frodius qvartus, Frodii & Halfdani pater, avus Roaris & Helgii, male a *Saxone* ſupra Chriſti tempora translatus, inqve duos Reges ſparſus — — — — 283. (183. 184. 31. ſq.)
De eo *Snorrii Sturlæi* notabilis error — — — ibid.
Tres filios reliqvit — — — — — 284.
Frodius qvintus fratrem Halfdanum occidit, filios ejus ad necem perſeqvitur — — — — — — 285.
Per Magos & fatidicam fœminam de iis inqvirit, eluditur, aqve ipſis nocturno incendio perimitur. Eorum hiſtoriam *Saxo* Lib. II. exhibet, Frodiumqve primum ex Frodio qvarto facit 286. (184.)
Ingialdi nepos, ab Odino decimus qvintus, â Frodio, qvem *Saxo* Tertium deſcribit, duodecimus — — — (27.)
Frodius ſextus Lethrenſium poſt mortem Hrolfi Krakii Rex — 291.
Frodius Jutiæ Rex ab Archiepiſcopo Hunone vel Unnone convertitur & baptizatur, legatos Romam miſit, tres in Jutia Epiſcopos conſecrari curat, iis ſedes aſſignatæ — — — 429.
Frögerum, qvem *Saxo* Odini filium fuiſſe tradit, 590 annos vixiſſe oportet, ſi id conſiſtat — — — — — 281.
Frotho, qvi *Saxoni* tertius, noſtris annalibus Frodius primus eſt 255.
Frothonem nullum inter Daniæ Monarchas, Haddingi filium, eundemqve Halfdani Roii & Scati patrem Islandorum memoriæ agnoſcunt 254.
Fryggæ, Thoris, Freyris, Freyæ, Tyris & cætera Deorum Dearumqve nomina non cum Odino Upſalienſi invecta, ſed ab eo & ejus ſociis aſſumta — — — — — 118. 124.
Fumus ſepulchralis, fortis mortui indicium — — 144.
Fundamenta, qvæ Scriptores Islandi ſecuti ſunt — — 50.

G.

Gabel, Fridericus, Prorex, *Animadverſiones in Seriem* ſcripſit (XVIII.)
Gaddia, fœmina docta — — — — — — (137.)
Gar, Sylla — — — — — — — (149.)
Gandalfus Alfheimorum Rex, idem, ut videtur, qvi *Gandal Senex* apud *Saxonem* — — — — — — — (40.)
Gaulir, Guldal, Guldöen — — — — — (161.)
Gajothel, Scotorum vernaculum nomen — — — 201.
Gajotlac, Scotorum lingva appellatur — — — ibid.
Gauti & Gothi diſtingvuntur — — — — 92. 93.
Gefiona Skuldi uxor pro Dea culta, fabula ad gloriam ejus & famam conſervandam efficta — — — — — 244.
Geirraudargardar — — — — — — (XXXV.)
Genealogia vetuſtisſimorum Sveciæ Regum — — 217.
Genealogiarum Islandicarum auctoritas ſtabilitur a *Stephani* ſuffragio, & numero & nominibus a *Saxone* obſervatis — — 219.
Generationes a Thore Priami nepote ad Odinum Upſalenſem octodecim numerantur, non ſine defectu — — — 120.
Geruthus, & Utgarthilocus ex fabulis Eddicis exſtructi ſunt — 332.
Getharum parentes *Apollonius Rhodius*, ſed illorum antiqviſſimorum poſteros *Jornandes* deſcripſit — — — — 184.
Gerſonius Chriſtianus — — — — — (138.)
Getas priſcos, ante Gothorum migrationem in ſeptentrionem, aut regreſſum e Septentrione ad eos, varia nomina ex ſua lingva, variis Græciæ locis potuiſſe dare, qvæ eorum poſteri, locis qvoqve aliis in Septentrione indiderunt — — — — 174.
Getas Aſiaticos vetuſtisſimos, Gothorum progeniem non eſſe — 178.
Geſtiblindus, qvi *Saxoni* Gothorum, Sveciæ Scriptoribus Sveciæ Rex celebratur, privatus vir, ſed valde opulentus Jutiæ civis noſtris fuiſſe traditur — — — — — 255.
Gilderhuus, locus ubi plebs Sogniæ qvovis anno genus &c. junioribus referre ſolebat — — — — (174. 175.)
Giukungi Germani bellatores — — — —. (30. X.)
Gunnar & Högnius Giukii filii Hringo ætate provectiori tributa imperanti ſolutionem abnuerunt, hujus exercitus in fugam converſus victoriam iis reliqvit — — — — (43.)
Godannonia ſeu Codanonia & Codanus ſeu Godanus ſinus, poſt Godani, Odini immigrationem iſtam appellationem obtinuerunt, ut vult *Langbornius* — — — — — — 153.

Gode-

Godefridus in Jutia tantum, nec toti imperans, militiæ præfectus a cæteris conſtitutus, potentiam admodum auxiſſe videtur, legatos ad Carolum Magnum miſit — — — — 409.
A *Saxonis* Gothrico longe diverſus — — — 332.
Ejus pater *Saxoni* Gormus, nobis incertus, an & Hvitſerki filius fuerit? a proprio ſatellite interemtus anno 810 — 410.
Godensdag Weſtvalis, nobis *Odinsdag* — — — 112.
Godfridus, ſeu Godefridus, baptizatur — — 423. 425. 426.
Friſiam in beneficium accipit — — — — ibid.
Occiditur — — — — — — 427.
Godkunnig ætt, divinum genus — — — — 101.
Gorm Loghæ — — — — — — (19.)
Gorm filius Knuti Jutiæ Regis — — — — (185.)
Gormo, qvem *Saxo* a ſcrutandis rerum naturæ abditis, commendat, ab inſeqventium aliqvo Regum nomen mutuatus videtur; Ejus geſta ex Eddicis fabulis conflata ſunt — — — 331. 332.
Gormus Stultus ſeu *Heimſkius*, Hiſtoriæ Olafi Tryggvini Part. 1. p. 70. memoratur, qvem *Saxo* Gotrici patrem conſtituiſſe videtur 398. (185.)
Knutum expoſititium educabat, conſenſuqve cognatorum & amicorum teſtamento hæredem conſtituit — — — ibid.
In *Eirici Pomerani Chronico* indicatur — — 436. 437.
Gormus Potens, aliis (perperam ut videtur) *Stultus*, toti Daniæ a filiis Ragnaris Lodbrochis præfectus Hordaknutum educavit, ex illo & Olafo Anglo coaluiſſe videtur *Saxonis* Gormo Anglicus 402. 437.
Gormus Grandævus Horda-Knuti filius paternæ hæreditati Jutiam adjecit, qvædam ejus geſta, liberi, elogium 437. 444. & ſq. (185.)
Gothefridus â Gothrico prorſus diverſus, in ejus tempore magnopere a *Saxone* erratum — — — — — 332.
Gothiæ nomine qvæ terræ antiqvitus venerint — — 84.
Ejus variæ etymologiæ prolixe exponuntur — 90. & ſq.
Gothiæ Svedicæ Reges ex ſola corporis, ſed inuſitata, mole lecti — 290.
Gothici Regni in Scania initium — 182. 188. 189. 190. usqve 195.
Gothelfam per medios Gothorum populos decurrere in Oceanum tradit *Adamus Bremenſis* — — — — — — (11.)
Gothlandia — — — — — — — (15.)
Gothi primi ſeptentrionis incolæ — — — — (145.)
Gothorum nomen Danis, Svecis, Norvegis, Pruſſis, Pomeranis commune — — — — — — — 88.
Illorum lingva magnam partem Germanica, Danis, Norvegis & Svecis ante Odini adventum communis — — 129.

Sermo

Sermo autem in Aſia, ex aliarum gentium vicinitate, ante Odini adventum aliqvatenus mutatus videtur — — — ibid.
Illorum egreſſum e Septentrione anteOdini ingreſſum contigiſſe 197.
Varias eorum e Scandia migrationes Trithemio memoratas ibid.
Ante Pytheæ Masſilienſis tempora nomen illorum ignotum 174.
Illorum itinera e patria ad Iſtrianas regiones Thraciam & Pontum — — — — — — 180.
Gothos Gethasqve unam eandemqve gentem eſſe, ſed illos ab his prognatos — — — — — — 178.
Gothricus Saxonis ex albo Daniæ Regum exploditur — 332. (185.)
Gothrecum Saxo Ragnaris Lodbrochis proavum facit — 388.
Refellitur — — — — — — 389.
Gouldal — — — — — — — (168.)
Gramum inter univerſales Daniæ Principes non eſſe cenſendum; Halfdani Hringarikiæ, qvæ Norvegiæ provincia eſt, filium fuiſſe; Ejus nomen celeberrimum omnibus Regibus deinde commune epithetum evaſiſſe — — — — 249. (183.)
Cur *Saxo* eum inter Daniæ Reges adſciverit — — 250.
Gráni Sigurdi Fafnericidæ eqvus — — — — (55.)
Grimus Canus ſeu *Cineraceus* — — — — 398.
Grönlandia — — — — — — (130. 139.)
Grönlandiæ tabula corrupta — — — — (149.)
Gudlogus Hálogiæ Rex — — — — — (15.)
Gudrodus Magnanimus — — — — — (185.)
Gudruna Giukii filia, heroum ſui temporis geſta textura ſua repræſentavit — — — — — — — 52.
Ejus Tragoedia allegoriis plena — — 138. 139.
Furiæ — — — — — — 326.
Ejus cum Brynhilde colloqvium — — — (46. 51.)
Gullbaraldus — — — — — (22.)
Gullvikin, aureus ſinus, in iſthmo Spangareidenſi, ubi Aſlaug Ragnaris Lodbrochis uxor inventa eſt, a cithara, cui incluſa erat, auro divite, nomen contraxit — — — — — 36.
Gungincorum nomen apud *Paulum Diaconum* diverſum â *Giukungo*, diverſis gentibus competere — — — — 340.
Gunnhildis Eirici Blodöxii uxor, magicas artes addidicit — 34.
Gunnlaugus Monachus *Olafi Tryggvini Vitam* latine conſcripſit — (2.)
Multos libros ſcripſit — — — — (6.)
Ejus ſcripta deperdita deplorat *Bryniolfus Svenonius*. — (7.)
Gutheates, Achiæ ſinus — — — — — 173.
Guthion Laconiæ oppidum — — — — — ibid.

Guthium, ſextum Cimbrorum Ducem, Scaniam cum adjacentibus Cimbriæ adjeciſſe, comminiſcuntur — — — 179.
Guthormus ex Serie Regum Daniæ excludendus — 250. (183.)
Guthormus cum Harecho de Jutiæ regno bellat, ubi uterqve concidit cum univerſa regia ſobole, ad unum usqve puerum 407. 420.
Guthredus, filius Hardeknut, e ſervo repente Rex factus, Sigurdi Angvioculi ex Hörda-Knuto nepos fuit — — 437.
Gyrdir falſo poſt Nordmannorum cladem in Dania regnaſſe dicitur — — — — — — 430. 434. 436. 437.

H.

Hacon Hladarum Comes — — — — (25.)
Hacon Ringus — — — — — — (29.)
Hacon Griotgardi filius — — — — (161.)
Hacon Adalſteni alumnus — — — — (185.)
Hæbudes — — — — — — — (71.)
Haddingi plures, Haddingiadali & Thelemarchiæ in Norvegia Reges — — — — — — — 252. (183.)
Hadingi ætas Aſiaticæ immigrationi male a *Saxone* applicatur — 252.
Illum Odino Sveciam inſidenti æqvalem numini ſuo tutelari bellum intuliſſe male cohæret — — — — 253.
Ejus uxori *Saxo* imperite adſcribit verſus, qvos *Edda* Skadæ uxori Niordi de Noatunis tribuit — — — — ibid.
Si in Helſingiam, ut *Saxo* tradit, confugit, Odino longe inferior erit, cum Helſingia id nomen longe poſterius acceperit ibid.
Mortis ejus genus, qvod *Saxo* memorat, *Snorrius* Fiölneri Sveciæ Dynaſtæ adſcribit — — — — — 254.
Inter Daniæ Reges univerſales locum non invenit — 250.
Hadingum, Hundingo ſupereſſe non ſuſtinentem, ſuſpendio ſe ipſum neceaſſe *Saxo* tradit, Islandis nihil de exitu ejus conſtat — 263.
Hagbardi & *Signyæ* monumenta multis in locis conſpicua (34. 178.) 280.
Hakio Norvego novum mortis genus inventum — — 102.
Hakius Scaniæ Rex — — — — — 291.
Hakius Sveciæ Rex & *Hagbardus* fratres — — 277. (29. 46)
Eorum ſynchroniſmus cum Faſnericida — — (50.)
Halfdanus Frodii nobis Tertii filius, Saxoni Danus Tertius eſt 274. — — — — — — — 282. (185.)

Halfdanus

Halfdanus Secundus Ingialdo ſuccedit — — 285. (183.)
Ejus filii Hroar & Helgius — — 285. 303. (183.)
Halfdanus & *Helgius* fratres — — — — (5. 19.)
Halfdanum, qvi *Saxoni Biergramus* eſt, non unius hominis perſonam ſuſtinere, ſed conflatum ex Halfdano Secundo Daniæ Rege & Halfdano primo, Fridleiſi Tertii fratre, & Halfdano Hringarikiæ in Norvegia Regulo — — — (20. 184.) 304.
Halfdanus Priſcus — — — — — (24.)
Halfdanus Branæ Alumnus Roſkildæ regnavit — — (37.)
Cæſus eſt â Sörlio Robuſto — — — — (37.)
Halfdanus Niger — — — — (XVII.) 161. 185.
Halfdanum Ungvino Gothenſium Regi, regnum Daniæ teſtamento legaſſe & filium Asmundum, qvem ſenex ſuſcepit, ſtemmatis Norvegici progenitorem habuiſſe non conſiſtit — — ibid.
Halfdanum Hringarikiæ Regem carmen *Hyndlulióđ* celebrat 304. 305.
Halfdanus Diſertus partem Angliæ hæreditario jure conſecutus eſt — — — — — (35. 37. 42. 184. ſq.) 509.
Halfdanus & Sigfrodus Reges ethnici, Hárecho juniori ſucceſſerunt 421.
Legatos de pace cum muneribus ad Ludovicum Germaniæ Regem mittunt — — — — — — ibid.
Halfdanus Nordmannus in Angliam mittitur, ibiqve occiditur 425. 429.
Halfdanus 1. *Albipes* — — — — — (185.)
Halfdanus 2. Munificus — — — — — (ibid.)
Hamder & *Sörlius* in Jormunreci aula lapidibus ad necem obruuntur 328.
Haraldi Grandævi uxor Hildis, Heidrici Ulfhami Jutiæ Regis filia 308.
Haraldos Hilditannes duos fuiſſe — — — — 314.
Conciliatio — — — — — 315. (19. 27.)
Diſſenſus de ejus parentibus tum *Saxonis*, tum antiqvitatum Islandicarum — — — — 313. usqve 316.
Haraldum, qvi *Saxoni* Frothonis qvinti frater eſt, revera eſſe Halfdanum Secundum, filiosqve ejus Haraldum & Halfdanum converti debere in Hroarem & Helgium — — — 303. (184.)
Haraldum Hilditannem Saxo Olafo Vermalandiæ Regi, Lignario dicto, æqvalem fuiſſe perhibens, inſcius noſtris documentis accinit 316. — — — — — — — (184.) 185.
Haraldus Gullmunnus Aſis non inferior — — — (XXX.)
De eo — — — — — — (24.)
De ejus ſobole ac nepotibus — — — — (37.)
Haraldus cum Regenfrido in Jutiam ſuccedit — — 411.
Haraldus Pulchricomus, qvot gradibus ab Odino, qvot a Niordo diſtet — — — — — — 222. (12.)

 Ejus

Ejus ſepulcrum — — — — — (75.)
Haraldus Klakius falſo inter univerſales Daniæ Reges collocatur, Comitis dignitate in Jutia, aliis Holſatia, functus eſt — 416.
Eum utraqve membrana *Jöfraſkinna* & *Kringla* Regem Jutiæ appellant — — — — — — (62.)
Haralldus Cærulidens baptizatus eſt CMXLVIII. — (XV. 63.)
Hárecbus, annalibus Fuldenſibus *Roric*, Moguntiæ baptizatus partem Friſiæ ab Imperatore in feudum accepit — — 413.
An idem, qvi Haraldo Moguntiæ baptizato in regnum ſucceſſit 417.
Diverſum ab eo oſtenditur fuiſſe — — — 419.
Poſt necem illius Hárecî, qvi Haraldo Moguntiæ baptizato ſucceſſit, a ſucceſſore ejus Hareco juniore in partem exiguam regni admiſſus — — — — — 419. 421.
Ejus auſpiciis Ragnarius pirata Galliam afflixiſſe videtur 419.
Qvi Haraldo Moguntiano ſucceſſit Danicis ſcriptoribus Eiricus 417.
Diverſus ab eo, qvi Moguntiæ baptizatus eſt — — 419.
De eo *Adami Bremenſis* & Danicorum Scriptorum error 417.
Cum Guthormo fratris ſui filio, aliis avunculo, internecino bello conflixit, totius Regiæ ſobolis interitu — — 407. 420.
Haſtingus Biorni ferreæ coſtæ pædagogus ad Romani imperii apicem eum provehere geſtit, poſt triginta annorum vaſtationem Carolo Regi Galliæ reconciliatur — — — — — 374.
Hávamál, Oda Eddica ab Odino concinnata — — — 130.
Hávar (perperam Hávardus) *Manufortis* Fridlafi filius, patri ſucceſſiſſe præſumitur — — — — — 268. (184.)
Hawsloe parœcia — — — — — (177.)
Haudi vel *Hotheri* epitheta — — — — 300.
Hauga Olld qvid ſit — — — — — 146.
Haukus Legifer qvæ ſcripſerit — — — — 47.
Heyangur — — — — — — (161.)
Heyangurs-Biörn ſatrapa Sognenſis — — — (161.)
Heyangursfiord — — — — — — (173.)
Heidabæis templum reparatum — — — — 429.
Epiſcopatus inſtitutio — — — — ibid.
Heidrecus, Jutiæ Rex, multis Seculis poſt Frodium I. vixit — 256.
Multis ſeculis inferior vixit Odino — — — (142.)
Illius hiſtoriæ breviarium — — — — ibid.
Heidricus Ulfbamus, Jutiæ poſt mortem Hrolfi Krakii Rex — 291.
Heimskringla corrupta — — — — — (149.)
Helgius Haddingiaſkatius heros inſignis — — — 252.
Helgius ab occiſo Hundingo *Hundingsbanius* appellatus — 264.

Diverſus

Diverſus ab Helgio Daniæ Rege — — 287. (183.)
Helgaqvida Hundingsbana — — — — — (55.)
Helgius Acutus — — — — — — (58.)
Helgius Halfdani Secundi filius, Oluſæ Saxoniæ Reginæ ſtuprum infert, filiam inde natam poſtea rapit & inſcius generis uxorem ſibi jungit — — — — — — — 287.
Occiditur — — — — — — 288.
Helgius Daniæ Rex poſt cladem Normannicam falſo recenſetur 430. — — — — — 434. 436. 437. (183.)
Helgius Macer — — — — — — (39.)
Helſingia a Thorere Helſingo coli cœpit — — 253. 254.
Hemmingus non cum Ludovico Caroli Magni filio pacem compoſuit, ſed cum ipſo Carolo — — — — 333.
Hemmingus an Godefridi filius nepos aut patruelis fuerit; de limite regnorum cum Carolo Magno tranſegit — — — 410.
Memoratur — — — — — (185.)
Henricus Auceps Danos ad Chriſtianiſmum adducit — 429. (185.)
Heredagus primus Heidabæi ſeu Slesvicenſis Epiſcopus — ibid.
Hergrimur Hälftröll — — — — — (147.)
Herioldus (Haraldus) & Reginfridus legatos ad Carolum Magnum mittunt, Weſtphalos domant, a Godofridi filiis regno pelluntur, reparant vires, unum ex Godofridi filiis cædunt — — 412.
Herioldus (Haraldus) Ludovici Pii Imperatoris auxiliis adverſus Godofridi filios juvatur, reſtituitur, infeſtatur, Moguntiæ cum uxore & filiis & fratre, vel fratris filio, baptizatur; regno reſtituitur, ſacram ædem Slesvici ædificat. Nulla ei cum Ragnare Lodbroche res, diverſus ab Haraldo Klakio, qvando mortuus fuerit 416.
Herraudi Saga ex ſuo ipſius proœmio auctoritatem ſuam non probat 22.
In generis ſerie longe vetuſtisſima — — — 388.
Herraudus Gothiæ Comes limacem filiæ donat, illius monſtroſæ magnitudinis terrore percuſſorem nuptiis filiæ publice invitat — 346.
Hervör Hiörvardi filia. Heidreci pater fuit Heidrecus Ulfhamus, Hiörvardi ſoror, Hildis Haraldi Grandævi uxor — — (27)
Hervoris hiſtoria, qvæ alios Odinos antiqviores nobis obtrudit, refellitur — — — — 125. (25. 26. XVII.)
Ejus de Regibus Sveciæ diverſa exemplaria — 360. 361.
Hetha Regina — — — — — (324. 184.)
Hetheby oppidum, non ab Hetha, ſed Heide, qvod deſertum denotat, cui primo asſitum fuerit, dictum videtur — (43. ſq.) 324.
Hethinus & *Höginus*, nobis Högnius, Frodii Sexti Ingialdi nepotis tempore vixerunt — — — — — (27)

Hiarnium Poëtam, Frodio, *Saxoni* Tertio, in ſceptra Daniæ ſuccesſiſſe, *Saxo* tradit, qvod noſtri ſilent, nec tamen refellunt — 267. (184.)
Hialmar — — — — — — — — (26.)
Hialtlandia — — — — — — — (87)
Hetlandicæ Inſulæ, an earum redemptio cum Orcadibus conjuncta ſit (89.)
Hiberniæ primi incolæ e Britannia arceſſendi — — 206.
Hibernorum circa antiqvitates patrias induſtria — — 199.
Hiörleifus Mulieroſus, Hördiæ Rogiæqve Rex — — 291. 292.
Hiörvardus Hrolfi Krakii ſororius eum occidit — — 288.
Hiſtoria Hervoriana non eſt conſcripta ante receptum in Septentrione Chriſtianiſmum, ut Verelius putat — — — 38.
Hiſtoria Hildis fabuloſa, res longe poſt Chriſti tempora geſtas continet — — — — — — 262.
Hiſtoriarum Islandicarum fragmenta, qvæ adhuc ſuperſunt — 11.
Illarum auctoritas & fundamenta — — — 49.
Propter unam aut alteram hallucinationem improbandæ non ſunt — — — — — — ibid.
Hithinus, nobis *Hedinus*, Högnius & Hildis longe poſt Frodium, Chriſti temporibus æqvalem, vixerunt — — (26. ſq.) 262.
Hleidra (Lethra) â Skioldo condita — — — 244.
Hlif Eyvindum Auſtmannum peperit — — — (32.)
Hogini, nobis Högnii, Hithini & Hildis tempora longe poſt Chriſti ætatem deprimenda — — — — 262.
Holmius, Matthias — — — — — — — (66.)
Hol, Þarœcia, ibi magnum templum — — — (181.)
Hörda-Knutus Sigurdi Angvioculi filius, unde ſic dictus, diverſus a Knuti Magni filio, aqva aſperſus & enutritus a Gormo Knuti Servii filio, patri ſuccesſit, ſub tutela Gormi puer regnaſſe exiſtimatur — — — — — 431. (185.)
Adamo Bremenſi Hardegon & Hardewich perperam Sveni filius dictus — — — — — — 433. (62.)
Longe ante ſtragem Nordmannicam vixit — 433. 434. 437.
Ejus filius, an fuerit Guthredus *Simoni Dunelmenſi* ad annum 893 notatus, qvi e ſervo ad regale faſtigium pervenit — 437.
Hotherum Saxo nunc Hadingo æqvalem, nunc ejus pronepotem facit, Hiartvaroqve ſuccesſiſſe, id qvod multis rationibus refellitur 293. — — — — — — usqve 301. (183.)
Hopperſtad — — — — — — — (174.)
Hrærechus Hnöggvanbaugius, Ingialdi filius, patri in ditione Lethrenſi non videtur ſuccesſiſſe — — — 285. (184. 185.)

Hrære-

Hrærekus Slaungvanbaugius & frater ejus Helgius Acutus Halfdani 3. filii Lethrenſem ditionem tenuerunt — — (35. 185.)
Hrærecus Thorolfi Voganeſi pater fuit — — (38. 183.)
Hrafn Stultus inter præcipuos Islandicæ gentis conditores — (38.)
Ejus progenitores ex *Niála* — — (29.)
Hreidmar, de eo & filio ipſius Otrio in lutram converſo ad fabulas Eddicas rejiciuntur — — — — — (48.)
Hreidar ſeu *Reidar*, partis Sellandiæ poſt Hrolfum Krakium Rex 291.
Hringus, Codici Flat. *Hergeir*, externis Scriptoribus *Annulo*, de ſucceſſione Jutiæ bellavit, uterqve cæditur, in cæſorum numero auctores variant — — — — — 410. 411.
Hroar Halfdani Secundi Daniæ Regis filius, Nordrii Northumbriæ Regis filiam uxorem duxit, dimidiam Daniam fratri Helgio pro bonis mobilibus vendidit, a ſororis filio Hroko injuſte occiditur — — — — — — 286. 287. (185.)
Hrockinſkinna, liber MſS. pergameneus ſic ab auctore appellatus, pars eſt operis *Snorrii* — — — — 46.
Hrolfus Krakius, ejus Hiſtoria a magiſtro qvodam *Gvaltero* conſcripta, licet fabulis mixta, non eſt improbanda — — 37.
Inceſtu natus, S. Olafi judicio omnibus ethnicis Regibus anteponitur, qvippe virtutibus Principe dignis inſtructus, ejus vita ab auctore paraphraſtice conſcripta ſeorſim edenda; ſororii ſui Hiörvardi & ſororis Shuldæ inſidiis oppreſſus eſt (XX. XXIV. XXVII. — — — — — 116. 120. 183. ſq.) 288.
Hrolfus Ingialdi filius *Originibus Islandiæ* memoratur — 285.
Hrolfus de Ani — — — — — — (39.)
Hrokus Signyæ Hroaris & Helgii ſororis filius, pretii inæſtimabilis armillam ab avunculis expoſtulat, oſtenſam in mare projicit, altero pede multatur. Hroarem occidit, uxoris ipſius nuptias poſtulat, ab Helgio invaditur, truncatusqve domum mittitur — 288.
Hrókum Nigrum poſt Sigurdum Fafnericidam vixiſſe, ejus carmen allatum — — — — — — — 337.
Ab auctore aliqvot ſeculis juniore produci ſuſpectum — 341.
Hubba Lothebrici filius in Anglia ab Alfredo Rege cæſus — 387.
Hugletbus, nobis *Hugleikus*, non Daniæ, ſed Sveciæ Rex fuit, diſſertatio de eo — — — 274. & ſeqv. (184.)
Ejus hiſtoriam *Saxo* & *Snorrius*, licet diverſimode, eandem tamen exponunt — — — — — — 278.
Hugrunarum ſeu Runarum Cordialium deſcriptio — 135. & ſq.
Hvitſerkus Ragnaris Lodbrochis filius, poſt cædem Regis Ellæ cum fratribus varias terras infeſtat, in oriente capitur, genus mortis eligit,

git, rogum humanis capitibus incenſum, cui vivus imponatur, impetrat — — — — — — 352.
Humblus ex indice genuinorum Daniæ Regum expungendus inqve Hunniam relegandus, vel inter curatores Regni Danici cenſendus — — — — — — 247. 248. (18. 183.)
Hundingus non Sveciæ Rex Haddingorum uni ſynchronus — 253.
Hundingum Sveciæ Regem, eo mortis genere, qvo Islandi Fiolnerem ſublatum perhibent, periiſſe *Saxo* auctor eſt — — 263.
Illum Islandi nec Sveciæ Regem agnoſcunt, nec a qvo occiſus ſit, ſilent, eumqve ad inferiora tempora referunt — 263. 265.
Huno, Archiepiſcopus Bremenſis, qvando ordinatus — 428.
Hyndlulióð, carmen — — — 257. & ſq. (23. XXXII.)

I.

Jacobus Tertius Scotiæ Rex — — — — (71.)
Japhetum Sveciam incoluiſſe eundemqve Neptunum & Atinum & Dellingum appellatum *Rudbechius* ſtatuit — — 163.
Non videri neptes ſuas & proneptes conjugio ſibi ſociaſſe ibid.
Eum cum filiis ſuis tamdiu ſuperſtitem non fuiſſe, ut poſt regiones in Aſia occupatas coloniisqve repletas, novas in Europa qværeret — — — — — — 168. & ſq.
Jarmericus ſ. *Jormunrecus* inter Daniæ Reges inſerendus non eſt, ejus hiſtoria — — — 325. usqve 328. (XXXII.)
Inæ æra — — — — — — (41.)
Inæ hujus fratrem Ingildum *Dunelmenſis*, noſtrates Ingialdum vocant — — — — — — (ibid.)
Index hiſtoriarum, qvæ perierunt, ſed a fide dignis ſcriptoribus citantur — — — — — — 11.
Indiæ nomen depravatum, pro provincia aliqva Norvegiæ, Sveciæ, aut Gothiæ intelligendum — — — — — 31.
Per Indiam *Reenhielmius* Schytiam usqve ad Thanaim intelligi exiſtimat — — — — — — (4.)
Ingibiörg Regis Belii filia — — — — — (5.)
Ingibiörg Finni Arnini filia, qvæ Thorfinno Orcadum Comiti poſtea uxor obtigit, verſu celebratur — — — (10.)
Ingolfus incolarum Islandiæ anteſignanus — — — (161.)
Ingialdus Frodii IVti filius, qvi *Starkadi Alumnus* uſurpatur, reliqvis fratribus adultior, Lethranam ditionem rexiſſe videtur (31. 184.) 284.

Ingial-

Ingialdus Aſtutus ſe ipſum cum filia incendio delet — — 208.
Inglings & *Ingliſch*, pars Svevorum nobilisſima ab Ingone Odini filio denominata teſte *Langbornio* — — — — 153.
Ingvaris Multivagi vita ab Oddo Monacho conſcripta fabuloſa, vana. 45.
Inſcriptiones in ſaxis & rupibus ad hiſtoriam inſufficientes — 64.
Interregnum in Dania a morte Skuldæ Hrolfi Krakii ſororis cœpit 293.
Interregni qvædam fama ad *Saxonem* pervenit, qvod ille ad inferiora tempora depresſit — — — — — 307.
Interregnum in Dania trium Speciæ Regum tempore duravit — ibid.
Jomsburgum utrum Haraldi an Sveinis tempore conditum — (XXI.)
Johannes Magni, cur *Saxonis* methodum in ſua hiſtoria Svedica ſecutus ſit — — — — — (IX. 11.) 75 82.
Ejus fundamenta, qvæ hiſtoriæ ſuæ ſe ſubſtruxiſſe profitetur, examinantur — — — — — — — 80.
Multos Reges ex proprio cerebro finxit — — 81.
Johannis Martini Slangrupenſis verſio Danica — — (29)
Jon Haltboris filius, Epiſcopus Schalholtinus, antiqvitatum patriarum promotor — — — — — — 47.
Jonis Loptini Sæmundi nepotis encomium — — — 43.
Ejus mater fuit filia Regis Norvegiæ Magni Nudipedis — 42.
Jornandis traditiones de Ermanarico cum Islandorum narrationibus conferuntur, traditionesqve de eodem *Eddicis odis* occaſionem plura affingendi præbuiſſe videntur — — — 342. (XI.)
Jornandis Ermanaricus an idem ſit ac *Saxonis* Jarmericus, qvi noſtris *Jormunrecus* eſt, eademqve hiſtoria a noſtris & ipſo exponatur.
Argumenta, qvæ id propugnant — 336. usqve 339. (45. ſq.)
Rationes autem, qvæ impugnant — — 339. usqve 343.
Jörundus Yngvii filius Speciæ Rex — — — (15. 184.)
Jörunbiörn — — — — — — — (XXIX.)
Jötunheimar certe ante Odini adventum id nomen ſortiti — (129.)
Non ſemper iisdem terminis incluſi — — — (ibid.)
Finnmarchiam nunqvam ambitu ſuo comprehenderunt — (ibid.)
De iis ſententia — — — — — (146.)
Joti — — — — — — — — (129.)
Ab iis qvos *Ptolomæus* Saſonibus & Syebis ad mare Rhymeorum inter Aſiatas vicinos memorat huc profectis, inſeſſos, nec affirmatur nec refellitur — — — — — (129.)
Islandorum qvidam Angliæ & Hiberniæ Reges generis ſui auctores habent — — — — — — — 57.
Illorum induſtriæ in indaganda Hiſtoriarum veritate rarum exemplum — — — — — — — ibid.

Islandi

Islandi qvos Thylenſes *Saxo* vocat, non exſtiterunt eo tempore, qvo *Saxo* Gormo ſuo & Thorkillo id applicat — — 332.
Isleifus primus Islandiæ Epiſcopus an, & qvid conſcripſerit — 39.
Ejus conjectaneis *Arium Polyhiſtorem* in Hiſtoria ſua conſcribenda uſum videri — — — — — — 40.
Ivaris Vidfadmii ſucceſſus & potentia — — 308. 309. 310.
Ejus memorabilis aſtus in elocanda filia — — 311.
Acqvirenda Dania, nepotiqve vel filiæ eripienda mira inhumanitas, conſilium de Ruſſia ſubigenda, expeditio, repentina mors ibid.
Northumbriam & Occidentalem in Anglia Saxoniam tenuit 509.
Ex Svecia in Gothiam cum claſſe profecturum, portum Sialandiæ in tranſitu ſubiiſſe tradit *fragmentum* de eo *hiſtoricum* — (11.)
Audurem Prædivitem, ejus filiam, ambivit Helgius — (35.)
Ejus & Ingialdi Aſtuti ſynchronismus — — (36.)
Memoratur — — — — — (185.)
Ivar Ragnaris Lodbrochis filius, *Exos* dictus, & unde — 347.
In Anglia ſolus poſt expulſos fratres remanet, cum Ella Rege paciſcitur de ſolo, tergori bovino adæqvato, ibi Londinum exſtruit 350.
Sed falſo, ut videtur — — — — 383.
Gratiam Regis ſibi conciliat, procerum fidem donis expugnat, fidem Regi perfidus jurat, fratres nuntiis arceſſit; Legatus de pace componenda miſſus, ad vindictam patris hortatur, ſupplicii de victo Rege deinde ſumendi auctor Angliæ dominium invadit, & ad finem usqve vitæ tenet — — — — 351.
S. Eadmundum occidit, regnum ejus occupat, illamqve partem Angliæ accipit, cui majores ejus antea præfuerunt — 375.
Sine liberis, ſine appetitu prolis procreandæ, ſupervixit omnibus fratribus ſuis, ſenio mortuus, in Anglia tumulatus — 376.
Judices duodecim ab Odino inſtitutos in Nordmanniam & Angliam inde dimanaſſe colligit *Sheringhamus* — — — 147.
Juliorum feſtum a prima memoria in triceſimum Decembris, ſed in Februario celebratum eſt — — — — 158.
Jutiæ Reguli ſub Sigurdo Hringo & Ragnaro Lodbroche — 396.
Jutos ex Gothis Scanzianis ortos *Grotius* minus recte conjicit — 88.
Juſte fluvius — — — — — — (178.)

K.

Kanutus Valdemari Primi filius — — — (19.)
Kanutus Sanctus — — — — — — (21.)

Kerlin-

Kerlingia ſeu *Kerlingalandia* — — — — 422. 424.
Nordmannis ſuo idiomáte *Vetularum terra* — ibid. & ſq.
Ketill Jamtius, qvibus æqvalis — — — — 254.
Kiares plures poterant exiſtere etiam poſt Sigurdi Faſnericidæ tempora — — — — — — 341.
Knitlingorum hiſtoria — — — — — — (19.)
Knutus Expoſititius ſeu *inventus*, ex inceſtu natus, ſervis exponendus traditur, a nodo, qvi linteo, cui involutus erat, tres aureos annulos inneċtebat, Knutus dictus, ejus hiſtoria — — 399.
â ſervis, Comitum dignitate inſtructis, *Servius* etiam appellatus 401.
Lodni-Knut pro *Fundni-Knut* dictus, item Eiricus Barn 436 438.
Eum *Arildus Hvitfeldius* ex ſummorum Daniæ Regum albo expungit — — — — — — (61.)
Kolus Krappius — — — — — — (XXVII.)
Köklings-höyder ſeu Koklingi colles ſepulchrales prope Augvaldzneſiam — — — — — — — 50.
Kolſkeggus Polyhiſtor qvæ ſcripſit — — — — 44.
Korpeklinti in Gothlandia inſcriptio improbatur — — 78.
Kraakebecken, rivulus in iſthmo Spangareidenſi hodieqve monſtratur, ubi Aſlaug Ragnaris Lodbrochis uxor greges pavit, ita dictus a nomine, qvod ei tunc impoſitum erat, *Kráka* — 36.
Kroka-Refi hiſtoria totâ fictitia — — — 25. usqve 28.

L.

Laalandia unde dicatur — — — — — — 77.
Ladvig templum — — — — — — (172.)
Laxdæla — — — — — — (31.)
Langfedgatalis de Sveciæ Regibus aſſerta — — 361. 362.
Qvæ eo continentur, ut frivola rejiciuntur — — (99.)
Langhornii de Jutis & Vitis diſceptatio — — — 96.
Aſtios, Ingrios & Ruſſos per Indiam intelligit — (4.)
Hiſtoriam de Offa Rege e Dania in Angliam traductam exiſtimat (34.)
Laurentius, Johannes — (69. 70. 74. 79. 82. 87. 89. 94. 95. 121. — — — — — — IX. XVIII. XXIV.)
Ad eum literæ — — — — — — (87.)
Lapides ſepulchrales in Augvaldzneſia, in memoriam Augvaldi, & cultæ ab illo vaccæ — — — — — 50.
Lectis geſta veterum inſculpta — — — — 51.

Legem de exſeqviis, eqvo & armatura inſignibus, a Frodio latam *Snorrius* Dano Daniæ Eponymo tribuit — — — 255.
Leirdal, *Læradal* — — — — (162. 169. 179)
Legangri ad Torfæum literæ — — — — (150. 163.)
Lekanger, parœcia — — — — — (175)
Lethrenſis ditio — — — — — — (35.)
Lettius, Secretarius — — — — — (80.)
Liebius Academiæ Bibliopola *Seriem* excudit — — (104. 130.)
In eam ſumtus tandem ſuppeditat — — (XIII.)
Liber Originum Islandiæ, *Landnama*, variorum nominum & appellationum originem refert — — — — (5.) 50.
Lifdagus primus Ripis Epiſcopus — — — — 429.
Lignis veteres chartarum loco uſi — — — — 53.
Lilienſkiold — — — — — — (98.)
Lingva gentibus inter Rhenum & Viſtulam, Oceanum & Danubium pene communis, Caroli Magni ætate, mores & habitus disſimiles 129.
Literæ ante Odini Upſalenſis tempora huc illatæ non reperiuntur — — — — — — — (135. 141.)
Locceuius, Eiricus — — — — (10)
Locorum diverſorum de Speciæ Regibus conciliatio 363. usqve 366.
Lodbroch, Vilhelmo Gemeticenſi *Lothrocus* — — 373.
Lodus, in Lotherum a *Saxone* converſus, Humlii Hunniæ Regis filius, vel etiam Saxoniæ Rex, ex albo Daniæ Regum expungitur — 348.
Lofdius Grami frater, Jutiam ſibi ſubjecit, inqve qvintam generationem transmiſit. Ejus genealogiæ ſchema — — 250. 251.
Londinum ab Ivare Ragnaris Lodbrochis filio exſtructum — 350.
Qvod fabuloſum — — — — — 383.
Vetus oppidum appellavit *Marcellinus*. — — — (49.)
Tacitus Neronis tempore cognomento *coloniæ non inſigne*, *ſed negotiatorum & commeatuum* maxime celebre appellat — (49.)
Lother juxta *Saxonem* Dani filius Princeps Cimbriæ, filius Heidreci Regis — — — — — — (183.)
Longobardorum exitus ex his terris, cum æra, qvam *Saxo* Snioni tribuit, male cohæret — — — — — 329.
Lothebricus navicula aqvatiles aves inſectatus tempeſtate in Angliam abreptus in familiam a S. Edmundo aſcitus a ſervo accipitrum domitore occiditur — — — — 380.
Lothne-Knut ex *Fundni-Knut*, Knuto expoſititio, fabricatus videtur — — — — — — — 401. 436.
Ludovicus junior, Ludovici Germanorum Regis filius, Nordmannos magna clade afficit, ejus mors — — — (185.) 422.

Lyngvius Hundingi filius, ejus geſta & tempora — — 385.
Lyſchander in Thanace, Tanao, Tanuſio & Dano ſibi ipſi non conſtat — — — — — — 69. 70.
De rerum Gothicarum in priſcis Danorum monumentis defectu qveritur — — — — — — 74.
Lyſter, parœcia — — — — — — (178.)

M.

Magia ante Odinum Upſalenſem in Septentrione in uſu — 33.
Etiam poſt Odinum multis ſeculis usqve ad Chriſtianismum fundatum in Septentrione freqvens — — — 34.
Ejus ſpecies variæ — — — — — 133.
Magnus Olaſi Lexicon Runicum compoſuit — — (2.)
Magnæus, Arnas — (93. 94. 95. 96. 103. 104. 107. 121. 125.)
Manniæ Eccleſia; in eam jus Eccleſiæ Nidroſienſis — — (71.)
Super ea inter Regem Norrigiæ Magnum Qvartum & Scotiæ Alexandrum Tertium Transactio — — — — (71.)
Margareta Regina — — — — — — (20.)
Matthæus Pariſienſis — — — — — (34.)
Marcellinus Londinum Valentiniani & Gratiani temporibus *vetus* oppidum appellavit — — — — — (49.)
Meyer, Conſiliarius Status, ad eum epiſtolæ (65. 68. 73. 75. 76. 82. 83. — — — 84. 88. 93. 94. 95. 96. 101. 104. 121.)
Mithodinus Deorum iram aut Numinum violentiam confuſis ſacrificiis expiari negabat, ideoqve iis vota communiter nuncupari prohibet — — — — — — (14.)
Mothius — — — — (69. 70. 77. 78. 82. 157.)
Mare Odini, Poëſis appellatur — — — — 142.
Metempſychoſin priorum Deorum ſibi adſcripſiſſe Odinum, ejusqve ſocios *Gudmundus Andreæ* ſtatuit — — — 124.
Meurſii in congerendis regibus ab Eirico Puero ad Gormum usqve ſuperflua & negligens induſtria — — — 441. 442.
Notatur, monſtratur, refellitur — — — 443.
Ejus notæ ad Ælnothum — — — — (62.)
Mileſiorum colonia ex Schytia Septentrionali in Hiberniam infuſa anno M. 2934 perhibetur — — — — 200. 207.
Monumentorum Islandicorum genus qvadruplex — — 12.

Morkinſkinna, liber Mſ. pergameneus ab auctore ſic appellatus, pars eſt operis *Snorrii* — — — — — — 46.
Mulſum Odini, poëſis epithetum — — — — 143.
Myſingus piratarum Rex — — — — — (28.)

N.

Navigandi artem Phænix & Cadmius Agenoris filii ex Ægypto in Phœniciam advexerunt — — — — — 167.
Navigationis primordia ad Danaum referuntur mille annos poſt diluvium — — — — — — — ibid.
Nekromanteia an ab Odino in ſeptentrionem introducta — 145. 146.
Nemethus Anno M. 2029 Scandia egreſſus in Hiberniam delatus traditur — — — — — — — — 200.
Refellitur — — — — — — 205.
Nicolai Kragii de Islandorum ſcriptis judicium — — 61.
Nicolai Toldorphii teſtimonium — — — (6.) 36. 493.
Ninus, qvo ſeculo vixerit — — — 171. 172. 180.
Qvando imperaverit — — — — 180. 181.
Niördus Odini ſocius — — — — — (12. 162.)
Nomina virorum mulierumqve non ab Odino Upſalenſi & ejus ſociis derivata, ſed a Diis illis, qvi prius culti ſunt, videntur — 148.
Nomina propria terrarum, locorum, gentium, qvæ orienti cum ſeptentrione communia ſunt, antiqvitatem gentium ſeptentrionalium non arguere — — — — 173. usqve 177.
Nomina provincialium Regum, qvi poſt Hrolfum Krakium Daniam tenuerunt — — — — — (33.) 291.
Nordmannorum in Friſia clades — — — — 424.
Illorum poſt cladem a Ludovico acceptam furor, Pariſiorum urbem exuſſerunt, Aqvisgranenſis urbis templo pro ſtabulo uſi, Coloniam Aggrippinam & urbes ad Rhenum incenderunt — 423.
Ab Arnulfo magnam cladem accipiunt — ibid. & 427.
Diſſenſus de annis — — — — — — 428.
Nornageſtus — — — — — — — (43.)
Nor Norvegiæ eponymus — — — — — (162.)
Norum territorii nomen — — — — — (176.)
Northumbria Adalmundi tempore ethnica fuit eiqve tributaria (59.) 376.
Ejus & occidentalis *Saxoniæ* Reges Sigurdi Hringi fiduciarii 509.
Northumbria — — — — — — (35.)

Eam Ivaro Vidfadmio paruiſſe ex *hiſtoria Hervoriana* clarum (42.)
Norvegiæ Origines — — — — — (5.)
Norvegica hiſtoria (IX. XII. XIII. XXII. 97. 105. 108. 110. 115. — — — — — — 119. 120. 131.)
Norrigia — — — — — — — (151.)
Norvegiæ tabulæ Geographicæ — — — — (158.)
Norvegi olim Gothis annumerati — — — (11.) 84.
Notitiam Rerum Danicarum antiqviſsimam, qvi a Daniæ Regibus orti, Islandiam primo occuparunt eo ſecum intulerunt — 57.
Numinibus ſingulis ſecundum ſuam profeſsionem ſupplicandum (13. ſq.) — — — — — — — 132.

O.

Odæ veteres Eddicæ ſine ordine circumlatæ *Saxoni* impoſuiſſe videntur — — — — — — — 220.
Illarum ingens artificium & abſtruſus ſenſus — — 14.
Oddus Monachus, qvo ſeculo vixerit, & ejus teſtimonium de ſcriptis Sæmundi — — — — — — 41.
Qvæ ſcripſerit — — — — — 45.
Odini migratio in Septentrionem, omnis Hiſtoriæ ſeptentrionalis principium & Epocha habetur — — 99. (12. 22. 26.)
Illum alii incolæ Septentrionis præceſſerunt, ſed de iis nihil conſtat — — — — — — — ibid.
In aſſerenda divinitate aſtus — — — — 100.
Ei & Aſis placuerunt nomina, qvæ fabulis complexi ſunt, nominibus & locis imponi — — — — ibid.
Ad mortem intrepide oppetendam propoſitis Valicæ aulæ illecebris poſt vitam perfruendis cives Septentrionis animavit — 101.
Illius & Aſarum migratio a Romanorum geſtis in Aſia illuſtratur — — — — — — — 103.
Illius immigrationis æra — — — — (XXIX.)
A Pompeio & Æra nativitatis Chriſti — — 104. & ſq.
A collatione Antiqvitatum Saxonicarum cum Islandorum Hiſtoriis — — — — — — 107. & ſq.
Ejus priſca ſedes ad Boſphorum Cimmericum in Syndica 106. — — — — — — 126. 244.
Utrum ille, an vero Forniotus prior vixerit — — (X.)

Migratio

Migratio illius in Septentrionem ſupra Cimbrorum expeditionem non poteſt elevari — — — — — 113.
Upſalenſis vulgo, ſed minus accurate, dictus, cum ante conditos Upſalos mortuus ſit — — — — 114. (14.)
Illum veteres incolas hinc in Germaniam & alias terras extruſiſſe nihil abſurdi habet — — — — (134.)
Odini ad minimum duo, Boræ alter, alter Frealafi filius — ibid.
Boræ filius ſolis loco cultus — — — — ibid.
Cur unoculus dicatur, & cur Scaldorum præſes habeatur 115.
Cur ei tot epitheta impoſita ſint — — — 116.
Odinus Upſalenſis ſolus eſt ad qvem Septentrionis & Angliæ Reges genus referunt, ſed diſpari graduum ratione — (14.) 123.
Qvi Starchaterum ad occidendum Vikarem impulit, tunc mortuus in ſpectrum deſivit — — — — — 151.
Qvi Haraldum Hilditannem occidit, tum qvoqve mortuus 152.
Migrationem ejus ex Aſia in Scipionum tempora a *Langhornio* perperam exaltari — — — — 114. 152.
Odinos duos *Olaus Rudbechius* ſtatuit, ſed ejus nomine tanqvam proprio qvatuor aut qvinqve uſos eſſe, nobis nondum liqvet — 124.
Odinus dum in eorum Numinum, qvæ in ſeptentrione prius culta erant, nomina invaſit, effecit, ut tum eorum, tum etiam heroum, qvi ante eum vixerunt, omnis memoria interiret, iſqve cum ſuis pro antiqviſſimis a poſteritate cultus ſit, & ab eo tanqvam radice omnis memoria pullulaverit — — — — 125.
Magnam variamqve mutationem ſecum in Septentrionem intulit — — — — — — — 128.
I. Circa lingvam, qvam dialecto tantum & vocabulis qvibusdam a priſca illa, qva primi aborigines uſi ſunt diſtinctam invexit 129.
II. Circa literas, qvas ipſe introduxit — — 130.
III. *Novam qvandam magiæ ſpeciem* — — 133.
IV. Poëſin cultiorem — — — — 141.
V. Funerum ſolennia — — — — 143.
VI. Judiciorum ordinem — — — — 146.
VII. Sacrificiorum ritus — — — — ibid.
VIII. Nominum a ſuis derivatorum impoſitionem — 148.
IX. Denominationem dierum hebdomadalium — — ibid.
Ejus filii qvi & qvos Principes in Anglia progeneraverint teſte *Langhornio* — — — — — — 153.
Qvo tempore ex Aſia migraverit, decennium in ſubjuganda Dania, Svecia, Norvegia, interjectisqve terris inſumſiſſe videtur — — — — — — — 226 (184.)

Singulis

Singulis regni Gothici, in univerſum ſic appellati, provinciis nova nomina indidit — — — — — 244.
Ejus præſtigiæ Hrolfo Krakio exhibitæ — — 295.
Offa Merciorum Rex — — — — — (34.)
Olafum Manſuetum Vermundi filium altera Genealogia, qvæ Originibus continetur, in fœminam nomine Olufam convertit, eamqve Dani Magnifici matrem facit; ſed ſola, ideoqve explodenda 269.(15.183.)
Olafus Kinrici filius, Northumbriæ tributarius Rex a Sigurdo Hringo præpoſitus, ab Ubbii filio Eava regno pulſus, Jutiæ ab eodem Hringo præficitur, deinde filii ejus Ragnaris Lodbrochis Vaſallus *Olafus Anglus* dictus — — — — 322. 508.
Is *Saxoni* Olius Vegetus eſt & Gormo Anglicus 281. 282. 324. — — — — — 397. 398. 437. (184.)
Olafus Tryggvinus, ejus genus a Ragnare Lodbroche & Thora Herraudi filia — — — — — 395.
Ejus vita â Gunnlaugo Monacho latine ſcripta deperdita (2. 7.)
Ejus hiſtoria in recenſu Regum Jutiæ, poſt cladem Nordmannicam refellitur — — — — — 434.
Olafus Sanctus, ejus genus â Ragnare Lodbroche & Thora — 359.
Aulæum poſſidebat, cui Sigurdi Fafnericidæ conflictus cum Fafnere intextus — — — — — (9.)
Olafus Sveo, ſeu Skautkonungus, Sveciæ Rex, non triceſimus, ut Chronici Norvegici editio Danica habet, ſed decimus in gente ſua ſucceſſor — — — — — — 365. (185.)
Ejus decem proavi ad Sigurdo Hringo numerandi ibid. & 366.
Olafus Lignarius Ingialdi Aſtuti f. — — — (185.)
Olafus Manſuetus Dani pater — — — — (15.)
Olafus Albus Dublini Rex — — — — (31.)
Olaforum Sveciæ Regum nullus, poſt cladem Nordmannicam, totam Daniam ſibi ſubjecit — — — 334. 336. 337. 430.
Olaforum hiſtoriarum, earum qvæ prolixiores, ſcriptores diverſi â *Snorrio* — — — — — — (136.)
Olai Rudbeckii argumenta, pro adſtruenda gentium Septentrionalium antiqvitate a confuſione lingvarum expenduntur — 156.
De primarum poſt diluvium familiarum propagatione ſibi ipſe vix conſtat — — — — — — 162.
Olavus Godefridi filius in regnum Daniæ non ſucceſſit, ſed Hemingus — — — — — — — 333. (185.)
Olius Vegetus, Eridleifi Tertii filius, *Saxoni* Olo, in balneo a Stærcado occiſus, magnam ei confuſionem cauſatus eſt, nam ex eo duos exſtruxit, ex qvibus tertius qvoqve elicitur — 282. 324.

Olinus nihil ad Norvegos aut Svecos pertinet — — (141.)
Olo, Haraldi ex ſorore nepos, Scatum & Hialum fratres occidit (36.)
Ollerus, Eddæ *Ullus* eſt, Odino Upſalenſi æqvalis — (151.)
Olufa an Dani Magnanimi mater — — — (15.) 214.
Olufa Ragnaris Lodbrochis ex Thora filia, nupſit Steinari de Canibus Duci Anglicano — — — — — 358.
Rami ab eo duo, alter ad Olafum Tryggvinum, alter ad S. Olafum Norvegiæ Reges — — — — (57.) 359.
Omundus, qvem Olonis filium *Saxo* tradit, Monarchis non annumerandus eſt — — — — — 325. (184.)
Opdal, Ellen — — — — — — (142.)
Orbem terrarum diviſum fuiſſe ante ſtructuram turris cæptam — 166.
Orcadenſium geſta — — (69. 85. 89. 105. 116. 121. 122.)
In hiſtoria Orcadenſi obſervanda — — (87. 88.)
An Hialtlandia territorio Orcadenſi accenſeri debeat — ibid.
Orcades hypothecæ expoſitæ pro 60 millibus florenorum Renenſium (89.)
Annus qvo ædes in Orcadum Pomona, noſtratibus *Kirkiuvog*, illis *Kirkua*, condita fuit, inſculptus ipſius turri in muro (126. 141.)
Ad hiſtoriam Sigurdi Hieroſolymipetæ pertinet — (132)
Origo variarum appellationum & nomininum ex *Landnáma* petenda 50.
Orm Hartiſnut ex *Hordaknut* & educatore ejus Gormo profluxit in *Eirici Pomerani Chronico* — — — — 437.
Otlaug vel *Aatloyboyen*, colliculus in iſthmo Spangareidenſi, etiamnum monſtratur, ubi Aſlaug Ragnaris Lodbrochis uxor conſedit, dum greges paſceret — — — — — — 35.
Ottar Stultus — — — — — — (83. 24.)
Ottonem Primum contra Haraldum Cærulidentem pugnaſſe, *Saxo* tradit — — — — — — 440. (185.)
Ottar Vendilkraka Eigilis filius — — — — (184.)

P.

Parietibus domuum Hiſtoriæ Veterum impreſſæ — — 51.
Partolanus Anno M. 1969 è Scandia in Hiberniam acceſiſſe perhibetur — — — — — — 199.
Refellitur — — — — — — 205.
Petri Huetii de Eddicis fabulis judicium — — — 14.
Refellitur — — — — — — — 15.

Ejus

Ejus de hiſtoriis, magnis in Septentrione lapidibus inciſis, vanum teſtimonium â *Thoma Bartholino* refellitur — — 65.
Petri Claudii Undalini de Islandorum ſcriptis teſtimonium 61. & ſeqv.
Ut & de ſcriptis Isleifi primi Islandiæ Epiſcopi — 39.
Petri Albini Niveomontani opus, qvod novæ *Saxonum* hiſtoriæ progymnasmata inſcripſit, cum Islandorum antiqvitatibus confertur — — — — — — — 107. & ſq.
Peringſkiöld Archivarius Regius — — — (159. 145.)
Philippi Cluverii de *hiſtoria Johannis Magni* judicium — 81. 82.
Pictos ex majoris Germaniæ parte, qvæ Danos Svecos & Norvegos complectitur, in Hiberniam delatos, inter annos M. 2935 & 2948 Herimone primo Scotorum Dynaſta, Rege Salamone Hieroſolymis regnante, perhibent, mille annis ante caput æræ Chriſtianæ Boëthio repugnante, qvi id 322 annis ante Chriſtum factum vult — — — — — — — 202. 204.
Plura de iis — — — — — — 207.
Picturis & Sculpturis rerum geſtarum memoriam Veteres conſervarunt — — — — — — — 51.
Pleſſius — — (71. 75. 78. 96. 102. 120. 107. 113.)
Poëſis omnibus hominibus a natura indita ſeu rudis & impolita 141.
Cultiorem in Septentrionem Odinus introduxit, teſte *Snorrio* 142.
Poëtæ veteres, viri probi, veritatis ſtudioſi, in magna apud Principes gratia, magno honore affecti, omnibus aliis Miniſtris prælati, ſæpe & nuptiis filiarum eorum aut propinqvarum fœminarum ornati — — — — — — — 54.
Ipſi qvoqve Reges poëſeos notitiam gloriæ ſibi duxerunt ibid.
Polydori Virgilii, de Lothebrico, Agnare ejus filio & S. Eadmundo narratio — — — — — 380. 381.
Iſtum Lothebricum totius Daniæ Regem non fuiſſe — 394.
Pontanus notatur — — — — 426. (89. 164.)
Ejus collatio cum *Arnoldo de Fine* — — — (154.)
Poſteriores Jutiæ Reguli — — — — — 404.
De iis *Hiſtoriæ Olafi Tryggvini* & membranarum narrationes 404. — — — — — — — usqve 407.
Pytheas Maſſilienſis, qvando vixerit — — — 174.

R.

Radbardus — — — — — — (36. ſq.)
Ragnares Lodbroches plures fuiſſe — — — 383. (X. ſq.)

An

An ullus Ermanarici tempore Daniæ Rex vixerit — 343. 383.
Qvibus argumentis ſtabiliuntur — 387. usqve 392. (60.)
Qvibus refelluntur — — — — — ibid.
An *Æimonii Ragnarius* — — — 379. 394. 419.
Ejus commilitonumqve geſta & interitus — — 379.
An is, qvi Gallicis Anglicisqve ſcriptoribus celebratur 383. 389.
Ragnar Lodbroch, Sigurdi Hringi filius, id nominis antiqvisſimus 380. (185.)
Ejus hiſtoria confuſa — — — — —. 35.
Loco, qvem in auctoris chronologia obtinet, moveri neqvit 380.
Unde *Lodbrochis* nomen acceperit — — — 346.
Ejus uxor, liberi — — — — — 347.
Filiorum geſta — — — — — 348.
Congreſſus cum Carolo Magno haud abſurdus — 391.
Cum Haraldo Pulchricomo congredi non potuiſſe — ibid.
Nec cum Haraldo, qvi Moguntiæ baptizatus eſt — 393.
Confunditur cum iis, qvos Gallici Angliciqve ſcriptores ſub his nominibus celebrant — — — — — 388.
Confunduntur & filiorum illorum geſta — — 394.
Hi autem, qvos Anglici Gallicique ſcriptores celebrant, in Gallia baptizati ſunt — — — — — 423.
Illi non item — — — — — 426.
Expeditio in Angliam, captivitas — — — 349.
Interitus, carmen exeqviale — — — — 350.
Ejus progenies ex Thora — — — 359. (57.)
Ex Aſlauge per Biornum Ferreum latus & Sveciæ Reges demiſſa — — — — — — 361. usqve 368.
Per alios in Islandiam viros celebres — — 369. 370.
Per Sigurdum Angvioculum — — 370. 371. 372.
Ejus Genealogia prolixisſima cæteras omnes refellit — 380.
Recenſus eorum, qvi diverſis temporibus eadem ſimul nomina & cognomina geſſerunt — — — 343. 344. 345.
Ramus, Jonas — — — — (162. 151. 157. 161.)
Ramus, Melchior, ſcholæ Nidroſienſis Profeſſor Theologicus (157. 165.)
Randver — — — — — — (37.)
Raſchius — — — — — — (144. 149.)
Raumus, Bryngerdis pater, non videtur fuiſſe Noris, ſed Jötunbiörni filius — — — — — — (5.)
Reenhielmius — — — — — — (4.)
Reventlow, Comes, ad eum epiſtola — — (104. 111.)
Reimer, Anna, Stafangriæ multos pſalmos fluente vena compoſuerat — — — — — — (133. 137. ſq.)

Rhy-

Rhymeorum mare — — — — — (129.)
Riisnefiord — — — — — — (172.)
Refus, *Saxoni* Thylenſis, non erat Islandus — — 332.
Reges & Principes propter hominum inopiam paſtores olim erant 169.
Reges fiduciarii, an absqve ſuperiorum conſenſu ſucceſſorem ſibi in hæreditariis regnis deligere, ſubditis tantum ſuffragantibus, potuerint — — — — — — — 400.
Reges Daniæ poſt cladem Nordmannicam autor *vitæ Olafi Tryggvini* perperam recenſet — — — — 430. 437.
Regnaldus Ruthenus, Radbardi nepos, *Saxoni* pariter ac noſtris Bravallenſi pugnæ interfuiſſe traditur, indeqve noſtræ traditiones illuſtrantur — — — — — (36.) 319.
Regenarius, qvo tempore Gallias infeſtavit, non niſi pirata fuit — (60.)
Reidgotalandiæ vera notatio — — — — (11.) 87.
Reidgotbiæ nomine tota continens, qvam poſſidebat Odinus, veniebat 84.
Poſtea ſola Jutia — — — — — 86.
Relationes non ſcriptæ per manus traditæ, hiſtoriam explicarunt 56.
Rigus primus in ſeptentrione Regium Titulum aſſumſit (XXXIV. ſq.) — — — — — — — 270. 271.
Rigsmál ejus oda — — — — — — 272.
Rimbegla (libri nomen eſt) & *Sturlaugi Laborioſi hiſtoriæ* teſtimonia de exordio Hiſtoriæ Septentrionis ab Odino & Aſis deducendo 148.
Ejus locus de primis Daniæ Principibus integer — 264.
Rimberti Archiepiſcopi tempore, qvi Reges Danis præfuerint — 382.
Ansgario ſucceſsit — — — — — — 422.
Rimbrandus primus Aroſienſis Epiſcopus — — — 429.
Ringones Saxonis bini, in unum Sigurdum Hringum, Ragnaris Lodbrochis patrem convertendi ſunt — — — 334.
Roberti Sheringhami de Eddicis fabulis judicium — — 16.
Roderici O-Flaherty de Codicum Hibernorum delectu teſtimonium 2.
Rokil — — — — — — — — (19.)
Rogerius primus Siciliæ Rex — — — — (129.)
Rognvaldus Ragnaris Lodbrochis filius in Svecia cæſus — 347.
Rögnvaldus Heidumbarri — — — — — (16.)
Romanorum ſucceſſus in Aſia, multos Principes ditionibus ſuis cedere coëgit — — — — — — 103.
Eorum arma Tanaim usqve circumlata, *Floro* teſte — 106.
Iis Odinus ad ſedes patrias relinqvendas territus videtur — ibid.
Romani ſcriptores de iis, qvæ annis ſeptuaginta ante Chriſtum geſta ſunt, parum aut nihil ſciverunt — — — 150.
Cum Romanorum tunc nemo Rhenum tranſiverit 155. (14. ſq.)

Rorechus Slingehond, noſtris *Hrærechus Slaungvanhaugius*, non Hotheri, ut vult *Saxo*, ſed Halfdani nobis Tertii filius, Lethrenſem ditionem, inter Polyarchas jure hæreditario tenuit — 301.
Rörekus — — — — — — — (19.)
Rudbechius, Olaus — — — — — (128. 135.)
Runæ, Arvakri auri & Alſvidi ungulæ inciſæ, qvid denotent — 14.
Illarum ſimplicium & elementarium inventionem *Verelius* Odino fruſtra abjudicat — — — — — 133.
Odinus eas introduxit — — — 130. & ſeqv.
Nec ante eum in uſu — — — — 140.
Runhöfdi, runarum autor, Odinus appellatur — — ibid.
Atlantica fabula nominis celebritatem obtinuit — (128.)
Runica ſcriptio unius literæ levi mutatione in alium ſenſum mutatur ibid.
Runicæ literæ ſignificative efferuntur — — — 139.
In tres ſectiones diſpeſcuntur — — — 140.
Runicum Lexicon — — — — — — (2.)
Rutle portus — — — — — — (173.)

S.

Sacrificia terna qvotannis celebranda Odinus induxit — 147.
Saland, veteribus Membranis *Siáland* — — — 76.
Sæmundus Polyhiſtor, qvid ſcripſerit, ejus vita ab auctore ſcripta, ſed nondum edita, qvando natus, ubi ſtuduerit, qvando in patriam redierit — — — — — — 40.
Ejus calculatio in Regum Norvegicorum annis ab anonymo allatis diſſentit — — — — — — 42.
Qvo anno obierit — — — — — 43.
Sandöe — — — — — — — (161.)
Saxonis Grammatici de Islandis teſtimonium — — 58.
Fundamenta ad hiſtoriam conſcribendam haud ſatis ſolida metra metris ſe reddidiſſe teſtatur, qvæ tamen admodum pauca — 63.
Islandorum documenta haud ſatis inſpexiſſe videtur — 65.
Ab eorum ordine in Regum Daniæ Serie contexenda conſulto diſceſſit, ut majorem gloriam regibus & antiqvitatem genti circumdaret — — — — — — — 66.
Johanni Magno non impoſuit — — — — 82.
Qvinqve vel plures Odinos ſuggerit, ſed unum tantum præter Ollerum aut Mithodinum profitetur — — — 149.

Ejus in aſſignanda uni Odino tam monſtroſa ætate error — 151.
A *Langhornio* ob effictos qvosdam *Saxoniæ* Principes traducitur 154.
Multa ei poſteritas debet, qvod varia conſervaverit, qvæ apud Islandos interierunt — — — — — 220.
Unius temporis hiſtoriam in partes diſſecuit atqve ad diverſa tempora retulit — — — — — — 254.
Plura ei de Ragnaris geſtis conſtitit, qvam poſteri apud Islandos conſervarunt — — — — — 391.
Saſones & *Syebi* — — — — — — (29.)
Saxonibus ſuſpecta antiqvitas a *Lyſchandro* conciliatur — 77.
Illorum antiqvisſimus Rex Odinus ſeu Wodin noſtris ſtatuitur; Nomen eorum in hiſtoria Romana ante Diocletiani & Maximiniani tempora ignotum — — — — — 111.
Ex qvibus Aſiæ partibus profecta ſit gens illorum, Reges aliqvot ipſis Saxonibus ignoti, in antiqvis Islandorum memoriis, occurrunt — — — — — — 112.
Scandia Græciæ urbs — — — — — 173.
Scandiæ nomen antiqvisſimis Græcorum ſcriptoribus in Septentrione ignoratur, ignotum autem eſſe non potuit, ſi Gothi illuc hinc profecti, ante eorum tempora fuiſſent — — — 174.
Sceaf Sceldii pater, miraculoſe, ſeu potius fabuloſe, in Scandiam delatus, poſtea Slesvici regnaſſe traditur — — — 246.
Sceldius filius Sceaf inter Odini progenitores — — ibid.
Scema genealogicum lineæ maternæ Halfdani Diſerti, ex *Hiſtoria Hervoriana* deſumtum — — — — — 261.
Schedæ Arii Multiſcii, qvæ ſuperſunt, non compendium prolixioris ſcripti — — — — — — (142)
Sheringhamus, vir apprime doctus, *Eddam* Islandorum haud leviter ſuſpexit — — — — — — (141.)
Scoti, Gothorum Scandianorum proles — — 200. & ſq.)
Illorum gentis antiqvitas dubia — — — 78.
Scriptoribus Romanis etiam *Taciti* tempore de Septentrionalibus Germanis pauca, terris, qvas mare Balthicum a Germania ſeparat, minus, de Rusſia & remotioribus in boream regionibus nihil conſtitit 156.
Seid, dira magiæ ſpecies, Aſis ante Freyæ Niordi filiæ adventum ignota, viris exſecrabilis, ne tamen interiret, fœminis demandata 133.
Sellis Veterum geſta inſculpta — — — — 51.
Semingus Odini & Skadæ filius, magni nominis in Norvegia Rex 253. (16.)
Sepulchra Ethnicorum hæreditaria — — — 146.
Veterum nomen ſepultorum ſervantia, *Saxonem* decepiſſe videntur — — — — — — — 220.

Seriem

Seriem Regum *Saxo* confudit, confuſionis cauſæ — . 219. & ſq.
Unde illa Regum Daniæ deſumta & collecta ſit — 210.
Ex *Langfedgatale* — — — — — — 211.
Series Regum Daniæ (79. 91. 97. 103. 104. 108. 116. 120. 125. 128. VI.)
Qvalis primum conſcripta erat & qvalis poſt elaboratæ & editæ diſcrimen — — — — — — (VII. VIII.)
Cur tamdiu inedita delituerit, cauſæ — — (IX. ſq.)
Ejus qvædam exemplaria cur *univerſi Septentrionis Antiqvitatum* titulum præ ſe ferant — — — — (XVIII.)
Qvalem mutationem paſſa ſit reſpectu temporis — (XXI. XXII.)
In ea *Dedicatio*, *Præfatio* — — — (XXIV.)
Ad eam illuſtrandam pertinentia — — (XXVI. ſq.)
Qvando abſoluta — — — — — (XVI.)
Serpentis imago in oculis Sigurdi Ragnaris Lodbrochis filii, recens nati, viſa, maternum ei genus aſſeruit, & repudii ignominia matrem liberavit, Angvioculiqve cognomen ei confert — — 349.
Siculi Diodori hiſtoria mythica — — — — (79.)
Eum primum Græcorum deſiviſſe nugari cenſuit *Plinius* — (79.)
Sialandiam Smalandiæ nullo modo applicari poſſe oſtenditur — (11.)
Sigar inter univerſales Daniæ Reges non habet locum — 379.
In Frodii Tertii tempora referendus — — — 306.
Sigefridus pecuniam accipit, pacem jurat — — — 426.
Rumpit fœdus, Lutetiam Pariſiorum armatus pergit — 427.
Cæditur — — — — — — 428. 429.
Sigfridus, Gudfridus & Ragnaris Lodbrochis filii baptizantur — 423.
Sigfrodus, aliis *Sigefridus*, Godefridi nepos vel cognatus, cum Hringo Haraldi cujusdam filio (Codici Flat. perperam Hergeir eſt) externis ſcriptoribus *Annulone*, de ſuccesſione bello certat, qvo uterqve occidit, cæſorum numerus varie traditur — — 418. 419.
Sigfrodus & Halfdanus, Reges ethnici, Harecho juniori ſucceſſerunt 421.
Siggeir ſeu *Sigericus* poſt Nordmannorum cladem falſo in Dania regnaſſe traditur — — — 430. 433. 436. 437.
Sigurdus Hringus Sveciæ a patruo Haraldo Hilditanne præfectus, poſt illum præfuit Daniæ, tributarios Reges in Dania conſtituit. Ejus uxor Alfhildis — — — — — 320.
Ditio in Anglia, bellum cum Ingialdo victoriaqve — 325.
Confer — — — — (XV. 40. 47. ſq.) 509.
Ex uno homine *Saxoni* duplicatur; *Arngrimi* de eo judicium 323.
Seculo 8vo vixit, ut & Ragnar Lodbroch, Sigurdus Fafnericida, Brynhildis Budlina, Gunnar & Hognius Giukii filii ſororqve eorum Gudruna & Jormunrekus — — — 335.

Ejus filius Ragnar Lodbroch — — — 346.
Id nominis primus — — — — — 380.
Caroli Magni temporibus æqvalis ab auctore *Catalogi Regum Daniæ*, qvi membraneus in bibliotheca Hafnienſi reſervatur, falſo ſtatuitur — — — — — 386.
Sigurdus Fafnericida, an ſupra ſeculum octavum exaltandus, argumenta adſtruentia — — — — 335. usqve 339.
An bini ſtatuendi, & qva ratione — (45. ſq. XXXVII.) 342.
Ejus cum Ermanarico & Giukungis ſynchroniſmus — (X.)
Ejus amitæ mariti Siggeiris ſynchroniſmus ex Genealogiis (45.)
Synchroniſmus inter Faſnericidam eiqve coævos ex colloqvio inter Brynhildem & Gudrunam — — — — (46.)
Sigurdus Angvioculus, poſt cædem Ellæ varias terras cum fratribus armis luſtrat — — — — — — — 352.
Ab eo Svenus Admorſæ barbæ Daniæ, Haraldus Pulchricomus Norvegiæ, Reges, & Thorſteinus Rufus deſcendunt — 371.
Ejus filia Aſlaug — — — — — — (58.)
Poſterorum ejus ſcema — — — — 372.
Ex uxore Blæa (*Codici Flateyenſi* Helena) Ellæ Regis filia, Hördaknutum progenuit — — — 375. 376. 396.
Qvæ regna in diviſione hæreditatis ei obtigerint — 375. 396.
Geſta ejus poſtqvam Rex factus eſt, latent — — 396.
Sigurdus Svenus, Danis *Snarin Sven* — — — (62.)
Sigurlamius — — — — — — — (13. 36.)
Silfraſkallius Regem occidit — — — — (11.)
Simon Scalpus, de eo relationum varietas — — — (7.)
Skade, Niordi uxor — — — — — (17.)
Skirnisfaur, oda Eddæ — — — — — — (17.)
Skaldungi idem qvod *Skioldungi* — — — — 245.
Skioldungorum Hiſtoria a *Snorrio Sturlæo* lecta — — 11.
Magno hiſtoriæ detrimento interiit — — — 245.
Skioldungorum familia, primo Regibus Daniæ propria, deinde commune Regum epithetum apud Poëtas, alia etiam Regum Norvegorum — — — — — — — 245. 340.
Skioldus a patre Odino Daniæ præfectus annis ante natum Chriſtum 60. colligitur, in Aſia natus ſtatuitur — — — 226.
Non ſoli Reidgothiæ, ſed toti Daniæ præfuit — 244.
Divinis honoribus cultus, ejus idolum a S. Olafo confractum 246.
Primus Danorum Dynaſta, *Svenone Aggonis* Islandis conſentiente, perhibetur — — — — 247. (183. 184.)

Skulda, Hrolfi Krakii ſoror, cæſo fratri in regnum exiguo tempore ſuccedit — — — — — — — 288.
Illa deleta regnum Daniæ in ſtatum polyarchicum tranſiit 291.
Skur & *Drifa* in ditionem patris ſui Hrolfi Krakii, non tamen totam, repoſitæ — — — — — — — ibid.
Snio in Islandorum memoriis inter Daniæ Reges nusqvam invenitur 329.
Forte *Snær* Finlandiæ Rex — — — 329. (185.)
Snorrius Sturlæus magnas res magicis artibus confectas tradit — 33.
Qvæ ſcripſerit — (15. 129. ſq. 135. ſq. 99. 145. 151.) 46.
An *Chronici Norvegici* autor — — — — (8.)
Sol ſub Odini nomine cultus — — — 114. 116.
Ejus imago coronata, cur ad tergum Odini appingatur — 115.
Ejus cultus non ab Odino Boræ filio, ſeu Dellingo, nec ab illo Upſalino vulgo dicto, in Septentrionem inductus, ſed ab alio qvodam intermedio, idqve ſub Odini nomine — — 117.
Sognia — — — — — — (168.)
Ejus chorographia — — — — (170. ſq.)
Soknius Rex Sogniæ — — — — — (162.)
Sölvius deNiardeya partis alicujus in Dania, deinde Sveciæ Rex factus eſt — — — — — — 291. (185.)
Sörlius & *Hamder* in Jormunreci aula lapidibus ad necem obruuntur 328.
Solgium tertium Hilditannis filium nominat *Biörnus de Skardzaa* (39.)
Sorlius Robuſtus — — — — — — (23.)
Erlingi Uplandorum in Norvegia Regis filius — (37.)
Sperlingius, Otto, ad eum epiſtolæ — (91. 126. 127. 134. 144.)
Commentarium de lingva Danica conſcripſit — — (129.)
Ejus Commentarius in Teſtamentum Archiepiſcopi Abſalonis — — — — — — (86. 91. 133.)
Stärkadi, qvi Hakoni militavit, ſtemma — — — (30.)
Qvi Armodum occidit alienus eſt â Starkado Olii interfectore (ibid.)
Stafnesvog — — — — — — (161.)
Stafvenes — — — — — — (168.)
Stangelandia — — — — — — (67.)
Stedie — — — — — — — (175.)
Stediebierg — — — — — — (ibid.)
Stemma vetuſtiſſimorum Sveciæ Regum (puta Ynglingorum) in Ingialdo Aſtuto in Svecia defecit — — — 365.
Stephanii de Islandorum ſcriptis teſtimonium — 60. (VII. 166)
Stiörnu Oddus, ſeu *Oddus Aſtronomus*, a *Biorno de Skardzá* inter Hiſtoricos refertur — — — — — — 48.
Stockseyri — — — — — — (161.)

Strabonis

Strabonis locus de Cimbris — — — — 175. 176.
Straumsey — — — — — — (15.)
Sturla Sigvati filius, hiſtoriarum ſtudioſus, qvando mortuus (8 135.) 47.
Sturla Legifer, qvæ ſcripſit, qvando mortuus — ibid. (136 142.)
Sturlaugi Laborioſi vita — — — — (XVII.)
Ejus vita non rejicienda — — — (XXVII.)
Seculo ſecundo poſt natum Chriſtum eum vixiſſe conjectura (13.)
Sturlungorum hiſtoria authentica — — — — 49.
Qvæ jam ſupereſt ex illa majore deſumta — — (9.)
Eam Sturla Legifer contexuit — — — (8.)
Styrmir Polyhiſtor, officio Prior, idem qvoqve Legifer, *librum Originum Islandiæ* conſcripſit, qvando deceſſit — — 47.
Svafurlamius — — — — — (13. 26. XXXI.)
Svanhildis, Sigurdi Faſnericidæ & Gudrunæ Giukinæ filia, juſſu Jormunreci eqvinis ungulis ad internecionem conteritur — 327.
Svanus Rufus — — — — — — (23.)
Finnalfi filius non eſt — — — (XXII. 24.)
Sveciæ Regum ſucceſſio, cur difficile tradi poſſit ex *Erici Olaî* mente — — — — — — — 80. & ſq.
Ejus incolatus antiqvitas ad annum M. 1600 male elevatur ex hypotheſi dierum 25, qvos ab anno Chriſti milleſimo in ſingulis 132 annorum periodis neglectos *Rudbeckius* exiſtimat — 147. 159.
Nec ex atro humi incremento felicius monſtratur — 159. 160.
Aut ab expeditionibus Sarugi tempore factis 161. 164. 165. 166. 168.
Imperium antiqviſſimis temporibus in Pontificatum redactum — — — — — — — (XXXII.)
Sveciam eſſe *Platonis* Atlanticam *Olaus Rudbechius* ſtatuit — 161.
Nomen ab Odini nomine Svidrir accepit — — 244.
Sveciæ Regum ſtemmata a Ragnare Lodbroche & Aſlauge per Biörnum Ferrei lateris propagata — — — 359. usqve 368.
Eorundem ſeries chronologica a Sigurdo Hringo ad Olafum Sveonem — — — — — 366. 367. 368.
Svedicarum rerum antiqviſſimam notitiam in Islandiam intulerunt qvi â Svecis Regibus orti eam primi occuparunt — — 57.
Svedicorum ſcriptorum rationes expenduntur — — 79.
Recentiores hiſtoriam *Johannis Magni* ipſi improbant — 82.
Svegder Fiölneri filius — — — — (184.)
Sveno Aggonis principium ordinis Regum Daniæ idem cum Islandis ſtatuit — — — — — — — 65.
Svenonius, Bryniolfus — — — — (VII.)
Doctorum omnium doctiſſimus — — — (139.)

Sveno furcatæ barbæ — — — — — (185.)
Sveno Ulfi fil. — — — — — (20. XXVII.)
Svenus Victorioſus inter Regulos Daniæ — — (37.) 291.
Sverreris hiſtoria authentica — — — — 49.
Ipſe hiſtoriam Norvegicam vel certe aliqvam ejus partem conſcribendam curavit — — — — — (7.)
Svevorum & *Saxonum* Regum a *Langbornio* recenſitus index — 152.
Svipdagerus inter Daniæ Reges non reputatur, inter Hrolfi Krakii athletas nomen celebre — — — (22.) 252 (183.)
Svíþiód Kalda & *Mikla* — — — — — (17)
Synchroniſmorum Daniæ Sveciæqve Regum principumqve collatio, eorumqve numerus — — — 224. 225. 226.
Syndica ad Boſphorum Cimmericum ſita, Odini patria — 226. 244.
Syrſtrandia — — — — — — (174.)
Syvalldus Ungvini filius Monarchis Daniæ non annumerandus 306. (184.)
Syvalldus Sigaris filius ſi unqvam extitit, interregni in Dania cauſam non præbuit — — — — — 307. (184.)
Syvalldus qvem Brodero ſucceſſiſſe *Saxo* tradit, eliminandus e numero Regum Daniæ — — — — — 329. (185.)
Syvardus Omundi filius albo Regum Danorum eximendus 325. (184.)

T.

Tabulæ qvas primum *Seriei* Torfæus inſeruerat — (XIX.)
Tabulæ ſynchroniſticæ Regum Daniæ &c. — — (183. ſq.)
Tabula Genealogica vetuſtisſimorum Daniæ Regum ex variis documentis Islandicis collecta — — — — 215.
Tacitus qvæ Germanis adſcripſit, plurima hic in uſu eſſe — (128.)
Tameſis fluvius — — — — — — (10.)
Tanai & Veſoſis tempora — — — — 180.
Tanai progenitores, ex Scandia & ſeptentrione non eſſe repetendos 185.
Templum Biarmiæ antiqvisſimum — — — 118.
Teſtimonia de *Sæmundo Polyhiſtore*, qvod ſcripſerit Regum Norvegorum hiſtorias & Annales Oddenſes — — — — 41.
De poëtis veteribus — — — — 55. 56.
Stephanii, *Olai Wormii*, *Olai Magni*, de vetuſtisſimis ſeptentrionis numinibus, qvi nihil nobis contrarium evincunt — 127.
De Ragnare Lodbroche variorum ſcriptorum — 372.
Thanachis, *Tanaus*, *Tanauſius*, & *Danus* non ſunt eadem nomina 69.

van

van Thauchen Matthias — — — — (83.)
Theodorici Monachi de Islandis teſtimonium — — — 58.
Theodrici de Berna hiſtoria exploditur ut fabuloſa — — 340.
Theſauros ſuos, cur veteres ethnici ſecum defodi curarint — 145.
Thiodolfus de Hvinio — — — — — (9.)
Thomæ Bartholini de Islandorum antiqvitatibus judicium — 2.
De Islandis teſtimonium — — — 58. 61.
Thor qvare dicatur eſſe filius Odini & Terræ — — 115.
Ejus hiſtoria ex *Edda* — — — — 119.
Eo fulminante ne denſam arborem vulgus ſubeat, adhuc remanet ſuperſtitioſa cautio — — — — — 121.
Thora Herraudi Gothiæ Comitis filia â monſtroſo ſerpente obſeſſa, liberatori uxor promittitur, à Ragnare Lodbroche liberatur, eorum liberi — — — — — — 346.
Thora locus eſt corruptus & reponenda Aſlaug — — (57.)
Thora Sigurdi Angvioculi filia, Olafi Hvitii avia — 371. 372.
Thorer Canipes inter vindices cædis Hrolfi Krakii — 289. 290.
Thorfinnum Poëtam Rex verſum facere juſſit de aulæo Sancti Olafi cui Faſnericidæ conflictus cum Faſnere intextus — — (9.)
Carmen ejus conſervatur — — — — (10.)
Thorſteinus Surtus faſtos haud imperite correxit — — (135.)
Thorolfus Vogăneſus Vemundi Ordlokaris pater — — (38.)
Thorarinus Eiricius Halfdani Nigri vitam transtulit — — (51.)
Thrymheimur — — — — — — (17.)
Thorlaci Skulonii in exſcribendis vetuſtis patriæ monumentis induſtria & impenſæ — — — — — — 48.
Thoroddus Runarum magiſter â *Biorno de Skarzá* inter hiſtoricos refertur ibid.
Thorſteini Vikingi hiſtoria & judicium de ea 30. usqve 34. (XXVII.)
Ejus exiſtentia multis probatur — — — (5.) 32.
Tituli Odini circiter centum qvadraginta — — — 244.
Torfæus qva occaſione a Rege Friderico Tertio in mandatis acceperit, ut *Seriem* conſcriberet, in Præfatione ad eandem declarat (VI.)
Probabile id factum eſſe 1660. 1661 — — (ibid.)
Ejus uxor mortua — — — — — (76.)
Ejus ad Legangrum epiſtola — — — (155.)
Toſtii hiſtoriam allegat *Biörnus de Skardzaa* — — (4.)
Trifolium — — — — (VIII. XV. XXI. XXIV.)
Trojanorum hiſtoria explodenda — — — (XXVII.)
Tonderus, diſtrictus Ryefylchenſis Præfectus — — (75.)

Tumulus ille ingens in Samo Balthica ab Aurvar-Oddo excitatus eſt — — — — — — — — 35. 220.
Turris Babylonica poſt exceſſum Noachi ædificata videtur — 165.

U.

Ubbonis Emmii in concilianda genti ſuæ antiqvitatis gloria, moderatio 78.
Udlands paræcia — — — — — — (180.)
Uffo — — — — — — (34. 183.)
Ulfhamio ſuccesſiſſe Hiörvardum colligitur — — (37.)
Ulyſſem Odini nomen aſſumſiſſe *Jonas Ramus* conjectat — 122. 123.
Undalinus — — — — — — (VII.)
Undalus — — — — — — — (153.)
Ungvinus ex albo monarcharum Daniæ expungendus — 306. (184.)
Gothorum Rex — — — — — (20.)
Ungvinum primum fuiſſe qvi cadavera cremandi ritum introduxerit, colligit *Stephanius*, verum attentius inſpectus emergit, aut ipſe Yngifreyr aut Odinus — — — — (64.)
Utgardalokius & Geirraudus ex fabulis Eddicis a *Saxone* deſumti ſunt 332.
Urneſs templum, ſcribitur â non nullis *Odneſs* — — (177.)

V.

Vadum prædium — — — — — (173.)
Valdemar Rex — — — — — — (20.)
Filiam Ulfhami in matrimonio habuit — — (33.)
Ditio ejus in Scania fuiſſe colligitur — — (ibid.)
Valdar Munificus qvi Danis imperavit — — (32. 185.)
Valgardus filius Vemundi Ordlokaris — — — (38.)
Vangsneſia — — — — — — — (176.)
Wangen — — — — — — — (181.)
Vanlandius Svegderi filius — — — — (184.)
Varda, *Vördur*, qvid denotet — — — — 95.
Verelii error de conſcriptæ *hiſtoriæ Hervorianæ* tempore — 38.
Ejus de *chronico Gothlandico-Cimbrico* ſincerum judicium 67. & ſq.
Eiusdem error corrigitur — — — — 285.
Sententia de Arngrimo Eyfuræ marito non probanda — (XXXII.)

Vermundus

Vermundus non Viglethi, ſed Frodii, Islandis Secundi, filius eſt — 268.
— — — — — — (34. 183. 184.)
Veſoſis & *Tanai* tempora — — — — 180.
Weſtvali, *Saxonum* pars, eorum forum Judiciarium *Frigeding*, dies Mercurii *Godensdag* — — — — — 112.
Vetalabetb inſulas Scandiæ vicinas communi nomine appellatas volunt 179.
Wibe, *Ditlew*, Secretarius ſupremus — — — (XVI.)
Ad eum epiſtola — — — — — (123.)
Viclavum Vodeni f. *Johannes Bromton* genuiſſe ſcribit Vermundum patrem Offæ — — — — — — (34.)
Vigenſis paræcia — — — — — — (173.)
Vigletbus Islandis inter genuinos Daniæ Reges ignoratur, nec Vermundi filius agnoſcitur — — — — 302. (183.)
Wilbelmi Gemeticenſis narratio de Biere Ferreæ coſtæ & Haſtingo ejus pædagogo — — — — — — 373.
Vilbialmi Siodi vita & ejus explicatio — — — 19. & ſq.
Windingius — — — — — (IX. 85. 94.)
Vinlandia — — — — — — (XXIV.)
Visbur Vanlandii f. — — — — — (230.)
Vitæ unde dicti — — — — — (12.) 94.
Qvid proprie ſignificent — — — — 95.
Wodenus boreales plagas adiit, haud procul ab *Homeri* ætate, ut ratiocinatur *Sheringbamus* — — — — — 17.
Vöggus inter vindices Hrolfi Krakii, de eo fabula *Eddæ* — 289.
Volſungorum Hiſtoriam alii Ragnaris Lodbrochis inſcribunt — 346.
Volumina antiqva qvæ *Johannes Magnus* ſe ſecutum perhibet, cum *Ericum Olai* ſcriptorem antiqviorem fugerint, vanitatem auctoris arguunt — — — — — — 80.
Völundi Oda fabuloſa — — — — 340. (56)
Ejus auctor incertus Sigurdo Fafneridæ longe junior de ſuo multa addidiſſe ſuſpectatur — — — — — 341.
Wormius, Olaus — — — — — — (VII)
In eum epigramma — — — — (153.)
Woſs templum — — — — — — (181.)

Y.

Yggium loco *Siggii* Edda Sæmundi habet — — (XXX.)
Ymislandia qvæ fuerit — — — — — (147.)

Ynglingi

Ynglingi & Skioldungi recentiores a Skioldo & Yngvio Halfdani Hringarichiæ Reguli filiis denominati ſunt — — 306.
Yngvi & *Ynguni* ſinguli cognatorum Regis dicti ſunt collectim *Ynglingar* — — — — — — 270.
Yngvius — — — — — — — (16.)
Ynglingatal — — — — — (ibid.)
Yngvifreyr Niördi filius — — — (ibid.)
Yngvius Veciæ Rex Alreci filius — — (24. 26. 184.)
Yngvar Eyſteini filius Veciæ Rex — — (185.)
Yrſa Regis Daniæ Helgii, ex Olufa *Saxoniæ* Regina filia, ſtupro concepta, deinde a patre rapta inqve uxorem ducta, cognito inceſtu divortium cum eo facit — — — — 287.
Mater erat Eyſteini Veciæ Regis & Hrolfi Krakii, Vöggum militiæ præfectum in hujus ultionem miſiſſe videtur — 291.

Corrigenda.

Pag. IV. Lin. penult. cum, *lege:* eum.
— X. Lin. 20. ita, *lege:* iſta.
— XII. Lin. 28. dixit, *lege:* duxit.
— XVII. Lin. penult. 6ti, *lege:* 5ti.
— XXVII. Lin. 1. illa, *lege:* cum illa.
— 87. Lin. 22. ae, *lege:* ab.
— 92. Lin. 23. Dani, *lege:* Danis.
— 136. Lin. 12. diverſas, *lege:* diverſos.

II/II.39.